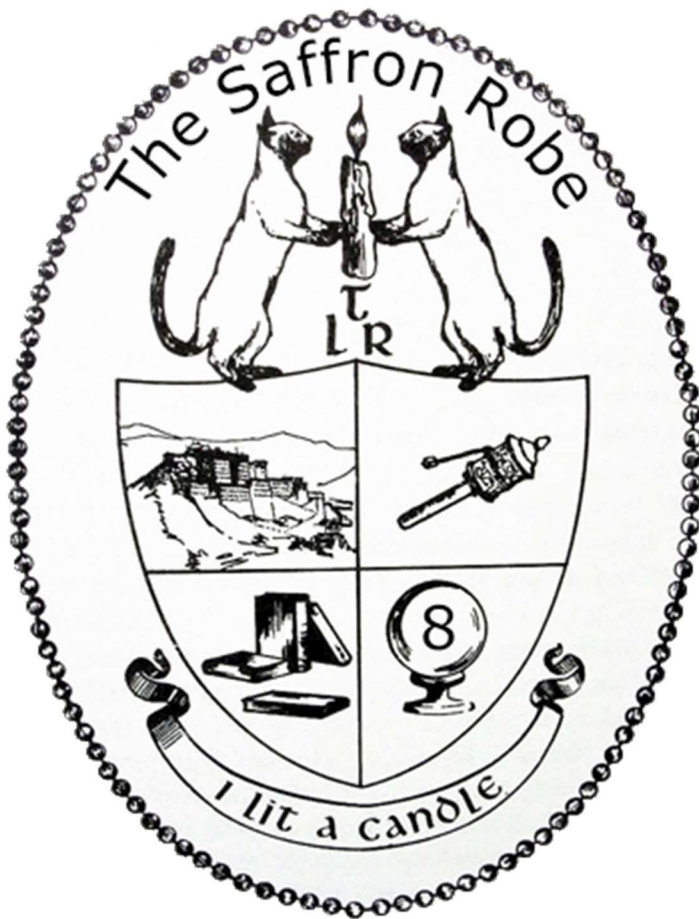

ටී ලොබ්සාං රම්ප

SAFFRON ROBE

(සංස්කරණය: 22/04/2021)

ද කුංකුම වස්ත්‍රය - (මුලින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබුවේ 1966 දී) ඔහුගේ උතුම් මාර්ගෝපදේශකයා වන මහා ලාමා මිනිග්යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් සමඟ ලමාහුඩ් තුළ ලොබ්සාංගේ ජීවිතය පිළිබඳ වැඩිදුර අවබෝධය. බුද්ධාගමේ ආරම්භය, ගෞතම කුමරු පිළිබඳ සැබෑ කතාව සමඟින්, ඔහු තම උතුම් සත්‍ය හතරෙන් බුදු වූ ආකාරය.

අභිරුචි ශාප කිරීමට වඩා ඉටිපන්දමක් දැල්වීම හොඳය.

ටිබෙට් කන්ගුර්ගේ පොත් එකසිය අටක් සංකේතවත් කරන පබළු එකසිය අටකින් සෑදූ ටිබෙට් ජපමාලයකින් ලාංඡනය වටවී ඇත. පුද්ගලික බලාසෝන් තුළ, අපි දල්වා ඇති ඉටිපන්දමක් අල්ලාගෙන සිටින සියම් බළලුන් දෙදෙනෙකු බහුලව දක්නට ලැබේ. පලිහෙහි ඉහළ වම් අතෙහි අපි පොචාලය

දකිමු; පලිහෙහි දකුණු අතට, වස්තුවට උඩින් ඇති කුඩා බරින් පෙන්නුම් කරන පරිදි, ටිබෙට් යාඥා රෝදයක් හැරෙමින් තිබේ. පලිහෙහි පහළ වම් පසින් ලේඛකයාගේ දක්ෂතා සහ කතුවරයාගේ දැනුම සංකේතවත් කිරීමට පොත් ඇති අතර, පලිහෙහි දකුණු පසින්, ගුප්ත විද්‍යාවන් සංකේතවත් කිරීම සඳහා පළිඟු බෝලයක් ඇත. පලිහ යටතේ, අපට T. Lobsang Rampa ගේ ආදර්ශ පාඨය කියවිය හැකිය: 'මම ඉටිපන්දමක් දැල්වීම' සහ මෙම වෙබ් අඩවිය තුළ අපි ගිනිදැල් නිවා දැමීමට උත්සාහ කරමු.

දක්වා

Sheelagh M. Rouse

Honi soit qui mal y Pense-

Gaudet tentamine virtus

(එය ගැන නළුරු ලෙස සිතන තැනැත්තා ලැජ්ජයි -
සද්ගුණය අභියෝගය තුළ ප්‍රීති වේ - එඩ්.)

අන්තර්ගත වගුව

පළමුවන පරිච්ඡේදය	5
දෙවන පරිච්ඡේදය	16
තුන්වන පරිච්ඡේදය	28
හතරවන පරිච්ඡේදය	41
පස්වන පරිච්ඡේදය	53
හයවන පරිච්ඡේදය	64
හත්වන පරිච්ඡේදය	77
අටවන පරිච්ඡේදය	90
නවවන පරිච්ඡේදය	105
දහවන පරිච්ඡේදය	118
එකොළොස්වන පරිච්ඡේදය	130
දොළොස්වන පරිච්ඡේදය	141
දහතුන්වන පරිච්ඡේදය	155
දහහතරවන පරිච්ඡේදය	172
179 වැනි පරිච්ඡේදය 188	

පළමු පරිච්ඡේදය

මගේ නොසැලකිලිමත් බැල්ම ඉදිරියේ අමුතු සෙවණැලි රැලි ගැසී, යම් දුරස්ථ, ප්‍රසන්න ලෝකයක වර්ණවත් අවතාර මෙන් මගේ දර්ශනය පුරා රැළී වැටුණි. හිරු රශ්මියෙන් වැසී ගිය ජලය මගේ මුහුණෙන් නිස්කලංක අඟල් ඇතට වැටී ඇත.

මම මෘදු ලෙස මගේ අත මතුපිටට ඇතුළු කළෙමි, වලනය ඇති කළ කම්මැලි කුඩා රළ දෙස බලා සිටියෙමි. කෙදිරිගාමීන් මම පහත ගැඹුරට එබී බැලුවෙමි. ඔව්, ඒ විශාල පැරණි ගල, ඔහු ජීවත් වූ ස්ථානයයි - ඔහු මට ආචාර කිරීමට පිටතට පැමිණෙමින් සිටියේය! මම දැන් නොසෙල්වෙන මාළුවාගේ දෙපසට මගේ ඇඟිලිවලට ඉඩ හැරියෙමි; ඔහු මගේ ඇඟිලිවලින් නැවතී සිටි නිසා වරල්වල පහසු වලනය සඳහා වලනය නොවී ඉතිරි කළේය.

ඔහු සහ මම පැරණි මිතුරන් වූ අතර, බොහෝ විට මම පැමිණ ඔහුගේ සිරුරට තුරුල් වීමට පෙර ඔහුට කෑම වතුරට දමමි. එකිනෙකාට බය නැති අයට පමණක් ලැබෙන සම්පූර්ණ අවබෝධය අපට තිබුණා. ඒ කාලෙ මාළු කන්න පුළුවන් කියලාවත් මම දැනගෙන හිටියේ නෑ! බෞද්ධයෝ ජීවිතය ගන්නේවත් අනුන්ට දුක් දෙන්නේවත් නැහැ.

මම ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන මගේ මුහුණ මතුපිටින් පහළට තල්ලු කළෙමි, තවත් ලෝකයකට වඩාත් සම්පව බැලීමට උත්සුක විය. මෙතනදී මට දැනුනේ වෙනස්ම විදිහේ ජීවිතයක් දිහා බලත් ඉන්න දෙවියෙක් වගේ. සමහර නොපෙනෙන දිය පහරකින් උස් අතු ක්ලාන්තව සෙලවී ගිය, ගස්නිමත් ජල වර්ධනයක් යම් වනාන්තරයක යෝධ ගස් මෙන් කෙළින් සිටගෙන සිටියේය. මනස්කාන්ත සර්පයෙකු මෙන් වැලි ඉරි දහර ගැසී, සුදුමැලි කොළ පැහැති පැළෑටියකින් වැසී ගියේ හොඳින් තබා ඇති තණකොළ මෙන් මුළු ලෝකයම සොයමිනි.

විවිධ වර්ණවලින් යුත් විශාල හිස් ඇති කුඩා කුඩා මාළු, ආහාර සහ විනෝදය සඳහා අඛණ්ඩව සොයමින් ශාක අතරට දිව ගියේය. විශාල ජල ගොළුබෙල්ලෙකු තම වැලි පිරිසිදු කිරීමේ කාර්යය කිරීමට හැකි වන පරිදි විශාල අළු පර්වතයක් දෙසට වෙහෙස මහන්සි වී පහන් විය.

නමුත් මගේ පෙණහලු පුපුරා ගියේය; උණුසුම් දහවල් හිරු මගේ ගෙල පිටුපස දැවෙන අතර, පෙර වෙරළේ රළු ගල් මගේ මස්භාරා ඇත. අන්තිමට වටකුරු බැල්මක් දාගෙන මම දණ ගාවට නැඟිට තුනී පුදමින් සුවඳ හමන වාතය ගැඹුරට හුස්ම ගත්තෙමි. මෙන්න, මගේ ලෝකයේ, මම ඉගෙන

ගනිමින් සිටි සන්සුන් ලෝකයට වඩා දේවල් බෙහෙවින් වෙනස් විය. මෙහි කලබල, කැළඹීම් සහ බොහෝ කලබල විය. මගේ වම් කකුලේ සනීප වන තුවාලයකින් මඳක් ගැස්සී ගිය මම, ප්‍රියතම පැරණි ගසකට පිටුපසින් සිටගෙන මා දෙස බැලුවෙමි.

නෝර්බ්‍රූ ලිංගය වර්ණයෙන් දිලිසෙන, විලෝ වල විචිත්‍රවත් කොළ, දූපත් දේවාලයේ තද රතු සහ රන්වන් සහ අහසේ ගැඹුරු, ගැඹුරු නිල් පැහැයෙන් කඳුකරයට ඉහළින් දිවෙන ලොම් වලාකුළු වල පිරිසිදු සුදු පැහැයෙන් අවධාරණය විය. ඉන්දියාව. විලෙහි සන්සුන් ජලය වර්ණයෙන් පිළිබිඹු කරමින් හා අතිශයෝක්තියට නංවා ඇති අතර, අයාලේ යන සුළඟක් ජලය භ්‍රමණය වන විට චිත්‍රය පැද්දීමට හා බොද විමට හේතු වූ විට යථාර්ථවාදී නොවන වාතයක් ලබා දුන්නේය. මෙහි සියල්ල සාමකාමී, නිශ්ශබ්ද, නමුත් බිත්තියෙන් ඔබ්බට, මට පෙනෙන පරිදි, තත්වයන් බෙහෙවින් වෙනස් ය.

රූස්ස සිවුරු හඳගත් භාමුදුරුවරු සේදිය යුතු රෙදි ගොඩවල් රැගෙන ඇවිද ගියහ. තවත් සමහරු දිලිසෙන දිය පහර අද්දර හිඳගෙන හොඳින් පොහවා ගත යුතු සේ ඇඳුම් අඹරා පෙරළූහ. රැවුල කපන ලද හිස් හිරු එළියෙන් දිලිසෙන අතර දවස ගෙවී යන විට ක්‍රමයෙන් හිරු රශ්මියෙන් රතු විය. ලාමසේරියට අලුතින් එකතු වූ කුඩා ඇකෝලයිට්, ඔවුන් වයසින් වැඩි, වඩාත් අඳින ලද පෙනුමක් ඇති බව පෙනෙන පරිදි විශාල සිනිඳු ගල්වලින් තම සිවුරුවලට පහර දෙන විට උමතුවෙන් උමතුවෙන් පැන ගියහ, එබැවින් එය පැළඳ සිටි තැනැත්තා දිගු කලක් සිටි බවට හැඟීමක් ඇති කරයි!

විටින් විට සුර්යයා පොටාල සහ පර්ගෝ කාලිංග අතර ගමන් කරන අගොස්තු ලාමාවරුන් කිහිප දෙනෙකුගේ රන් සළුවෙන් දීප්තිමත් ආලෝකය පරාවර්තනය කරයි. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් ස්ථිර පෙනුමක් ඇති, දේවමාළිගාවේ සේවයේ යෙදී සිටි වයසට ගිය මිනිසුන් ය. අනෙක් අය, ඉතා සුළු පිරිසක්, ඇත්ත වශයෙන්ම තරුණයන් වූ අතර, ඔවුන්ගෙන් සමහරක් පිළිගත් අවතාර වූවන් වන අතර, අනෙක් අය ඔවුන්ගේම කුසලතාව මත දියුණු වී දියුණු වී ඇත.

ඉතා සුපරික්ෂාකාරීව සහ දරුණු ලෙස පෙනෙන අතර, ප්‍රොක්ටර්වරු, බාම් පළාතේ විශාල මිනිසුන්, විනය පවත්වා ගැනීමේ කාර්යය භාර ගත් මිනිසුන් වූහ. කෙළින් හා විශාල වූ ඔවුන් තම කාර්යාලයේ සලකුණක් ලෙස විශාල කුරු රැගෙන ගියහ. බුද්ධිමතුන් නැත, මොවුන්, නමුත් නිර්භීත හා අවංකභාවය ඇති මිනිසුන්, ඒ සඳහා පමණක් තෝරාගෙන ඇත. එක්කෙනෙක් ළඟට ඇවිත්

දිලිසෙන විදියට මගෙන් ඇහුවා. ප්‍රමාද වී මා හඳුනා ගත් ඔහු ඔහුගේ අවධානයට ලක්විය යුතු වැරදිකරුවන් සොයමින් ඇවිද ගියේය.

මිනිසාගේ වඩාත් මහිමාන්විත කෘතිවලින් එකක් වන 'දෙවියන්ගේ නිවස' - මට පිටුපසින් අහස දෙසට කුළුණු විශාල ප්‍රමාණයක් ඇත. බහු-වර්ණ පර්වතය මාදු ලෙස දිලිසෙන අතර සන්සුන් ජලය හරහා විවිධ වර්ණවලින් යුත් පරාවර්තනයන් යැවීය. මාරු වන ආලෝකයේ උපක්‍රමයකින්, පාමුල ඇති කැටයම් සහ වර්ණ ගැන්වූ රූප ජීවයෙන් පිරී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබූ අතර, ඒවා සජීවීකරණ සාකච්ඡාවක සිටින පුද්ගලයින් කණ්ඩායමක් මෙන් පැද්දෙමින් චලනය වීමට හේතු විය. පොතාල වහලයේ රන් සොහොන් කොත්වලින් පරාවර්තනය වූ කහ ආලෝකයේ මහා පතුළු වේගයෙන් ගලා ගොස් අඳුරු කඳු අවපාත මත විචිත්‍රවත් විහිදී ගියේය.

හදිසියේ ඇති වූ 'තංක්' සහ නැමුණු ලී කැටය මෙම නව ආකර්ශනීය මූලාශ්‍රය වෙත යොමු වීමට හේතු විය. පැරණිතම සහකරුවාට වඩා වයසින් වැඩිමල්, අප පැහැති සහ මෝල් වෙමින් පවතින පුරාණ කුරුල්ලෙක් මට පිටුපසින් ගසට බැස තිබුණි. කැපී පෙනෙන පබළු ඇස්වලින් මා දෙස බලා, එය "cruaak!" සහ එකපාරටම එහි පිටුපස මා දෙසට වන පරිදි shuffled. විස්මිත බලයෙන් සහ නිරවද්‍යතාවයෙන් මගේ දිශාවට අනවශ්‍ය 'තැග්ගක්' පලවා හරින අතරම එය සම්පූර්ණ දිගට විහිදුණු අතර ප්‍රචණ්ඩ ලෙස පියාපත් ගැසුවේය. මංමුලා සහගතව පැත්තකට පැනීමකින් පමණක් මම ඉලක්කයකින් බේරුණෙමි. කුරුල්ලා ආයෙත් මට මුහුණ දෙන්න වටේ කැරකිලා කිව්වා "cruaak! cruuak!" වෙනත් තැනක ඇති වැඩි උනන්දුව වෙනුවෙන් එහි අවධානයෙන් මා ඉවත් කිරීමට පෙර.

මාදු සුළඟ මත ඉන්දියාවේ සිට ළඟා වන වෙළඳුන් පිරිසකගේ පළමු දුර්වල ශබ්දය පැමිණියේය. ඔවුන් ඉක්මන් කිරීමට රියදුරන් දැරූ උත්සාහයට විරෝධය පාමින් යක්කු පහත හෙලීම. පැරණි, වියළි හම් පට්ටල ඇඳුම හැඩිම සහ හුස්ම හිරවීම, පාද ගණනක ඒලොඩ් සහ ෂෆල් සහ කුඩා ගල් කැට වල සංගීත නාදය තවලම විසින් පසෙකට වී ඇත. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් මට දැකගත හැකි වූයේ දැව කපන සතුන්, විදේශීය මිටි සමඟ ගොඩ ගසා ඇති බවයි. විශාල සතුන් ඔවුන්ගේ මන්දගාමී, නොපසුබස්නා ඇවිදීමත් සමඟ පය පැටලී සිටින විට, විශාල අං රැලි සහිත ඇඟි බැම උඩින් විසිවෙමින් තිබේ. වෙළෙන්දෝ, සමහරු හිස්වැසුම් පැළඳ, සමහරු පැරණි ලොම් තොප්පි පැළඳ සිටිති, තවත් අය බැට කෑ හිස් ආවරණ පැළඳ සිටියහ.

“දානය, දෙවියන්ට ආදරය පිණිස දානය” යාවකයෝ කෑ ගැසූහ. “ආහ්!” වෙළෙන්දෝ හැඞීම් විරහිතව ඉදිරියට යද්දී ඔවුහු කෑ ගැසූහ, “ඔබේ මව උෟරෙක් සමඟ සංසර්ගයේ යෙදුණු එළදෙනෙකි, ඔබේ බීජ ඡෙයිතාන්ගේ බීජය, ඔබේ සහෝදරියන් වෙළදපොළේ විකුණනු ලැබේ!”

අමුතු සුවඳක් මගේ නාස්පුඩුවලින් ඇඹරෙන්නට වූ අතර, මාව ගැඹුරු හුස්මක් ඇද ගැනීමට සලස්වා, පසුව හදවතින්ම කිවිසුම් ගියේය. ඉන්ද්‍රියාවේ හදවතේ සුවඳ, චිතයේ තේ ගඩොල්, යක් බෝල මිටි වලින් සොලවන පුරාණ දූවිලි, සියල්ල මගේ මාර්ගයට ගලා ගියේය. යක් සණ්ඨාර නාදයත්, වෙළෙන්දන්ගේ උස් හඬත්, යාවකයන්ගේ සෝෂාවත් ඇතට මැකී ගියේය. වැඩි කල් නොගොස් ලාසාහි කාන්තාවන්ට ධනවත් ඇමතූම්කරුවන් ඔවුන්ගේ දොරකඩට පැමිණෙනු ඇත. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන්, වෙළඳුන් ඉල්ලා සිටින මිල ගණන් සම්බන්ධයෙන් සාප්පු හිමියන් කේවල් කරනු ඇත; පැහැදිලි කළ නොහැකි ලෙස වැඩි වූ මිල ගණන් යටතේ ඇඟි බැම ඉහළ නැංවීය. වැඩි කල් නොගොස් මට නැවත පොතාලයට යාමට සිදුවනු ඇත.

මගේ අවධානය වෙනතකට යොමු විය. භාමුදුරුවරු සිල් සමාදන් වෙන හැටි මම බලාගෙන හිටියා, එක්කෙනෙක්ගෙන් විසිවෙන වතුර තර්ජනයට ඔවුන් දෙන්නෙක් පහර දෙන්න සුදානම් වෙලා ඉන්නවා. ප්‍රොක්ටර්වරු වේගයෙන් වලනය වූ අතර, ‘සාමයේ ආරක්ෂකයින්ගේ’ යකඩ ග්‍රහණයෙන් දඩුවම් කරන ලද හික්සන් වහන්සේලා දෙනමක් ගමන් කළහ.

නමුත් ඒ කුමක්ද? මම මගේ බැල්ම පදුරු සෙවීමට ඉඩ දුන්නෙමි. කුඩා දිලිසෙන ඇස් දෙකක් පොළව මට්ටමේ සිට මා දෙස උනන්දුවෙන් බැලුවා. කුඩා අළු කන් දෙකක් මගේ දිශාවට දැඩි ලෙස නැඹුරු විය. මම ව්‍යාජ පියවරක් ගත්තොත් ඉක්මන් කිරීමට සුදානම්ව විනාඩියක් ශරීරය වකුටු වී ඇත. කුඩා අළු මීයෙක් නිවසට යන විට මා සහ වැව අතරට යාමට ඇති හැකියාව ගැන කල්පනා කරමින් සිටියේය. මම බලන් ඉන්නකොට එයා ඉස්සරහට ගියේ හැම වෙලාවෙම එයාගේ බැල්ම මගේ දිහාට තියාගෙන. ඔහුගේ රැකවරණය අස්ථානගත විය; ඔහු යන්නේ කොහිදැයි නොබලා, බිම වැටී තිබූ අත්තකට හිස ඔසවමින්, හිතියේ සෝෂාකාරී හඬක් නගමින්, අඩියක් අහසට පැන්නේය. ඔහු දරුණු ලෙස පැන්නා, බොහෝ දුරට පැත්තට පැන්නා. පහලට එනකොට අඩිය වැරදිලා වැවට වැටුනා. දුප්පත් කීඩුවා කිසිදු ප්‍රගතියක් නොලබමින් සිටි අතර, මම දණහිසට ගැඹුරට වතුරට ගොස් ඔහුව උදුරා ගත් විට, මාළුවෙකුගේ ග්‍රහණයට ලක්වීමේ අවදානමකට ලක් විය.

මගේ සිවුර අගින් ඔහුව පරිස්සමෙන් වෙලාගත් මම නැවත වෙරළට ගොස් වෙව්ලන කුඩා මීටිය බිම තැබුවෙමි. යන්නම් නොපැහැදිලි බවකි - ඔහු කුඩා ගුලෙන් අතුරුදහන් විය, ඔහු පැන යාමට ස්තූතිවන්ත විය. මට ඉහළින් පැරණි කුරුල්ලා "කෲචාක්!" උපහාසයෙන්, සහ වෙහෙස මහන්සි වී වාතයට ගසමින්, ලාසා දෙසට සෝෂාකාරී ලෙස පියාසර කළේය.

ලාසාගේ දිශාවට? ඒකයි මට මතක් උනේ, මම යන්න ඕන පෝතාලේ පැත්තට! නෝර්බු ලිංග බිත්තියට උඩින් හාමුදුරුවරු නැමී බිම වියළීම පරීක්ෂා කරමින් සිටියහ. සෑම දෙයක්ම තෝරා ගැනීමට පෙර හොඳින් පරීක්ෂා කර බැලිය යුතුය; කුඩා සහෝදර බීට්ල් ඇඳුම හරහා ඇවිදිනවා විය හැකි අතර, ඇඳුම් පෙරළීම යනු කුඩා සහෝදරයා තලා දැමීමයි - බෞද්ධ පූජකයෙකු වෙව්ලීමට හා සුදුමැලි වීමට කරන ක්‍රියාවකි.

සමහර විට කුඩා පණුවෙකු ඉහළ ලාමා කෙනෙකුගේ රෙදි සෝදන කාමරයට යටින් හිරු එළියෙන් නවාතැන් ගෙන ඇත, එවිට කුඩා පණුවා ආරක්ෂිතව ඉවත් කළ යුතුය, එවිට ඔහුගේ ඉරණම මිනිසා විසින් වෙනස් කළ නොහැක. එක එක කුඩා ප්‍රාණියෙක් නිශ්චිත මරණයකින් නිරූපදිතව මුදාගත් විට බිම පුරා සිටින හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා නැමී, එබිකම් කරමින්, සහනෙන් හුස්ම හෙළාහ.

පොත්තට ගැනීමට සියල්ල ගොඩ ගසා තිබියදී ටිකෙන් ටික සේදුම් ගොඩ වැඩි විය. අලුතින් සෝදාගත් බර යටතේ කුඩා ඇකොලයිට් එකතැන පල්වෙමින් තිබේ; ඇතැමෙකුට තමන් ගෙන යන දේ නොපෙනී ගියේය. එවිට කුඩා සගයෙක් පැකිලි ගොස් දූවිලි සහිත බිමට හෝ ගං ඉවුරේ මඩට පවා පියාසර කරන ඇඳුම් සියල්ලම යවන විට හදිසියේම විස්මයක් ඇසෙනු ඇත.

වහලය මතින් සෝෂාව සහ සෝෂාව සහ මහා හොරණුවල සෝෂාව මතු විය. ඇත කඳුකරයේ සිට දෝංකාර දුන් සහ නැවත දෝංකාර දුන් ශබ්දයන්, සමහර අවස්ථාවලදී, තත්වයන් නිවැරදි වූ විට, කම්පනයන් එකක් පමණ ස්පන්දනය වී විනාඩි ගණනක් කෙනෙකුගේ පපුවට පහර දුන්නේය. එවිට හදිසියේම, සියල්ලන්ම නිශ්ශබ්ද, නිශ්ශබ්ද, කොතරම් නිශ්ශබ්ද වනු ඇත, යමෙකුට තමාගේම හද ගැස්ම ඇසෙනු ඇත.

මම මිත්‍ර ගසේ සෙවණ හැර දමා වැටෙහි හිඩැසක් හරහා මගේ නැවතුමට ගියෙමි. මගේ කකුල් වෙව්ලන්නට විය; කලකට පෙර මගේ වම් කකුලේ දරුණු පිළිස්සීමක් ඇති විය - එය හොඳින් සුව නොවීය - පසුව මහා සුළඟක් මා පොතාල වහලෙන් ඔසවා කඳු බෑවුමට විසි කළ විට කකුල් දෙකක් කැඩී ගියේය. ඒ නිසා මම කොර වෙලා, ගෙදර දොරේ රාජකාරිවලින් ටික

කාලයකට නිදහස් වුණා. ඒ ගැන මගේ ප්‍රීතිය සමනය වූයේ මට දැනුම් දුන් පරිදි “ණය කෙළින් කිරීමට” වැඩි වැඩියෙන් අධ්‍යයනය කිරීමට සිදුවීමෙනි. අද-වෞෂ්ඨි-නොර්බු ලිංගයේ සැරිසැරීමට සහ විවේක ගැනීමට මට නිදහස තිබුණි.

මා හට ප්‍රධාන දොරටුවෙන් ආපසු යාමක් නොවේ, සියලු උසස් ලාභාවරුන් සහ ඇබ්බේතයන් කෙනෙකුගේ විලුඹ මත පාගා ඇත. “අනු අට, අනුනව, එකසිය, එකසිය එක . . .”; ලාභාවරුන්, හික්ෂුන් වහන්සේලා, වන්දනාකරුවන් යන විට මම පාර අයිතේ සිටගෙන සිටියෙමි. එවිට නිස්කලංක බවක් ඇති වූ අතර මම පාර හරහා කොර ගසා පසුරු අතරට ගියෙමි. කඳු බෑවුම දිගේ ඇදෙමින්, මම ෂෝ ගම්මානයට ඉහළින් නැගීම සහ අධිකරණ අධිකරණ සහ පොතාලා අතර ඇති අතුරු මාර්ගයට සම්බන්ධ වුණෙමි.

මාර්ගය රළු, නමුත් කුඩා පාෂාණ ශාක විශාල වශයෙන් අලංකාර විය. වාතය සිසිල් වෙමින් තිබූ අතර, මගේ තැළුණු කකුල් ඉවසිය නොහැකි ලෙස රිදෙන්නට පටන් ගත්තේය. මම මගේ ඉරුණු පරණ සිවුර මා ගැන එකතු කර, මගේ ශක්තිය සහ මගේ සුළඟ නැවත ලබා ගැනීමට පහසු පර්වතයක් මත හිඳ ගත්තෙමි. ලාසා දෙසින් මට කුඩා දිලිසෙන ගිනිදැල් දැකගත හැකි විය - වෙළඳුන් ඉන්දියානුවන් බොහෝ විට කළාක් මෙන්, එක් නේවාසිකාගාරයක රැඳී සිටිනවා වෙනුවට එළිමහනේ කඳවුරු බැඳගෙන සිටියහ. බෙංගාල බොක්ක දක්වා වූ අතිවිශාල ගමනේ දී දකුණු පසින් දියුලන ගංගාව මට දිස් විය.

"උර්-රෝර්, උර්-රෝර්" ගැඹුරු බාස් කටහඬක් පැවසූ අතර තද ලොම් සහිත හිසක් මගේ දණහිසට පහර දුන්නේය. "උර්-රෝර්, උර්-රෝර්!" මම සුහදව පිළිතුරු දුනිමි. වලනයේ නොපැහැදිලි සහ විශාල කළු බළලෙකු මගේ කකුල් මත සිටගෙන ඔහුගේ මුහුණ මගේ මුහුණට තල්ලු කළේය. "ගරු පුස් පුස්!" මම සන ලොම් අතරින් කීවෙමි. "ඔබ ඔබේ අවධානයෙන් මාව හිර කරනවා." මම හෙමිහිට එයාගේ උරහිසට අත් දෙක දාලා එයා දිහා බලන්න පුළුවන් විදියට එයාව ටිකක් පස්සට ගත්තා. විශාල නිල් ඇස්, තරමක් හරස් කර, මා දෙස ආපසු හැරී බැලුවා. ඔහුගේ දත් ඉහත වලාකුළු මෙන් සුදු වූ අතර ඔහුගේ පුළුල් කන් කුඩා ශබ්දයකට අවදි විය.

ගෞරවනීය පුස් පුස් පැරණි සහ වටිනා මිතුරෙකි. බොහෝ විට අපි යම්කිසි නවාතැන් පළුරක් යට එකට රිංගා, අපගේ බිය, අපගේ බලාපොරොත්තු සුන්වීම් සහ අපගේ දුෂ්කර, දුෂ්කර ජීවිතයේ සියලු දුෂ්කරතා ගැන එකිනෙකා

සමඟ කතා කළේ. දැන් ඔහු මට 'ගෙනුමින්' ඔහුගේ සෙනෙහස පෙන්වමින්, ඔහුගේ විශාල දෙපා අරිමින් සහ වැසීමෙන්, ඔහුගේ පුස්තක තව තවත් හයියෙන් ගොරවන ලදී. ටික වේලාවක් අපි එකට වාඩි වී සිටි අතර, පසුව, එකට, අපි ගමන් කිරීමට කාලය බව තීරණය කළා.

මගේ හානියට පත් පාදවල වේදනාවෙන් පැකිළෙමින් මම ඉහළට වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන විට, ගෞරවනීය පුස්තක ඉදිරියට දිව ගියේය, වලිගය දැඩි ලෙස කෙළින් විය. ඔහු යම්කිසි යටි පතුළකට කිමිදෙනු ඇත, පසුව, මම මට්ටම් කරන විට, මතු වී, මගේ පිහාටු සිවුරට සෙල්ලක්කාර ලෙස ඇලී සිටින්න. "දැන්! දැන්!" මම එවැනි එක් අවස්ථාවකදී කැගැසුවෙමි, "මෙය කැටි පුවල් ගාඩ් නායකයාට හැසිරීමට ක්‍රමයක් නොවේ." පිළිතුරු වශයෙන්, ඔහු කන් පිටුපසට තබා, මගේ සිවුර ඉදිරිපසින් වේගයෙන් ඉහළට ගොස්, මගේ උරහිසට අත තබා, පසුරකට පසෙකට පැත්තේය.

අපේ බළල්ලු දැකලා මට ආතල් එකක් ආවා. නිසි පුහුණුව ලත් 'සියම්' බළලෙකු ඕනෑම බළල්ලෙකුට වඩා දරුණු බැවින් අපි ඔවුන්ව මුරකරුවන් ලෙස භාවිතා කළේ. ඔවුන් පුජනීය වස්තූන් අසල සැතපී සිටිනු ඇත. වන්දනාකරුවන් ස්පර්ශ කිරීමට හෝ සොරකම් කිරීමට උත්සාහ කළහොත්, මෙම බළලුන්-සෑම විටම යුගල වශයෙන්-ඔහු අල්ලාගෙන ඔහුගේ උගුරට තර්ජනය කරමින් ඔහු අල්ලා ගනු ඇත. ඔවුන් දරුණුයි, නමුත් මට ඔවුන් සමඟ ඕනෑම දෙයක් කළ හැකි අතර, ටෙලිපති නිසා අපට අපහසුවකින් තොරව කතා කළ හැකිය.

මම පැති පිවිසුමට පැමිණියෙමි. ගෞරවනීය පුස්තක ඒ වන විටත් එහි සිටි අතර, දොර පසෙකින් තිබූ ලී කණුවක විශාල කැබලි ජවසම්පන්න ලෙස ඉරා දැමීය. මම අගුල ඔසවන විට ඔහු තම ශක්තිමත් හිසෙන් දොර තල්ලු කර දුම් අඳුරට නොපෙනී ගියේය. මම බොහෝ සෙමින් පසුපස ගියෙමි.

මෙය මගේ තාවකාලික නිවස විය. මගේ කකුලේ තුවාල නිසා මාව වක්ෂෝරියෙන් පොතාලයට එව්වා. දැන්, මම කොරිඩෝවට ඇතුළු වන විට, හුරුපුරුදු සුවද 'ගෙදර' සුවදයි. සුවද දුම්වල සදාතනික සුවද, එය පුළුස්සා දැමූ කාලය හා අරමුණ අනුව විවිධ සුවද විලවුන්. අපි පහන්වල, කේතල වැනි කුඩා ද්‍රව්‍ය රත් කිරීමට භාවිත කළ, ශීත කාලයට මූර්ති නිර්මාණය සඳහා භාවිත කළ යක් බටර්වල ඇඹුල්, රළු සහ 'කුණු' ගදයි. 'මතකය දිගටම පැවතුනි.' අපි කොයිතරම් තදින් ස්ක්‍රබ් කළත් (අපි වැඩිපුර ස්ක්‍රබ් කළේ නැහැ!) සුවද හැමවිටම හැමදේටම විහිදෙනවා. අඩු ප්‍රසන්න සුවදක් වූයේ වියළන ලද යක් ගොම වියළන ලද සහ දුර්වල පුද්ගලයින්ගේ කාමර උණුසුම් කිරීම සඳහා

භාවිතා කරන ලදී. නමුත් දැන් මම පැකිලෙමින්, අඳුරු කොරිඩෝව තවත් අඳුරු කළ දැල්වෙන බටර් ලාම්පු පසුකර කොරිඩෝව දිගේ ගමන් කළෙමි.

කුසගින්න නිසා කෙනෙකුගේ සංජානනය තියුණු වී ඇත්නම් මිස කෙනෙකුට එය නොපෙනෙන තරමට හුරුපුරුදු 'සුවඳ විලවුන්' සෑම ලාමස් මාලාවකම සෑම විටම තවත් 'සුවඳ විලවුන්' පැවතුනි. සම්පා! බැදපු බාර්ලි සුවඳ, චීන ගඩොල් තේ සුවඳ, උණු බටර් සුවඳ. ඒවා මිශ්‍ර කර ජරතිඵලය නොවැළැක්විය හැකි, සදාකාලික, tsampa වේ. සමහර ටිබෙට් ජාතිකයන් tsampa හැර වෙනත් කිසිම ආහාරයක් රස විඳ නැත. ඔවුන් එහි රසයට උපත ලබන අතර, එය ඔවුන් රස විඳින අවසාන ආහාරය වේ. එය ආහාර, පාන සහ සැනසීමයි. එය වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කිරීමේදී පෝෂණය සපයයි, එය මොළයට ආහාර සපයයි. නමුත්, එය කවදා හෝ මගේ විශ්වාසය වී ඇත, එය ලිංගික උනන්දුව සාගින්නෙන් පෙළෙන අතර එබැවින් ටිබෙටයට බ්‍රහ්මචාරී රාජායක්, හික්ෂුන්ගේ දේශයක් සහ උපන් අනුපාතය පහත වැටීමට අපහසු නැත.

කුසගින්න මගේ සංජානනය තියුණු කර තිබූ අතර, ඒ නිසා මට බැදපු බාර්ලි, උණු බටර් සහ චීන ගඩොල් තේවල සුවඳ අගය කිරීමට හැකි විය! මම මහන්සියෙන් කොරිඩෝව දිගේ ඇවිදගෙන ගිහින් වමට හැරුනේ සුවඳ වැඩි වෙද්දී. මෙන්න, මහා තඹ වට්ටක්කා අසල, හික්ෂුන්-ඉවුම් පිහුම්කරුවන් බැදපු සහ අඹරන ලද බාර්ලි බුබුලු තේ බවට පත් කරමින් සිටියහ. එක් අයෙක් යක් බටර් රාත්තල් කිහිපයක් කපා දමා එය ඇතුළට විසි කළ අතර තවත් අයෙක් හයිලන්ඩ් විල්වලින් ගෝත්‍රිකයන් විසින් ගෙන එන ලද ලුණු සම් ගෝනියක් ඉහළට ඔසවා තැබීය. හතරවැනි හික්ෂුවක් අඩි දෙයක් දිග පඩියක් සහිතව සියල්ල කලවම් කර කරකවමින් සිටියේය. වට්ටක්කා බුබුලු සහ පෙණ නඟින අතර ගඩොල් තේ වල අතු කැබලි මතුපිටට නැඟී, පැදුර සමඟ හික්ෂුව විසින් ගසාගෙන යනු ඇත.

වට්ටක්කා යටින් දැවෙන යක් ගොම, තද දුර්ගන්ධයක් සහ වලාකුළු සහ කළු පැහැති වලාකුළු නිකුත් කළේය. මුළු ස්ථානයම ආලේප කර ඇති අතර, හික්ෂුන්-ඉවුම් පිහුම්කරුවන්ගේ කළු, දහඩිය ඉරි සහිත මුහුණු කිසියම් ගැඹුරු නිරයේ සිට පැමිණි අයගේ මුහුණු විය හැකිය. බොහෝවිට පාදිලි සහිත හික්ෂුව වට්ටක්කාවෙන් පාවෙන බටර් සූරා ගින්නට විසි කරයි. සිසිලසක්, ගිනි දැල්ලක් සහ නව ගඳක් ඇති වනු ඇත!

"ආ, ලොබ්සාන්ග්!" සෝෂාව සහ සෝෂාව ඉහළ ගොස් හික්ෂුවක් කැගැසුවේය. "ආයෙන් කැමට එන්න නේද? ඔබටම උදව් කරන්න, කොල්ලා,

ඔබටම උදව් කරන්න! ” මම මගේ සිවුර ඇතුළෙන් ගත්තේ අපි භාමුදුරුවරු දවසකට යව තොගයක් තියාගෙන ඉන්න පුංචි සම් මල්ල. දුවිලි සොලවමින්, මම එය නැවුම් ලෙස බැදපු, නැවුම්ව අඹරන ලද බාර්ලි වලින් පුරවන්නෙමි. මගේ සිවුර ඉදිරිපසින් මම මගේ පාත්‍රය ඉවතට ගෙන හොඳින් බැලුවෙමි. එය ටිකක් කුණු, ටිකක් 'කේක්' විය. ඇත බිත්තියට එපිටින් තිබූ විශාල බදුනෙන් මම ඉතා සියුම් වැලි මිටක් ගෙන මගේ පාත්‍රය හොඳින් පිරා බැලුවෙමි. එය මගේ දැන් පිරිසිදු කිරීමට උපකාරී විය! අවසානයේ මම එහි තත්වය ගැන සැහීමකට පත් විය. නමුත් තවත් දෙයක් කළ යුතුව තිබුණි; මගේ තේ බැගය හිස් විය, එසේත් නැතිනම්, දැන් එහි තිබුණේ තේවල නිතරම දක්නට ලැබෙන කුඩා කුරු, වැලි කැට සහ අනෙකුත් කසළ පමණි. මේ වතාවේ මම බැගය ඇතුළට හරවා සුන්බුන් නිදහස් කළෙමි. බැගය නිවැරදි තත්ත්වයට ගෙන මම මිටියක් ගෙන ළඟම තිබූ තේ ගඩොල්වලින් සුදුසු ගැටිත්තක් ගැසුවෙමි.

දැන් එය මගේ වාරය විය; නැවත වරක් මම මගේ පාත්‍රය - අලුතින් පිරිසිදු කළ පාත්‍රය - ගෙන එය දිගු කළෙමි. භාමුදුරු නමක් ලෙල්ලක් ගෙන තප්පයෙන් පිරුණු මගේ පාත්‍රය ගැසුවා. ස්තුතිවන්ත වන්නට මම මුල්ලකට වී, ගෝනියක් මත වාඩි වී, පුරවාගෙන කැවෙමි. මම කැම කන ගමන් මං ගැන බැලුවා. මුළුතැන්ගෙය පිරී තිබුණේ සුපුරුදු එල්ලිගෙන සිටින, ඕපාදුප කියමින්, අලුත්ම අපකීර්තිය කියමින්, දැන් ඇසුණු කටකතාවලට ටිකක් එකතු කරන වැඩ නැති මිනිසුන්ගෙනි. “ඔව්, ලාමා ටෙන්ට්ට් රෝස වැටට යනවා. ටීස් පැවසුවේ තමා ඇබට සාම්වරයා සමඟ ආරවුලක් ඇති කර ගත් බවයි. මගේ මිතුරා ඔහු කියන සියල්ල අසා සිටියේය. . .”

මිනිසුන්ට ලාමක හෝ ආරාම ගැන බොහෝ අමුතු සංකල්ප ඇත. භික්ෂූන් වහන්සේලා මුළු දවසම යාවඤ්ඤාවෙන්, මෙනෙහි කිරීමෙන් හෝ භාවනාවෙන් ගත කරන බව බොහෝවිට සිතේ. Lamasery යනු නිල වශයෙන්, ආගමික අභිප්‍රාය ඇති මිනිසුන් නමස්කාර කිරීමේ අරමුණින් සහ ආත්මය පවිත්‍ර කළ හැකි යැයි මෙනෙහි කිරීම සඳහා එක්රැස් වන ස්ථානයකි. නිල වශයෙන්! නිල නොවන ලෙස සිවුරකින් පැවිදි වන්නේ නැත. දහස් ගණනකින් යුත් ප්‍රජාවක ගෘහ රාජකාරි සහ රෙදිපිළි අලුත්වැඩියා කිරීම සහ නඩත්තු කිරීම සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන අය සිටිය යුතුය. තවත් අය ගිණුම් බලාගන්නවා, පහළ පන්තිවලට පොලිසියෙන්, උගන්නනවා, දේශනා කරනවා. . . ඇති! ලැමසරි යනු තනිකරම පිරිමි ජනගහනයක් සහිත විශාල නගරයක් විය හැක. කම්කරුවන් භික්ෂූන්ගේ පහත්ම පන්තිය වන අතර ජීවිතයේ 'ආගමික' අංශය කෙරෙහි උනන්දුවක් නොදක්වනු ඇත, එයට

දෙතොල් පමණක් ගෙවයි. සමහර හික්ෂුන් වහන්සේලා බිම පිරිසිදු කිරීමට හැර පන්සලකට ගොස් නැත!

විශාල ලැමසේරියක ආගමික ස්ථානයක්, පාසල්, රෝහල්, ගබඩා, මුළුතැන්ගෙයි, නේවාසිකාගාර, බන්ධනාගාර සහ 'ගිහි' නගරයක ඇති සෑම දෙයක්ම පාහේ ඇත. ප්‍රධාන වෙනස වන්නේ ලැමසේරියක සිටින සෑම කෙනෙකුම, සෑම දෙයක්ම, පිරිමින් වන අතර, මතුපිටින් - සෑම කෙනෙකුම 'ආගමික උපදෙස් සහ ක්‍රියාවන්ට' කැපවී සිටීමයි. Lamaseries සතුව ඔවුන්ගේ උනන්දුවෙන් වැඩ කරන කම්කරුවන් සහ ඔවුන්ගේ හොඳ අදහස් ඇති 'බ්‍රෝන යානා' ඇත. විශාල ලැමසරිස් යනු නගර හෝ නගර වන අතර බොහෝ ගොඩනැගිලි සහ උද්‍යාන පුළුල් ප්‍රදේශයක පැතිර ඇත, සමහර විට මුළු ප්‍රජාවම උස් තාප්පයකින් වට වී ඇත. අනෙකුත් ලාමක කුඩා, හික්ෂුන් සියයක් ඇති නමුත් සියලු දෙනාම එක ගොඩනැගිල්ලක තබා ඇත. සමහර දුර බැහැර ප්‍රදේශවල, ඉතා කුඩා ලැමසේරියක සාමාජිකයන් දහයකට වඩා නොසිටිය හැකිය. ඉතින්, ඔවුන් දස දහසක් දක්වා, උස හා මිටි, මහත හා කෙටි, හොඳ නරක, කම්මැලි සහ ජවසම්පන්න. සමහර බාහිර ප්‍රජාව තුළ මෙන්, වඩා නරක නැත, බොහෝ විට වඩා හොඳ නැත, හැරෙන්නට ලැමැස්ටික් විනය පාහේ මිලිටරි විය හැකිය - ඒ සියල්ල භාරව සිටින පැවිද්ද මත රඳා පවතී. ඔහු කරුණාවන්ත, සැලකිලිමත් මිනිසෙක් විය හැකිය, නැතහොත් ඔහු කෲර පාලකයෙකු විය හැකිය.

මම යහනක් යටපත් කරගෙන කොරිඩෝවට ඇවිද ගියෙමි. එක් ගබඩා ඇල්කොව් එකක මලකඩ නාදයක් මගේ අවධානයට ලක් විය; ධාන්‍ය ගෝනි අතර කළු වලිගයක් අතුරුදහන් වනු දැකීමට මම නියමිත වේලාවට සිටියෙමි. බළලුන් ධාන්‍ය ආරක්ෂා කරමින් සිටි අතර ඒ සමඟම ඔවුන්ගේ (මුසික) රාත්‍රි ආහාරය අල්ලා ගත්හ. එක ගෝනියක් උඩ තෘප්තිමත් පෙනුමක් ඇති බළලෙක් තම උඩු රැවුල පිරිසිදු කරමින් තෘප්තිමත් ලෙස සිනහසෙමින් සිටිනු මම දුටුවෙමි.

හොරණු නාදය, දෝංකාර දෙන කොරිඩෝව හරහා දෝංකාර දෙමින් නැවතත් නාද විය. බොහෝ සෙරෙප්පු සෙරෙප්පු ගැහෙන හඬත්, නිරුවත් දෙපාවල කම්මුල් පහරත් ඇසෙද්දී මම හැරී ඇතුල් පන්සල දෙසට ගියෙමි.

ඇතුළත, දම් පැහැති සෙවණැලි බිම පුරා සොරකම් කරමින් සහ කළුවර වලින් තීරු සීමා කරමින්, සවස් යාමයේ ගැඹුරු වන අඳුර විය. හිරුගේ ඇඟිලි දිගු කර අපගේ නිවසට අවසාන මෘදු පහසු ලබා දෙන විට ජනේල දෙපස රන්වන් පැහැයෙන් යුක්ත විය. කැරකෙන සුවද දුම් වලාකුළු දිගේ පාවී ගිය

අතර, හිරු එළියේ පතුළකින් සිදුරු කරන විට, ජීවයෙන් පාහේ දායාද කරන ලද සජීවී වර්ණයන්ගෙන් යුත් දුහුවිල්ලක් පෙන්නුම් කළේය.

හික්ෂුන් වහන්සේලා සහ ලාමාවරුන් සහ නිහතමානී අනුගාමිකයින්, ගොනු වී බිම මත තම ස්ථාන ගත් අතර, සෑම කෙනෙකුම විවිච්චන් වාතය මත පරාවර්තනය වීමට තමන්ගේම වර්ණ එකතු කළහ. පොතාල ලාමාවරුන්ගේ රන් සිවුරු, අන් අයගේ කුංකුම සහ රතු, හික්ෂුන්ගේ තද දුඹුරු සහ පුරුද්දක් ලෙස පිටත වැඩ කරන අයගේ හිරු රශ්මිය. සියල්ලෝම අනුමත ඉරියව්වෙන් පෙළට වාඩි වූහ. මම - මගේ කකුලේ දරුණු තුවාල නිසා මට නියමිත පරිදි වාඩි වීමට නොහැකි වූ නිසා - මම 'රටාව විනාශ නොකරන' ලෙස දුම්-මල් වඩම් සහිත තීරුවකින් මාව සහවා සිටි පිටුපස ස්ථානයකට ඇද දැමුවෙමි.

මම මා දෙස බැලුවෙමි, සියලු පිරිමි ළමයින්, පිරිමින් සහ ඉතා වයස්ගත මුනිවරුන් ඔහුගේ අවබෝධය අනුව ඔවුන්ගේ පිංකම්වලට සහභාගී වන බව දුටුවෙමි. මා නිවසින් පිටව යන විටත් මට “ආයුබෝවන්” නොකිවූ මගේ මව, වක්පෝරි ලමසේරියට ඇතුළු වීමට කොපමණ කලකට පෙර පෙනුණාද! පිරිමි, සියලුම මිනිසුන්. මම දැනගෙන හිටියේ පිරිමි ගැන විතරයි. කාන්තාවන් මොන වගේද? මම දැනගෙන හිටියා ටිබෙටයේ සමහර ප්‍රදේශවල හික්ෂුන් වහන්සේලා සහ කන්‍යා සොහොයුරියන් එකට වාසය කරන, විවාහ වී, ඔවුන්ගේ පවුල් නඩත්තු කරන ආරාම ඇති බව.

හඳුන්කුරු කැරකෙමින්, සේවය ඩ්‍රෝ කරන ලද අතර, සන්ධ්‍යාව අඳුරට ගැඹුරු වූයේ දිලිසෙන බටර් ලාම්පු සහ මෘදු ලෙස දිලිසෙන සුවඳ දුම් වලින් යන්තම් සහනයක් ලබමිනි. මිනිසුන්! පිරිමින් තනියම ජීවත් වීම, කාන්තාවන් ඇසුරු නොකර සිටීම සුදුසුද? කාන්තාවන් මොන වගේද, කෙසේ වෙතත්, ඔවුන් අප හා සමානව සිතුවාද? මා දන්නා තරමින් ඔවුන් කතා කළේ විලාසිතා, කොණ්ඩා මෝස්තර සහ එවැනි මෝඩ දේවල් ගැන පමණි. ඔවුන් මුහුණට දැමූ සියලුම දේවල් සමඟ ඔවුන් බියකරු බියකින් ද පෙනුනි.

සේවය අවසන් වූ අතර, මම වේදනාවෙන් වෙවිලන කකුල් මත නැගී පළමු කඩිමුඩියේ පෙරළීමට නොහැකි වන පරිදි තීරුවට පිටුපසින් සිටගෙන සිටියෙමි. අන්තිමට මම කොරිඩෝර්ට ගිහින් නේවාසිකාගාරයට ගියා.

හිමාල කඳුවැටියේ සිට කෙලින්ම පහළට හමා එන සිසිල් සුළඟක් විවෘත ජනේල හරහා හමා ගියේය. පැහැදිලි රාත්‍රී වාතය තුළ තරු දීප්තිමත් හා සිතලෙන් බැබළෙමින් තිබුණි. මට පහළින් ජනේලයකින් වෙවිලන කටහඬක් මෙසේ කියවයි.

“දැන් මේ දුක හටගැනීමේ ආර්ය සත්‍යයයි. තෘෂ්ණා පිපාසය නිසා හටගැනීම අලුත් වීමට හේතු වේ. . .”

හෙට, මම මටම මතක් කර ගත්තෙමි, සමහර විට දින කිහිපයකට පසුව, අපි ශ්‍රේෂ්ඨ භාරතීය ගුරුවරයෙකුගෙන් බුදුදහම පිළිබඳ විශේෂ දේශන පවත්වන්නෙමු. ක්‍රිස්තියානි ආගම ක්වේකර් සහ කතෝලික වැනි විවිධ ස්වරූපයන් ඇති ආකාරයටම අපගේ බුද්ධාගම - ලාම්ස්වාදය - 'ඉන්දියානු බුද්ධාගමේ' දැඩි ඕනඩොක්ස් රේඛාවලින් ඉවත් වී ඇත . නමුත් දැන්, රාත්‍රී කාලය බොහෝ සෙයින් වැඩි වී ඇති අතර, මම හිම කවුළුවෙන් ඉවතට හැරුනෙමි.

මා ගැන සහකාරියන් නිදාගෙන සිටියහ. ඇතැමුන් ගොරවනවා, කීපදෙනෙක් නොසන්සුන්ව විසි කළා ඔවුන් සිතු පරිදි, සමහර විට, මම මෑතකදී සිතු පරිදි 'ගෙදර' ගැන. ඉතා දැඩි ආත්ම කිහිපයක් 'නිවැරදි' ලාමක නින්දේ ඉරියව්ව පුහුණු කිරීමට උත්සාහ කරමින් සිටියහ - නෙළුම් ඉරියව්වෙන් කෙළින් නිදා ගැනීම. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට ඇදුන් හෝ මෙට්ට නිබුණේ නැත. බිම අපේ මේසය සහ අපේ ඇඳ විය.

මම සිතල රාත්‍රී වාතයේ නිරුවතින් වෙවිලමින් මගේ සිවුර ගලවා, පසුව සියලුම ටිබෙට් භික්ෂූන් වහන්සේලා එක් උරහිසකට උඩින් රෝල් කර ඉණෙන් අල්ලා ගත් බ්ලැන්කට්ටුවෙන් ඔතා ගත්තෙමි. මගේ ප්‍රෝහි කකුල් මාව පාවා දුන්නොත්, මම ප්‍රවේශමෙන් බිමට බැස, මගේ සිවුර කොට්ටයක් ලෙස මගේ හිසට යටින් මිටි කර නින්දට ගියෙමි.

දෙවන පරිච්ඡේදය

“ඔබ, පිරිමි ළමයා, ඔබ නිවැරදිව වාඩි වන්න; නියම කර ඇති ආකාරයට වාඩි වන්න! ” කටහඬ ගිගුරුම් හඬක් මෙන් විය, පසුව බර අත් දෙකක් මගේ කන් දෙකට, වමට-දකුණට පහර දුන්නේය. එක මොහොතකට මට හිතූනා පන්සල් ගොං ඔක්කොම එකට ගැටිලා කියලා. පැහැදිලිම රාත්‍රියේදී පවා පෙනෙන ප්‍රමාණයට වඩා තරු මම දුටුවෙමි. අතක් මගේ සිවුරේ කොළරය අල්ලාගෙන මාව දෙපසින් ඔසවා ජනේලයකින් සොලවන දූවිලි පිඩක් මෙන් මා සෙලවිය.

"මට පිළිතුරු දෙන්න, පිරිමි ළමයා, මට පිළිතුරු දෙන්න!" කෝපයට පත් හඬ කැගැසුවේය. නමුත් ඔහු මට පිළිතුරු දීමට කිසිදු අවස්ථාවක් ලබා දුන්නේ නැත, මගේ දත් ගැස්සෙන තුරු සහ මගේ පාත්‍රය බිම වැටී බිම පෙරළෙන තුරු මා සෙලවීය. කම්පනයට පත් වූ වාතයට ධාන්‍ය වැස්සක් ගිලිහෙමින් මගේ බාර්ලි බැගය වැටී තොන්නේ එක ලිහා ගියේය. අවසානයේ සැතීමකට පත් වූ දරුණු මිනිසා කඩමාළු බෝතික්කෙක් මෙන් මා පසෙකට විසි කළේය.

හදිසි නිශ්ශබ්දතාවයක් පහළ වූ අතර අපේක්ෂා කිරීමේ ආතතියක් ඇති විය. ප්‍රවේශමෙන් මම මගේ වම් කකුලේ පිටුපසට මගේ සිවුර ඇගිලි ගැසුවෙමි. පුපුරා ගිය කැළලෙන් සිහින් ලේ බිඳුවක් ගලා යමින් තිබුණි. නිශ්ශබ්දතාව? මම උඩ බැලුවා. රෝදු මිනිසාට මුහුණ ලා දොරකඩ සිටගෙන සිටියේ ඇබ්බේකරයෙකි. "ළමයා බරපතල ලෙස තුවාල ලබා ඇත," ඔහු පැවසුවේ, "ඔහුට වඩාත් සුවපහසු ආකාරයෙන් වාඩි වීමට ඉන්මෝස්ට් එකගේ විශේෂ අවසරය ඇත. ප්‍රශ්නයකට නොනැහිට පිළිතුරු දීමට ඔහුට අවසර ඇත. හාමුදුරුවෝ මගේ ළඟට ඇවිත් ලේ රත්පැහැ ගැන්වුණු මගේ ඇඟිලි දිහා බලාගෙන මෙහෙම කිව්වා: "ඉක්මනින් ලේ ගැලීම නතර විය යුතුයි. එය සිදු නොවන්නේ නම්, රෝහල් වෛද්‍යවරයා වෙත යන්න. එසේ කියමින් ඔහු දරුණු මිනිසාට හිස නමා කාමරයෙන් පිටව ගියේය.

"මම," දරුණු මිනිසා පැවසුවේ, "ඔබට බුදුදහමේ සත්‍යය පැවසීමට විශේෂයෙන් ම භාරත මාතාවෙන් පැමිණියෙමි. මේ රටේ ඔබ අපේ ප්‍රතිපත්තිවලින් කැඩී ගොස් 'ලැමවාදය' නමින් ඔබේම සන්නාමය ගොඩනගාගෙන ඇත. මම ආවේ ඔරිජිනල් ඇත්ත කියන්න" මම ඔහුගේ මාරාන්තික සතුරා මෙන් ඔහු මා දෙස බැලීය, පසුව ඔහු පිරිමි ළමයෙකුට මගේ පාත්‍රය සහ දැන් හිස්ව ඇති බාර්ලි බැගය මට දෙන්නැයි කීවේය. මෙය සිදු කරන අතරතුර, මගේ ඉතිරිණු බාර්ලි ගසාගෙන යන අතරතුර, ඔහු තවත් ගොදුරක් සොයමින් මෙන් කාමරය පුරා ඇවිද ගියේය. ඔහු උස, කෙටිටු මිනිසෙක්, සම ඉතා දුඹුරු සහ විශාල නාසයක් සහිත විය. ඔහු පැරණි ඉන්දියානු නියෝගයක සිවුරු පැළඳ සිටි අතර, ඔහු අපව හෙළා දකිනවාක් මෙන් විය!

ඉන්දියානු ගුරුවරයා කාමරයේ කෙළවරට ගොස් කුඩා උස් වූ වේදිකාවට නැග්ගේය. ප්‍රවේශමෙන් ඔහු දේශනය ඔහුගේ නියම අවශ්‍යතාවලට අනුව සකස් කළේය. තද පැති සහ හතරැස් දාර සහිත සම් බැගයක දහලමින් ඔහු කැපී පෙනෙන කඩදාසි කොළ කිහිපයක් ගෙන ආවේය. තුනී කඩදාසි, අත් දෙකකින් අතේ පරතරය, අපි භාවිතා කළ දිගු, සන තහඩු මෙන් නොවේ. ඒවා

සිහින්, පාරභාසක සහ රෙදි මෙන් පාහේ නම්‍යශීලී විය. ඔහුගේ අමුතු සම්බැඟය මා සිත් ගත්තේය. එය ඉතා ඔප දමා තිබූ අතර, එක් පටු පැත්තක මධ්‍යයේ එහි බොත්තමක් ස්පර්ශ කළ විට විවෘත වූ දිලිසෙන ලෝහ කැබැල්ලක් තිබුණි. සම් කැබැල්ලක් ඉතා පහසු මිටක් සෑදූ අතර, යම් දිනක මට එවැනි සම් බැඟයක් ලැබෙනු ඇතැයි මම තීරණය කළෙමි.

ඉන්දියානු ජාතිකයා ඔහුගේ ලිපි ලේඛන ගසා, අප දෙස දැඩි ලෙස කෝපයට පත් කර, අප බොහෝ කලක සිට දැන සිටි කතාව අපට කීවේය. ඔහු කතා කරන විට ඔහුගේ නාසයේ කෙළවර වෙවිලන ආකාරය සහ පිටු දෙස බලන විට ඔහුගේ ඇඟිලිම තියුණු කඳු මුදුනක් සාදන ආකාරය මම දැඩි උනන්දුවකින් බලා සිටියෙමි. ඔහු අපට කී කතාව? පරණ පුරුදු එකා!

“අවුරුදු දෙදහස් පන්සියයකට පෙර භාරතයේ ජනතාව ඔවුන්ගේ ආගම ගැන කලකිරී සිටියහ. හින්දු පූජකවරු පිරිහුණු අතර, ලෞකික සැප ගැන පමණක් සිතමින්, පුද්ගලික වාසි ගැන පමණක් සිතූහ. ඔවුන්ට උදව් කළ යුතු මිනිසුන් ඔවුන්ගේ පැරණි විශ්වාසයන්ගෙන් ඉවතට හැරී, බලාපොරොත්තුවක් ලබා දෙන ඕනෑම දෙයකට යොමු විය. අනාගතවක්තෘවරුන් සහ අනාවැකි කියන්නන් විනාශය සහ වධහිංසා පිළිබඳ අනාවැකි සමඟ දේශය පුරා සැරිසැරූහ. සතුන්ට ආදරය කරන්නන් මිනිසුන්ට වඩා සතුන් හොඳ බව තීරණය කළ අතර ඔවුන් සතුන්ට දෙව්වරුන් ලෙස නමස්කාර කළහ.

“වඩාත් සංස්කෘතික ඉන්දියානුවන්, තම රට ගැන බිය වූ ගැඹුරු චින්තන මිනිසුන්, තම මුතුන් මිත්තන්ගේ ආගමෙන් ඉවත් වී මිනිසාගේ ආත්මයේ දුක්ඛිත තත්වය ගැන ගැඹුරින් කල්පනා කළහ. එවැනි එක් මිනිසෙක් උසස් හින්දු රාජා, අතිමහත් ධනවත් රණශූර රජෙක් විය. මෙතරම් මෑතකදී කරදරකාරී ලෝකයක උපත ලැබූ තම එකම පුත් ගෞතමගේ අනාගතය ගැන ඔහු කනස්සල්ලට හා කලබලයට පත් විය.

“ගෞතම රණශූර කුමාරයෙකු ලෙස හැදී වැඩී පසුව තම පියාගේ රාජ්‍යය උරුම කර ගැනීම පියාගේ සහ පවුලේ අයගේ බලවත්ම ආශාව විය. අනාගතවාක්‍ය කීමට කැඳවාගත් මහලු සුප්‍රශස්තඥයෙක් පවසා තිබුණේ එම තරුණයා මහා ප්‍රසිද්ධ අනාගතවක්තෘවරයෙකු වනු ඇති බවයි. පීඩාවට පත් පියාට මෙය ‘මරණයට වඩා දරුණු ඉරණමක්’ විය. නව අධ්‍යාත්මික ජීවිතයක් සොයා යාම සඳහා තරුණ ඉහළ පන්තික පිරිමින් සැනසිලිදායක ජීවිතයක් අත්හරිමින් වන්දනාකරුවන් ලෙස හිස් පාදවලින් සහ රෙදිවලින් සැරසී පිටත්ව යන බවට ඔහු වටා බොහෝ උදාහරණ තිබුණි. අනාවැකි කියන්නාගේ

අනාවැකිය වාර්ථ කිරීමට හැකි සෑම දෙයක්ම කිරීමට පියා තීරණය කළේය; ඔහු තම සැලසුම් තැබුවේය. . .

“ගෞතම කලාත්මක, සංවේදී තරුණයෙක් වූ අතර, උප්පරවැට්ටිය අතුගා දමා කාරණයේ හඳවනට විනිවිද යාමට හැකි තියුණු සිරුවෙන් යුත් බුද්ධියකින් යුක්ත විය. උපතින් සහ හැදී වැඩීමෙන් ඒකාධිපතියෙකු වූ ඔහු තවමත් තමා යටතේ සිටින අය කෙරෙහි සැලකිල්ලක් දැක්වූයේය. ඔහුගේ සංජානනය කෙතරම්ද යත්, ඔහු ප්‍රවේශමෙන් මහ පෙන්වනු ලැබූ බවත්, පළිහක් ඇති බවත්, පුද්ගලික සේවකයන් හෝ කුලයට සමාන අය පමණක් හමුවීමට අවසර දී ඇති බවත් ඔහු දැන සිටියේය.

“දෛවඥයාගේ අනාවැකිය පවසන අවස්ථාවේ පියා මාලිගා සීමාවෙන් ඔබ්බට සිටින අයට කරදර කරන දුෂ්ටකම්වලින් සහ දුකෙන් තම පුතා සෑම විටම ආරක්ෂා කර ගත යුතු බවට දැඩි නියෝග ලබා දී ඇත. පිරිමි ළමයාට තනිවම පිටතට යාමට අවසර නොදිය යුතු විය. ඔහුගේ ගමන් අධීක්ෂණය කළ යුතු අතර දරිද්‍රතාවයෙන් හෝ දුක් විඳිමින් සිටින කිසිවකු හමුවීමට ඔහුට ඉඩ දිය යුතු නැත. සුඛෝපභෝගී සහ එකම සුඛෝපභෝගීත්වය ඔහුගේ කොටස විය. මුදලට ගත හැකි සියල්ල ඔහුගේ විය. අප්‍රසන්න වූ සියල්ල නිර්දය ලෙස බැහැර කරන ලදී.

“නමුත් ජීවිතය එසේ කරගෙන යා නොහැක. ගෞතම ආත්ම ශක්තියෙන් යුත් තරුණයෙක් වූ අතර ඔහුගේ කොටසට වඩා අධිෂ්ඨානශීලී විය. දිනක්, ඔහුගේ දෙමව්පියන් නොදන්නා, ඔහුගේ ගුරුවරුන් නොදන්නා, ඔහු මාලිගයෙන් ලිස්සා ගොස්, ප්රවේශමෙන් තෝරාගත් සේවකයෙකු සමඟ, මාලිගා භූමියෙන් ඔබ්බට රිය පැදවීමට ගියේය. ඔහුගේ ජීවිතයේ පළමු වතාවට ඔහු වෙනත් කුලවල අය ජීවත් වන ආකාරය දුටුවේය. සිද්ධීන් හතරක් වඩාත් ගැඹුරු සිතුවිලි අවුස්සන ලද අතර එමඟින් ආගමික ඉතිහාසයේ ගමන් මග වෙනස් විය.

“ඔහුගේ ගමන ආරම්භයේදී ඔහු දුටුවේ වයසින් හා අසනීපයෙන් වෙළලමින් සිටින මහලු, මහලු මිනිසෙක්, ඔහු වේදනාකාරී ලෙස ඇදගෙන යන විට සැරයටි දෙකක් මත බර වී සිටිනු දුටුවේය. දත් නැති, ඇසේ සුද ඇති අන්ධ සහ වයෝවෘද්ධ, මහලු මිනිසා තරුණ කුමාරයා දෙසට හිස් මුහුණක් හැරියේය. ජීවිතයේ පළමු වතාවට ගෞතම තේරුම් ගන්නා මහලු විය සෑම කෙනෙකුටම පැමිණ ඇති බවත්, වයස අවුරුදු වැඩි වීමත් සමඟ යමෙකු තවදුරටත් ක්‍රියාශීලී හා නම්‍යශීලී නොවන බවත්.

“දැඩි ලෙස කම්පා වූ තරුණ කුමාරයා අමුතු හා රෝගාතුර වූ සිතිවිලිවලින් පිරුණු ඔහුගේ රිය පැදවීම දිගටම කරගෙන ගියේය. එහෙත් ගබඩාවේ තවත් කම්පනයක් විය; අශ්වයන් තියුණු හැරීමක් සඳහා වේගය අඩු කරන විට ගෞතමගේ බියකරු බැල්ම පාර අයිනේ රොක් වෙමින් කෙදිරිගාමීන් වාඩි වී සිටි කාලකණ්ණි වර්තයක් දෙසට යොමු විය. සිරුරේ කහ පැහැ පත්‍ර අනුලාගත් මිනිසෙක් කෙටිටු හා රෝගාබාධවලින් වැසී ගිය තුවාලවලින් වැසී ගියේය.

“තරුණ ගෞතම තෙමේ කම්පා විය. හදවතින්ම අසනීපයි - සමහර විට ශාරීරිකව ද අසනීපයි - ඔහු පදවාගෙන යද්දී ඔහු ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කළේය. කෙනෙකුට දුක් විදිය යුතුද? දුක් වේදනා සියල්ලන්ටම පැමිණේද? දුක් විදීම නොවැළැක්විය හැකිද? ඔහු රිය පදවන තම සේවකයා දෙස බැලීය. ඔහු මෙතරම් සන්සුන් වූයේ ඇයි, තරුණ කුමාරයා කල්පනා කළේය. රියදුරා නොසැලකිලිමත් වූයේ එවැනි දර්ශන සුලභ දෙයක් ලෙසිනි. එසේ නම්, ඔහුගේ පියා ඔහුට පලිහක් තැබුවේ ඒ නිසා විය යුතුය.

“ඔවුන් පැදවූයේ, ගෞතම වෙනත් ආකාරයකින් අණ කිරීමට නොහැකිව තුෂ්නිමිභූතව සිටියදීය. කෙසේ වෙතත්, ඉරණම හෝ ඉරණම අවසන් වී නොතිබුණි. ගෞතමගේ විස්මයකින් අශ්වයන් මන්දගාමී විය; ඔවුන් නතර විය. පාර අයිනේ තිබුණේ දැඩි හිරු රශ්මියෙන් බඩ පිපුනු, විකාර සහගත, නිරුවත් මළ සිරුරකි. රියදුරුගේ කස පහරක් සහ ශරීරය මත පෝෂණය වන සන මැස්සන් වලාකුළක් රංචු පිටින් නැඟී ගියේය. දුර්වර්ණ වී දුගඳ හමන සිරුර තරුණයාගේ බැල්මට සම්පූර්ණයෙන්ම හෙළිදරව් විය. ඔහු බැලූ විට, මැස්සෙක් මිය ගිය මුඛයෙන් ඉබාගාතේ ගොස්, සෝෂා කර, නැවත පදිංචි විය.

“ගෞතමයන් තම ජීවිතයේ පළමු වතාවට මරණය දුටුවේය, ජීවිතයේ අවසානයේ මරණය ඇති බව දැන සිටියේය. තරුණයා ගොළු ලෙස රියදුරුට ආපසු යන ලෙස නියෝග කළේය. . . ඔහු ජීවිතයේ අනිත්‍ය ගැන සිතමින් වාඩි වී, තවමත් දිරාපත් වීමට නියමිත සිරුරක සුන්දරත්වය ගැන කල්පනා කළේය. අලංකාරය මෙතරම් තාවකාලිකද, ඔහු කල්පනා කළේය.

“රෝද කැරකුණා, පිටුපසින් වලාකුළුවලින් දූවිලි නැඟුණා. තරුණ කුමාරයා තුෂ්නිමිභූතව කල්පනාවෙන් හිඳගත්තේය. අභම්බෙන් හෝ දෛවෝපගතව, ඔහු නියමිත වේලාවට හිස ඔසවා බැලුවේ හොඳින් ඇඳගත්, සන්සුන් භාමුදුරු නමක් පාර දිගේ ගමන් කරන අයුරුය. සන්සුන් හා සන්සුන් හික්ෂුට අභ්‍යන්තර සාමයේ, යහපැවැත්මේ, තම සහෝදර මිනිසුන් කෙරෙහි ආදරයේ ප්‍රභාවක් විහිදුවා. තමන් දුටු දසුන් නිසා කම්පනයට පත් වූ ගෞතමයා දැන් තවත් කම්පනයක් ලැබුවා. සමාදානය, තෘප්තිය, ශාන්තිය, සියලු ගුණ

ධර්ම, එදිනෙදා ජීවිතයෙන් ඉවත් වී ආගමට නැඹුරු වූවොත් පමණක් ද? හික්ෂුවක්ද? කිසියම් අද්භූත නියෝගයක සාමාජිකයෙක්ද? එවිට ඔහු අධිෂ්ඨාන කර ගත්තේ ඒ හික්ෂුව ලෙසයි. ඔහු මාලිගාවේ ජීවිතයෙන් ඉවත් වනු ඇත, ඔහු දන්නා එකම ජීවිතයෙන් ඉවත් වනු ඇත.

“ඔහුගේ පියා කෝපයෙන් හා කුණාටුවෙන් පහර දුන්නේය, ඔහුගේ මව හඬා වැලපෙමින් බැගෑපත් විය. සේවකයා රාජධානියෙන් තෙරපා හරින ලදී. ගෞතම තම කාමරයේ තනිව වාඩි වී කල්පනා කරමින් කල්පනා කළේය. තමන් දුටු දසුන් ගැන නිමක් නැතිව සිතමින්. එක් කෙටි විනෝද වාරිකාවක - ඔහුගේ එකම විනෝද වාරිකාව - මෙතරම් දෙයක් ඔහු දුටුවේ නම් - තවත් කොපමණ දුක් සහ දුක්ඛිත තත්වයන් තිබිය යුතුදැයි සිතීම. ඔහු ආහාර ප්‍රතික්ෂේප කර, පයින්, මෝපඩ් කර, කුමක් කළ යුතුද, මාලිගාවෙන් පැන යන්නේ කෙසේද, පැවිදි වන්නේ කෙසේද යන්න ගැන කල්පනා කරමින් සිටියේය.

“ඔහුගේ පියා තරුණ කුමාරයාට පීඩා කරන දුක සහ මානසික අවපීඩනයේ බර ඉවත් කිරීමට ඔහු දන්නා සෑම ආකාරයකින්ම උත්සාහ කළේය. තරුණයාට සිතීමට කිසිදු නිශ්ශබ්දතාවයක් නොතිබිය යුතු බව හොඳම සංගීතඥයින්ට නිරන්තරයෙන් වාදනය කිරීමට නියෝග කරන ලදී. ජග්ලර්, ඇක්‍රොබැට්, සියලු වර්ගවල විනෝදාස්වාද කරන්නන් උත්සාහ කරන ලදී. ගෞතමයන්ව රාගයෙන් අවිදි කරවා ඔහුගේ බලාපොරොත්තු සුන්වීමෙන් ඔහුව මුදවාගත යුතු යැයි ප්‍රේමයේ අතිශය විචිත්‍රවත් ප්‍රේමයේ ප්‍රවීණතම ගැහැණු ළමයින් සඳහා රාජධානිය සෝදිසි කරන ලදී.

“සංගීත ශිල්පීන් වෙහෙසට පත්වන තුරු වාදනය කළා. කන්‍යාවන් ද තෙහෙට්ටුවෙන් ක්ලාන්ත වී ඇද වැටෙන තුරු නර්තනයේ යෙදෙමින් කාමුක අභ්‍යාසවල යෙදුණහ. එවිට ගෞතමයන් වහන්සේ ඒ ගැන පමණක් සැලකූහ. වැටී සිටි සංගීතවේදීන්ගේ අම්හිරි ඉරියව් දෙස ඔහු හිතියෙන් බලා සිටියේය. සෞඛ්‍යයේ දීප්තිය පහව ගොස් ඇති බැවින්, රූපලාවන්‍ය ද්‍රව්‍ය විචිත්‍රවත් හා අවලස්සන ලෙස කැපී පෙනෙන, කඩා වැටීමේ සුදුමැලි වී ඇති, නිරුවත් කන්‍යාවන් දෙස ඔහු කම්පනයෙන් බැලුවේය.

“සෞන්දර්යයේ අනිත්‍යතාවය, එය කෙතරම් අනිත්‍යද, කෙතරම් ඉක්මනින් පලා ගියාද යන්න ඔහු නැවත වරක් කල්පනා කළේය. ජීවිතය කෙතරම් දුක්ඛිතද, කෙතරම් කැනද. ඔවුන්ගේ ක්ෂණික ක්‍රියාකාරකම් අවසන් වූ විට කාන්තාවන්ගේ අලංකාරය සහ අශෝභන ලෙස පින්තාරු කරන ආකාරය. ඔහු පිටත්ව යාමට තීරණය කළේය, ඔහු දන්නා සියල්ලෙන් වැළකී සිටීමට

සහ එය සොයාගත හැකි සෑම තැනකම සන්සුන්කම සෙවීමට තීරණය කළේය.

“ඔහුගේ පියා මාලිගාවේ ආරක්ෂක භටයා කැගැසුවේ, දෙගුණ කර, පසුව තෙගුණ කළේය. ඔහුගේ මව කෑ ගසා උමතු විය. ඔහුගේ බිරිඳ, දුප්පත් කාන්තාව කඩා වැටුණු අතර, මාලිගාවේ සියලුම කාන්තාවන් ප්‍රසංගයේදී හැඬුවාය. සිදුවන්නේ කුමක්දැයි දැන ගැනීමට තරම් කුඩා ගෞතමගේ ළදරු පුතා අවට දුක්බිත තත්වය ගැන අනුකම්පාවෙන් කෑ ගසමින් කැගැසුවේය. මාලිගාවේ උපදේශකයෝ අසරණව දැන් සසල කළ අතර එලක් නොවීය.

“ඔහු දින ගණනාවක් වැඩ කළේ ඔහුට පිටව යා හැකි මාර්ගයක ය. මාලිගාවේ ආරක්ෂකයින් ඔහුව හොඳින් දැන සිටියේය. රාජධානියේ මිනිසුන් ඔහුව කිසිසේත් දැන සිටියේ නැත - මන්ද ඔහු මාලිගා සීමාවෙන් පිටව ගොස් ඇත්තේ කලාතුරකිනි. අවසානයේදී, ඔහු බලාපොරොත්තු සුන් වූ විට, ඔහුට සිදු වූයේ ඔහුගේ සමීප ආරක්ෂකයින්ට වෙස්වළා ගැනීමට පමණක් බව ඔහුට සිතුනි. යම්කිසි මිත්‍රශීලී සේවකයෙකුගෙන්, හොඳ විපාක ඇති, වහාම රාජ්‍යය හැර ගිය, ගෞතමයන් වහන්සේ පුරුෂාධිපත්‍යයන් පැළඳ සිටි පැරණි හා ඉරා දැමූ ඇඳුම් ලබා ගත්හ. එක් රාත්‍රියක, සවස් වන විට, මාලිගාවේ දොරටු වසා දැමීමට පෙර, ඔහු පැරණි ඇඳුම් ඇඳගෙන, හිසකෙස් ඉරා දමා, දැන් සහ මුහුණ හොඳින් කුණු වලින් වසාගෙන, ඔහු රාත්‍රියට හැරෙමින් සිටි යාවකයන් සමඟ පිටතට ගියේය.

“එදිනෙදා ජීවන මාර්ග පිළිබඳ නොදැනුවත්කම තමා පාවා දෙනු ඇතැයි බියෙන් ඔහු ප්‍රධාන මාර්ගවලින් සහ මිනිසුන්ගෙන් ඇත්ව වනාන්තරයට ගියේය. මුළු රාත්‍රිය පුරාම ඔහු ඉබාගානේ ඇවිදිමින් තම පියාගේ රාජධානියේ සීමාවට ළඟා වීමට උත්සාහ කළේය. රාත්‍රියේ සැරිසරන කොටි සහ අනෙකුත් වන සතුන් ගැන ඔහුට බියක් තිබුණේ නැත . ඔහුගේ ජීවිතය කෙතරම් ආරක්ෂා වීද යත් ඔහු අනතුර නොදැන සිටියේය.

"ආපසු මාලිගාවේදී ඔහුගේ පලායාම සොයාගෙන ඇත. මුළු ගොඩනැගිල්ලම, පිටත ගොඩනැගිලි, උද්‍යාන සෙව්වා. රජු අණ කරමින් කැගසමින් වෙගයෙන් දිව ගිය අතර සන්නද්ධ මිනිසුන් සිරුවෙන් සිටියහ. ඉන්පසු සියල්ලෝම නින්දට ගියේ සෝදිසියක් දියත් කළ හැකි උදාවන තුරු බලා සිටීමටය. රජුගේ කෝපය නිසා කාන්තා නිවාසවල විලාප නැමීම් හා විලාප නැඟීම් ඇති විය.

“ගෞතම වනාන්තරය මැදින් රිංගා, හැකි සෑම තැනකම රැස්වීම් මඟහරිමින්, එය නොමැති විට සියලු ප්‍රශ්නවලට නිහඬව සිටියේය. වැඩෙන

හෝග වලින් ඔහු ධාන්‍ය, බෙරි සහ පලතුරු මත ජීවත් වෙමින්, සීතල, පැහැදිලි උල්පත් වලින් තම ආහාර ලබා ගත්තේය. නමුත් ඉබාගාතේ ඇවිදින්නෙකු ලෙස නොහැසිරෙන අමුතු ඉබාගාතේ යන කතාව අවසානයේ මාළිගාවට ළඟා විය. රජුගේ මිනිසුන් ශක්තියෙන් ඉදිරියට ගිය නමුත් පලාගිය තැනැත්තා අල්ලා ගැනීමට නොහැකි වූයේ ඔහු නිතරම අශ්වයන්ට යා නොහැකි පඳුරු වල සැඟවී සිටි බැවිනි.

“අවසානයේදී රජපුරවෝ සියලු නටන තරුණියන් වනයට ගෙනගොස් ගෞතමයන් ලුහුබැඳ ගොස් ඔහුව නැවත පොළඹවා ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතු බවට නියම කළහ. ඔවුන් දින ගණනාවක් නටමින් හා කැලෑව හරහා ගමන් කළෝය, සෑම විටම ගෞතමයන් ඉදිරියෙහි, සෑම විටම ඔවුන්ගේ වඩාත්ම සිත් ඇදගන්නා නර්තනයන් රහපාමින් සිටියහ. අන්තිමේදී, තම පියාගේ වසමේ සීමාව අසල, ගෞතම නැඟිට, ඔහු ආධ්‍යාත්මිකත්වය සොයා ලෝකයට යන බවත්, ආපසු නොඑන බවත් පැවසීය. ඔහුගේ බිරිඳ ඔහු දෙසට දිව ගියේ ඇගේ අතේ සිටි දරුවා ය. ගෞතම ඇගේ කන්තලව්වලට කන් නොදී ආපසු හැරී ගමන දිගටම කරගෙන ගියේය.

ඉන්දියානු ගුරුවරයා, ඔහු මෙන්ම අප දන්නා කතාවකින් මේ දක්වා පැමිණ ඇත්තේ, “එවකට පරිහානියට පත් වූ හින්දු ආගමෙන් නව විශ්වාසයක් ඒ මොහොතේ ගොඩනැගුණි, එය බොහෝ දෙනෙකුට සැනසීමක් සහ බලාපොරොත්තුවක් ගෙන දෙන විශ්වාසයක්. අද උදෑසන අපි අපගේ සැසිය අවසන් කරන්නෙමු. අද හවස අපි දිගටම කරගෙන යනවා. අස් කරන්න!” අනෙක් අය දෙපයින් නැඟිට ගුරුවරයාට ගෞරවාන්විතව වැඳ පිටව ගියහ. මට කරදරයක් තිබුණා; මගේ සිවුර වියළි ලේවලින් මගේ කකුලේ කැළලෙහි ඇලී ඇති බව මට පෙනී ගියේය. ටීවර් මට එක බැල්මක්වත් නොබලා ගියා. මම සෑහෙන වේදනාවකින් ඉඳගෙන කල්පනා කළේ මොනවා කරන්නද කියලා. එතකොටම මහලු පිරිසිදු කරන හික්සුවක් එතනට ඇවිත් පුදුමෙන් වගේ මං දිහා බැලුවා. “අනේ!” ඔහු කීවා. “ටීවර් යනවා දැකලා මම සුද්ද කරන්න ආවා. මොකක්ද අවුල?” මම ඔහුට කීවෙමි, මහා කැළල පුපුරා ගිය ආකාරයත්, ලේ වැගිරෙන ආකාරයත්, මම මගේ සිවුරෙන් සිදුර සවි කළ ආකාරයත් ඔහුට පෙන්වමි. මහලු මිනිසා මිම්ණුවේ “Tsk! Tsk!” සහ ඔහුගේම විකෘති වූ කකුල් වලින් හැකි තරම් වේගයෙන් පිටතට ගියේය. ඉක්මනින්ම ඔහු රෝහල් වෛද්‍යවරයා සමඟ ආපසු පැමිණියේය.

වේදනාව ඇවිළෙන ගින්නක් මෙන් විය; මගේ මස් ඇටවලින් ඉරාගෙන යනවා වගේ මට දැනුණා. “ආහ්, මගේ පුතා!” රෝහල් වෛද්‍යවරයා පැවසීය.

“සුළුභූ ඉහළට පියාසර කරනවා සේම ඔබ කරදරයට උපන් කෙනෙක් මෙන් ය!” ඔහු සුසුම්ලමින්, මුමුණමින්, “එහෙත්, මේ සමහර ශ්‍රේෂ්ඨ ගුරුවරුන් වඩා හොඳින් දැන සිටිය යුතු, එතරම් රළු, එතරම් හැඟීම් රහිත වන්නේ ඇයි? එතන!” ඔහු ශාකසාර සම්පීඩනයක් සවි කර මගේ වෙවිලන දෙපා වලට උදව් කරන විට පැවසීය. “එහෙනම් දැන් ඔයාට සනීපයි, මම අලුත් වස්ත්‍රයක් දිලා අතින් සිවුර විනාශ කරලා දාන්නම්.” “අනේ! හාමුදුරුවනේ!” කම්පනයෙන් මගේ දණහිස් වෙවිලමින් මම යම් බියකින් කැගැසුවෙමි. “මට අලුත් සිවුරක් ගන්න බැහැ, නැත්නම් හැමෝම හිතයි මම අලුතින් බැඳපු කොල්ලෙක් කියලා. මම මේක ගන්නවා නම් හොඳයි!” මහලු රෝහල් වෛද්‍යවරයා සිනාසී සිනාසී පසුව පැවසුවේ “එන්න, මගේ පුතා, මාත් එක්ක එන්න, අපි එකතු වෙලා මේ බැරෑරුම් කාරණය සම්බන්ධයෙන් අපට කළ හැකි දේ බලමු.”

අපි දෙන්නා කොරිඩෝව දිගේ හෙමින් හෙමින් ඇවිදගෙන ගියේ ඉස්පිරිතාලේ එයාගේ ඔබ්බේ එක තියෙන තැනට. ඇතුළත, මේස, ලෑලි සහ රාක්කවල, ඖෂධ පැළෑටි බඳුන්, කුඩු කළ බනිජ වර්ග සහ මට හඳුනා ගැනීමට නොහැකි අමුතු භාණ්ඩ විය. ටිබෙට් ජාතිකයන් වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ලබා ගත්තේ හදිසි අවස්ථාවකදී පමණි. බටහිර ප්‍රථමාධාර කට්ටල අපට නොවේ. අපි ස්වභාවධර්මය අදහස් කළ පරිදි කළමනාකරණය කළා! කැඩුණු අතපය, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඉතා ගැඹුරු තුවාලයක් මැහුම් කරනු ඇත. අපි මැහුම් සඳහා අශ්වයාගේ වලිගයේ දිගු කෙස් භාවිතා කළෙමු, හොඳින් තැම්බූ විට එය ඉතා සුදුසුය. ගැඹුරුම ස්ථර මැසීම සඳහා අපි ඉරා දැමූ උණ බම්බු වලින් දිගු කෙඳි භාවිතා කළෙමු. අභ්‍යන්තර තුවාලයකින් සැරව ඉවත් කිරීමට සිදු වූ විට උණ බම්බු ජලාපවහන නලයක් ලෙස ද භාවිතා කරන ලදී. පිරිසිදු, හොඳින් සෝදාගත් Sphagnum පාසි ඉතා ජරයෝජනවත් ස්පොන්ජ් ද්රවය සෑදූ අතර, ශාකසාර ආලේපන සමඟ හෝ නැතිව සම්පීඩනය සඳහා ද භාවිතා කරන ලදී.

රෝහල් වෛද්‍යවරයා මා නොදැක්කා සේ පැත්තක කාමරයකට රැගෙන ගියේය. ඔහු පැරණි සහ සකස් කළ වස්ත්‍ර ගොඩකින් එකක් ඇද ගත්තේය. එය පිරිසිදු, හොඳින් සකස් කර, ඉතා හිරු බැස ගියේය. එබඳු සිවුරකින් මා බොහෝ කලක් ලාමසේරියෙහි සිටි බව පෙනෙන නිසා ඒ දසුනින් මගේ දෑස් දිලිසුනා ! ඉස්පිරිතාලයා මට සිවුර ගලවන්න කියලා අතින් සංඥා කළා. මම එසේ කළ අතර, ඔහු වෙනත් තුවාල සඳහා මා පරීක්ෂා කළේය. “හ්ම්ම්! කෙට්ටු, ප්‍රමාණයෙන් අඩු. ඔබේ වයසට වඩා විශාල විය යුතුය. ඔයාගේ වයස කීයද කොල්ලා?” මම ඔහුට කිව්වා. “ඒ නිසා? ඔහ්, මම හිතුවේ ඔයා අවුරුදු තුනක්

වැඩිමල් කියලා. හම්ම! හරි මනුස්සයෙක් නේද? දැන් මේ සිවුර දාගන්න බලන්න.” මම මගේ පපුව පුම්බා කෙලින් සිටීමට උත්සාහ කළෙමි - විශාල හා උස පෙනුමක් ලබා ගැනීමට, නමුත් මගේ කකුල් දිගු නොවීය. සිවුර මට තරමක් විශාල වූ අතර මම කාරණය වසන් කිරීමට උත්සාහ කළෙමි. “ආහ්!” රෝහල් වෛද්‍යවරයා පැවසීය. “ඔබ ඉක්මනින් වර්ධනය වී එය පුරවනු ඇත. එය තබා ගන්න. ආයුබෝවන්!”

ඒත් දැන් හවස පන්ති යන්න කලින් කන්න, කන්න වෙලාව ආවා. මට ඒ වන විටත් බොහෝ වෙලාවක් අහිමි වී ඇති නිසා මම කුස්සියට ගොස් මගේ දුක්ඛිත තත්වය පැහැදිලි කළෙමි. “කන්න, කන්න, කොල්ලා, ඒක කරගෙන යන්න!” මට නොමසුරුව උදව් කරමින් මිත්‍රශීලී, දුම් ඉරි සහිත කෝකියා පැවසීය. හිරු එළිය ජනේලයෙන් ගලා ගියේය. මම වැලමිට රාමුව මත තබාගෙන කෑම කන ගමන් එළියට බලන් හිටියා. සමහර අවස්ථාවලදී පෙළඹවීම ඕනෑවට වඩා වැඩි වූ අතර, මම පාත්‍රයේ කෙළවරට වඩා පහළින් සිටින දුප්පත්, සැකයක් නැති හික්ෂුන් වහන්සේ නමකට සංජ්ජා ටිකක් පෙරළා ගත්තෙමි. “තව පුතේ?” කෝකියා හාමුදුරුවෝ ටිකක් විස්මයෙන් කිවවා. “තව? ඔබ හිස් විය යුතුයි, නැතහොත්” - ඔහු මට කපටි ලෙස ඇසිපිය හෙලීය - “ඔබ සහෝදරයන්ගේ හිස අලවනවාද?” “එහෙනම් අපි මේ ගොඩට ඇඹුල් ටිකක් මිශ්‍ර කරමු!” කියා ඔහු කලබලයෙන් සිනාසෙමින් පැවසූ නිසා මම රතු වී හෝ වරදකාරී බවක් පෙනෙන්නට ඇත.

නමුත් විනෝදය සදාකාලිකව පැවතිය නොහැක. මගේ පාත්‍රය නැවතත් හිස් විය. පහතින්, වඩ වඩාත් හරස් අතට වැඩ සිටින හික්ෂුන් වහන්සේලා පිරිසක් තම කළු ඉසින ලද පාත්ති පිසදමා ඔවුන් ගැන සැක සිතීන් බලමින් සිටියහ. එක් අයෙක් මාර්ගය පවා ආරම්භ කළේය. . . මම කඩිමුඩියේ කුස්සියෙන් ඉවත් වූ අතර, කුස්සියෙන් පිටතට ගොස් කොරිඩෝව තුළට හැකි තරම් නොසැලකිලිමත් ලෙස ඇවිද ගියෙමි. මම කොන හැරෙද්දී දිලිසෙන හාමුදුරු නමක් මතුවෙලා මාව දැක්කම පසුබට වුණා. “මට ඔබේ පාත්‍රය බලන්න දෙන්න,” ඔහු කැගැසුවේය. මගේ අභිංසක ප්‍රකාශය උපකල්පනය කරමින්, මම මගේ සිවුරට අත දිගු කර අවශ්‍ය ලිපිය ඉදිරිපත් කර එය පරීක්ෂා කිරීමට භාර දුන්නෙමි. “මොකක් හරි අවුලක්ද සර්?” මම ඇසුවා. “ඒක ඇත්තටම මගේ පාත්‍රය,” මම දිගටම කීවෙමි. හික්ෂුව පාත්‍රය හොඳින් පරීක්ෂා කළේ මා හොඳින් ඉවත් කළ සොදුරු පැල්ලමක හෝඬුවාවක් සොයමින්. ඔහු ගැඹුරුම සැකයෙන් මා දෙස බලා, පසුව, පාත්‍රය ආපසු දෙන විට, “අනේ! ඔයා තමයි තුවාල වෙලා තියෙන්නේ. ඔබට වහලයට නැගීමට නොහැකි විය. කවුරුහරි

අපි මත තෙත් සබන් හෙළනවා, ඔහු වහලේ ඉන්නවා - මම ඔහුව අල්ලගන්නම්!" එසේ කියමින් ඔහු හැරී වහලය දෙසට දිව ගියේය. මම ගැඹුරු හුස්මක් ගෙන තුෂ්නිමිභූතව සිටියෙමි.

මට පිටුපසින් සිනහවක් ඇති වූ අතර කෝකියා භාමුදුරුවන්ගේ කටහඬ මෙසේ කීවේය: “හොඳයි, කොල්ලා, ඔබ නළුවෙක් විය යුතුයි. මම ඔයාව දෙන්නෙ නැහැ, නැත්නම් ඊළඟ ගොදුර මම වෙන්න පුළුවන්!” ආහාර සැපයුම් හා සම්බන්ධ කිසියම් අද්භූත මෙහෙයුමක නිරත වෙමින් ඔහු මා පසුකර වේගයෙන් දිව ගිය අතර, මම අකමැත්තෙන් යුතුව පන්ති කාමරය වෙත ආපසු ගියෙමි. මම එහි පළමුවැන්නා වූ අතර මම ජනේලයෙන් පිටත බලා සිටියෙමි. මේ ප්‍රභූත්වයේ සිට රට පුරා බැලීමට මට නිතරම සිත් විය. Pargo Kaling (හෝ බටහිර ගේට්ටුව) හි යාවකයන්ගේ දර්ශනය සහ හිමාලයේ උසම කඳු මුදුන් වලින් හමා එන සදාකාලික හිම කඹය දැකීමෙන් කිසිදා නොවැළැක්විය හැකි ප්‍රීතිය, මට පැය ගණන්, දින ගණන් බලා සිටිය හැකිය.

මහාද්වීපයේ කොඳු තාරටිය වූ ප්‍රබල හිමාල කඳුවැටිය ලාසා දිස්ත්‍රික්කය වටා විශාල 'යු' එකක් සෑදී ඇත. මගේ අතේ වෙලාවක් තියෙන නිසා මම හොඳට බැලුවා, ඒකෙන් ගේමක් දුන්නා. මට පහළින් පාතාලයේ සුදු හුණු සේදු බිත්ති, මීට වසර ගණනාවකට පෙර ගිනි කන්දක් වූ ජීවමාන පර්වතයට නොපෙනෙන ලෙස දිය වී ගියේය. මිනිසා විසින් සාදන ලද ව්‍යුහයේ දෙහි-සුදු කඳු අළු සහ දුඹුරු පැහැයට ගලා ගිය අතර, එකක් අවසන් වූ අතර අනෙක ආරම්භ වූ තැන කිසිවෙකුට දැන් කිව නොහැක, ඒවා එතරම් සාර්ථක ලෙස ඒකාබද්ධ වී ඇත. කන්දේ පහළ බෑවුම් කුඩා පඳුරුවලින් වැසී තිබූ අතර, හඳුනාගැනීමෙන් බේරීමට උත්සාහ කරන විට අපි පිරිමි ළමයින් බොහෝ විට බඩගාගෙන ගියෙමු. ශ්‍රේෂ්ඨ අධිකරණ, රජයේ කාර්යාල, රජයේ මුද්‍රණ කටයුතු, සිවිල් වාර්තා කාර්යාල සහ බන්ධනාගාරය සහිත ඡෝ ගම්මානය ගොඩනැගීමේ ගොඩනැගිලි තවමත් පහළින් විය.

එය කාර්යබහුල දර්ශනයක් විය, වන්දනාකරුවන් 'වන්දනා' මාවත දිගේ ඉදිරියට යමින් සිටියේ තම දිග පොළව මත දිගු කර, අඩි කිහිපයක් ඉදිරියට බඩගාමින්, පසුව නැවත වැතිරීමෙන් පුණ්‍ය කර්මය ලබා ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙනි. එය නිසැකවම මගේ ඉහළ උසින් වඩාත් විනෝදජනක ලෙස පෙනුනි. හික්ෂුන් වහන්සේලා ජවසම්පන්න ලෙස නිවෙස් අතර ඇවිද යමින් සිටි අතර, මම හිතුවේ වැරදිකරුවෙකුගෙන් පසු ප්‍රොක්ටර්වරුන් විය යුතු බවයි - සහ ලාමාවරුන් අශ්වායෝගිකව ඔවුන්ගේ දැවැන්ත ව්‍යාපාරය කරගෙන ගියහ. භාමුදුරු කෙනෙක් සහ ඔහුගේ පිරිවර අපේ පාර දෙසට හැරී සෙමෙන්

සෙමෙන් ප්‍රධාන දොරටුව දෙසට වූ පුළුල් පියගැටපෙළ දිගේ ඉහළට නැග්ගා. දෙවඤ්ඤාත් පිරිසක් තම කේන්දරවල ගුණ ප්‍රශංසා කරමින් “ඇබ්බොට් සාම්පරයාගේ ආශීර්වාද ලත්, මතක තබා ගන්න, ඔබට වාසනාව ගෙන එනු නිසැකයි!”

පාර හරහා වගුරු බිමේ විලෝ වල කොළ පැහැය මා ආකර්ෂණය විය, අතු මෘදු සුළඟේ පැද්දෙමින් තිබුණි. ජල තටාක ධාවන වලාකුළු පිළිබිඹු කරන අතර පසුකර යන පදිකයන්ගේ වර්ණය අනුව වර්ණය වෙනස් විය. එක් ජෙන කියන්නෙකු විශාල තටාකයක් අද්දර පිහිටුවා ගත් අතර, ඔහු 'පොතල පාමුල පූජනීය ජලය' තුළ තම සේවාදායකයින්ගේ 'අනාගතය කියවන්න' ලෙස පෙනී සිටියේය. වෙළඳාම ඇත්තෙන්ම වේගවත් විය!

Pargo Kaling ජනාකීර්ණ විය. කුඩා කඩ කාමර ඉදිකර තිබූ අතර සංචාරක වෙළෙඳුන් වන්දනාකරුවන්ට ආහාරපාන සහ පැණිරස කෑම වර්ග අලෙවි කිරීමේ තියුණු ව්‍යාපාරයක් කරමින් සිටියහ. එක් කුටියක කෙළවරේ සුරතාන්ත සහ ආකර්ශනීය පෙට්ටි විශාල ප්‍රමාණයක් ඔතා ඇති අතර, ටර්කියුයිස් සහ රන් ආභරණ හිරු එළියේ දීප්තියෙන් බැබළුණි. Gaily turbaned ඉන්දියානුවන්, අධික ලෙස රැවුල වඩාගෙන, දිලිසෙන ඇස් ඇතිව, කේවල් කිරීමට සොයමින් සහ විකුණුම්කරු පරාජය කිරීමට උත්සාහ කළහ.

ප්‍රතිවිරුද්ධ කුළුණු සහිත වක්පෝරි - යකඩ කන්ද - පොතලයට වඩා මඳක් උස නමුත් එතරම් විසිතුරු නැත, එතරම් ගොඩනැගිලි නොමැත. වක්පෝරි දැඩි, තරමක් අළු සහ දරුණු විය. නමුත් වක්පෝරි සුවයේ නිවහන වූ අතර පොතල දෙවියන්ගේ නිවස විය. වක්පෝරි ගහෙන් ඔබ්බට බෙංගාල බොක්ක දෙසට වේගයෙන් බැස යන විට ප්‍රීතිමත් ගංගාව දිලිසෙමින් සිනහසෙන්නට විය. මගේ දැස් සෙවන සහ මඳක් වෙහෙසට පත් කිරීමෙන්, බෝට්ටුකරු ගහෙන් එගොඩ මගින් පැදවීම මට පෙනුනි. ඔහුගේ පිම්බුණු යක් සහවන ඔරුව නිතරම මා සිත් ගත් අතර, විශාල ලැමසේරියක කුඩා සහයකයෙකු ලෙස වඩා ඔරුකාරයෙකු ලෙස මා හොඳ නොවන්නේදැයි මම කල්පනා කිරීමට පටන් ගනිමි. ඒත් තවම බෝට්ටු කාරයෙක් වෙන්න අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ, මම හොඳින්ම දන්නා පරිදි, මට මුලින්ම මගේ අධ්‍යායන කටයුතු කරගෙන යාමට සිදු විය. ඒ වගේම භාමුදුරු කෙනෙක් බෝට්ටු කාරයෙක් වෙනවා කියලා කවුරු ඇහුවත්!

වමට ඇතින් පිහිටි පෝ කන්ග් හෙවත් ලාසා ආසන දෙව්මැදුරේ රන් වහලය හිරු කිරණ පරාවර්තනය කරන විට ඇස් අන්ධ කළේය. විලෝ වතු අතරින් දිලිසෙන, සුන්දර ටර්කියුයිස් පාලම යටින් ගලා යන කුඩා අතු ගංගාවක් සමඟ

වගුරු බිම හරහා සැරිසරන සතුටු ගංගාව මම බලා සිටියෙමි. ගහ සමතලා පහන් බිම් දෙසට ගමන් කරන විට ඇතින් දිදුලන රිදි තුලක් අඩු වී යනු මම දුටුවෙමි .

මෙය කාර්යබහුල දිනයක් වූ අතර, ජනේලයෙන් හේත්තු වී - දිගු, දිගු ගමනක් වැටීමේ යම් අවදානමක් සහිතව - මට දැක ගත හැකි වූයේ ඩ්‍රෙප්ප් සිට පාර දිගේ, උස් කඳුකර මාර්ගවලින් පැමිණෙන වෙළඳුන් ය. නමුත් ඔවුන් මට විස්තර දැකීමට තරම් සමීප වීමට පෙර සැලකිය යුතු කාලයක් ගත වනු ඇත; ඊට කලින් පන්ති පටන් ගන්නවා.

කඳු දෙපස ලැමසරිස්, විශාල ඒවා ස්වයං අන්තර්ගත නගර සහ කුඩා කඳු බෑවුම් සහිත ගල් පර්වතවල පැත්තට අස්ථිර ලෙස ඇලී තිබුණි. ඉතා කුඩාම ඒවායින් සමහරක් සහ වඩාත් භයානක ලෙස ස්ථානගත වී ඇත්තේ, ලෝකය අතහැර දමා, ඔවුන්ගේ ජීවිතයේ ඉතිරි කාලය ගත කිරීම සඳහා ඔවුන්ගේ කුඩා කුටි තුළට පවුරු බැඳගත් හික්ෂුන්ගේ ආරාම ය. මෙතරම් සම්පූර්ණයෙන් කපා හැරීම ඇත්තෙන්ම හොඳ දෙයක්ද? තරුණ, නිරෝගී මිනිසෙක් කුඩා සිර මැදිරියක තාප්ප වී වසර හතළිහක් මුළුල්ලේ අඳුරේ, සම්පූර්ණ නිශ්ශබ්දතාවයේ ගත කිරීමට තීරණය කළ විට, ඔහු ජීවිතය මෙනෙහි කරමින්, මාංශ බැඳීමෙන් මිදීමට උත්සාහ කළ විට එය කිසිවෙකුට උපකාරවත් වූවාද? ආයේ කවදාවත් නොදැක, ආයේ කතා නොකර ඉන්න, ආයේ ඇවිදින්නේ නැති, අනිත් හැම දවසකම විතරක් කෑම ගන්න එක අමුතු දෙයක් වෙන්න ඇති කියලා මට හිතනා.

තුන්වන පරිච්ඡේදය

ඉතා හදිසියේ ඇත පාරි වෙත යාමට සිදු වූ මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප් ගැන මම සිතුවෙමි. ඔහුට පමණක් පිළිතුරු දිය හැකි මා තුළ ඇති වූ ප්‍රශ්න සියල්ල ගැන මම සිතුවෙමි. කමක් නැහැ, හෙට ඔහු නැවත පැමිණෙනු ඇත, එවිට මම නැවත වක්පෝරි වෙත පැමිණීම ගැන සතුටු විය යුතුය. මෙන්න, පොටාලයේ, ඕනෑවට වඩා උත්සවයක්, රතු පටියක් වැඩි විය. ඔව්! මට වද දෙන ප්‍රශ්න රාශියක් මා සතුව තිබූ අතර පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිය නොහැකි විය.

ඉදිමුණු ශබ්දයක් මගේ සිහිය මත යම් මොහොතක බාධාවක් විය. දැන් ශබ්දයේ පරිමාව මට සම්පූර්ණ ආරෝපණය කළ යක් රංචුවක් සිහිපත් කළේය. සියලුම පිරිමි ළමයින් පන්ති කාමරයට පුපුරා ගියහ - ඔව් - ඔවුන් යක්කු රංචුවක් ලෙස සෙල්ලම් කරමින් සිටියා! මම පරිස්සමෙන් කාමරේ පිටිපස්සට ගිහින් බිත්තියට කිට්ටුවෙන් ඉදගත්තා, එහා මෙහා දූවන අයගෙන් බේරිලා.

එකා පසුපස එකා ගෙම්බා පිම්මක් ගසමින්, සිවුරු පොරවමින්, ප්‍රියයෙන් කෑගසමින් හඬ නඟමින් ඔවුහු වට රවුමක් ගියෝය. එකපාරටම “WHUUMPF!” කියන සද්දයක් ඇහුණා. සහ ප්‍රචණ්ඩ ලෙස පිට කරන ලද වාතයේ හුස්මක්. මාලිගාවේ කැටයම් කළ රූප මෙන් සිටි පිරිමි ළමයින් සමඟ මළ නිශ්ශබ්දතාවයක් කාමරය මත පතිත විය. මගේ බියපත් බැල්ම දුටුවේ බිම් වාඩි වී සිටින ඉන්දියානු ගුරුවරයා, ඔහුගේ දෑස් හරස් කර, කම්පනයෙන් අවධානය යොමු නොකරමිනි. දැන් ඔහුගේ පාත්‍රය සහ බාර්ලි ඔහුගේ සිවුරෙන් වැගිරෙයි, මම ටිකක් ප්‍රියයෙන් සිතුවෙමි. ඔහු සෙමින් කලවම් වී වෙවිලමින් දෙපයින් නැඟී බිත්තිය අල්ලාගෙන ඔහු දෙස බැලුවේය. මම පමණක් වාඩි වී සිටියෙමි, පැහැදිලිවම මට එහි කිසිදු කොටසක් නොතිබුණි. ඔහ්! පරිපූර්ණ නිරවුල් හෘද සාක්ෂියක් තිබීම පුදුමාකාර, අමුතු හැඟීමකි. මම එහි වාඩි වී සිටින විට ශීලයෙන් පිරී ගියෙමි.

බිම, අඩක් තුෂ්නිමිභූතව හෝ බියෙන් තැතිගැන්මෙන්, ඉන්දියානු ගුරුවරයාගේ අමතර මැදපෙළ අසල කෙළින්ම කිමිදුණු පිරිමි ළමයා වැතිර සිටියේය. පිරිමි ළමයාගේ නඟයෙන් ලේ ගලමින් තිබුණත්, ඉන්දියානු ජාතිකයා ඔහුව මෘදු පාදයකින් ස්පර්ශ කර “නැඟිටින්න!” කියා කෑගැසුවේය. නැමි කොල්ලා කන් දෙකෙන් අල්ලලා උඩට ඇද්දා. “නින්දාසහගත, බිහිසුණු කුඩා ටිබෙට් ජරාව,” ඔහු කෑගසමින්, ඔහුගේ වචනවලට නියමිත වේලාවට පිරිමි ළමයාගේ කන්වලට තට්ටු කළේය. “ඉන්දියානු මහත්මයෙකුට හැසිරිය යුතු ආකාරය මම ඔබට උගන්වමි. ආත්මය නිදහස් වන පිණිස මාංසය නසන යෝගය මම ඔබට උගන්වමි. වෙනත් රටවල සිටින මේ සමහර ශ්‍රේෂ්ඨ ගුරුවරුන් මෙතරම් මිලේච්ඡ වන්නේ මන්දැයි මට කියන්නට මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගෙන් ඇසිය යුතුයි.

ගැහෙන ටීවර් කොල්ලට තට්ටු කරන එක නවත්තලා කිව්වා, “අපි ඔයාට පාඩම් කාල සීමාවක් දීලා දෙනවා නරක විදියට හැසිරෙනවා වෙනුවට ඉගෙන ගන්න කියලා. දැන් අපි පටන් ගනිමු.” මම කතා කළා, “අනේ! නමුත්

ගෞරවනීය ශාස්තෘතුමනි, මම කිසිම දෙයක් කළේ නැහැ, මට ඉන්න එක සාධාරණ නැහැ.

ඉන්දියානු ජාතිකයා මා දෙසට රුදුරු මුහුණක් හරවා, “ඔබ - ඔබ නරකම වනු ඇත. ඔබ ආබාධිත හා නිෂ්ඵල වූ පමණින් ඔබේ සිතුවිලිවල විපාකයෙන් ඔබ ගැලවිය යුතු යැයි අදහස් නොවේ. අනෙක් අය මෙන් ඔබත් රැඳී සිටිනු ඇත.”

ඔහු විසිරී ගිය කඩදාසි අතට ගත් අතර, එහි උඩින් තිබූ හසුරුව සහ එය විවෘත කළ දිලිසෙන බොත්තම සහිත අලංකාර සම් බෑගය අපගේ රළු ගල් තට්ටුවේ ස්පර්ශයෙන් ගැලවී ගොස් ඇති බව දැකීමට මට කණගාටු විය. ඉන්දියානුවා එය දැක, ගොරවා, “යමෙක් මේ සඳහා ඉතා ඕනෑකමින් ගෙවනු ඇත; මම පොතාලයෙන් තවත් කෙනෙකුට හිමිකම් කියන්නම්. ඔහු තම නඩුව විවෘත කර ඔහුගේ පත්‍රිකා හරහා රයිෆල් කර ඒවා නිරාකරණය කළේය. අවසානයේ සැඟීමකට පත් වූ ඔහු, “අපි අද උදෑසන අවසන් කළේ ගෞතම මාලිගාවේ ජීවිතය අත්හැර, සත්‍යය සෙවීමේ ජීවිතය දිගටම කරගෙන යන බව ප්‍රකාශ කිරීමත් සමඟයි. දැන් අපි දිගටම කරගෙන යමු.

“ගෞතමයන් වහන්සේ තම පියා වූ රජුගේ මාලිගාවෙන් පිටව ගිය විට ඔහුගේ සිත කැළඹී ගියේය. රෝගාබාධ ගැන නොදන්නා විට රෝගාබාධ දැකීම, මරණය ගැන නොදන්නා විට මරණය දැකීම සහ සාමය ගැඹුරු, නිස්කලංක සහ තෘප්තිමත් බව දැකීම වැනි අතිශය බිඳුණු හදිසි අත්දැකීමකට ඔහු මුහුණ දී ඇත. ඔහුගේ සිතිවිලි වූයේ තෘප්තිමත් පෙනුමෙන් සැරසී සිටින්නා ද පැවිදි වස්ත්‍රයෙන් සැරසී සිටින්නා සේම භික්ෂුවගේ වස්ත්‍රයෙන් තෘප්තියත්, අභ්‍යන්තර ශාන්තියත් ඇති වන බවත්, ඒ අනුව ඔහු අභ්‍යන්තර ශාන්තිය සෙවීමට යොමු වූ බවත් ය. ජීවිතයේ අරුත සොයන්න.

“ඔහු තම පියා පාලනය කළ ප්‍රදේශවලින් ඔබ්බට ගොස්, උගත් භික්ෂූන්ගේ හා ප්‍රවීන භික්ෂූන්ගේ කටකතා මත සහ අනුගමනය කරමින් ඇවිද ගියේය. ඔහු ඉගෙන ගත හැකි හොඳම ගුරුවරුන් සමඟ ඉගෙන ගත් අතර, ඉගෙන ගැනීමට යමක් ඇති විට පාඩම් කළේය. ගුරුවරයාට ඉගැන්විය හැකි සෑම දෙයක්ම ඔහු එක් ගුරුවරයෙකුගෙන් ඉගෙන ගත් පරිදි, ඔහු පෘථිවියේ වඩාත්ම නොපැහැදිලි දෙය වන මතසේ සාමය, සන්සුන් භාවය සොයමින් සෑම විටම දැනුම සොයා ගියේය.

“ගෞතම ඉතා සුදුසු ශිෂ්‍යයෙක්. ඔහු ජීවිතයට අනුග්‍රහය දැක්වූ අතර, ඔහුට අවදියෙන් සිටින මොළයක් සහ දීප්තිමත් දැනුවත් කිරීමක් ලබා දී ඇත. තමාට ප්‍රයෝජනයක් නැති දේ ප්‍රතික්ෂේප කර ප්‍රයෝජන සහ වටිනා කරුණු

පමණක් රඳවා තබා ගනිමින් තොරතුරු අහුලා ගෙන මනසින් වර්ග කිරීමට ඔහුට හැකි විය. ගෞතමගේ සුදානම සහ තියුණු බුද්ධිය ගැන පැහැදුණු එක් ශ්‍රේෂ්ඨ ගුරුවරයෙක්, ඔහු නැවතී ඉගැන්වීමට කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටි අතර, අනෙකුත් සිසුන්ට දැනුම ලබා දීමේ පූර්ණ හවුල්කරුවෙකු වන ලෙස ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටියේය. නමුත් මෙය ගෞතමගේ විශ්වාසයට බෙහෙවින්ම පිටස්තර වූ නිසා - ඔහු තර්ක කළේ - ඔහුට සම්පූර්ණයෙන් නොතේරෙන දේ උගන්වන්නේ කෙසේද? ඔහු තවමත් සත්‍යය සොයන විට ඔහු අන් අයට උගන්වන්නේ කෙසේද? ඔහු ශුද්ධ ලියවිල්ල සහ ශුද්ධ ලියවිල්ලේ අටුවාවන් දැන සිටියේය, නමුත්, ශුද්ධ ලියවිල්ල යම් තරමක සමාදානයක් ලබා දුන් නමුත්, ඔහු ලබා ගැනීමට උත්සාහ කළ සන්සුන් භාවය බිඳ දැමූ ප්‍රශ්න සහ ගැටලු නිතරම ඇති වූ අතර, ගෞතම ඉබාගාතේ ගියේය.

“ඔහු උමතු වූ මිනිසෙකු මෙන්, ඔහුට විවේකයක් ලබා නොදෙන දැවෙන ධාවකයක් ඇති මිනිසෙක්, දැනුම සෙවීමට, සත්‍යය සෙවීමට ඔහුව දිරිමත් කළේය. තපස් ජීවිතයට පමණක් ඔහුව නිස්කලංක බව කරා ගෙන යා හැකි බව විශ්වාස කිරීමට එක් ආරාමයක් ඔහු පෙලඹවූ අතර, තරමක් ආවේගශීලී මිනිසෙකු වූ ගෞතම තාපසයාගේ ජීවිතය උත්සාහ කළේය. බොහෝ කලකට පෙර ඔහු සියලු ද්‍රව්‍යමය දේ අත්හැරියේය, ඔහුට භෞතික සැප සම්පත් නොතිබුණි, ඔහු ජීවත් වූයේ ජීවිතය පිටුපස ඇති අරුත සෙවීමට පමණි. නමුත් දැන් ඔහු අඩුවෙන් හා අඩුවෙන් ආහාර ගැනීමට බල කර, පැරණි, පැරණි කථා පවසන පරිදි, අවසානයේ ඔහු දිනකට එක් බත් ඇටයකින් ජීවත් වීමට සමත් විය.

“ඔහු මුළු කාලයම ගත කළේ නුදුරු ගසක සෙවණක් යට නිශ්චලව සිටිමින් ගැඹුරු සමාධියේය. නමුත් අවසානයේ ඔහුගේ චිරල ආහාර වේල ඔහුව පාවා දුන්නේය; කුසගින්න, මන්දපෝෂණය සහ මූලික රැකවරණය නොමැතිකම නිසා ඔහු කඩා වැටුණි. ඔහු මරණාසන්න මොහොතක දිගු කලක් ප්‍රමාද වී සිටියත්, ඔහු වෙත කිසිදු ඥානාන්විතයක් නොලැබුණි, ඔහු තවමත් සන්සුන්කමේ රහස සොයාගෙන නැත, පෘථිවියේ වඩාත්ම නොපැහැදිලි දෙය වන මනසේ සාමය, සන්සුන්කම පිටුපස ඇති අර්ථය ඔහුට තවමත් හමු නොවීය.

“මෙතැන සංවේදනාවක්, දවසට එක බත් ඇටයකින් ජීවත් විය හැකි හික්කුවක් යැයි සිතා, කුසගින්නෙන් පෙළෙන දවස්වල ඔහු ගැන ඇතැම් ‘මිතුරන්’ රැස් වූහ. එහෙම සංවේදී මිනිහෙක් එක්ක ආශ්‍රය කරලා ලොකු වාසි අත්වෙයි කියලා හිතාගෙන. එහෙත්, ලොව පුරා සිටින ‘මිතුරන්’ මෙන්, මේවා

ඔහුගේ අවශ්‍යතාවයේ පැයේදී ඔහු හැර ගියේය. ගෞතම සාගින්නෙන් මරණයට ආසන්නව සිටින විට ඔහුගේ මිතුරන් එකින් එක ඔහු හැර ගොස් වෙනත් තැනක සංවේදනය සොයා ඇවිද ගියහ. ගෞතම දැන් නැවතත් තනිව සිටියේය, මිතුරන්ගේ අවධානය වෙනතකට යොමු නොවී, අනුගාමිකයන්ගෙන් නිදහස් විය, ජීවිතය පිටුපස ඇති අරුත ගැන නැවත මෙනෙහි කිරීමට පටන් ගත්තේය.

“මෙම කථාංගය ගෞතමගේ වෘත්තීය ජීවිතයේ හැරවුම් ලක්ෂය විය. ඔහු වසර ගණනාවක් තිස්සේ යෝගා අභ්‍යාස කළේ, මාංශය අකුසලයට පත් කර, ආත්මය ශරීර බන්ධනවලින් නිදහස් කර ගැනීමටය, නමුත් දැන් ඔහුට යෝගය නිෂ්පල බව පෙනී ගියේය, යෝගයනු හුදෙක් ප්‍රති යාශීලී ශරීරයක් මත කුඩා හික්මීමක් ලබා ගැනීමේ මාධ්‍යයක් පමණි. ඒ වගේම කෙනෙකුට අධ්‍යාත්මිකත්වයට උදව් කරන්නා ලොකු පිනක් තිබුණේ නැහැ. දිගින් දිගටම කප්පාදු කිරීමෙන් ඔහුගේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු නොලැබීමෙන් සහ ඔහුගේ ගවේෂණය අවසන් නොවී ඔහුගේ මරණයට හේතු වන බැවින් එවැනි අල්පේව්ෂ ජීවිතයක් ගත කිරීමෙන් පලක් නොවන බව ඔහු ද සොයා ගත්තේය. ඔහු එම ප්‍රශ්නය ගැනද කල්පනා කළ අතර, ඔහු තීරණය කළේ ඔහු කරමින් සිටියේ ගංගා නදිය පෙරනයක් ගෙන පිට කිරීමට උත්සාහ කිරීම හෝ වාතයේ ගැටගැසීමට උත්සාහ කිරීම වැනි බවයි.

“ගෞතමයන් වහන්සේ නැවත වරක් මෙනෙහි කරමින්, බොහෝ කලක් කුසගින්නෙන් පෙළුණු, නමුත් යන්තම් මරණ ද්වාරයෙන් මිදුණු අය කෙරෙහි ඇති වන දුර්වලතාවයෙන් දුර්වලව වෙච්චමින් ගසක් යට වාඩි විය. ඔහු ගස යට වාඩි වී දුක සහ දුක පිළිබඳ ගැටලුව ගැන ගැඹුරින් මෙනෙහි කළේය. ඒ වන විටත් වසර හයකට වඩා වැඩි කාලයක් ඥාන ගවේෂණයේ යෙදී පිළිතුරක් නොලබා භාවනාවෙහි වැඩ හිඳ තම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් ලැබෙන තුරු නැවත නොනැගිටින බවට ඔහු දැඩි අධිෂ්ඨානයක් ඇති කර ගත්තේය.

“ගෞතමයන් වහන්සේ හිඳ, ඉර බැස ගියේය, ගොඩබිම් අඳුර වැටුණේය, රාත්‍රියේ කුරුල්ලෝ හඬන්නට පටන් ගත්හ, සතුන් ගැවසෙන්නට පටන් ගත්හ. ගෞතම වාඩි විය. රාත්‍රියේ දිගු හෝරා ඇදී ගිය අතර වැඩි කල් නොගොස් පළමු අඳුරු ආලෝක ඉරි අහසේ දිස් විය, උදාව ළං වෙමින් තිබුණි. ගෞතමයන් වහන්සේ හිඳ භාවනා කළහ.

“සියලු සත්වයෝ පෙර දින වෙහෙසට පත් වූ ගෞතමයන් වහන්සේ මහා වෘක්ෂය යට තනිව හිඳ දුක් විඳීම දුටුවෝය. ඔහුගේ අනුකම්පාව, ඔවුන්ගේ අවබෝධය සහ ස්වභාවධර්මයේ සියලුම ජීවීන් ඔහු වැටී ඇති දුෂ්කර

මාර්ගවලින් මිනිස් සංහතියට අරගල කිරීමට උපකාර කරන්නේ කෙසේදැයි ඔවුන්ගේ මනසෙහි සලකා බැලූහ.

“චායාසුයෝ තම ගී හඬින් හා හඬින් භාවනානුයෝගීව සිටින ගෞතමයන් වහන්සේට බාධාවක් නොවන සේ ගර්ජනා කිරීම නැවැත්වූහ. වදුරන් කතා කිරීම නැවැත්වූවා, අත්තෙන් අත්තට පැද්දීම නතර කළා; ඒ වෙනුවට, ඔවුන් බලාපොරොත්තුවෙන්, බලාපොරොත්තුවෙන් නිහඬව හිඳගත්හ. කුරුල්ලෝ තම ගායනා නවත්වා, ත්‍රිවිල් කිරීම නැවැත්වූ අතර, ඒ වෙනුවට, තම පියාපත් සෙලවමින් වාඩි වූහ, ගෞතම වෙත ආදරයේ රැළි සහ සිසිලන වායු තරංග යැවීමෙන් ඔහුට උපකාර කිරීමට හැකි වේ යැයි අපේක්ෂාවෙන්. සාමාන්‍යයෙන් බුරුමින් එහා මෙහා ලුහුඬන බල්ලෝ සෝෂාව නවතා ඇතට ගොස් පදුර යට සැහවී, හිරු කිරණ තමන් වෙත නොවැටිය යුතු තැන සැහවුණහ. ගොළුබෙල්ලන්ගේ රජු, ඔහු දෙස බලා, බල්ලන් සෙවනට අතුරුදහන් වනු දැක, ගොළුබෙල්ලන් රජු සිතුවේ ඔහු සහ ඔහුගේ ජනතාව ගෞතම හරහා මිනිස් වර්ගයාට උපකාර කරන්නේ කෙසේදැයි යන්නයි. ගොළුබෙල්ලන්ගේ රජු තම සෙනහව කැඳවා ගෞතමගේ පිටුපසට සෙමෙන් සෙමෙන් ඔහුගේ ගෙල ඉහළට ගෙන ගියේය. ඔවුහු ඔහුගේ හිරු කිරණින් රන්පැහැ ගැන්වුණු හිස මත පොකුරු ගැසූහ. ඒ හිස මෙතරම් ගැඹුරට භාවනාවේ යෙදුණහ. ගොළුබෙල්ලන් පොකුරු සහ ඔවුන්ගේ සිසිල් ශරීරය සමඟ ගෞතමව දහවල් හිරු රශ්මියෙන් ආරක්ෂා කළ අතර, කවුද දන්නේ, එම ගොළුබෙල්ලන් ගෞතමගේ හිස සිසිල්ව තබාගෙන ඔහුගේ අවසාන ගවේෂණයට ඔහුට උදව් කළා විය හැකිය. ස්වභාවධර්මයේ මිනිසුන් එක් කාලයකදී මිනිසාගේ මිතුරන් වූ අතර, ඔවුන් මිනිසාට බියක් නොතිබූ අතර, මිනිසා ඔවුන් කෙරෙහි ද්රෝහී ලෙස හැසිරෙන තුරු ස්වභාවධර්මයේ මිනිසුන් මිනිසාට උපකාර කිරීමට ඉදිරිපත් විය.

“දවස ඇදී ගියේය, ගෞතමයන් කැටයම් කළ පිළිමයක් මෙන් නොසෙල්වී වාඩි වී සිටියේය. නැවත වරක් රාත්රිය පැමිණියා, අඳුර; නැවත වරක් උදාවත් සමඟම අහසේ සිහින් ඉරි ඇති විය, පසුව සූර්යයා ක්ෂිතිජය මතට ගියේය. නමුත් මෙවර හිරු බුද්ධත්වය ගෙන ආවේය. අකුණක් වැදුනාක් මෙන්, ගෞතමයන් වහන්සේට සිතිවිල්ලක් ඇති විය, ඔහු තුළ ඇති වූ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරක් හෝ අර්ධ පිළිතුරක් ඔහු සතු විය. ඔහු නව දැනුමකින් ප්‍රබුද්ධ වී, ඔහු 'පිබිදුණු තැනැත්තා' බවට පත් විය, එය ඉන්ද්‍රියානු භාෂාවෙන් 'බුද්ධ' වේ.

“ඔහුගේ ආධ්‍යාත්මික තලය පිළිබඳ භාවනාවේදී සිදු වූ දෙයකින් ඔහුගේ ආත්මය ආලෝකමත් වී, ඔහු තික්ෂණ බුද්ධිය ඇති කර ගත් අතර, ඔහු තාරකා

තලයේ දුටු දේ සිහිපත් කළේය. දැන්, ඔහු දැන සිටි පරිදි, ඔහු පාර්ටියේ ජීවිතයේ අවාසනාවන්ත තත්ත්වයෙන් නිදහස් වනු ඇත, උපත, මරණය සහ නැවත ඉපදීම යන නිමක් නැති වක්‍රයේ නැවත පාර්ටියට පැමිණීමෙන් නිදහස් වනු ඇත. මිනිසා දුක් විඳිය යුත්තේ ඇයි, එයට හේතුව කුමක්ද, එහි ස්වභාවය කුමක්ද සහ එය අවසන් කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ දැනුමක් ඔහු ලබා ගෙන තිබුණි.

“ගෞතම ඒ මොහොතේ සිට පිබිදුණු ගෞතම බවට පත් විය, නැතහොත් ඉන්දියානු වාක්‍ය බණ්ඩය භාවිතා කිරීමට, ගෞතම බුදුන් විය. දැන් ඔහු තම ක්‍රියාමාර්ගය කුමක් විය යුතුදැයි නැවතත් කල්පනා කළේය. ඔහු දුක් විඳි ඉගෙන ගෙන ඇති අතර, එබැවින් ඔහු අන් අයට ඉගැන්වීම පමණක් කළ යුතුද නැතහොත් ඔහු විසින්ම සොයාගත් මාර්ගයෙන් ඔවුන්ට සොයා ගැනීමට ඉඩ දිය යුතුද? ඔහු කතස්සල්ලට පත් විය, ඔහු අත්විඳි අත්දැකීම් වෙනත් අය විශ්වාස කරයිද? නමුත් මෙයට පිළිතුරක් ලබා ගත හැකි එකම මාර්ගය අන් අය සමඟ කතා කිරීම, තමාට පැමිණි බුද්ධත්වය පිළිබඳ ශුභාරංචිය ඔවුන්ට පැවසීම බව ඔහු තීරණය කළේය.

“තමන්ගේ දෙපයින් නැගීම, ආහාර හා වතුර ස්වල්පයක් රැගෙන, බරණැස් නුවර බලා පිටත්ව ගිය ඔහු, තමාට උපකාර අවශ්‍ය වූ විට තමා හැර ගිය, ඉවත්ව ගිය හිටපු සහකරුවන් පස් දෙනෙකු සොයා ගනු ඇතැයි අපේක්ෂා කළේය. ඔහු නැවතත් ආහාර ගැනීමට තීරණය කළ විට.

“සැහෙන කාලයක් ගත වූ ගමනකින් පසු ගෞතම බුදුරජානන් වහන්සේ තවමත් දුබලව සිටි නිසා බරණැස් නුවරට වැඩම කළ අතර උන්වහන්සේ සොයමින් සිටි පස්වග ආශ්‍රිතයන් මුණගැසුණා. ඔහු ඔවුන් සමඟ කතා කර, 'නීතියේ රෝදය පෙරළීමේ දේශනාව' ලෙස ඉතිහාසයේ පහළ වූ දේ ඔවුන්ට ලබා දුන්නේය. ඔහු තම ප්‍රේක්ෂකයන්ට දුකට හේතුව, දුකේ ස්වභාවය ගැන කීවේය, දුකෙන් මිදෙන්නේ කෙසේදැයි කියා දුන්නේය; ඔහු බුදුදහම ලෙස අප දන්නා නව ආගමක් ගැන ඔවුන්ට කීවේය. බුදුදහම යනු නැවත පිබිදීමට උත්සාහ කරන අයගේ ආගමකි.

ඉතින් ගෞතම බඩගින්න දන්නවා, මම හිතුවා. මමත් බඩගින්න දැනගෙන හිටියා! මේ ටීවර්ට මීට වඩා අවබෝධයක් ලැබේවා කියලා මම ප්‍රාර්ථනා කළා, මොකද අපි කොල්ලෝ, අපිට කවදාවත් වැඩිය කන්න තිබුණේ නැහැ, අපිට වැඩිය වෙලාවක් තිබුණේ නැහැ, ඔහුගේ කටහඬත් එක්ක, නියමිත වෙලාවට වඩා වැඩි වෙලාවක් චෝ කරමින්, අපි බඩගිනියි, මහන්සියි, හැමදේකින්ම අසනීපයි, එයා කියන දේවල වැදගත්කම ගන්න අමාරුයි.

ඉන්දියන් ටීවර් වෙතට ගෙම්බා පැන ගිය පිරිමි ළමයා උකුස්සමින් වාඩි විය, ඔහුගේ නාසය පැහැදිලිවම හානි වී ඇත, සමහර විට කැඩී ඇත, නමුත් ඔහුට එහි වාඩි වී ලේ ගලායාම නතර කිරීමට උත්සාහ කළත්, ගුරුවරයා තවදුරටත් කෝපයට පත් නොවීමට උත්සාහ කළේය. එවිට මට සිතුවේ, මේ සියල්ලේ අරමුණ කුමක්ද, මෙතරම් දුක් විඳින්නේ ඇයි, දයාව, අනුකම්පාව සහ අවබෝධය පෙන්වීමට බලය ඇති අය ඇයි - ඒ වෙනුවට ඔවුන් දුක්බිත ලෙස හැසිරෙන්නේ ඇයි? මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ආපසු පැමිණි විගස මට සැබවින්ම කැළඹීමට තුඩු දුන් මෙම ගැටළු පිළිබඳව වඩාත් ගැඹුරින් සොයා බැලිය යුතු බව මම තීරණය කළෙමි. නමුත් ඉන්දියන් ටීවර් මදක් වෙහෙසට පත්ව සිටින බවත්, මඳක් කුසගින්නෙන් හා පිපාසයෙන් සිටින බවත්, ඔහු එක පාදයෙන් අනෙක් පාදයට මාරු වෙමින් සිටිනු මම දුටුවෙමි. අපි පිරිමි ළමයින් බිම වාඩි වී, මා හැර අනෙක් සියල්ලෝම කකුල් දෙක හරස් කර ගත් අතර, මට හැකි තරම් බාධාවකින් තොරව සිටීමට සිදු විය. අනෙක් අය පිළිවෙලට ජේළිවල කකුල් හරස් කර වාඩි වූහ. ගුරුවරයා සාමාන්‍යයෙන් අපේ පිටුපසින් මුර සංචාරයේ යෙදුනේ මොහොතින් මොහොත ඔහු සිටින්නේ කොහේදැයි අපට නොදැනෙන පරිදිය, නමුත් මේ මිනිසා, ඉන්දියානු ගුරුවරයා, ඔහු පාදයෙන් පාදයට මාරු වෙමින්, ජනේලයෙන් පිටත බලා සිටියේ පොළව හරහා ගමන් කරන සෙවනැලි තරඹමිනි. ගෙවී යන පැය දෙස බලා සිටීම. ඔහු තීරණයකට පැමිණියේය; ඔහු ඇදගෙන, “හොඳයි! අපට විවේකයක් ලැබෙනු ඇත, ඔබේ අවධානය ඉබාගානේ යයි, ඔබ මගේ වචනවලට අවධානය යොමු නොකරයි, ඔබේ මුළු ජීවිතයට සහ ඔබේ ජීවිතයට සදාකාලිකත්වයට බලපෑම් කළ හැකි වචන. අපි පැය භාගයක් විවේකයක් ගන්නෙමු. ඔබේ ආහාර අනුභව කිරීමට ඔබට නිදහස තිබේ, එවිට ඔබ නිහඬව මෙහි ආපසු පැමිණෙන අතර මම මගේ කතාව නැවත ආරම්භ කරමි.

ඔහු ඉක්මනින්ම තම කඩදාසි තම සමි බෑගයට තද කර ගත්තේය. එය ඉතා තෘප්තිමත් 'ක්ලික් කරන්න!' සමඟින් වැසී ගියේය. එවිට කහ පැහැති සිවුර සෝෂාවකින් ඔහු නික්ම ගියේය. ඒ සියල්ලේ හදිසි භාවයෙන් අපි තරමක් තුෂ්නිමිභූතව වාඩි වී සිටියෙමු, පසුව අනෙක් අය කලබලයෙන් ඔවුන්ගේ දෙපයට පැන්නා, නමුත් මට - මට වේදනාකාරී ලෙස ඉහළට නැගීමට සිදු විය. මගේ කකුල් දැඩි විය, මට බිත්තියට හේත්තු වී එක කකුලක් අනෙක් කකුලට වඩා අඩුවෙන් තල්ලු කරමින් මට සහාය වීමට සිදු විය. ඒත් අන්තිමට එලියට ආපු මම හිතවත් අරක්කැමි හාමුදුරුවන්ගේ ඩොමේන් එකට බැහැල උන්

වහන්සේට තත්ත්වය පහදලා දුන්නා, අභිංසක මටත් අනිත් උන්ගෙ පව් වලට දඬුවම් ලැබෙන හැටි.

ඔහු මට සිනාසෙමින්, “ආ! නමුත් සබන් පෙනි හෙළමින් සිටි තරුණයා ගැන කෙසේද? ඔබේ කර්මය හසුවන්නේ එය නොවේද? ඔබේ පාදවලට හානියක් නොවුණා නම් ඔබ නායකයා වීමට පවා ඉඩ තිබුණා නේද?”

ඔහු නැවතත් කරුණාවන්ත ලෙස මට සිනාසුණේය. ඔහු හොඳ මහලු මිනිසෙක් විය. ඊට පස්සේ ඔහු කිව්වා, “නමුත් යන්න, ඔබටම උදව් කරන්න! ඔබට මා ඔබට උදව් කිරීමට අවශ්‍ය නැත, ඔබ දිගු කලක් ඔබටම උදව් කර ඇත. ඒ දරුණු මිනිසා නැවතත් කෝපයෙන් මිදෙන්නට පෙර හොඳ ආහාරයක් ගෙන ආපසු එන්න. ඉතින් මම උදේට ගත්ත තේ එකයි, දවල්ට ගත්ත තේ එකයි - tsampa. මට අවුරුදු ගාණක් තියෙන්න ඕන දේම තමයි - tsampa.

ටිබෙට් ජාතික අපට ඔරලෝසු හෝ ඔරලෝසු නැත. මා ටිබෙටයේ සිටින විට අත් ඔරලෝසුවක් ඇති බවක් දැන සිටියේවත් නැත, නමුත් අප තුළ ඇති දෙයකින් කාලය පැවසීමට අපට හැකි විය. යාන්ත්‍රික ප්‍රති රෝධතාවලට වඩා තමන් මත යැපීමට සිදුවන පුද්ගලයන්ට විවිධ බලයන් වර්ධනය වේ. මේ අනුව මට සහ මගේ මිතුරන්ට ඔරලෝසු පැළඳ සිටින අය මෙන් කාලය ගතවීම නිවැරදිව විනිශ්චය කිරීමට හැකි විය. පැය භාගය අවසන් වීමටත් පෙර අපි අපේ පන්ති කාමරයට ආපසු ගියෙමු, ගබඩා කාමරවල අපගේ ධාන්‍ය අනුභව කළ මීයන් මෙන් නිහඬව ප්‍රවේශමෙන් ආපසු ගියෙමු.

නභයෙන් ලේ ගලන කොල්ලා හැර අනෙක් සියල්ලෝම පිළිවෙලට පෙරහැරකින් අපි ඇතුළු වුණෙමු. ඔහු, දුප්පත් සහෝදරයා, ඔහුගේ නභය කැඩී ඇති බව සොයා ගත් අතර, එහිදී ඔහු රෝහල් වෛද්‍යවරයා වෙත ගොස් ඇති අතර, ඒ නිසා පිරිමි ළමයාට හේතුව සඳහන් කළ කඩදාසි කැබැල්ලක් කපා දැමූ පොල්ලක් ඉන්දියානු ගුරුවරයාට පිරිනැමීමේ කාර්යය මට තිබුණි. - දැන් රෝගියෙකුට - සිටිය නොහැක.

අනෙක් අය වාඩි වී, අපි බලා සිටියෙමු, මම මගේ අතේ තිබූ පොල්ල දරාගෙන බිත්තියට පිටුපසින් සිටගෙන, අවසානයේ පියාඹන කඩදාසි සමඟ වෙහෙස මහන්සි වී සිටියෙමි. එකපාරටම ඉන්දියන් ටිබට් උළුවස්ස ගාවට ඇවිත් අපි දිහා බැබළුණා, ඊට පස්සේ එයා හැරිලා මට බැන්නා. "ඔයා - කොල්ලා - ඔයා! ඔබ එහි පොල්ලකින් සෙල්ලම් කරන්නේ කුමක්ද? " ඔහු ඇසුවා. "සර්!" මම තරමක් චකිතයකින් පිළිතුරු දුනිමි. "මම රෝහල් වෛද්‍යවරයාගෙන් පණිවිඩයක් දරයි." මම ඔහුගේ දිශාවට සැරයටිය දිගු කළෙමි; මොහොතකට ඔහු කුමක් කළ යුතුද යන්න ඔහුට දුර්වල අදහසක්

නැති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, පසුව ඔහු හදිසියේම මගේ මුහුණ මත වැටෙන්නට තරම් කම්පනයකින් පොල්ල උදුරා ගත්තේය. පොල්ල අතහරිමින් ඔහු කඩදාසිය ගෙන එය කියව්වේය. ඔහු එසේ කරන විට ඔහුගේ කේන්තිය ගැඹුරු විය, පසුව ඔහු කඩදාසි කැබැල්ල ඉස්කුරුප්පු කර ඔහුගෙන් ඉවතට විසි කළේය, එය ටිබෙට් ජාතික අපට බලවත් වරදක් විය, මන්ද අපි කඩදාසි පූජනීය ලෙස සැලකුවේ එය කඩදාසි මාධ්‍යයෙන් කියවීමට හැකි වූ බැවිනි. ඉතිහාසය, සහ මේ මිනිසා, මෙම ඉන්දියානු සෘෂිවරයා, පූජනීය කඩදාසි ඉවත දමා ඇත.

"හොඳින්! ඔබ එහි සිටගෙන සිටින්නේ කුමක් සඳහාද? " මම ඔහු දෙස බලා, ඔහු යන ආකාරය කිසිදු තේරුමක් නැති නිසා මම තවත් 'හිස්' බැලුවා. ඔහු ගුරුවරයෙකු නම්, මම ගුරුවරයෙකු වීමට අකමැති බව තීරණය කළෙමි. දළ වශයෙන් ඔහු මට ඇසින් නොපෙනී ගොස් වාඩි වන ලෙස අතින් සංඥා කළේය. මම එසේ කළ අතර, ඔහු නැවතත් අප ඉදිරිපිට සිටගෙන කතා කිරීමට පටන් ගත්තේය.

ඔහු අපට පැවසූ පරිදි, ගෞතම යථාර්ථයට ප්‍රවේශ වීමට වෙනස් මාර්ගයක් සොයාගෙන ඇත, එය 'මැද මාර්ගය' ලෙස හැඳින්වේ. ගෞතමයන් ගේ අත්දැකීම් නිසැකව ම දෙවැදෑරුම් විය. කුමරෙකු ලෙස උපත ලැබුවේ ඉතා සුබෝපභෝගී සහ සුවපහසුව ඇති, ඕනෑ තරම් නර්තන ගැහැණු ළමයින් (ඉන්දියානු ගුරුවරයාගේ දෑස් කුතුහලය දනවන සුළු විය!) සහ ඔහුට අනුභව කළ හැකි සියලු ආහාර සහ ඔහුට උකහා ගත හැකි සියලු සැප සම්පත්, පසුව එයින්, දුප්පත්කමෙන් , දුක් විඳීම, බේදවාචකයෙන්, කුසගින්නෙන් මරණය දක්වාම පාහේ ළඟා වීම. එහෙත්, ගෞතම වහා තේරුම් ගත් පරිදි, මිනිසාගේ සදාකාලික ගැටලුවට යතුර ධනයට හෝ රෙදි කඩවලට නොතිබුණි. එබැවින් පිළිතුර ඔවුන් අතර තිබිය යුතුය.

බුද්ධාගම බොහෝ විට ආගමක් ලෙස සලකනු ලැබේ, නමුත් එම වචනයේ දැඩි අර්ථයෙන් එය ආගමක් නොවේ. බුද්ධාගම යනු ජීවන මාර්ගයක් වන අතර, යමෙක් එම කේතය නිවැරදිව අනුගමනය කරන්නේ නම්, යම් යම් ප්‍රතිඵල ලබා ගත හැකි ජීවන රටාවකි. පහසුව සඳහා බුද්ධාගම ආගම ලෙස හැඳින්විය හැකිය, සැබෑ බෞද්ධ පූජකයන් වන අපට 'ආගම' වැරදි යෙදුම වුවද, එකම යෙදුම 'මැද මාර්ගය' වේ.

හින්දු ආගමේ ඉගැන්වීම් වලින් බුදුදහම පිහිටුවන ලදී. හින්දු දාර්ශනිකයන් සහ ආගමික ගුරුවරුන් ඉගැන්වූයේ ස්වයං දැනුම, ආත්මය පිළිබඳ දැනුම සහ මනුෂ්‍ය වර්ගයා මුහුණ දෙන කර්තව්‍යයන් යනු දැලි පිහියක් අද්දර ඇවිදීම හා

එක් පැත්තකට හෝ අනෙක් පැත්තට නැඹුරු වීමට හේතු වන බවයි. පෙරළන්න.

ගෞතම සිය ජීවිතයේ ආරම්භයේදී හින්දු භක්තිකයෙකු වූ නිසා සියලු හින්දු ඉගැන්වීම් දැන සිටියේය. නමුත් ඔහුගේම උත්සාහයෙන් ඔහු මැද මාවතක් සොයා ගත්තේය.

අතිශයින්ම ස්වයං-ප්රතික්ෂේප කිරීම නරක ය, එය විකෘති දෘෂ්ටිකෝණයකට යොමු කරයි; අතිශයින් තෘප්තිමත් වීම ද ඒ හා සමානව නරක ය, මන්ද එය විකෘති දෘෂ්ටිකෝණයකට ද හේතු වේ. ලාභය සමඟ කෙනෙකුට තත් භාණ්ඩයක් සුසර කිරීමේදී පවතින කොන්දේසි ලෙස සැලකිය හැකිය. යමෙක් ගිටාරයක් වැනි සංගීත භාණ්ඩයක තත්වය අධික ලෙස තද කළහොත් අවසානයේ එය බිඳවැටීමේ ලක්ෂ්‍යයට ළඟා වන අතර එමඟින් කුඩා ස්පර්ශයකින් තත්ත්ව කඩා වැටෙනු ඇත, එබැවින් මෙම අධික ලෙස තද කිරීම තුළ සංහිදියාවේ අඩුවක් ඇත.

යමෙක් සංගීත භාණ්ඩයේ තත්ත්ව මත සියලු ආතතිය මුදා හරින්නේ නම්, සමගිය නොමැති බව යමෙකුට නැවත පෙනී ගියහොත්, යමෙකුට සංහිදියාවක් ලබා ගත හැක්කේ නූල් නිවැරදිව හා දැඩි ලෙස සුසර කළ විට පමණි. එය මනුෂ්‍යත්වයේ දී මෙන් ම තෘප්තිමත් වීම හෝ අධික ලෙස දුක් විඳීම සමගිය නැති වීමට හේතු වේ.

ගෞතමයන් වහන්සේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව පිළිබඳ විශ්වාසය සකස් කර, සතුට ළඟා කර ගත හැකි ශික්ෂා පද සකස් කළේ ය, මන්ද ඔහුගේ එක් කියමනක් වූයේ “සොයන තැනැත්තා සතුට ජය ගනී, ඔහු සෙවීම පුරුදු කළහොත්” යන්නයි.

පුද්ගලයෙකු අසන පළමු ප්‍රශ්නවලින් එකක් නම්, "ඇයි මම අසතුටුදායකද?" එය බොහෝ විට අසනු ලබන ප්රශ්නයයි. ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේ අසතුටු වන්නේ මන්දැයි විමසිය. ඔහු කල්පනා කළා, කල්පනා කළා, ඒ ගැන කල්පනා කළා, ඒ ගැන කල්පනා කළා. අලුත උපන් බිළිඳෙකු පවා දුක් විඳිනවා, අලුත උපන් බිළිඳකු අඬන්නේ ඉපදීමේ දුක්ඛිතභාවය නිසා, ඉපදී ඇති වේදනාව සහ සැනසීම නොමැතිකම නිසා සහ දැන සිටි සුවපහසු ලෝකයෙන් ඉවත්ව යන බව ඔහු නිගමනය කළේය. ළදරුවන් අපහසුතාවයට පත් වූ විට ඔවුන් අඬන අතර, ඔවුන් වයසින් වැඩෙත්ම, ඔවුන් අඬන්නේ නැත, නමුත් ඔවුන් තවමත් ඔවුන්ගේ අතෘප්තියට, ඔවුන්ගේ තෘප්තියට පත් නොවීම සහ ඔවුන්ගේ සැබෑ වේදනාවට හඬක් දීමට මාර්ග සොයා ගනී. නමුත් ළදරුවෙකු තමා අඬන්නේ මන්දැයි සිතන්නේ නැත,

ඔහු අඬන්නේ ය, ඔහු හුදෙක් ස්වයංක්‍රීය යන්ත්‍රයක් මෙන් ප්‍රතික්‍රියා කරයි. යම් යම් උත්තේජක නිසා කෙනෙක් අඬනවා, වෙනත් උත්තේජක නිසා කෙනෙක් හිනා වෙනවා, නමුත් දුක් වේදනා - වේදනාව - ගැටලුවක් වෙන්නේ ඇයි මම දුක් විදින්නේ, ඇයි මම අසතුටෙන් ඉන්නේ කියලා අහනකොට විතරයි.

බොහෝ දෙනා වයස අවුරුදු දහය වන විට යම් ප්‍රමාණයකට දුක් විඳ ඇති බව පර්යේෂණවලින් හෙළි වී ඇති අතර ඔවුන්ට දුක් විඳීමට සිදු වූයේ මන්දැයි ඔවුන් ද කල්පනා කර ඇත. නමුත් ගෞතම සම්බන්ධයෙන් මේ ප්‍රශ්නය ඔහුට වයස අවුරුදු තිහක් වනතුරු මතු නොවූයේ, ගෞතමයන් වහන්සේ කුමන ආකාරයකින් හෝ දුක් විඳීම නැවැත්වීමට ගෞතමගේ දෙමාපියන් කළ හැකි සෑම දෙයක්ම කර තිබූ බැවිනි. ඕනෑවට වඩා ආරක්‍ෂා වූ සහ අධික ලෙස තෘප්තිමත් වූ පුද්ගලයින් අවාසනාවට මුහුණ දීම යනු කුමක්දැයි නොදනී, එවිට අවාසනාව ඔවුන් මත පැටවූ විට ඔවුන් කාරණය සමඟ කටයුතු කිරීමට ඔවුන්ට නොහැකි වන අතර බොහෝ විට ඔවුන් මානසික හෝ ස්නායු බිඳවැටීමකට ලක් වේ. .

සෑම පුද්ගලයෙකුටම යම් අවස්ථාවක දුක් වේදනාවලට මුහුණ දීමට සිදු වේ, දුක් විඳීමට හේතුවට මුහුණ දෙයි. සෑම පුද්ගලයෙකුටම කායික හෝ මානසික හෝ අධ්‍යාත්මික වේදනාවන් විඳදරාගැනීමට සිදුවේ, මන්ද වේදනාවකින් තොරව පෘථිවියේ කිසිදු ඉගෙනීමක් නොතිබිය හැකි අතර, වර්තමානයේ මිනිසාගේ ආත්මය වටා ඇති කුණු කසළ පිරිසිදු කිරීම හෝ ඉවත් කිරීම කළ නොහැක.

ගෞතම නව ආගමක් සොයා ගත්තේ නැත; ගෞතමයන්ගේ මුළු ඉගැන්වීමම, මුළු මිනිස් දැනුමට ගෞතමගේ දායකත්වය, වේදනාව හෝ සතුට පිළිබඳ ගැටලුව කෙරෙහි හෝ අවධානය යොමු කර ඇත. භාවනාවේදී ස්වභාව ධර්මයේ සත්ත්වයෝ තමාට හිරිහැරයක් නොවන ලෙස භාවනා කරන විට නිශ්ශබ්දව සිටියදී, ගොළුබෙල්ලන් ඔහුගේ හිරු රශ්මියෙන් රත් වූ හිස සිසිල් කරන විට, ගෞතමයන් වහන්සේ වේදනාව අවබෝධ කර, දුක්ඛිත හේතුව අවබෝධ කර ගත් අතර, දුක් වේදනා ජයගත හැකි ආකාරය තමා දන්නා බව විශ්වාස කළේය. . ඔහු තම ආශ්‍රිතයන් පස් දෙනාට මේ දේවල් ඉගැන්වූ අතර, ඔහු ඉගැන්වූ දේ සමස්ත බෞද්ධ ව්‍යුහය රඳා පවතින ප්‍රතිපත්ති හතර බවට පත්විය. ඒවා නම් සතර ආර්ය සත්‍යයන් වන අතර, අපි පසුව ගනුදෙනු කරමු.

රාත්‍රියේ සෙවණැලි වැටෙමින් තිබුණි, අඳුර වේගයෙන් බැස යමින් තිබූ අතර අපට එකිනෙකා දැකීමට නොහැකි විය. ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා ජනේලයට එරෙහිව නැඟී සිටියේය, ඔහුගේ දළ සටහන දුර්වල තරු එළියෙන්

සීමා විය. මධ්‍යම රාත්‍රී සේවයට අපි පිරිමි ළමයින්ට නැති සිටිය යුතු බවත්, හතරේ සේවයට නැති සිටිය යුතු බවත්, පසුව අපට උදේ හයට අවදි විය යුතු බවත් අමතක වී හෝ ගණන් නොගෙන ඔහු දිගටම කතා කළේය.

අන්තිමේදී ඔහු වෙහෙසට පත්ව සිටින බව ඔහුට වැටහුණි, තරු එළියට පිටුපා අඳුරේ සිටගෙන ඔහු අපව නොපෙනීම නිසා කාලය නාස්ති කරන බව ඔහුට වැටහුණි, අප අවධානය යොමු කරන්නේ දැයි ඔහුට දැනගත නොහැක. නැත්නම් අපි වාඩි වෙලා නිදාගෙන හිටියා නම්.

එක්වරම ඔහු "THWANG!" යන හඬින් දේශනයට අත ගැසුවේය. සෝෂාව අනපේක්ෂිත ලෙස බිඳී ගිය අතර, අපි සියල්ලෝම බියෙන් පැන්නා, එවිට අපගේ ශරීරය සහ බිම අතර වාතය අහල් කිහිපයක් තිබිය යුතුය. එවිට අපි සියල්ලෝම කම්මැලි, තෙත් වූ සෝෂාවත් සහ විස්මයේ මැසිවිලි තහමින් ආපසු වැටුණෙමු.

ඉන්දියන් ටීවර් සුළු මොහොතක් එහි සිට, පසුව ඔහු "ඉවත් කරන්න" යැයි පවසා කාමරයෙන් පිටතට ගියේය. එය ඔහුට පහසු විය, මම සිතුවෙමි, ඔහු අමුත්තෙකු පමණි, ඔහුට විශේෂ වරප්‍රසාද තිබුණි, ඔහුට වැඩ කිරීමට කැඳවීමට කිසිවෙකු සිටියේ නැත. ඔහුට දැන් අවශ්‍ය නම් ඔහුගේ කුටියට ගොස් මුළු රාත්‍රියම විවේක ගත හැකිය. අපි - හොඳයි, අපට පන්සල් සේවයට යාමට සිදු විය.

අපි දැඩි ලෙස අපේ දෙපයින් නැග්ගා, මම සියල්ලටම වඩා දැඩි විය. ඉන්පසු අපි අඳුරු කාමරයෙන් අඳුරු කොරිඩෝවට පැකිළුණා. එහෙම පැයකට අපේ පන්ති පැවැත්වීම සාමාන්‍ය දෙයක් නෙවෙයි ලයිට් තිබුණේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, කොරිඩෝව අපට හුරුපුරුදු වූ අතර, අපි ප්‍රධාන කොරිඩෝවකට පැමිණෙන තෙක් අපි ඇවිද ගියෙමු, ඇත්ත වශයෙන්ම, නොවැළැක්විය හැකි දැල්වෙන බටර් ලාම්පු, හිසෙහි බිත්තිවල ස්ථානගත කර ඇති බටර් ලාම්පු වලින් ආලෝකමත් විය. මට්ටම, සහ බටර් පුරවා තබා ගැනීම සහ දියර බටර් මතුපිට පාවෙන කරකැවිල්ල රැකබලා ගැනීම හික්ෂුන් වහන්සේලා දෙනමක්ගේ නිරන්තර කාර්යය විය.

හොරණෑ හඬින් සහ හංවඩු හඬින් අපව මධ්‍යම රාත්‍රියේ සේවයට කැඳවීමට පෙර මඳ නින්දක් ලබා ගැනීමට උත්සාහ කළ අපි වැඩි කතා නැතිව බිම වැටුණු අපගේ නේවාසිකාගාරය දක්වා පැකිළුණෙමු.

හතරවන පරිච්ඡේදය

මම කුඩා විවරයක් හරහා එබිකම් කිරීමට උත්සාහ කරන අතරතුර, මම දැඩි ලෙස රැළි වූ බෝලයක් බවට පත් කරමින්, විශාල බලකොටුවලට පහළින් වකුටු වීම්. මගේ පාදවල ගිනි පුපුරු ගසමින්, කොයි මොහොතක හෝ ලේ ගලනු ඇතැයි මම බියෙන් සිටියෙමි. නමුත් මම ඇත ක්ෂිතිජය පරිලෝකනය කිරීමට උත්සාහ කරන විට මට එහි රැඳී සිටීමට සිදු විය. මෙන්න, මගේ වර්තමාන ස්ථානයේ, මම බොහෝ දුරට ලෝකයේ ඉහළින්ම සිටියෙමි! තටු නොගෙන මට ඉහළට යා නොහැකි විය, නැතහොත් - කිසියම් බලවත් සරුංගලයකින් ඉහළට ඔසවා තැබීමෙන් එම සිතුවිල්ල මා සිත් ගත්තේය. සුළඟ මා වටා කැරකෙමින්, කැගසමින්, යාඥා කොඩි ඉරා දමමින්, රන් සොහොන් ගෙවල්වල වහල යට කෙඳිරිගාමින්, වරින් වර මගේ අනාරක්ෂිත හිස මත සියුම් කඳු දූවිලි වැස්සක් හමා ගියේය.

උදේ පාන්දරින්ම මම සොරකම් කර ඇති අතර බියෙන් හා වෙවිලීමෙන් එතරම් භාවිතයට නොගත් කොරිඩෝ සහ ඡේද හරහා මගේ රහස ගමන් කළෙමි. සෑම පියවර කිපයකටම සවන් දීම නවත්වා, මම ඉතා පරිස්සමින් අවසානයේ පූජනීය වහලය මතට පැමිණියෙමි, එහි වහලය වන අතර එහි සිටි තැනැත්තාට සහ ඔහුගේ සමීපතම මිතුරන්ට පමණක් යා හැකිය. මෙන්න අනතුරක් තිබුණා. එය සිතන විට මගේ හදවත නැවතත් ගැහෙන්නට විය. මෙන්න, මම මාට්ටු වුණොත්, මම ඉතාම නින්දිත ලෙස නියෝගයෙන් තොරපා හරිනු ඇත. තොරපා හැරියද? එවිට මා කළ යුත්තේ කුමක්ද? මා තුළ හීනියක් ඇති වූ අතර, බොහෝ වේලාවක් මම මා අයත් වූ පහත් ප්‍රදේශවලට පලා යන ස්ථානයේ සිටියෙමි. සාමාන්‍ය බුද්ධිය මාව වැළකුණා; මගේ මෙහෙවර ඉටු නොවීම සමඟ දැන් පහළට යාම ඇත්තෙන්ම අසාර්ථක වනු ඇත.

නින්දාවට පත්නා දැමුවාද? මම කළ යුත්තේ කුමක් ද? මට නිවසක් නොතිබුණි, මගේ පියා මට පවසා තිබුණේ 'ගෙදර' මට තවදුරටත් නිවස නොවන බවයි - මම මගේ ජීවිතය ගත කළ යුතුයි. මගේ ඉබාගාතේ යන ඇසට ප්‍රීතිමත් ගංගාවේ දීප්තිය හසු විය, ඔහුගේ යක් සහවන බෝට්ටුවේ අඳුරු ඔරුකාරයා සෙව්වේය, මගේ මනස නිරවුල් විය. මම කරන්නේ එයයි, මම බෝට්ටු කරුවෙකු වනු ඇත! වැඩි ආරක්ෂාවක් සඳහා මම රන් වහලය දිගේ ගියෙමි, ඔහු මේ සුළඟේ පිටව ගියහොත්, අභ්‍යන්තරයේ සිටින තැනැත්තාගේ ඇස්වලින් පවා ආරක්ෂිතයි. මගේ කකුල් වෙහෙසට වෙවිලන්නට විය,

කුසගින්න මා කුළ ගැවසෙන්නට විය. වැස්සක් එක ප්‍රශ්නයක් විසඳුවා, මම හැදුණු කුඩා තටාකයක් මත මගේ දෙතොල් තෙත් කළා.

ඔහු කවදාවත් එන්නේ නැද්ද? කනස්සල්ලෙන් මම ඇත ක්ෂිතිජය පිරික්සා බැලුවෙමි. මම - ඔව්, මම මගේ දෑත් පිටුපසින් මගේ දෑස් පිසදමා නැවත බැලුවෙමි. පොඩි දූවිලි වලාකුළක් තිබුණා! පාරි දිශාවෙන්! මොහොතකට අමතක වී ගියේ මගේ කකුල් වල වේදනාවයි, දැකීමේ භයානකකමද අමතක විය. මම සිටගෙන බලා සිටියෙමි. ඇතින් ලාසා නිමිනය දිගේ කුඩා අසරුවන් පිරිසක් පැමිණෙමින් සිටියහ. කුණාටුව වැඩි වෙමින් පැවති අතර, අශ්වයන්ගේ කුරවලින් මතු වූ දූවිලි වලාකුළක් ඇති වූ වහාම පාහේ ඉවත් විය. මම එබී බැලුවෙමි, කපන සුළඟින් මගේ දෑස් ආරක්ෂා කර ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි, තවමත් කිසිවක් මග හැර නැත.

ගස් සුළි කුණාටුවෙන් ඉවතට නැමී තිබුණි. කොළ වියරු ලෙස සෙලවී, පසුව කැඩී ගොස් සුළඟින් නාදනන තැනට දිව ගියේය. සර්ප දේවාලය අසල ඇති විල තවදුරටත් කැඩපත් නිශ්චල නොවීය; මුහුදු රළ ඇත ඉවුරට එරෙහිව පිස්සුවෙන් මෙන් කඩා වැටෙන්නට විය. කුරුල්ලන්, අපේ කාලගුණය ගැන නුවණැති, සෑම විටම සුළඟට හිස තබා, නවාතැන් වෙත ප්රවේශමෙන් ගමන් කළහ. යාඥා කොඩි තන්තු හරහා, දැන් පීඩනයෙන් පාහේ බිඳී යන පරිදි, දරුණු සෝෂාවක් නැගී ඇති අතර, පහත වහලයේ සවි කර ඇති මහා භොරණුවලින් සුළඟ හමා ගොස් ඔවුන්ගේ මුඛය වටා කැරකෙන විට ගොරෝසු නාදයක් නිකුත් විය. මෙන්න, රන් වහලයේ ඉහළම කොටසේ, මට වෙවිලීම, අමුතු සිරිමි සහ පහළ පරාලවලින් ධාවනය වූ පුරාණ දූවිලි හදිසියේ ඉසිනු දැනුනි.

බිහිසුණු පෙරනිමිත්තක් වූ අතර, මා වෙත වේගයෙන් දිව එන බිහිසුණු කළු රුවක් දෙස මම නොසන්සුන්ව හැරුනෙමි. තද දෑත් මා වටා තුවාල වී, හුස්ම හිරකරමින්, ප්‍රචණ්ඩ පහරවල් එල්ල කළේය. මට කෑ ගැසීමට නොහැකි විය - මට හුස්මක් නොතිබුණි! දුගඳ හමන කළු වලාකුළක් මා වට කර ගත් අතර, මම නරක දුගඳ සමඟින් වෙවිලෙන්නට විය. ආලෝකයක් නැත, කැගසන අන්ධකාරය සහ සුවද! වාතය නැත, එම ඔක්කාරය වායුව පමණි!

මම වෙවිලමි. මගේ පවි මාව භොයාගෙන තිබුණා. නපුරු ආත්මයක් මට පහර දී මාව රැගෙන යාමට සූදානම් විය. ඔහ්! මම මිම්ණුවා, ඇයි මම නීතියට අකීකරු වී පූජා භූමියට නැග්ගේ? ඊට පස්සේ මගේ නරක කේන්තිය වැඩි වුණා. නැත! යක්ෂයන් විසින් මා රැගෙන නොයනු ඇත. මම ඕනෑම කෙනෙකුට සටන් කර සටන් කරමි. වියරුවෙන්, අන්ධ හිතියකින් සහ

කෝපාච්ඡය කෝපයෙන්, මම 'යක්ෂයා'ගෙන් විශාල කැබලි ඉරා දමමින් පහර ගැසුවෙමි. සහනය මා හරහා ගලා ගිය අතර, හිස්ටීරියා අසල ඇති උස් හඬින් මම සිනාසුණෙමි. හුළඟට හමා ගිය, වයසින් කුණු වූ, පරණ එළු හම් කුඩාරමක් නිසා මම බියට පත් වීමි. දැන් එහි කැලි ලාසා දෙසට ගෙන යමින් තිබුණි!

නමුත් කුණාටුවට අවසාන වචනය තිබුණි; ජයග්‍රාහී කැගැසීමක් සමඟ මහා රළ පහරක් නැඟී ලිස්සන වහලය දිගේ මා ලිස්සා ගියේය. මගේ සිරිමි කරන දැන් අල්ලා ගැනීම සඳහා නිෂ්ඵල ලෙස සෙව්වෙමි, මම වහලයට තද කර ගැනීමට උත්සාහ කළ නමුත් එය සාර්ථක වූයේ නැත. මම ඉතා අද්දරට ළඟා වී, වෙවිලමින්, වෙවිලමින්, මහලු ලාමා කෙනෙකුගේ විස්මිත දැන්වලට පිහාටු මෙන් වැටුණෙමි, මම පෙනී සිටින විට මා දෙස විවෘතව කට විවර කළ - ඔහුට පෙනුනේ - අහසින්, සුළඟ මත නැගී!

ලාසා කුණාටු ඇති වූ ආකාරය මෙන්, සියලු කැලඹීම් සහ කැළඹීම් මිය ගොස් ඇත. හුළඟ නිවී ගොස් දැන් රන්වන් කොනිස් වටේ සුසුම්ලමින් මහා භොරණෑ සමඟ මෘදු ලෙස වාදනය කළේය. හිසට ඉහළින් වලාකුළු තවමත් කඳු මතින් දිව ගිය අතර ඒවා ගමන් කිරීමේ වේගය සමඟ ඉරා දැමීය. මම එතරම් සන්සුන් නොවූ නමුත්, මා තුළ බොහෝ 'කුණාටුවක්' ඇති විය. අල්ලා ගත්තා! මම මටම මිමිණුවා. ලැමසේරි එකේ ලොකුම නිනිව වගේ අල්ලගෙන. දැන් මට ඔරුකාරයෙක් හෝ යක් ගොපල්ලෙක් වෙන්න වෙනවා. දැන් මම ඇත්තටම කරදරයක! "සර්!" මම වෙවිලන හඬින් කීවෙමි. "සොහොන්වල ලාමා භාරකරු, මම . . ." "ඔව්, ඔව්, මගේ කොල්ලා," මහලු ලාමා සන්සුන් විය. "මම ඒ සියල්ල දුටුවෙමි, ඔබ සුළු කුණාටුවෙන් බිමට ගෙන යන බව මම දුටුවෙමි. ඔබ දෙවියන්ගේ ආශීර්වාද ලබයි! "

මම ඔහු දෙස බැලුවෙමි. ඔහු මා දෙස බැලුවේය. එවිට ඔහුට වැටහුණා ඔහු තවමත් මාව ඔහුගේ දැතින් අල්ලාගෙන සිටින බව - ඔහු කලින් ඒ ගැන සිතන්නට නොහැකි තරම් පුද්ගලයෙක් තුෂ්නිමිභූත වී ඇත. ඔහු මෘදු ලෙස මාව බිම තැබුවේය. මම පාරි දෙසට බැල්මක් සොරකම් කළෙමි. නැත! මට දැන් ඔවුන්ව දකින්න බැරි වුණා. ඔවුන් නතර වෙන්න ඇති, මම . . . "ගෞරවනීය භාරකරු!" කටහඬක් ගැහුණා. "ඔයා දැක්කද ඒ ළමයා කන්ද උඩින් පියාඹනවා? දෙව්වරු ඔහුව රැගෙන ගියහ, ඔහුගේ ආත්මයට සාමය ලැබේවා! " මම හැරී බැලුවෙමි. කුඩා හැව්වේ එකක කොටු වී සිටියේ ටිමන් නම් තරමක් සරල මහලු හික්ෂුවකි. ටිමොන් පන්සල් අතුගාන, පොඩි වැඩ කරපු අයගෙන්

කෙනෙක්. ඔහු සහ මම පැරණි මිතුරන් විය. දැන් ඔහු මා දෙස බලා මා හඳුනා ගත් විට ඔහුගේ දෑස් පුදුමයෙන් විසල් විය.

"ආශීර්වාද ලත් ඩොල්මා මාතාව ඔබව ආරක්ෂා කරයි!" ඔහු කැගැසුවේය. "ඉතින් ඒ ඔයා තමයි!!! දින කිහිපයකට පෙර කුණාටුව ඔබව මෙම වහලයෙන් ඉවතට ගෙන ගිය අතර දැන් තවත් කුණාටුවක් ඔබව ආපසු ගෙන යයි. ඇත්තෙන්ම එය ආශ්වර්යයක්. " "නමුත් මම --" මම කියන්නට පටන් ගත්තෙමි, නමුත් පැරණි ලාමා කඩා වැදී, "ඔව්, ඔව් අපි දන්නවා, අපි ඒ සියල්ල දුටුවෙමු. මම මගේ රාජකාරිය අතරතුර පැමිණියේ සියල්ල හොඳින් බව දැකීමටය, ඔබ මට පෙර වහලය මතින් පියාසර කළා! මට ටිකක් අඳුරු ගතියක් දැනුණා, ඒ නිසා ඔවුන් හිතුවේ කුණු වූ පරණ එළු හම් කුඩාරමක්, ඉරිතලා, ඉරිතලා, මම කියලා! හොඳයි, ඔවුන්ට එය සිතීමට ඉඩ දෙන්න. එවිට මට සිතුවේ මා බියට පත් වූ ආකාරය, නපුරු ආත්මයන් මා සමඟ සටන් කරන බව මා සිතූ ආකාරයයි. පරිස්සමෙන් මම බැලුවේ පරණ කුඩාරමක් ජේනවද කියලා. නැහැ, මම මගේ අරගලවලදී එය ඉරා දමා ඇති අතර සියලු බිටු ගසාගෙන ගොස් ඇත.

"බලන්න! බලන්න!" ටිමන් කැගැසුවා. "සාක්ෂි තියෙනවා! ඔහු දෙස බලන්න, ඔහු දෙස බලන්න!" මම මා දෙසම බිම බලාගත් විට මා වටා යාඥා කොඩි වැලක් කරකවා තිබෙනු දුටුවෙමි. මගේ අතේ එල්ලී සිටි මම තවමත් කොඩි භාගයක් අල්ලා ගනිමි. මහලු ලාමා අල්ලාගෙන ඇණ ගසමින් පහළට ගෙන ගියේය, නමුත් - මම හදිසියේම හැරී බිත්තිය දෙසට දිව ගියෙමි, මගේ ආදරණීය මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩ්ස් ඇතින් පෙනෙනු ඇතැයි අපේක්ෂාවෙන්. . නමුත් අපෙන් ඉවත්ව ගොස් දැන් නිමින දිගේ පියාසර කරන දුවලි, පියාඹන කොළ සහ පැරණි එළු හම් කුඩාරමේ නටබුන් ඉතිරි කර ඇති සෝෂාකාරී කුණාටුවෙන් දුරස්ථ දුර සම්පූර්ණයෙන්ම මැකී ගියේය.

සොහොන් වල පැරණි භාරකරු ආපසු පැමිණ මා සමඟ බැම්ම දෙස බැලුවේය. "ඔව්! ඔව්!" ඔහු කිව්වා. "ඔබ පවුරෙන් එගොඩට එනු මම දුටුවෙමි, ඔබ සුළඟට ආධාරකයක් ලෙස මා ඉදිරියෙන් සෙලවෙමින් සිටියාය, එවිට ඔබ රන් සොහොන් වහලයේ උසම පැන් මත වැටෙනු මම දුටුවෙමි. මට බලන් ඉන්න බැරි උනා. ඔබේ සමබරතාවය පවත්වා ගැනීමට ඔබ දහලනු මම දුටුවෙමි, මම මගේ දැනින් මගේ දෑස් වසා ගත්තෙමි. හොඳ දෙයක්, මමත් හිතුවා, නැත්නම් මම පරණ එළු හම් කුඩාරමෙන් සටන් කරනවා ඔබ දකින්න

ඇති, එවිට මම නිතරම එහි සිටි බව ඔබ දන්නවා ඇති. එතකොට මට කරදරයක් වෙන්න තිබුණා.

අපි හැරී පහත අනෙකුත් ගොඩනැගිලි වෙත යන දොරටුව හරහා යන විට සංවාදයක් ඇති විය. හික්සන් වහන්සේලා සහ ලාමාවරුන් පිරිසක් එහි සිටි අතර, ඔවුන් සෑම කෙනෙකුම සාක්ෂි දෙමින් කියා සිටියේ මා කඳුකර මාර්ගයේ පහළ සිට ඉහළට ඔසවා මගේ දෑත් ගසා කෙළින්ම ඉහළට ඔසවනු දුටු බවයි. ඔවුන් සිතුවේ මා තාප්පවලට පොඩි වී හෝ පොත්තට උඩින් ගසාගෙන යනු ඇතැයි කියාය, ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙක් මා නැවත පණපිටින් දකිනු ඇතැයි අපේක්ෂා නොකළහ, දුටු හා සුළඟින් ඒ බව ඔවුන්ගෙන් කිසිවෙකුට වටහා ගත නොහැකි විය. මා උඩුමහලේ තබාගෙන නොව එළු හම් කුඩාරමක කොටසකි.

“ආයි! ආයි!” එකෙක් කිව්වා. “මම එය මගේම දැසින් දුටුවෙමි. එහිදී ඔහු සුළඟින් ආරක්ෂා වෙමින් බිම මත සිටියේය - POOF! එකපාරටම එයා මගේ ඔළුව උඩින් එයාගේ අත් දෙකෙන් පියාඹනවා. මම කවදාවත් හිතුවේ නැහැ මම ඒ වගේ දෙයක් දකිනවා කියලා.” “ඔව්! ඔව්!” තව කෙනෙක් කිව්වා. “මම ජනේලයෙන් පිටත බලා සිටියේ කලබලය දෙස පුදුමයට පත් කරමින්, මේ පිරිමි ළමයා මා දෙසට පිහින බව දුටුවාම මගේ ඇස් දුටුලි වලින් පිරී ගියේය. ඔහු පසුකර යන විට ඔහු මගේ මුහුණට පයින් ගැසුවා. “ඒ මොකුත් නෑ!” තුන්වැන්නා කැගැසුවා. “ඔහු මට පහර දුන්නා, මගේ මොළය අවුල් කළා. මම පැරපෙට් එක මත සිටි අතර ඔහු මා අසලින් පියාසර කළේය, මම ඔහුව අල්ලා ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි, ඔහු මගේ සිවුර ඉරා දැමීමට ආසන්නව එය මගේ හිස මතට ඇද ගත්තේය, ඔහු එසේ කළේය - මම අන්ධ වී සිටිමි, ටික වෙලාවකට කිසිවක් නොපෙනී ගියේය. මට හැකි වූ විට - ඔහු නැති විය. හොඳයි, මම හිතුවා, ඔහුගේ කාලය පැමිණ ඇත, නමුත් දැන් ඔහු තවමත් මෙහි සිටින බව මට පෙනේ.”

තෘගුලාහි බටර් පිළිමයක් මෙන් මා අතින් අතට මාරු විය. හික්සන් වහන්සේලාට මාව දැනුණා, ලාමාවරු මාව පොළඹවා ගත්තා, මාව වහලයට පිඹිලා නැහැ, නමුත් බොහෝ දුරට පිපිරුණා කියලා පැහැදිලි කරන්න කවුරුත් මට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. “හාස්කමක්!” මායිමේ සිටි වයසක මිනිසෙක් කීවේය. එවිට - “අනේ! බලාගන්න, මෙන්න ඇබට් සාමිවරයා එනවා!” දැන් අප අතර පෙනී සිටි රන් වස්ත්‍ර හැඳගත් රුවට පිරිස ගෞරවාන්විතව මහ සලසා දුන්හ. “මේ කුමක් ද?” ඔහු ඇසුවා. “ඇයි ඔයාලා එකට එකතු වෙලා ඉන්නේ? මට පැහැදිලි කරන්න, ”ඔහු පැවසුවේ පැමිණ සිටි ජ්‍යෙෂ්ඨතම ලාමා දෙසට

හැරෙමිනි. යම් දුරකට, සහ නිරන්තරයෙන් වර්ධනය වන සමූහයාගෙන් බොහෝ උපකාර ඇතිව, කාරණය 'පැහැදිලි කරන ලදී.' මම එතනම හිටගෙන හිටියේ බිම ඇරිලා මාව බිමට බස්සවන්න කියලා. . . කුස්සියට! මට බඩගිනියි, පෙරේදා රැ ඉඳන් කන්න දෙයක් නැතුව.

"මා සමග එන්න!" ඇබට් සාමිවරයාට අණ කළේය. මම වෙහෙසට, බියට, කැක්කුම සහ බඩගිනි නිසා ජ්‍යෙෂ්ඨ ලාමා අතක් ගෙන මට උදව් කළේය. මම කලින් දැකලා නැති විශාල කාමරයකට අපි ගියා. ඇබට් උතුමාණෝ තමාට පැවසූ දේ ගැන සිතමින් නිශ්ශබ්දව වාඩි වූහ. "කිසිවක් අතපසු නොකර මට නැවත කියන්න" ඔහු ලාමාට කීවේය. ඉතින්, නැවත වරක් මගේ 'පොළොවේ සිට ශුද්ධ තැනැත්තාගේ සොහොන් ගෙය දක්වා වූ පුදුමාකාර පියාසැරිය' ගැන මට අසන්නට ලැබුණි. එවිටම මගේ හිස් බඩ එයට ආහාර අවශ්‍ය බවට මහ හඬින් අනතුරු ඇඟවීමේ සෝෂාවක් කළේය. ඇබට් සාමිවරයා සිතන නොවී සිටීමට උත්සාහ කරමින්, "ඔහුට කෑමට ගන්න. ඔහුගේ පීඩාව ඔහුව පීඩාවට පත් කර ඇති බව මම සිතමි. ඉන්පසු තුඩාල සඳහා ඔහුව පරීක්ෂා කිරීමට ගෞරවනීය ශාකසාර වෛද්‍ය ලාමා විත් අමතන්න. ඒත් එයාට ඉස්සෙල්ලම කන්න දෙන්න."

ආහාර! එය හොඳ රසයක්! "ඔබට නිසැකවම ඉහළ සහ පහළ ජීවිතයක් ඇත, ලොබ්සාං," මිත්‍ර කුක් හික්ෂුව පැවසීය. "මුලින්ම ඔබ වහලෙන් ගසාගෙන ගොස් කන්දෙන් පහළට විසි කරන්න, දැන් ඔවුන් මට කියනවා ඔබ කන්ද පහළ සිට වහලය දක්වාම පිපිරුණා කියලා! උස් පහත් ජීවිතයක්, යක්ෂයා තමාගේම දෑ බලා ගනී!" ඔහු පිටව ගියේ ඔහුගේම බුද්ධියට සිතනවක් පාමිනි. මම කමක් නැහැ, ඔහු නිතරම මට කරුණාවන්ත වූ අතර බොහෝ කුඩා ආකාරවලින් මට උදව් කළා. තවත් මිතුරෙකු මට ආචාර කළේය; සෝෂාකාරී, ගෞරවන ගර්ජනාවක් සහ මගේ කකුල් වලට එල්ල වූ හෘදයාංගම තට්ටමක් මා බිම බලා ගැනීමට සැලැස්සුවා. එක් බළලෙක් පැමිණ සිටියේ මගේ අවධානයෙන් ඔහුගේ කොටස ඉල්ලා සිටීමටය. ඉඩලි මම මගේ ඇඟිලි ඔහුගේ කොඳු ඇට පෙළේ ඉහළට පහළට ගමන් කිරීමට ඉඩ දුන්නේ ඔහුව තවත් හයියෙන් හා හයියෙන් සෝෂා කරමිනි. බාර්ලි ගෝනි දෙසින් මඳ සෝෂාවක් - ඔහු නිශ්ශබ්දව විදුලි පන්දමක් මෙන් නික්ම ගියේය.

මම ජනේලය ළඟට ගොස් ලාසා දෙස බැලුවෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිංග්යාර් ඩොන්ඩුස් විසින් නායකත්වය දෙන කුඩා පක්ෂයේ කිසිදු සලකුණක් නැත. ඔහු කුණාටුවට හසු වී තිබේද? මම කල්පනා කළා. ඔහු තව කොපමණ කාලයක් නැවත පැමිණේවිද කියාත්

කල්පනා කළා. ". . . හෙට, එහෙනම්, අහ්?" මම හැරුණා. කුස්සියේ එල්ලිලා ඉන්න එකෙක් මොනවා හරි කියමින් ඉඳලා මට අහුවෙලා තිබුණේ අවසානය විතරයි. "ඔව්, ඔවුන් අද රාත්‍රියේ රෝස වැටේ නැවතී හෙට ආපසු එනවා" යැයි තවත් අයෙක් පැවසීය. "අනේ!" මම කීවා. "ඔබ මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩ්ස් ගැනද කතා කරන්නේ?" "ඔව්! ලොබ්සාං, අපට තවත් දවසක් ඔබ සමඟ ඉවසා සිටීමට සිදුවනු ඇති බව පෙනේ," එකක් එල්ලි සිටි අය පැවසීය. "නමුත් එය මට මතක් කර දෙයි - ගෞරවනීය රෝහල් වෛද්‍යවරයා ඔබ එනතුරු බලා සිටී; ඔබ ඉක්මන් වෙනවා නම් හොඳයි."

ලෝකයේ බොහෝ කරදර ඇති බව සිතමින් මම අදුරු ලෙස බිම වැතිර සිටියෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට ඔහුගේ ගමන නවතා සමහර විට දිවා රෑ රෝස වැට ලැමසේරි හි සිටිය යුත්තේ ඇයි? මගේ පැවැත්මේ එම අවධියේදී මම වැදගත් වන්නේ මගේ කටයුතු පමණක් යැයි සිතූ අතර, ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩ්ස් අන් අය වෙනුවෙන් කරන විශිෂ්ට කාර්යය මට සම්පූර්ණයෙන්ම වැටහුණේ නැත. මම කොරිඩෝව දිගේ ඉස්පිරිතාලේ කාර්යාලයට ගියා; ඔහු පිටතට පැමිණෙමින් සිටියේය, නමුත් ඔහු මා දුටු විගස මගේ අත අල්ලාගෙන ආපසු ගෙන ගියේය. "දැන් ඔයා මොනවද කරේ? ඔබ පොතාලයට පැමිණෙන සෑම විටම යම් සිදුවීමක් හෝ අයිතමයක් තිබේ."

මම මනෝභාවයෙන් ඔහු ඉදිරියෙහි සිටගෙන ඔහුට පැවසුවේ ඇසින් දුටු සාක්ෂිකරුවන් සුළඟ ගැන සහ මහා කුණාටුව ගැන දුටු දේ පමණි. මම දැනටමත් රන් වහලේ සිටින බව මම ඔහුට කීවේ නැත, මන්ද මා දන්නා පරිදි, ඔහුගේ පළමු සිතුවිල්ල ඉන්මස්ට එක වෙත වාර්තා කිරීමයි.

"හොඳයි, ඔබේ සිවුර ගලවන්න, මට තුවාල සඳහා ඔබව පරීක්ෂා කර බලා ඔබේ තත්වය ගැන වාර්තාවක් දෙන්න." මම මගේ ගවුම ගලවලා පහත් බංකුවකට විසි කළා. රෝහල් වෛද්‍යවරයා දණින් වැටී මගේ ඇටකටු කැඩී ඇත්ද හෝ මාංශ පේශි කැඩී ඇත්දැයි බැලීමට උත්සාහ කළේය. මගේ හානියට පත් පාද හැරුණු විට, මගේ එකම තුවාල, නිල්-කළු තැලීම් වලින් වැසී තිබීම ගැන ඔහු ප්‍රසුමයට පත් විය, සමහර ඒවා කහ පැහැයෙන් යුක්ත විය!

"මෙන්න - මේක අරගෙන හොඳට අතුල්ලන්න," ඔහු නැහිට උස් රාක්කයකට අත දිගු කර, බලවත්ම දුගඳක් ඇති ඖෂධීය ආලේපනවලින් පිරුණු සම් භාජනයක් ගෙන ආවේය. "එය මෙතන අතුල්ලන්න එපා," ඔහු පැවසීය. "මට ගැස් පිටවීමට අවශ්‍ය නැත, ඒවා සියල්ලට පසු ඔබේ තැලීම්." "ගෞරවනීය රෝහල් වෛද්‍යවරයා," මම කීවෙමි, "මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට රෝස වැට ලැමසේරිය අසල නතර වීමට සිදු වන බව

ඇත්තද?” “ඔව්, ඔහුට එහි ඇබ්බේතයකුට ප්‍රතිකාර කිරීමට සිදුවෙනවා, හෙට ප්‍රමාද වන තුරු ඔහු නැවත මෙහි පැමිණෙනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු නොවෙමි. ඒ නිසා අපට තව ටික කාලයක් ඔබ සමඟ ඉවසා සිටිය යුතුයි, ”ඔහු පැවසූ අතර, පසුව කපටි ලෙස, “ඔබට අපගේ ගෞරවනීය ඉන්දියානු ගුරු ආගන්තුකයාගේ දේශන භුක්ති විඳීමට හැකි වනු ඇත.” මම ඔහු දෙස බැලුවෙමි, මට වඩා පැරණි රෝහල් වෛද්‍යවරයාට ඉන්දියානු ගුරුවරයා කෙරෙහි වැඩි ආදරයක් නොමැති බව මට සිතුනි. කෙසේ වෙතත්, දැන් එය සමඟ කටයුතු කිරීමට කාලයක් නොතිබුණි. සුර්යයා කෙලින්ම හිසට ඉහළින් තිබූ අතර මම නැවතත් අපගේ දේශන ශාලාවට යාමට කාලයයි.

ඉස්සෙල්ලම ඩෝමීටරියට ගිය මම සිවුර ගලවලා ගද ගහන තෙලයෙන් අත ගාලා. ඊට පස්සේ මම මගේ සිවුරෙන් අත පිහදාගෙන ආයෙන් ඇඳගෙන ආපහු දේශන ශාලාවට ගියේ ඉන්දියානු ගුරුතුමාගෙන් මට පුළුවන් තරම් ඇතින් පිටිපස්සේ මගේ තැන අරගෙන.

අතින් කොල්ලො ටිකත් ඇවිල්ලා, පොඩි කොල්ලො, මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ කොල්ලො, ලොකු කොල්ලො ඔක්කොම එකතු වෙලා, මේක විශේෂ සිදුවීමක් නිසා, බොහොම ප්‍රකට ඉන්දියානු ගුරුවරයෙක්ගේ පැමිණීමක් නිසා, බුදු බණ අහල කොල්ලො අපිට ලාභයක් ලැබෙයි කියල හිතුව. වෙනත් සංස්කෘතියකින් උගන්වනු ලැබේ.

අපි ටීවර් එනකන් ඉඳගෙන ඉද්දි කොල්ලො ඇහෙන විදියට උරනවා. මා අසල සිටි අය ඇත් වූ නිසා ටීවර් එන විටත් අඩි දොළහකට පමණ නොඅඩු පිරිමි ළමුන් පිරිසක් සමඟ මම බිත්තියට හේත්තු වී හුදකලා තේජසකින් වාඩි වී සිටියෙමි.

ඉන්දියානු ගුරුවරයා ඔහුගේ ප්‍රියමනාප කුඩා සම් බෑගය ද ධගෙන ඇතුළට පැමිණි නමුත්, ඔහු දෙස සැක සහිත ලෙස බලමින්, ඔහුගේ නාස්පුඩු ක්‍රියා කර ඇති අතර ඔහු ඉතා ඇසෙන ලෙස නාසයෙන් උරමින් සිටියේය. දොරත් කට්කාවාර්යන් අතර බාගයක් යන විට ඔහු නැවතී ඒ දෙස බැලූ විට ඔහු දුටුවේ මා තනිවම වාඩි වී සිටින බවයි. ඔහු මා දෙසට පැමිණි නමුත් ඉක්මනින් පසු බැස්සේය, කාමරයේ බොහෝ පිරිමි ළමයින් සමඟ තරමක් උණුසුම් විය, උණුසුම සමඟ විලවුන් එන්න එන්නම තියුණු විය. ඉන්දියන් ටීවර් නැවතිලා, උකුල මත අත් තබා, ඔහු මා දෙස බැලීය. “මගේ පුත්, මම විශ්වාස කරන මේ මුළු රටේම ලොකුම කරදරකාරයා ඔයා . ඔබ කඳුකරයේ ඉහළට හා පහළට පියාසර කිරීමෙන් අපගේ විශ්වාසයන් අවුල් කළා. මම ඒ සියල්ල මගේ කාමරයේ සිටම දුටුවෙමි, ඔබ දුරින් යන බව මම දුටුවෙමි. ඔබේ අමුතු

අවස්ථාවන්හිදී හෝ වෙනත් දෙයකදී යක්ෂයන් ඔබට උගන්වා තිබිය යුතුය. හා දැන් —ආත්!—ඔයා ගදයි!!” “ගරු ඉන්ද්‍රියානු ගුරුතුමනි,” මම පිළිතුරු දුනිමි, “මට දුගඳට උදව් කළ නොහැක, මම හුදෙක් ගෞරවනීය රෝහල් වෛද්‍යවරයා විසින් නියම කරන ලද විලවුන් වර්ගයක් භාවිතා කරමි,” මම ඉතා නිර්භීතව එකතු කළෙමි, “එය මට වඩා නරකයි, මන්ද එය මට වඩා නරක ය. මගෙන්.” ඔහුගේ දෙතොල් මත සිනහවක් වත් නොපැමිණි ඔහු අවඥා සහගත ලෙස පසෙකට වී දේශන ශාලාවට ගියේය.

“අපි අපේ දේශන දිගටම කරගෙන යා යුතුයි, මන්ද ඔබ හැර ගොස් වඩාත් සංස්කෘතික ඉන්ද්‍රියාවට යාමට ලැබීම ගැන මම ඉතා සතුටු වෙමි” යනුවෙන් ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා පැවසීය. ඔහු තම ලිපි ලේඛන සකස් කර, ටිකක් එහා මෙහා කර, අපි අවධානය යොමු කරන්නේ දැයි බැලීමට අප සියල්ලන් දෙස සැකයෙන් බැලූ ඔහු තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය.

“ගෞතම ඉබ්‍රාහානේ බොහෝ දේ සිතුවේය. ඔහු වසර හයක් තිස්සේ ඉබ්‍රාහානේ ගොස්, බොහෝ කාලයක් ගත කළේ සත්‍යය සෙවීමට, සත්‍යය සෙවීමට, ජීවිතය පිටුපස අරමුණ සොයමිනි. ඔහු ඉබ්‍රාහානේ යද්දී දුෂ්කරතා විඳිමින්, හිඟකමෙන්, කුසගින්නෙන් පීඩා වින්දා, ඔහුගේ පළමු ප්‍රශ්නවලින් එකක් වූයේ ‘ඇයි මම අසතුටින් සිටින්නේ’ යන්නයි.

“ගෞතමයන් වහන්සේ ප්‍රශ්නය නොනවත්වා කල්පනා කළ අතර, ස්වභාවධර්මයේ සත්වයන් ඔහුට උපකාර කරන විට, ගොළුබෙල්ලන් ඔහුගේ හිස සිසිල් කරන විට, කුරුල්ලන් ඔහුගේ නළල පිසදමද්දී, අනෙක් සියල්ලෝම තමාට බාධා නොකළ යුතු යැයි නිශ්ශබ්දව සිටින විට ඔහුට පිළිතුර ලැබුණි. මිනිසා පෘථිවියේ රැඳී සිටීමේ නියමයන් වන මහා සත්‍ය හතරක් ඇති බව ඔහු තීරණය කළේය.

“ඉපදීම දුකයි, බුදුන් වදාළා. බබෙක් ඉපදෙන්නේ තම මවට, මවට වේදනාවක් සහ දරුවාට වේදනාවක් ඇති කරවන අතර, වේදනාවෙන් පමණක් මෙලොව උපත ලැබිය හැකි අතර, ඉපදීමේ ක්‍රියාව අනුන්ට වේදනාවක් හා දුක් වේදනා ඇති කරයි. ක්ෂය වීම දුක් වේ; මිනිසෙකු වයසට යන විට සහ ඔහුගේ ශරීර සෛල හුරුපුරුදු රටාව ඔස්සේ නැවත පිරවීමට නොහැකි වීම, දිරාපත් වීම, අවයව තවදුරටත් නිවැරදිව ක්‍රියා නොකරයි, වෙනස්වීම් සිදු වේ, දුක් වේදනා ඇති වේ. දුක් විඳීමකින් තොරව කෙනෙකුට වයසට යා නොහැක. අසනීප දුක් වේ; ඉන්ද්‍රියයක් නිවැරදිව ක්‍රියාත්මක වීමට අපොහොසත් වීමත් සමඟ වේදනාව, දුක් වේදනා ඇති වේ, ඉන්ද්‍රිය ශරීරයට නව තත්වයට නැවත සකස් කිරීමට බල කරයි. ඒ නිසා ලෙඩ දුක් වේදනා ඇති කරයි. මරණය යනු

රෝගයේ අවසානයයි; මරණය දුක් ඇති කරයි, මිය යාමේ ක්‍රියාව නොවේ, නමුත් මරණය ගෙන දෙන තත්වයන් තමන් තුළම වේදනාකාරී වේ. ඒ නිසා නැවතත් අපි අසතුටින් සිටිමු.

“දුක ඇති වන්නේ අප ද්වේෂ කරන වස්තූන් සිටීමයි. අප අකමැති අය සිටීමෙන් අපි ආතතියෙන්, කලකිරීමෙන් සිටිමු. අප ආදරය කරන වස්තූන්ගෙන් වෙන්වීමෙන් අප අසතුටට පත් වේ; අපි ආදරණීය කෙනෙකුගෙන් වෙන් වූ විට, සමහර විට අපි නැවත එම පුද්ගලයා සමඟ සිටින්නේ කවදාදැයි නොදැන, අපි වේදනාව විඳිමු, අපි කලකිරීමට පත් වෙමු, ඒ නිසා අපි අසතුටින් සිටිමු.

“ආශා කිරීම, අප කැමති දේ ලබා නොගැනීම, එය දුකට හේතුවයි, එය සතුට නැතිවීමට හේතුවයි, දුක්ඛිත හේතුවයි. ඒ නිසා අපි ආසාවෙන් සහ ලබා නොගන්නොත්, ඒ වෙනුවට අපි දුක් විඳිනවා සහ අසතුටට පත් වෙනවා.

“මරණය සාමය පමණක් ගෙන එයි, මරණය දුකෙන් මිදීම පමණි. එහෙයින් පැවැත්මෙහි ඇලීම දුකෙහි ඇලීම යැ, පැවැත්මෙහි ඇලීම දුකෙහි ඇලීම බව පැහැදිලි ය.”

භාරතීය ගුරුවරයා අප දෙස බලා, “අපගේ භාග්‍යවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අගුභවාදී නොව යථාර්ථවාදී වූ සේක. කරුණු පිළිගන්නා තුරු දුක නැති කළ නොහැකි බව ගෞතමයන් වහන්සේ අවබෝධ කරගත්හ. දුක ඇත්තේ මන්දැයි තේරුම් ගන්නා තෙක් මැද මාවතේ ඉදිරියට යා නොහැක.

ඉගැන්වීම් දුක් වේදනා ගැන බොහෝ දේ අවධාරණය කර ඇත, මම සිතුවෙමි, නමුත් මගේම ආදරණීය මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්ඨාර් ඩොන්ඩුප් මට පැවසූ දේ මට සිහිපත් විය. ඔහු පැවසුවේ, “අපි, ලොබ්සාන්ග්, ගෞතම ඇත්තටම කී දේ සලකා බලමු. හැමදෙයක්ම දුකට හේතු වෙනවා කියලා කිව්වේ නැහැ. ශාස්තෘන් වහන්සේ කුමක් කීවත්, ශ්‍රේෂ්ඨ ශාස්තෘන් වහන්සේ කුමක් ප්‍රකාශ කළත්, ගෞතමයන් වහන්සේ කිසිවිටෙකත් සියල්ල දුක් බව යැයි ප්‍රකාශ කළේ නැත. ඔහු සැබවින්ම පැවසුවේ සෑම දෙයකටම දුක් විඳීමේ හැකියාව ඇති බවත්, එයින් පැහැදිලි වන්නේ ජීවිතයේ සෑම සිදුවීමක්ම වේදනාවක් හෝ අපහසුතාවයක් හෝ අසමගියක් ඇති කළ හැකි බවයි. පුළුවන්! සෑම දෙයක්ම වේදනාව ඇති කළ යුතු බව කොතැනකවත් සඳහන් කර නැත.

ශ්‍රේෂ්ඨ මිනිසුන් කළ කී දේ ගැන බොහෝ වැරදි වැටහීමක් තිබේ: ගෞතමයන් වහන්සේට දුක, වේදනාව, හුදු කායික දුක්වලට, හුදු කායික දුක්වලට එහා ගිය බව විශ්වාසයක් තිබුණා. චිත්තවේගීය ක්‍රියා විරහිත වීම

තුළින් සිතට දැනෙන දුක් වේදනා ඕනෑම හුදු කායික වේදනාවක් හෝ අසතුටකට වඩා විශාල දුකක්, විශාල අසමගියක් බව ඔහු සෑම විටම අවධාරණය කළේය. ගෞතමයන් වහන්සේ වදාළා “මම අසතුටින් සිටින්නේ නම් ඒ මම සතුටින් ජීවත් නොවන නිසා, මම සොබාදහමට එකඟව ජීවත් නොවන නිසා. මම සහජීවනයෙන් ජීවත් නොවන්නේ නම්, ඒ ලෝකය පවතින ආකාරයටම, එහි සියලු අවාසි සහ දුක් විඳීමේ හැකියාව සමඟ පිළිගැනීමට මා ඉගෙන ගෙන නොමැති බැවිනි. මට සතුට ළඟා කර ගත හැක්කේ අසතුටට හේතු වූ කරුණු අවබෝධ කරගෙන එම හේතු මඟහැරීමෙන් පමණයි.”

මම මේ ගැන කල්පනා කරමින් කාර්යබහුල වී සිටි අතර, එම ආලේපනය කෙතරම් භයානක දුර්ගන්ධයක් ඇති කරයිදැයි සිතමින් සිටි අතර, ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා නැවතත් ඔහුගේ දේශනයට පහර දී, “මෙය ආර්ය සත්‍යයේ පළමුවැන්නයි. දැන් අපි ආර්ය සත්‍යයේ දෙවැන්න සමඟ කටයුතු කරමු.

“ගෞතමයන් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන්ට දේශනා කළ සේක, පෙර ශික්‍ෂණයෙන් බොහෝ සංවේදනයන් පහව ගිය කල්හි තමන් හැර ගිය නමුත් දැන් ඔවුන් නැවත ගෞතමයන්ගේ ශ්‍රාවකයෝ වූහ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට වදාළේ, “මම දුක්ඛිත හා දුක්ඛිත නිදහස් යන කරුණු දෙකක් පමණක් උගන්වමි. දැන් මේ දුක හටගැනීමේ ආර්ය සත්‍යයයි. තෘෂ්ණා පිපාසය නිසාම බවට පත් වීම අලුත් වීමට හේතු වේ; තෘෂ්ණා පිපාසය කාම ආස්වාදයන් සමඟ ඇති අතර දැන් මෙහි, දැන් එහි තෘප්තිය සොයයි. එය ඉන්ද්‍රියයන් තෘප්තිමත් කිරීමට තෘෂ්ණාව හෝ සමාද්ධිය සහ ලෝකික වස්තුව සඳහා තණ්හාවේ ස්වරූපය ගනී.

“අපට උගන්වා ඇති පරිදි, දුක් වේදනා අප විසින් වැරදි ලෙස කරන ලද දෙයක් අනුගමනය කරයි, එය සෙසු ලෝකය කෙරෙහි වැරදි ආකල්පයක ප්‍රතිඵලයකි. ලෝකයම නරක තැනක් නොවේ, නමුත් එහි සිටින සමහර මිනිසුන් එය නරක ලෙස පෙනේ, එය අපගේම ආකල්ප, අපගේම වැරදි, ලෝකය එතරම් නරක යැයි පෙනේ. සෑම කෙනෙකුටම ආශාවන් හෝ තෘෂ්ණාව හෝ තෘෂ්ණාව ඇති අතර, එවැනි තෘෂ්ණාවන්ගෙන් හා තෘෂ්ණාවෙන් නිදහස් වූ විට, වඩා සමබර මනෝභාවයකින්, යමෙකු නොකරන දේවල් කිරීමට පොළඹවයි.

“ආශා කරන්නාට නිදහස් විය නොහැකි බවත්, නොමිදුණු තැනැත්තාට සතුටක් ලැබිය නොහැකි බවත් බුදුරදුන්ගේ උතුම් ඉගැන්වීමයි. එමනිසා, තෘෂ්ණාව ජය ගැනීම යනු සතුට සඳහා විශාල ඉදිරි පියවරක් තැබීමයි.

“සෑම පුද්ගලයෙකුම තමාටම සතුට සොයා ගත යුතු බව ගෞතම ඉගැන්වීය. තෘප්තිය ලබා නොදෙන සතුටක් ඇති බවත්, එය හුදෙක් අනිත්‍ය දෙයක් බවත්, සෑම විටම වෙනස් වීමට අවශ්‍ය වූ විට, සෑම විටම නැවුම් දර්ශන දකිමින්, නැවුම් මිනිසුන් හමුවීමෙන් සැරිසැරීමට අවශ්‍ය වූ විට පුද්ගලයා ලබන සතුට එය බවත් ඔහු පැවසීය. එනම් අනිත්‍ය සතුටයි. සැබෑ සතුට නම් කෙනෙකුට ගැඹුරු තෘප්තියක් ලබා දෙන, කෙනෙකුගේ ආත්මය අතෘප්තියෙන් මිදීමයි. ගෞතමයන් වහන්ස, “සතුට පසුපස හඹා යාමේදී අයහපත් ගති ඇති වන බව ද, කුසල් හීන වූ බව ද මට වැටහුණේ, එබඳු සතුටක් වැළැක්විය යුතු ය. සතුට පසුපස හඹා යද්දී නරක ගති අඩු වී යහපත් ගති වර්ධනය වූ බව මට වැටහුණා. එවැනි සතුටක් අනුගමනය කළ යුතුය.

“එසේ නම්, අපි මාංශයේ නිෂ්ඵල දේ පසුපස හඹා යෑම නැවැත්විය යුතුයි, ඊළඟ ලෝකයට නොඉවසන දේවල්, අපි පෝෂණය කරන තරමට වැඩෙන තෘෂ්ණාව තෘප්තිමත් කර ගැනීමට උත්සාහ කිරීම නැවැත්විය යුතුයි, ඒ වෙනුවට අපි අපි ඇත්තටම සොයන්නේ කුමක්දැයි සිතා බැලිය යුතුය; අපි එය සොයා ගන්නේ කෙසේද? අපගේ තෘෂ්ණාවන්ගේ ස්වභාවය, තෘෂ්ණාව ඇතිවීමට හේතුව, තෘෂ්ණාව ඇතිවීමට හේතුව දැනගෙන ඒ හේතුව නැතිකර ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතුයි.”

අපේ ගුරුවරයා ඔහුගේ විෂයට උණුසුම් වෙමින් සිටියේය. ඖෂධීය ආලේපන සුවදින් ඔහු මදක් කලබලයට පත්වෙමින් සිටියේ ය, “අපට මේ මොහොතේ විවේකයක් ලැබෙනු ඇත, මන්ද මගේ මානසිකත්වය කිසිසේත්ම නොවන ඔබේ මානසිකත්වය ඉක්මවා යාමට මට අවශ්‍ය නැති බැවිනි. ඉන්ද්‍රියානු සිසුන්.”

ඔහු තම ලියකියවිලි රැගෙන, ඒවා ඔහුගේ පෙට්ටියට දමා, පරිස්සමෙන් අගුල කඩා, හුස්ම අල්ලාගෙන මා අසලින් ගමන් කළේය. ඔහුගේ අඩිපාර ඇතිත් මිය යන තෙක් අනෙක් පිරිමි ළමයින් තවත් මොහොතක් වාඩි වී සිටියහ. එවිට එක් අයෙක් මා දෙසට හැරී, “පුත්! ලොබ්සා, ඔබ දුගඳයි! ඒ ඔබ යක්ෂයන් සමඟ මිශ්‍ර වෙමින් ඔවුන් සමඟ අහසට නැඟී පහළට පියාසර කළ නිසා විය යුතුය. “හොඳයි, මම යක්ෂයන් සමඟ මිශ්‍ර වී ඇත්නම්, මම ඔවුන් සමඟ ස්වර්ගයට පියාසර කළ යුතු නැත, නමුත් අනෙක් අතට, හැමෝම දන්නා පරිදි මම පියාසර කළෙමි” කියා මම සාධාරණ ලෙස පිළිතුරු දුන්නෙමි. අපි විසිර ගිහින් අපේ ගමන ගියා. මම දැඩි ලෙස අකමැති වූ මේ ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා සමඟ කාලය පුරවන්නේ කෙසේදැයි කල්පනා කරමින් රෝස වැටළුමසේර් හි මගේ මාර්ගෝපදේශකයා කුමක් කරන්නේ දැයි කල්පනා කරමින්

මම ජනේලය වෙත ගොස් කල්පනාකාරීව පිටතට බැලුවෙමි . එයා හිතාගෙන ඉන්න තරම් හොඳ බෞද්ධයෙක් නම් පොඩි කොල්ලො ගැන මීට වඩා අවබෝධයක් සහ හැඟීමක් ඇති වෙයි කියලා මට හිතුනා. මම එතන හිටගෙන කල්පනා කර කර ඉන්නකොට තරුණ ලාමා කෙනෙක් කඩිමුඩියේ කාමරයට ආවා. "ලොබ්සාං!" ඔහු කීව්වා. "ඉක්මනට එන්න, සමීපතමයා ඔබව දකිනු ඇත." එවිට ඔහු නැවතී, "පුත්! ඔබ කුමක් කළත්?" ඒ නිසා මම ඖෂධීය ආලේපනය ගැන ඔහුට කීවෙමි, ඔහු කීවේ, "ඔබ ඉන්මස්ට එක දැකීමට පෙර එම දුර්ගන්ධය නැති කිරීමට කුමක් කළ යුතුදැයි බැලීමට අපි ඉක්මනින් රෝහල් වෛද්‍යවරයා වෙත යමු. එන්න - ඉක්මනට."

පස්වන පරිච්ඡේදය

අපි එක්ව කොරිඩෝව දිගේ රෝහල් වෛද්‍ය කාර්යාලය දෙසට දිව ගියෙමු. එක්ව? නැත, සම්පූර්ණයෙන්ම නොවේ! තරුණ ලාමා වේගයෙන් දිව ගිය අතර, මම වෙච්ලන කකුල් පසුපස ගියෙමි. ඔහු මගේ සිවුර ඉදිරිපසින් ග්‍රහණය කරගෙන මාව ඇදගෙන යන නිසා ඔහු පසුපස ගියා. මම හුස්මක් නොගැනීමෙන් ඉඩ දෙන තරමට මම මිමිණුවා සහ මැසිවිලි නැඟුවෙමි. මම බිමට ගසාගෙන ගොස් වහලය මතට ගසාගෙන යන අතර දැන් හැමෝම මාව තල්ලු කරයි. අපොයි! මම හිතුවා, දැන් මාව පිපිරුණා කියලා මට විශ්වාසයි. අපොයි! මම කල්පනා කළේ ඉන්මස්ට එක සිතන්නේ කුමක්ද කියා හෝ දන්නේ කුමක්ද කියායි!

අපි කොන වටේ කැරකෙමින් කාර්යාලයට ගියෙමු. ඉස්පිරිතාලයා සංසාරේ හිටියා. අප දුටු විගස ඔහු මදක් නැවතී හිස ඔසවා බැලුවේය. නැවත මා දැකීමෙන් ඔහුගේ මුව විවර වූ අතර ඔහුගේ අත පාත්‍රය සහ මුඛය අතර සැරිසැරුවේය. "ඔබ නැවතත්? ඔබ? ඔබ මේ වතාවේ කළේ කුමක්ද?" තරුණ ලාමා, උද්දීපනයෙන්, කතාස්සල්ලෙන් සහ හුස්ම හිරවීමෙන් හුස්ම හිරවී, වචන පැකිලීමකින් තොරව වැගිරෙව්වේය - ඔහුගේ කතාවේ වේගය සමඟ ඔහුගේ දිව පුරා පාහේ පැටලී ගියේය.

"අත්තර්ගත තැනැත්තා, ඔහුට දැන් ලොබ්සාන්ව දැකීමට අවශ්‍යයි. අපිට මොනවද කරන්න පුළුවන්?" තම පාත්‍රය බිම තබා සිවුර මත ඇඟිලි පිසදමද්දී ගිලන්වන්නා සුසුම් හෙළුවේය. "ඔහු ඔහුව දකිනවා පමණක් නොව, මම ඔහුව

මේ ආකාරයෙන් ගත්තොත් ඔහු ව සුවඳවත් කරයි" කියා තරුණ ලාමා කලබලයෙන් මිමිණුවේය. “ආයි! අයි! ඔහු ව මිහිරි කිරීමට අපට කුමක් කළ හැකිද? ” ඉන්ෆොමේරියන් සිනාමුසු මුහුණින් සිටි අතර, ඉන්මස්ට එක ගැන සිතන විට වේගයෙන් ගාමිහීර විය. “ආහ්!” ඔහු කීව්වා. “මම එය විහිළුවකට පමණක් කළෙමි, මම නව ආලේපනයක් උත්සාහ කරමින් සිටි අතර ඔහු ලබා ගත හැකි විය. එය ද සුනඛයන් සුවඳ නොදැමීම සඳහා කණුවල සහ බිත්තිවල ආලේප කළ හැකි ආලේපනයක් වන නමුත් එය 'තැලීම් විලවුන්' වේ. දැන් මට හිතන්න ඉඩ දෙන්න!”

තරුණ ලාමා සහ මම යම් කලකිරීමකින් එකිනෙකා දෙස බලා සිටියෙමු. සුනඛ විකර්ෂක, හොඳයි, එය නිසැකවම ME විකර්ෂක බවට පත් කර ඇත, නමුත් දැන් කුමක් කළ යුතුද? ඉතින් ඒ නාකියා මට විහිළුවක් කළා නේද? හොඳයි, මම හිතුවා, දැන් විහිළුව ඔහු මතයි - දලයි ලාමා ඒ ගැන දැන ගැනීමට පෙර ඔහු සුවඳ ඉවත් කරන්නේ කෙසේද? ඔහු තම දෙපයට පැන තෘප්තිමත් ලෙස ඇහිලි ගැසුවේය. “ඔබේ සිවුර රැගෙන යන්න,” ඔහු අණ කළේය. මම නැවතත් මගේ සිවුරෙන් මිදුනෙමි. ඉස්පිරිතාල වෛද්‍යවරයා පැති කාමරයට ගියේ විනාඩි ගණනකට පසුව මිහිරි සුවඳක් සහිත දියරයක් පුරවාගත් සම්භාජනයක් සමඟ මතු වීමටය. ඔහුගේ කාර්යාලයේ කුඩා කාණුවක් මතින් මා තල්ලු කර, ඔහු පෝච්චිය ඉහළට දමා එහි ඇති දෑ මගේ හිස මත වත් කළේය.

මම පැන පැන පැන ගියෙමි, ද්‍රව්‍ය කහට ගතියෙන් යුක්ත වූ අතර, මගේ සම ගැලවී යනු ඇතැයි මම සිතුවෙමි. කඩමාල්ලක් ඉක්මනින් අල්ලා ගත් ඔහු මගේ සිරුර පිසදමා, එය ඉතා රෝස පැහැයක්, ඉතා දක්ෂ, නමුත් මිහිරි සුවඳක් ඉතිරි කළේය. “එතන!” ඔහු තෘප්තිමත් විය. “ඔබ මට විශාල කරදරයක් වි ඇත, සමහර විට වේදනාකාරී ප්‍රතිකාරයක් අත්‍යවශ්‍ය අවස්ථාවකදී හැර පැමිණීමෙන් ඔබ ව අධෛර්යමත් කරනු ඇත.” ඔහු නැවත අනෙක් කාමරයට ගොස් පිරිසිදු වස්ත්‍රයක් දරා ආපසු පැමිණියේය. “එය දමන්න,” ඔහු අණ කළේය. “අපිට ඔයාව බයගුල්ලෙක් වගේ ඉන්න එකා ළඟට යන්න දෙන්න බෑ.” මම ඇදගෙන, කැසීම සහ හිරි වැටීම. සිවුරේ රළු ද්‍රව්‍ය තත්වය වඩාත් තරක අතට හැරුණි, නමුත් තරුණ ලාමා සහ රෝහල් වෛද්‍යවරයා එය ගණන් ගත්තේ නැත! “ඉක්මන්! ඉක්මන්!” හිටපු කෙනා කීව්වා. “අපි කාලය නාස්ති නොකළ යුතුයි.” ඔහු මගේ අතින් අල්ලා දොර දෙසට ඇදගෙන ගියේය. සුවඳ හමන තෙත් පා සලකුණු බිම තබමින් මම අකමැත්තෙන් ගමන් කළෙමි. “ඉන්න!” රෝහල් වෛද්‍යවරයා කැගැසුවේය. “ඔහුට සෙරෙප්පු තිබිය යුතුයි!” කලබලයක් ඇතිව ඔහු නොපෙනී ගිය අතර පසුව සෙරෙප්පු

යුගලයක් රැගෙන ඔහු දර්ශනය විය. මම මගේ පාද ඒවාට තල්ලු කළ අතර ඒවා මගේ ප්‍රමාණයෙන් දෙගුණයක් තරම් පුද්ගලයෙකුට ප්‍රමාණවත් බව සොයා ගත්තා.

"අනේ!" මම කලබලයෙන් කැගැසුවෙමි. "ඒවා ලොකු වැඩියි, මම ඒවා උඩින් යනවා නැත්නම් නැති වෙනවා. මට මගේ එක ඕන!" "අනේ! ඔබ කෙනෙක් නොවේද?" ඉන්ෆර්මේරියන් එක ගැහුවා. "නිකම්ම කරදර මිටියක්, හැමදාම කරදරේ. ඉන්න! මම ඔබ ව නියමාකාරයෙන් සවි කළ යුතුයි, නැතිනම් ඔබ අභ්‍යන්තරයේ සිටින තැනැත්තා ඉදිරියෙහි වැටී මා අපකීර්තියට පත් කරනු ඇත. ඔහු වටේ ගැවසෙමින්, දහලමින් හා දහලමින්, පසුව වඩාත් සැහීමකට පත්විය හැකි සෙරෙප්පු යුගලයක් නිෂ්පාදනය කළේය. "යන්න!" ඔහු කැගැසුවේය. "ඔබ මැරෙනවා මිස නැවත මෙහි එන්න එපා!" ඔහු හරස් අතට හැරී ඔහුගේ බාධා කළ ආහාරය දිගටම කරගෙන ගියේය.

තරුණ ලාමා කනස්සල්ලෙන් හා උද්වේගයෙන් හුස්ම හෙළමින් සිටියේය. "මම ප්‍රමාදය පැහැදිලි කරන්නේ කෙසේද?" ඔහු ඇසුවේ මට පිළිතුරක් දිය හැකි මෙනි. අපි ඉක්මනින් කොරිඩෝව දිගේ ගිය අතර ඉක්මනින්ම තවත් තරුණ ලාමා කෙනෙක් අභිබවා ගියෙමු. "ඔයා සිටියේ කොහේ ද?" ඔහු යම් කෝපයකින් ඇසුවේය. "ඇතුළත සිටින තැනැත්තා බලා සිටී - ඔහු බලා සිටීමට කැමති නැත!" මෙය පැහැදිලි කිරීම් සඳහා කාලයක් නොවීය.

අපි කොරිඩෝව දිගේ කඩිමුඩියේ, උඩ තට්ටුවටත්, ඊට ඉහළින් තට්ටුවටත් - තවත් තට්ටුවකටත් නැග්ගා. අවසානයේදී අපි විශාල ප්‍රොක්ටර් දෙදෙනෙකු විසින් ආරක්ෂා කරන ලද විශාල දොරටුවකට ළඟා විය. තරුණ ලාමාවරුන් දෙදෙනා හඳුනාගෙන, ඔවුන් පසෙකට වී, අපි දලයි ලාමාගේ පෞද්ගලික නිවසට ඇතුළු වුණෙමු. හදිසියේම පළමු තරුණ ලාමා ලිස්සා ගොස් මාව බිත්තියකට තල්ලු කළේය. "නිශ්චලව සිටින්න!" ඔහු කීවා. "ඔබ පිළිවෙලට සිටින බව මට පෙනෙනු ඇත." එයා මාව උඩ පහල බැලුවා, මෙතනට නැවක් අදිනවා, ඔතනින් ෆෝල්ට් එකක් අදිනවා. "ආපසු හැරෙන්න," ඔහු අණ කළේය, ඔහු මා දෙස හොඳින් බලා සිටී අතර, මම සාමාන්‍ය කුඩා සහවරයෙකුට වඩා අපිරිසිදු නොවේ යැයි බලාපොරොත්තු විය. මම බිත්තියට මුණ තියාගෙන හැරුණා. ආයෙත් ඇදලා ඇදලා මගේ ගවුම කෙලින් කලා. "ඔයා තමයි කකුල් දෙක තුවාල වෙලා තියෙන කොල්ලා, ඒ ගැන සම්පතමයා දන්නවා. ඔහු ඔබට වාඩි වීමට කීවොත් - ඔබට හැකි තරම් අලංකාර ලෙස වාඩි වන්න. හරි, හැරෙන්න." අනෙක් තරුණ ලාමා ගොස් ඇති බව දුටු මම හැරුනෙමි. අපි සිටගෙන බලා සිටියෙමු. මගේ දණහිස් ගැලවී යනු ඇතැයි මම

සිතන තුරු අපි බලා සිටියෙමු. ඒ හදිස්සිය, දැන් අපි බලාගෙන ඉන්නවා, මම හිතුවා. මම පැවිදි විය යුත්තේ ඇයි?

ඇතුල් දොර විවර වී වයෝවෘද්ධ ලාමා කෙනෙක් එළියට ආවා. තරුණ ලාමා වැද, ඉවත් විය. උසස් නිලධාරියා, මක්නිසාද යත්, එම වයෝවෘද්ධ ලාමා කවුද යන්නයි, මා දෙස බලා - මා ඉහළට සහ පහළට බලමින්, “ඔබට උදව්වක් නොමැතිව ගමන් කළ හැකිද?” කියා ඇසුවා. “ශුද්ධ ගුරුතුමනි!” මම පිළිතුරු දුන්නා. “මට අමාරුවෙන් ඇවිදින්න පුළුවන්.” “එහෙනම් එන්න” කියා ඔහු හැරී සෙමෙන් වෙනත් කාමරයකට මහ පෙන්වමින් එය තරණය කර කොරිඩෝවකට පැමිණියේය. ඔහු දොරකට තට්ටු කර ඇතුළු වී මට එළිමහනේ බලා සිටින ලෙස සංඥා කළේය. “ඔබවහන්සේගේ ශුද්ධෝත්තම” ඔහුගේ ගෞරවනීය හඬ කියනු මට ඇසිණි. “ළමයා ලොබසාන්ගේ. ඔහු හොඳින් ඇවිදින්නේ නැත. රෝහල් වෛද්‍යවරයා පවසන්නේ ඔහුට දැඩි ලෙස තුවාල වී ඇති අතර ඔහුගේ කකුල් තවමත් සුව වී නොමැති බවයි. පිළිතුර මට ඇසුණේ නැත, නමුත් වයෝවෘද්ධ ලාමා පිටතට පැමිණ රහසින් මෙසේ කීවේය. සෙමින් ඇවිදින්න - වැටෙන්න එපා. දැන් ඇතුළට යන්න!”

ඔහු මෘදු ලෙස මගේ අත අල්ලාගෙන දොරෙන් මා කැඳවාගෙන ගියේ, “ඔබේ ශුද්ධෝත්තම වහන්ස, ලොබසාං ළමයා!” පිටත්ව ගොස් මා පිටුපස දොර වැසීමට පෙර. චිත්තවේගයෙන් සහ භීතියෙන් අන්ධ වූ මම පැකිලීමකින් නිවැරදි දිශාව යැයි මා බලාපොරොත්තු වූ දෙයට තුන් වතාවක් හිස නැමුවෙමි. “එන්න! මගේ කොල්ලා ඇවිත් මෙතනින් වාඩි වෙන්න” ගැඹුරු උණුසුම් කටහඬක්, කලින් සංචාරයකදී වරක් මා අසා තිබූ කටහඬකි. මම හිස ඔසවා බැලූ විට මුලින්ම දුටුවේ ජනේලයෙන් ගලා යන දීප්තිමත් හිරු එළියක මෘදු ලෙස දිලිසෙන කුංකුම සඵවයි. කුංකුම සිවුර! ඊට උඩින් කාරුණික නමුත් ස්ථීර මුහුණක්, තීරණ ගැනීමට පුරුදු වූ කෙනෙකුගේ මුහුණ. යහපත් මිනිසෙකුගේ මුහුණ, පෘථිවියේ සිටින අපගේ දෙවියන්.

ඔහු බිමෙන් උස් වූ කුඩා වේදිකාවක වාඩි වී සිටියේය. ඔහු විවේක ගත් රතු කුෂන් ඔහුගේ සිවුරේ කුංකුම හා වෙනස් විය. ඔහු නෙළුම් ඉරියව්වෙන් සිටි අතර, ඔහුගේ දැන් ඔහු ඉදිරිපිට තබා, ඔහුගේ දණහිස් සහ පාද රන් රෙද්දකින් ආවරණය කර ඇත. ඔහු ඉදිරියෙහි ලිපි කිහිපයක්, කුඩා සිනුවක්, වාම් පෙට්ටියක්, යාඥා රෝදයක් සහ රාජ්‍ය පත්‍රිකා අඩංගු පහන් මේසයක් විය. ඔහුට එවකට උඩු රැවුලක් තිබූ අතර එහි කෙළවර ඔහුගේ නිකටට තරමක් පහළින් රඳා පවතී. ඔහුගේ මුහුණේ කාරුණික සිනහවක් විය, නමුත් දුක් වේදනා එහි සලකුණු ද විය. ඔහුට පෙර, කුඩා මේසයේ පැත්තට, ආසන කුෂන්

දෙකක් බිම විය. “ඔබේ ආබාධිත බව මම දනිමි, ඕනෑම ආකාරයකින් සුවපහසු ලෙස වාඩි වන්න” යනුවෙන් ඔහු ඔවුන්ට අතින් සංඥා කළේය. කෘතඥපූර්වකව මම වාඩි වී සිටියෙමි, අවට ඇති සියල්ල, සියලු උද්දීපනය - මේ සියල්ල මා කෙරෙහි බලපෑ අතර මම තෙහෙට්ටුවෙන් මඳක් වෙච්චමින් සිටියෙමි.

"ඒ නිසා!" යැයි උන්වහන්සේ පැවසූහ. “ඔබ යම් යම් වික්‍රමාන්විතයන් සිදු කර තිබේද? මම ඒ ගැන බොහෝ දේ අසා ඇත්තෙමි, එය ඉතා බියජනක විය යුතුද? ” මම ඔහු දෙස බැලුවෙමි , යහපත්කමෙන් හා දැනුමෙන් පිරුණු මේ උතුම් මිනිසා දෙස. දැන්, මම දැනගෙන හිටියා, මම ඔහුව රවට්ටන්තේ නැති නිසා මට සිදු වූ දේ ඔහුට කියන්නට සිදුවන බව. හරි, එවිට මාව තෙරපා හරිනු ඇත - නීතිය කඩ කිරීම සහ ඕනෑවට වඩා ඉහළට නැගීම නිසා මම තෙරපා හරිනු ලැබේ. කමක් නැහැ, මම බෝට්ටු කරුවෙකු හෝ සරුංගල් සාදන්නෙකු හෝ - සිතුවිල්ලෙන් මගේ මනස අවුල් විය - මම ඉන්ද්‍රියාවට ගොස් වෙළෙන්දෙකු වීමට පවා ඉඩ ඇත.

ඉන්මස්ටි එක මා දෙස තදින් බලා සිටි අතර ඔහු මට කතා කරන බව මට වැටහුණු නිසා මම යම් ව්‍යාකූලත්වයකින් පැත්තෙමි. "ඔබගේ ශුද්ධෝත්තම!" මම කිව්වා. "මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මින්ග්යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් මට පවසා ඇත්තේ ඔබ ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම මිනිසා බවත් මට ඔබෙන් සත්‍යය වසන් කළ නොහැකි බවත්ය." මම නැවතිලා උගුරට ආපු ගැටිත්තක් ගිලගත්තා. “පින්වත් මහණෙනි,” මම සිහින් හඬින් කීවෙමි. “අද උදෙන්ම නැගිටලා නැග්ගා . . .” "ලොබ්සං!" ඉන්මොස්ටි එක පැවසුවේ ඔහුගේ මුහුණ සතුවින් දිලිසෙන බවයි. “තවත් කියන්න එපා, මට තවත් කියන්න එපා, මම එය දැනටමත් දන්නවා, මම කුඩා පිරිමි ළමයෙකු වූ නිසා, ඔහ්! බොහෝ කලකට පෙර." ඔහු මඳක් නතර වී කල්පනාකාරීව මා දෙස බැලීය. “මෙය මම ඔබට අණ කරමි,” ඔහු පැවසීය. “ඔබ කිසිම අවස්ථාවක මේ ගැන වෙනත් අය සමඟ සාකච්ඡා කිරීමට නොවේ, ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවූයේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳව ඔබ නිහඬව සිටිය යුතුය. එසේ නොමැතිනම් නීතියෙන් ඉල්ලා සිටින පරිදි ඔබව තෙරපා හරිනු ඇත. ” මොහොතකට ඔහු ගැඹුරු කල්පනාවක සිටි අතර, පසුව ඔහු තවදුරටත් පැවසුවේ, “සමහර විට, 'ආශ්වර්‍යයක්' කිරීම හොඳය, මන්ද එය පහත් සහ දුර්වල සහෝදරයන්ගේ ඇදහිල්ල ශක්තිමත් කරයි. ඔවුන්ට සාක්ෂි යැයි සිතන දේ අවශ්‍ය වේ, නමුත් සම්පව පරික්ෂා කරන ලද 'සාක්ෂි' බොහෝ විට ඔප්පු වන්නේ මිත්‍යාවක් බව ය, නමුත් 'සාක්ෂි' සෙවූ 'මායාව' සැබවින්ම යථාර්ථයයි.

මධ්‍යම පාන්දර හිරු රශ්මිය රන් ආලෝකයෙන් කාමරයට ගලා ගියේය. ඉන්මෝස්ට් එකාගේ කුංකුම සිවුර දිලිසෙන අතර අර්ධ දැල්ලක් මෙන් දිස් වූයේ සුළඟේ කෙදිරියක් එහි නැමීමට එඩිතර වූ බැවිනි. රතු කුෂන් ඔප දැමූ පොළව මත හලෝ සහ වාත්තු රළු ජරනිබිම්බයක් තිබිණි. කුඩා යාඥා රෝදයක් සදාකාලික සුළඟට මෘදු ලෙස ඇවිස්සී ගිය අතර එහි ටර්කියුයිස් ඇතුළු රන්වන් වාතය මත කුඩා නිල් කදම්භ දැල්වීය. නිෂ්ක්‍රීයව වාගේ, ඉන්මෝස්ට් එක අත දිගු කර යාඥා රෝදය අතට ගෙන, එය අනුමාන ලෙස බලා, එය නැවත බිම තැබුවේය.

"ඔබේ මහ පෙන්වන්නා, මගේ ශුද්ධවන්ත සහෝදරයා, මින්යාර් ඩොන්ඩුප්, ඔබ ගැන ඉතා උසස් ලෙස කථා කරයි," උන්වහන්සේ පැවසූහ. "ඔබව හොඳින් දන්නා අයද එසේමය. ඔබට ජීවිතයේ විශාල කර්තව්‍යයක් ඇති අතර ඔබ වැඩි වැඩියෙන් ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ සහ ඔහු වැනි මිනිසුන්ගේ රැකවරණය ලබනු ඇත, එබැවින් ඔබ පන්ති අධ්‍යයනයෙන් වඩ වඩාත් ඉවත් කරනු ලබන අතර වඩා උසස් ප්‍රමිතියකින් යුත් පෞද්ගලික උපකාරක පන්ති පවත්වනු ඇත. ඉන්මෝස්ට් එක මදක් නැවතී මා දෙස බලා සිටියේ දැස් කෙළවරේ සැහවුණු සිනහවකිනි. "නමුත් ඔබට අපගේ ඉන්ද්‍රියානු අමුත්තා සමඟ එම දේශන පාඨමාලාව දිගටම කරගෙන යාමට සිදුවනු ඇත," ඔහු පැවසීය.

ඒක මාව කම්පා කළා; මම බලාපොරොත්තු වුණේ ඒ බිහිසුණු මිනිසාව මහනැරිමට - මගේ විශිෂ්ට අත්දැකීමේ ශක්තිය මත දහවල් දේශනයට සහභාගි වීමෙන් ඉවත් වීමට බලාපොරොත්තුවෙන්. Inmost One තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: "ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයා අද රාත්‍රියේ හෝ හෙට උදේ පාන්දර නැවත පැමිණෙනු ඇත, ඔහු මට වාර්තා කරනු ඇත, පසුව ඔබ ඔහු සමඟ විශේෂිත අධ්‍යයන කටයුතු කරගෙන යාමට යකඩ කන්දට ආපසු යනු ඇත. බුද්ධිමතුන් ඔබේ අනාගතය තීරණය කර ඇත; එය සැමවිටම දුෂ්කර වනු ඇත, නමුත් ඔබ දැන් වැඩි වැඩියෙන් අධ්‍යයනය කරන තරමට ඔබට පසුව ඇති අවස්ථා වඩා හොඳ වනු ඇත. ඔහු මට කාරුණිකව හිස වනමින් ඔහුගේ කුඩා සිනුව වෙත අත දිගු කළේය. එය සංගීත නාදයක් සමඟින් නාද වන්නට විය. කඩිමුඩියේ පැමිණි වැඩිමහල් ලාමා වහන්සේ කැඳවා. මම තරමක් අපහසුවෙන් දෙපයින් නැගිට නින්දිත අපහසුවෙන් තුන් වරක් වැද වැටුණෙමි - මගේ පාත්‍රය සහ අනෙකුත් භාණ්ඩ පෙර පරිදි නොවැටෙන ලෙස මගේ පියයුරු අල්ලාගෙන. - මම පැකිළී පෙරළී නොයන්නැයි යාවඤා කරමින් පාහේ පසුපසට ගියෙමි.

පිටතින්, මගේ නළලෙන් දහදිය පිසදමා බිත්තියට හේත්තු වෙමින්, මම කල්පනා කළෙමි - ඊළඟට කුමක් ද? වැඩිමහල් ලාමා මා දෙස බලා සිනාසී (ඇත්තෙන්ම මට ආශීර්වාද ලැබී ඇති බැවින්) කරුණාවන්තව පැවසුවේ, “හොඳයි, දැන්, කොල්ලෙන්. එය ඉතා කුඩා පිරිමි ළමයෙකු සඳහා ඉතා දිගු සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් විය, ශුද්ධෝත්තම ඔබ ගැන සතුටු වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. දැන්”—ඔහු සෙවණැලි දෙස බලා සිටියේය “දැන් ඔබට කාලා ඉන්දියන් බුද්ධාගම දේශනය සඳහා ඔබේ පන්තියට යාමට කාලයයි. හරි පුතේ ඔයාට යන්න පුළුවන්. මෙම නිලධාරියා ඔබව මුරකරුවන් පසුකර දකිනු ඇත. එයා ආයෙමත් මට හිනාවෙලා පැත්තකට වුණා. මට මුලින්ම මුණගැසුණු තරුණ ලාමා තිරයක් වටා පෙනී සිට, “එන්න-මේ පැත්තට!” කියා පැවසුවා. අඩක්වත් අවසන් නොවූ මේ දවස දැනටමත් සතියක් ගත වී ඇති බව සිතමින් මම වෙචලමින් සිටියෙමි.

ඉතින් මම ආයෙමත් කුස්සිය පැත්තට ගිහින් තප්පරයක් ඉල්ලුවා. මේ වතාවේ මට ගෞරවයෙන් සලකනු ලැබුවා - මන්ද මම ඉන්මස්ට එක ඉදිරියේ සිටි අතර ඔහු මා ගැන සතුටු වූ බවට දැනටමත් වාර්තා ගලා ගොස් තිබුණි! මගේ කෑම වේල කඩිමුඩියේ අනුභව කර, තවමත් මිහිරි සුවද සමඟ, මම පන්ති කාමරයට අලුත්වැඩියා කළෙමි.

අපගේ ගුරුවරයා නැවතත් ඔහුගේ දේශනය ඉදිරිපිට සිටගෙන, “අපට දැන් ඇත්තේ තුන්වන ආර්ය සත්‍යය, එනම් කෙටිම හා සරලම සත්‍යය.

“ගෞතමයන් වහන්සේ ඉගැන්වූ පරිදි, යමෙක් යම් දෙයකට තෘෂ්ණාව නැවැත්වූ විට, ඒ දෙය හා බැඳුණු දුක් වේදනාව නැති වේ. තෘෂ්ණාව සම්පූර්ණයෙන් නිරුද්ධ වීමත් සමඟ දුක් වේදනා නිරුද්ධ වේ.

“සාමාන්‍යයෙන් තෘෂ්ණාව ඇති තැනැත්තාට වෙනත් කෙනෙකුගේ භාණ්ඩ කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිවේ, ඔහු තණ්හාව ඇති කරයි, ඔහු වෙනත් කෙනෙකු සතු දේට තණ්හා කරයි, ඔහු වෙනත් කෙනෙකුගේ වස්තුවට ඇලුම් කරයි, ඔහුට ඒවා ලබා ගැනීමට නොහැකි වූ විට අමනාපය ඇති වේ, පුද්ගලයා අයිතිකරුට අකමැති වේ. ආශා කරන භාණ්ඩ වලින්. එය කලකිරීමක්, කෝපයක් සහ වේදනාවක් ඇති කරයි.

“යමෙක් තමාට ලැබිය නොහැකි දෙයකට තෘෂ්ණා කරන්නේ නම්, දුක ඇති වේ. තෘෂ්ණාව නිසා භටගන්නා ක්‍රියාවන් දුකට හේතු වේ. තෘෂ්ණාව නැවැත්වූ විට සන්තෝෂය ලැබෙන්නේ, යමෙකු ජීවිතය එන ලෙස ගත් විට, නරක සමඟ හොඳ දේ ගන්නා විට ය.

හාරතියයා ඔහුගේ පිටු පෙරළා, ටිකක් එහා මෙහා කර, පසුව පැවසුවේ, “දැන් අපි චතුරාර්ය සත්‍යයේ හතරවන ස්ථානයට පැමිණෙමු, නමුත් චතුරාර්ය සත්‍යයේ හතරවන කොටස ශුද්ධ අෂ්ටාංගික මාර්ගය ලෙස කොටස් අටකට බෙදා ඇත. තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම පිණිස, තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම පිණිස ගත හැකි පියවර අටකි. අපි ඔවුන් හරහා යන්නෙමු. පළමුවැන්න නම්:

"(1) නිවැරදි දෘෂ්ටිකෝණය: ගෞතම ඉගැන්වූ පරිදි, අසතුව පිළිබඳ නිවැරදි දෘෂ්ටිකෝණය කෙනෙකුට තිබිය යුතුය. දුක්ඛිත හෝ අසතුවදායක හැඟීමක් ඇති පුද්ගලයෙකු තමා දුක්ඛිත හෝ අසතුවට පත්වන්නේ මන්දැයි නිශ්චිතවම සොයා බැලිය යුතුය, ඔහු තමා විසින්ම විමර්ශනය කර මෙම අවාසනාවට හේතුව කුමක්දැයි සොයා බැලිය යුතුය. යමෙක් දුකට හේතුවන දෙය තමා විසින්ම සොයා ගත් විට, එම පුද්ගලයාට ඒ සඳහා යමක් කළ හැකි අතර, එනම් චතුරාර්ය සත්‍යයේ හතරවෙනි සත්‍යය වන මා සතුව සොයා ගන්නේ කෙසේද?

“අපට සන්සුන් මනසකින් සහ ජීවිතය ගත කිරීමට අවශ්‍ය පරිදි ජීවිතය ගත කරයි යන බලාපොරොත්තුවෙන් ජීවන ගමන ඉදිරියට යාමට පෙර අපගේ අරමුණු මොනවාදැයි අප දැන සිටිය යුතුය. එය අපව ශුද්ධ අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ දෙවන පියවර වෙත ගෙන එයි:

"(2) නිවැරදි අභිලාෂය: සෑම කෙනෙකුම යමක් 'අපේක්ෂා කරයි', එය මානසික, ශාරීරික හෝ අධ්‍යාත්මික ලාභයක් විය හැකිය. එය අත් අයට උපකාර කිරීමට විය හැකිය, එය අපටම උපකාර කිරීමට පමණක් විය හැකිය. එහෙත්, අවාසනාවකට මෙන්, මිනිසුන් බොහෝ අවුල් ජාලයක සිටිති, ඔවුන් නොසැලකිලිමත්, ව්‍යාකූල, ඔවුන්ට දැනිය යුතු දේ වටහා ගැනීමට නොහැකි ය. අපි සියලු ව්‍යාජ සාරධර්ම, සියලු ව්‍යාජ වචන ඉවත් කර, අප සිටින සහ අප විය යුතු දේ මෙන්ම අප කැමති දේ පැහැදිලිව දැකගත යුතුය. පැහැදිලිවම අපව අසතුවට ගෙන යන ව්‍යාජ සාරධර්ම අප අත්හැරිය යුතුය. බොහෝ අය සිතන්නේ 'මම' 'මම' සහ 'මගේ' ගැන පමණයි. බොහෝ මිනිසුන් ඕනෑවට වඩා ආත්මාර්ථකාමී ය, ඔවුන් අත් අයගේ අයිතිවාසිකම් ගැන කිසිසේත් තැකීමක් නොකරයි. අප අධ්‍යයනය කළ යුතු වස්තුවක් ලෙස අප දෙස බැලීම අත්‍යවශ්‍ය වේ, අපි යම් ආගන්තුකයෙකු දෙස බලන විට අප දෙස බැලීම අත්‍යවශ්‍ය වේ: ඔබ

ආගන්තුකයාට කැමතිද? ඔහු ඔබේ සමීප මිතුරෙකු වෙනවාට ඔබ කැමතිද? ඔහු සමඟ ආහාර ගනිමින්, හුස්ම ගනිමින්, ඔහු සමඟ යහන්ගත වෙමින්, ඔහු සමඟ ජීවිත කාලය පුරාම ජීවත් වීමට ඔබ කැමති වන්නේ කෙසේද? ජීවිතය සාර්ථක කර ගැනීමට පෙර ඔබට නිවැරදි අභිලාෂයන් තිබිය යුතු අතර, මෙම නිවැරදි අභිලාෂය තුළින් ඔබට තිබිය යුතු වන්නේ:

“(3) නිවැරදි කථාව: මෙයින් අදහස් කරන්නේ පුද්ගලයෙකු තම කතාව පාලනය කළ යුතු බවත්, නිෂ්ඵල අපහාස කථා නොකළ යුතු බවත්, කටකතා සත්‍යයක් ලෙස කටකතා සමඟ කටයුතු නොකළ යුතු බවත්ය. නිවැරදි කථනයෙන් කෙනෙකු සෑම විටම අනෙකාට සැකයේ වාසිය ලබා දිය යුතු අතර, කථනයෙන් අනෙකාට හානියක් විය හැකි විට කථනය නතර කළ යුතුය, කථාව යහපත් වූ විට කතා කිරීම, කථනයට උපකාර කළ හැකි විට. කථාව කඩුවට වඩා මාරාන්තික විය හැකිය, කථාව වඩාත් විෂ සහිත විෂට වඩා විෂ විය හැකිය. කතාවෙන් ජාතියක් විනාශ කරන්න පුළුවන්. මේ අනුව, කෙනෙකුට නිවැරදි කථාවක් තිබිය යුතු අතර, නිවැරදි කථාව පැන නගින්නේ:

"(4) නිවැරදි හැසිරීම: යමෙක් නිවැරදි ආකාරයෙන් හැසිරෙන්නේ නම්, වැරදි ලෙස කතා නොකරයි. මේ අනුව, නිවැරදි හැසිරීම නිවැරදි කථාව සහ නිවැරදි අභිලාෂයන් සඳහා ද්‍රව්‍යමය වශයෙන් දායක වේ.

“නිවැරදි හැසිරීම යනු පුද්ගලයා බොරු නොකියයි, මත් නොබොන, සොරකම් නොකරයි.

“ගෞතම ඉගැන්වූයේ අප අපගේම සිතිවිලිවල ප්‍රතිඵලයක් බවයි. අප දැන් සිටින්නේ අපගේ සිතුවිලි අතීතයේ සිටීමට හේතු වූ දෙයයි. ඉතින් අපි දැන් හිතුවොත්, අපි දැන් හැසිරෙනවා නම්, නුදුරු අනාගතයේ යම් අවස්ථාවක දී අපි 'හරි' වනු ඇත.

“ගෞතමයන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළේ, ‘වෛරයෙන් කිසි කලෙක වෛරය නිරුද්ධ නොවේ; වෛරය ජය ගත හැක්කේ ආදරයෙන් පමණයි.’ ‘යමෙක් අනෙකෙකුගේ කෝපය ප්‍රේමයෙන් ජයගනිත්වා, තවත් කෙනෙකුගේ අකුසලය තමාගේ යහපතෙන් ජයගනිත්වා’ යි ද වදාළ සේක.

“මට බොහෝ විට උගන්වා ඇති පරිදි, යමෙකු බාහිර ඉන්ද්‍රිය හැකියාවන් පිළිබඳ සාක්ෂි නොදිය යුතුය, යමෙකුට පහර දෙන අයට පහර නොදිය යුතුය, මන්ද ගෞතමයන් ගේ කියමනට අනුව යමෙකුට අපහාස කරන අයට පහර දෙන අයට හෝ පොළවලින් පහර නොදිය යුතුය. ගල්.

ගෞතමයන් වහන්ස, ‘යමෙක් ඔබට ශාප කරන්නේ නම්, ඔබ සියලු අමනාපය යටපත් කර, ඔබේ මනස නොසන්සුන් නොවන බවටත්, කෝපයෙන් වචනයක් ඔබේ තොල් හරහා නොයන බවටත් ස්ථිර අධිෂ්ඨානය කළ යුතුය. ඔබ කාරුණිකව හා මිත්‍රශීලීව හා නොසැලකිලිමත්ව සිටිනු ඇත.’

“අපගේ බෞද්ධ විශ්වාසය මධ්‍යම මාර්ගය, ජීවන නීති මාලාවක්, යමෙකු තමාට කළාක් මෙන් අන් අයටද කිරීමේ කේතයකි. ශුද්ධ වූ අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ඊළඟ මාර්ගය:

“(5) නිවැරදි ජීවනෝපාය: බුද්ධ දේශනාවට අනුව මිනිසාට අහිතකර ඇතැම් වෘත්තීන්, සැබෑ බෞද්ධයකුට අනුගමනය කළ නොහැකි ඇතැම් වෘත්තීන් තිබුණා. නිදසුනක් වශයෙන්, සැබෑ බෞද්ධයෙකුට මස් වෙළෙන්දෙකු හෝ වස විකුණන්නෙකු විය නොහැක, ඔහුට වහල් වෙළෙන්දෙකු හෝ වහල් හිමියෙකු විය නොහැක. බෞද්ධයෙකුට මත්පැන් පානය කිරීමට හෝ බෙදා දීමට නොහැකි විය. ගෞතමයන් වහන්සේගේ කාලයේ යහපත් බෞද්ධයා අනිවාර්යයෙන්ම තනිව ඉබාගාතේ ගිය හෝ ආරාමයක වාසය කළ අයෙකි.

“(6) නිවැරදි උත්සාහය: නිවැරදි උත්සාහයට විශේෂ අර්ථයක් ඇත; එයින් අදහස් වන්නේ ශුද්ධ වූ අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ තමාට සුදුසුම වේගයකින් ගමන් කළ යුතු බවයි. දියුණුව අපේක්ෂා කරන පුද්ගලයෙකු නොඉවසිලිමත් නොවී ඉගෙන ගත යුතු පාඩම් ඉගෙන ගැනීමට පෙර ඉක්මනින් ගමන් කිරීමට උත්සාහ කළ යුතුය. නමුත් නැවතත්, එම සොයන්නා ව්‍යාප නිහතමානීව, ව්‍යාප නිහතමානිකමකින් පසුබැසීමට උත්සාහ නොකළ යුතුය. පුද්ගලයෙකුට ප්‍රගතියක් ලබා ගත හැක්කේ ඔහුටම වෙන් කළ වේගයකින් පමණි.

“(7) නිවැරදි සිහිය: මිනිසාගේ ක්‍රියාවන් පාලනය කරන්නේ මිනිසාගේ මනසයි. සිතුවිල්ල ක්‍රියාවට පියා ය; ඔබ දෙයක් කිරීමට පළමු පියවර වන දෙයක් ගැන සිතන්නේ නම් සහ සමහර සිතුවිලි ඉතා අසමගි වේ. ශාරීරික ආශාවන් කෙනෙකුගේ අවධානය වෙනතකට යොමු කර කෙනෙකුට හානියක් විය හැකිය. කෙනෙකුට ඕනෑවට වඩා හෝ ඉතා පොහොසත් ආහාර ආශා විය හැක; ආශාව කෙනෙකුට වේදනාවක් ලබා දෙන්නේ නැත, නමුත් අධික ලෙස ආහාර ගැනීමයි. අසතුට සහ වේදනාව අධික ලෙස

ආහාර ගැනීමෙන් වර්ධනය වන අතර ආහාර ගැනීමට ඇති අධික ආශාව අනුගමනය කරයි.

“හැඟීම් කෙටිකාලීන බවත්, සෑම විටම වෙනස් වන සුළඟ මෙන් පැමිණ යන බවත් බෞද්ධයා මතක තබා ගත යුතුය. හැඟීම් අස්ථායී දේවල් වන අතර ඒවා මත විශ්වාසය තැබිය නොහැක. කෙනෙකුගේ අනිත්‍ය ආශාවන් නොසලකා සෑම විටම නිවැරදි සිහිය ඇති වන පරිදි තමා පුහුණු කළ යුතුය.

"(8) නිවැරදි මෙනෙහි කිරීම: ගෞතමයන් හොඳින් දැන සිටි පරිදි, යෝග්‍ය කිසිසේත්ම අධ්‍යාත්මික සාක්ෂාත් කර ගැනීමට පිළිතුරක් නොවේ. යෝග්‍ය යනු හුදෙක් භෞතික ශරීරය පාලනය කිරීමට මනසට හැකි වන පරිදි නිර්මාණය කර ඇති ව්‍යායාම සමූහයකි, ඒවා මනසේ අණ පරිදි ශරීරය යටත් කර ගැනීම සඳහා නිර්මාණය කර ඇත. ඒවා එක් අධ්‍යාත්මික උත්තතියක් ලබා දීමට නිර්මාණය කර නැත.

“නිවැරදිව මෙනෙහි කිරීමේදී කෙනෙකුට මනසේ අදාළ නොවන සිතිවිලි පාලනය කළ යුතුය, තමාගේම සැබෑ අවශ්‍යතා දැනගත යුතුය. නිවැරදි මෙනෙහි කිරීමෙන් කෙනෙකුට මෙනෙහි කළ හැකිය - මෙනෙහි කළ හැකිය - එවිට තර්කයකින් තොරව තමාට හරි දේ සහ තමාට වැරදි දේ ගැන බුද්ධියෙන් නිගමනයකට පැමිණිය හැකිය.

ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයාගේ කටහඬ නතර වූ අතර ඔහු නැවතත් වර්තමානයට ඇදී යන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔහුගේ දෑස් අප වෙත යොමු වූ අතර පසුව මා වෙත යොමු විය. "ඔබ!" ඔහු ඇගිල්ල දික්කරමින් කීවේය. "මට ඔයා එක්ක වචනයක් ඕන, එලියට එන්න කොරිඬෝවට." මම හෙමිහිට මගේ දෙපා ලඟට ඇවිත් දොර හැඳුවා. ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා ඔහු පසුපස ගොස් දොර වැසුවේය, පසුව ඔහු එය නැවත විවෘත කර කොන වටා හිස තබා, “ඔයාලා නිශ්ශබ්ද වන්න, ඔබෙන් ශබ්දයක් නොවේ, මම එළිමහනේ සිටිමි.” ඔහු නැවතත් දොර වසා එයට පිටුපා සිට ගත්තේය. "දැන්, කොල්ලා" ඔහු කීවේය, "ඔබ දලයි ලාමාව බැලීමට ගොස් ඇත; ඔහු ඔබට කීවේ කුමක්ද?" "ගරු ගුරුතුමනි," මම කැගැසුවෙමි. "සිදු වූ කිසිවක් නැවත නොකියන ලෙසත්, සම්මත වූ වචනයක් නොකියන ලෙසත් මට පනවනු ලැබේ." ඔහු කෝපයෙන් මා දෙසට හැරී කැගැසුවේ, “මම ඔබේ ගුරුවරයා, මට කියන්න මම ඔබට අණ කරමි! ඔබ මා ගැන සඳහන් කළාද?" "මට කියන්න බෑ සර්" මම කීවෙමි. "මට පුන පුනා කිව හැක්කේ සම්මත වූ දේ ගැන කිසිදු අදහසක් ප්‍රකාශ කිරීම මට තහනම් බව පමණි." "මම ඔබට අපහාස කිරීම සහ අකීකරුකම ගැන සහ

පොදුවේ ඉතා අසතුටුදායක ශිෂ්‍යයෙකු වීම ගැන වාර්තා කරමි." ඒ එක්කම එයා ඉස්සරහට නැවිලා මගේ හිසේ වම් පැත්තටත් දකුණු පැත්තටත් හොඳටම ගැහුවා. ඔහු හැරී පත්ති කාමරයට ඇතුළු වූයේ කෝපයෙන් දැවෙන මුහුණෙනි. මම පසුපස ගොස් මගේ ස්ථානය නැවත ආරම්භ කළෙමි.

ඉන්දියානු ගුරුවරයා ඔහුගේ දේශනය වෙත ආපසු පැමිණි අතර ඔහු පසුව ඔහුගේ ලිපි ලේඛන අතට ගත්තේය. ලාමා කෙනෙක් ඇතුළු වූ සැණින් ඔහු කට ඇරියා. "ගෞරවනීය සර්," ලාමා ඉන්දියානු ගුරුවරයාට පැවසුවේ "මට ඔබෙන් ඇබට් සාම්වරයා වෙත යන ලෙස ඉල්ලා සිටිය යුතු අතර මෙම දේශනය දිගටම කරගෙන යාමට මට උපදෙස් දෙනු ලැබේ. ඔබ ළඟා වූ කරුණ කරුණාකර සඳහන් කරන්නේ නම්, ඉදිරියට යාමට මම සතුටු වෙමි. කලබල වූ ඉන්දියානු ගුරුවරයා තනතුරේ දළ සාරාංශයක් ලබා දුන් අතර, ඔහු නිර්වාණය සමඟ කටයුතු කිරීමට සූදානම් බව පැවසීය. එවිට ඔහු පැවසුවේ, "මම ඔබේ පන්තියෙන් ඉවත් වීම මට මහත් සතුටක් ගෙන දෙන අතර, නැවත එයට නොපැමිණීමෙන් මගේ සතුට වැඩි වනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙමි." එසේ කියමින් ඔහු සිය ලියකියවිලි සියල්ල තම සම් බෑගය තුළට කරකවා, එය දරුණු සෝෂාවකින් වසා දමා කාමරයෙන් පිටතට ගසාගෙන ගියේ ලාමා කෝපය ප්‍රදර්ශනය කිරීමෙන් තරමක් විමනියට පත් ව ය. මේ තරමක් තරුණ ලාමා තවමත් පිරිමි ළමයින්ගේ හැඟීම් තේරුම් ගැනීමට තරම් තරුණ බැවින්, තත්වය යහපත් වනු ඇතැයි අප දන්නා නිසා අපි සිනාසුනෙමු. "යලුවනේ - ඔබ කොපමණ කාලයක් මෙම දේශනයට පැමිණ සිටිනවාද? ඔයා කෑම ගත්තද?" ඔහු ඇසුවා. "ඔයාලාගෙන් කාටහරි මොහොතකට යන්න ඕනද?" අපි සියල්ලෝම ඔහු දෙස බලා සිනාසුන අතර, අප තවමත් පිටත්ව යාමට උත්සුක නොවන බව ඔහුට සහතික විය. එහෙයින් ඔහු ජනේලය අසලට ගොස් මොහොතක් හෝ එපිට බලා සිටියදී තෘප්තිමත් ලෙස හිස සැලුවේය.

හයවන පරිච්ඡේදය

අපගේ නව ගුරුවරයා වූ ලාමා දේශනය පසෙකට තල්ලු කර, සියලු විටෙට දේශන කාමරවල මඳක් උස් වූ වේදිකාවේ වාඩි වී, අප ඉදිරියෙනි වූ නෙළුම් ඉරියව්වෙන් වාඩි විය. අපේ හෝජන ශාලාවේ කෑම වේලේදී අපට ඉහළ

කලීකාවාරිය නිබුණා, එහි පාඨකයෙක් වාඩි වී හෝ වාඩි වී සිටියෙමු, මන්ද අප ආහාර ගන්නා සෑම අවස්ථාවකම අපගේ මනස ආධ්‍යාත්මික සිතුවිලි වලින් පිරවිය යුතු බැවින් අපගේ බඩ තප්පරයෙන් පිරී යන බැවිනි. . ආහාර ගැනීම සහ ආහාර ගැන සිතීම නිවැරදි යැයි නොසැලකේ. කලීකාවාරියවරයා දේශන ශාලාවේ හිටගෙන විධිමත් දේශන පැවැත්වීම සිරිතක් වූ අතර, අප ඉක්මනින් අගය කළ පරිදි, අපගේ නව ගුරුවරයා අප ඉදිරිපිට වාඩි වී සිටීමෙන් ඔහු වෙනස් ආකාරයක මිනිසෙකු බව අපට පෙන්නුම් කළේය.

"හොඳයි," ඔහු පැවසුවේ, "ඔබ නිවැරදි සිහිකල්පනාව සමඟ කටයුතු කර ඇති අතර, මිනිසාගේ බොහෝ දුක් වේදනාවලට හේතුව මනස වන බැවින් ඔබ නිවැරදි මානසිකත්වයේ සිටින බව මම බලාපොරොත්තු වෙමි. ශාරීරික ආශාවන් විශේෂයෙන් පැවිදි ප්‍රජාවක, විශේෂයෙන් සිරකරුවන් සියලු දෙනාම බ්‍රහ්මචාරී වන විට ඉතා කරදරකාරී විය හැකිය. මේ අනුව, මනස පාලනය කර ගැනීම අවශ්‍ය වේ - නිවැරදි සිහිය ඇති කර ගැනීම, මන්ද නිවැරදි සිහිය ඇති කර ගැනීමේදී අපට ඇති විය නොහැකි බව හොඳින් දන්නා සෑම දෙයකටම ආශා කරන විට ඇති වන අවාසනාව වළක්වා ගැනීමට අපට හැකි වේ.

“දාශ්‍ය බලපෑම යනුවෙන් හැඳින්විය හැකි මිනිසුන් බොහෝ විට නොමඟ යවන බව බුදුන් වහන්සේ නිතරම ඉගැන්වූ බව ඔබ දන්නවා. පිරිමි, සාමාන්‍ය පිරිමි, කාන්තාවන් පරමාදර්ශී කිරීමට නැඹුරු වෙති. ඔහු තරමක් ලොකු පිරිමි ළමයෙකු දෙස බලා සිනාසෙමින් මෙසේ කීවේය, “ඔබ වැනි තරුණ මහත්මයෙකු, සමහර විට වැඩිහිටි භික්ෂුවක් සමඟ පොළට යන විට, 'ඇස් කැරකෙන' ලෙස හැඳින්වීමට සුදුසු බව මම දනිමි, නමුත් තෘෂ්ණාව ක්‍රියාවට පියා වන නිසා එවැනි දේ භික්ෂුවට හොඳ නැති බව බුදුන් වහන්සේ වදාළා. සිතුවිල්ල තමා වැරදි යැයි දන්නා දේ කිරීමට පොළඹවයි.”

ඔහු අප එක් එක්කෙනා දෙස බලා සිනහවක් පෑවේ, “අපි කෙසේ වෙතත්, මැද මාවත ගත යුතු අතර, ඕනෑවට වඩා හොඳ නොවී තරක නොවිය යුතුය. මාර්ගයක් දිගේ ගමන් ගත් එක්තරා මග කරුවෙකුගේ කථාවක් ඇත; ටික කලකට පෙර ඔහු ඉතා රුමත් තරුණියක් පසුකර යනු දැක ඇති අතර, ඇයව දැන හඳුනා ගැනීමට ඔහු වඩාත් උත්සුක විය. අවාසනාවකට මෙන්, අපට කතා කිරීමට අවශ්‍ය නොවන අරමුණක් සඳහා ඔහුට පඳුරු වලට පසෙකට වීමට සිදු වූ අතර, එම කාලය අතරතුර තරුණිය ඔහු පසුකර යන්නට ඇතැයි ඔහු බිය විය. මහළු භාමුදුරු නමක් වඩින බව දැක, “ගරු මහණෙනි, මට කියනවාද, ඉතා රුමත් තරුණියක් ඔබවහන්සේගේ ගමන් බිමන් වලදී ඔබ වහන්සේ දැක තිබෙනවාද” කියා ඔහුව නවත්වා ගත්තා. මහලු භික්ෂුව හිස් බැල්මකින් ඔහු

දෙස බලා පිළිතුරු දුන්නේ, 'ලස්සන තරුණියක්ද? ඒක මට ඔයාට කියන්න බෑ. මම නිවැරදි සිහිකල්පනාවෙන් පුහුණු වී සිටිමි, එබැවින් මට ඔබට පැවසිය හැක්කේ මීට කලකට පෙර අස්ථි කට්ටලයක් මා පසුකර ගිය බව පමණි, එය පිරිමියෙකුගේ හෝ ගැහැනියකගේදැයි මට පැවසිය නොහැක, මන්ද එය උනන්දුවක් නොතිබුණි. මට.' ”

ලාමා සිනාසෙමින් මෙසේ කීවේය, “එය සියලු සාධාරණ සීමාවන්ගෙන් ඔබ්බට ගෙන යන, ඇත්ත වශයෙන්ම විකාර ප්‍රමාණයකට ගෙන යන නිවැරදි සිහිය. කෙසේ වෙතත්, අපි ඉතා වැරදි ලෙස වටහාගෙන ඇති විෂයයක් සමඟ ඉදිරියට යමු. ”

අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ අරමුණක් ඇති බවත්, එම මාර්ගය අනුගමනය කරන්නන් ඉතා කැමති අවසානයක් කරා ළඟා වන පරමාර්ථයක් බවත් උන් වහන්සේ අපට පැවසූහ. නිර්වාණය යනු තෘෂ්ණාව නැසීම, අමනාපය සහ තණ්හාව අවසන් කිරීමයි. තණ්හාව සහ ශරීරයේ අනෙකුත් කාමයන් අවසන් වීමෙන් පුරුෂයෙකුට හෝ ස්ත්‍රියකට සුගතියට පත්වීමට හැකි වේ.

නිර්වාණය යනු ශරීරයෙන් මිදීමයි, කාමයන්ගෙන් හා තෘෂ්ණාවෙන් මිදීමයි. එය කිසිදු ආකාරයකින් සියලු අත්දැකීම් නැවැත්වීම අදහස් නොකරයි, සියලු දැනුම නැවැත්වීම හෝ සියලු ජීවිතය නැවැත්වීම අදහස් නොකරයි. නිර්වාණය යනු ශුන්‍ය තත්ත්වයක පැවතීම යැයි කීම වැරදිය. එය නූගත් මිනිසුන් තමන්ට කිසිසේත්ම නොතේරෙන දේවල් ගැන කතා කිරීමෙන් සිදු වූ වරදකි.

නිර්වාණය යනු තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම, මාංශයේ විවිධ කුසගින්නෙන් මිදීමයි. නිර්වාණය යනු හුදෙක් ප්‍රීතිමත් මෙනෙහි කිරීමක් නොවේ, ඒ වෙනුවට, එය අධ්‍යාත්මික දැනුම සම්පූර්ණ කිරීම සහ සියලු කායික ආශාවන්ගෙන් මිදීමයි. භෞතික දේ කෙරෙහි තෘෂ්ණාව නැති තරම් නිර්වාණ තත්ත්වය පිරිසිදුව, පිරිසිදුව පවතී. නමුත් යමෙකු නිර්වාණයට පැමිණියත්, එනම් මාංස ආශාවන්ගෙන් නිදහස් වූ විට, ඔහු තවමත් අධ්‍යාත්මික දේවල් ඉගෙන ගෙන වෙනත් පැවැත්මේ තලවල ඉදිරියට යයි.

බෞද්ධයන් වටය බවට පත්වීම විශ්වාස කරයි, ඔවුන් විශ්වාස කරන්නේ මනුෂ්‍ය වර්ගයා පෘථිවියට ඉපදී, පෘථිවියේ ජීවත් වන අතර, පසුව මිය ගොස්, පසුව වෙනත් ශරීරයකින් පෘථිවියට පැමිණ, එය නැවත පෘථිවියට උපදින බවත්, අතීතයේදී පාඩම් ඉගෙන නොගන්නා බවත්ය. ජීවිතය උකහා ගත හැකිය.

නිර්වාණය යනු තැනක් නොවේ, එය ඔබට සිතියමක ඇලවිය හැකි ස්ථානයක් නොවේ. එය මානසික තත්ත්වයකි, මානසික තත්ත්වයකි. එය කල්පනාකාරී වීමේ තත්ත්වයයි; කල්පනාකාරී බව යහපත් බෞද්ධයාගේ ප්‍රධාන ගුණාංගයක් වන අතර, නොසැලකිල්ල පිළිකුල් කරයි.

නිර්වාණය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ පෘථිවියේ ජීවය නැවැත්වීමේදී පුද්ගලික සිහිය නැතිවීම නොවේ, එයින් අදහස් කරන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිවිරුද්ධයයි. තවත් නිර්වාණයක් ද ඇත, එය භාරතීය භාෂාවෙන් පරිනිර්වාණය ලෙස හැඳින්වේ.

“හොඳ බෞද්ධයෙක්” අපගේ ලාමා ගුරුවරයා පැවසුවේ “සැබවින්ම සන්නේෂවත් පුද්ගලයෙකි, අන් අයට උපකාර කිරීමට සැලකිලිමත් වන පුද්ගලයෙකි, අන් අය වෙනුවෙන් සිත්ත පුද්ගලයෙකි. යහපත් බෞද්ධයා ඉන්ද්‍රියාව වැනි රටවල පවතින තනතුරුවලට හෝ කුලවලට ගරු කරන්නේ හෝ හඳුනා ගන්නේ නැත, මන්ද මිනිසෙකු තම දෙමාපියන්ගේ බුදුලයෙන් සතුටට පත් නොවන බැවිනි. කුමාරයෙකුට අසතුටු විය හැකි අතර යාවකයෙකුට සතුටු විය හැකිය. උපතින් කෙනෙකුට දුක පරාජය කරන්නේ කෙසේදැයි සොයා ගැනීමට හැකියාවක් නැත, දෙමව්පියන්ගේ මුදල් පසුම්බියේ තත්වය එයට සම්බන්ධ නැත. අකුසල තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම සෙවීමට ඇති එකම මග නම් ප්‍රායෝගික අෂ්ටාංගික මාර්ගය අනුගමනය කිරීමෙන් ස්වයං ඥානය ලබා දෙන අතර ආත්ම ඥානය ඇති බැවින් කල්පවත්නා සතුටක් ලැබිය හැකිය.

ලාමා තුමා අප සැම කෙනෙකු දෙසම බලා මෙසේ කීවේය, “මම හිතනවා ඔබ හිතන්නේ ලෝකයේ ඕනෑම ආගමක වැඩිම පිරිසක් ඉන්නේ බෞද්ධ අපිට කියලා, ඔයා හිතන්නේ අපි තමයි වැදගත්ම අය කියලා. හොඳයි, එය නිවැරදි නොවේ, මන්ද වර්තමානයේ මේ ලෝකයේ ජනගහනයෙන් පහෙන් එකක් පමණක් බෞද්ධයන් වේ. තායිලන්තයේ, ලංකාවේ, බුරුමයේ, චීනයේ, ජපානයේ, කොරියාවේ, ටිබෙටයේ සහ ඉන්දියාවේ යම් ප්‍රමාණයක් බෞද්ධයන් අපට ඉන්නවා. බුදුදහමේ විවිධ ස්වරූපයන් ඇති අතර, ඒවා සියල්ලම එකම මූලාශ්‍රයකින් පැන නැගී ඇත, එබැවින් අප අතර සර්ෂණයක් නොවිය යුතු බව පැහැදිලිය, අප එකම දෙමාපියෙකුගෙන් මෙත්. අපි එක එක්කෙනාට අපේම විදිහට හිතන්න පුළුවන්. බොහෝ කලකට පසුව අපගේ දේශනවලදී අපි ආගමේ භාවිතයන් සමඟ කටයුතු කරමු , නමුත් මේ මොහොතේ මට අවශ්‍ය වන්නේ ඔබ 'සරණාගතයන්' පාරායනය කිරීමයි.”

"තුන් සරණාගතයන්
මම බුදුන් සරණ යමි.
මම ධර්මය සරණ යමි.
මම ශාසනය සරණ යමි."

ලාමා කිව්වා, “කොල්ලෝ ඒක උදේට කියන්න, රැට විශ්‍රාම යන්න කලින්. එය ඔබගේ යටි සිතට කාවැදි තිබිය යුතුය. බුදුදහමේ නිර්මාතෘ පවුලේ මාලිගාවෙන් ඉවත්ව තම භික්ෂුවගේ සිවුර ගත් විට සිදු කළ මහා පරිත්‍යාගයේ සංකේතයක් ලෙස ඔබට එය හැඳින්විය හැකිය.

“ඔබ පිරිමි ළමයින්, මාංසයේ ආකර්ෂණය අත්හරිනු ඇත. යහපත් ගති පැවතුම් ඇති, යහපත් හැසිරීම් ඇති, පිරිසුදු සිතූම් පැතුම් ඇති තරුණයන් වීමට ඔබ පුහුණු වනු ඇත, මක්නිසාද යත්, අපේ රටට පැමිණෙන දිනවලදී, ශෝකයේ දින, නපුර යටපත් කරන දින, භයානක දේ සිදුවනු ඇත. අපේ ආදරණීය රට, යහපත් ගතිගුණ ඇති තරුණයන් අප නොදන්නා මහා දේ වෙත ගොස් අපේම සංස්කෘතිය ජීවමානව තබා ගැනීම අවශ්‍ය වනු ඇත. එබැවින්, වැඩිහිටි පරම්පරාවේ අපට ඔබ අනුගමනය කිරීමට නොහැකි වන බැවින්, මේ පරම්පරාවේ ඔබ ඉගෙන ගෙන ඔබම පවිත්ර කරගත යුතුය.

ඔහු අප සමඟ පැවසුවේ, “ඔබගේ ගමන් බිමන්වලදී ඔබට සෙන් බෞද්ධයන් රැසක් හමුවනු ඇත. ඔවුන්ගේ අල්පේච්ඡතාව අවශ්‍ය දැයි ඔබ කල්පනා කරනු ඇත, මක්නිසාද යත් සෙන් බෞද්ධයාට උගන්වන සෑම දෙයක්ම - පොත් හෝ ශුද්ධ ලියවිලි වැනි - උගන්වන සියල්ල - යමෙකු යා යුතු මාර්ගය පෙන්වා දෙන ඇඟිල්ලක් වැනි ඇඟිල්ලක් පමණි. ඔබ දැක ඇති මිනිසුන් ගැන සිතන්න, රින්ග් පාරේ ඇවිදින අපගේ වන්දනාකරුවන් දෙස පහත් කොට බලන විට සිතන්න. සමහර මාර්ගෝපදේශකයෙකු හෝ ජිප්සි කෙනෙකු අපගේ ජනේල අසල සිටින අපගෙන් කෙනෙකු වැනි දෙයක් වෙත යොමු කරන විට, වන්දනාකරුවෙකුගේ දෑස් නිරන්තරයෙන් පසුපස හඹා යන ආකාරය සහ එය යොමු කර ඇති වස්තුවට වඩා ඇඟිල්ල දෙස බලන ආකාරය නිරීක්ෂණය කරන්න. අඤානායා හැමවිටම බලන්නේ ඇඟිල්ල පෙන්වන දිශාවට වඩා දික් වූ ඇඟිල්ල දෙස බව සත්‍යයකි. මෙය සෙන් බෞද්ධයන් ලෙස ප්‍රකට වූ බුද්ධාගමේ නිකාය දැන සිටි කරුණකි. යමෙකුට සත්‍යය දැනගත හැක්කේ තමාගේ පුද්ගලික සත්‍ය අත්දැකීමෙන් පමණක් බව ඔවුන්ගේ විශ්වාසයයි. කතා කරන වචනයට ඇහුම්කන් දීමෙන් හෝ මුද්‍රිත පිටුව

කියවීමෙන් සත්‍යය දැනගත නොහැක. කෙනෙකුට ලාභ ලැබිය හැක්කේ සැබෑ පුද්ගලික අත්දැකීම් වලින් පමණි.

“කියවීමට, ශුද්ධ ලියවිලි අධ්‍යයනය කිරීමට සහ ප්‍රඥාවන්තයන්ගේ උගත් දේශනාවලට අවධානයෙන් සවන් දීමට කෙනෙකුට අණ කරනු ලැබේ. නමුත් සියලුම මුද්‍රිත වචන සහ සියලුම ලිඛිත වචන තම මනසේ ක්‍රියාකාරීත්වය සඳහා ඉන්ධන ලෙස පමණක් සේවය කළ යුතුය, එවිට කෙනෙකුට අත්දැකීමක් ලැබුණු විට එම අත්දැකීම අන් අය විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද මහා සත්‍යයන් සමඟ සම්බන්ධ කළ හැකිය. ඔහු සිතාසෙමින් පැවසුවේ “මේ සියල්ලෙන් අදහස් කරන්නේ හුදු න්‍යායවාදියෙකු වීමෙන් ඔබට බොහෝ දුර යා නොහැකි බවයි, ඔබ ප්‍රායෝගික මිනිසෙකු මෙන්ම ලිඛිත වචනයේ ශිෂ්‍යයෙකු විය යුතුය. එක් පින්තුරයක් වචන දහසකට වඩා වටිනා බව සඳහන් වේ, නමුත් එක් අත්දැකීමක් පින්තුර දහසකට වඩා වටිනා බව මම කියමි.

ඔහු මොහොතක් පසුබට වී, හැරී ජනේලයෙන් එබී බැලුවේය. වල් රෝස වැට ලැමසේරි සිට ආපසු එන මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිංග්යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් ඔහු දකිනු ඇතැයි මා සිතූ නිසා මගේ හදවත වේගයෙන් දිව ගියේය. නමුත් නැත, ඔහු නැවතත් අප දෙසට හැරී, “මම ඔබට කියන්නට යන්නේ සැකයකින් තොරව ඔබව කම්පනයට පත් කරන සහ සෙන් බෞද්ධයන් අසංස්කෘතික මිලේච්ඡයන් සහ පූජනීය මිලේච්ඡයන් යැයි සිතීමට හේතු වන දෙයක්! කලකට පෙර ජපානයේ ඉතා ප්‍රසිද්ධ ගුරුවරයෙක් සිටියේය, ඔහුගේ උසස් පරමාදර්ශ සඳහා, ඔහුගේ ගැඹුරු දැනුම සඳහා සහ ඔහුගේ ජීවන රටාව සඳහා ගෞරවයට පාත්‍ර වූ මිනිසෙක්. ඒ ශාස්තෘන්වහන්සේගේ දෙපා වැද උන්වහන්සේ යටතේ අධ්‍යාපනය ලැබීමට පෙරදිග නන් දෙසින් සිසුන් පැමිණියහ. දිනක් ඔහු එක් වාර්තානුකූල විහාරස්ථානයක ඉතා විශේෂ දේශනයක් පවත්වමින් සිටියේය, බුදුන් දහස් ගණනකගේ ප්‍රතිමා වලින් අලංකාර වූ විහාරස්ථානයක, දුර්ලභ විදේශීය වනාන්තරවලින් කපටි ලෙස නෙළන ලද පිළිම. ගුරුවරයා තම සිසුන්ගේ සිත් ඇදගන්නාසුළු අවධානයට ලක් වූ අතර, පසුව ඔහු තම දේශනය අතරමග නැවතී ඔහුගේ සිසුන් හුස්ම අල්ලාගෙන සිටියේ ඔහු කුමක් කියන්නට යන්නේ දැයි කල්පනා කරමිනි, මන්ද ඔහු ඉතා විකේන්ද්‍රීකයෙකු ලෙස කීර්තියක් ලැබීමට සුදුසුය.

“මේ ප්‍රඥාවන්තයා පසෙකට වී ළඟම තිබූ ලැලි බුදුරදුන් අල්ලා ගින්නට දමන විට ශිෂ්‍යයෝ කම්පාවට පත් වූ සේක. මොහොතකට දෙබස්, විරෝධතා, අත් සොලවන, දෙපා දහලන හඬක් ඇති විය. එහෙත් ප්‍රඥාවන්තයා ගින්නට පිටුපා සන්සුන්ව සිට, ගිනිගෙන දැවෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාවට පිටුපා සිටියේය.

කලබලය නතර වූ පසු ඔහු පැවසුවේ සෑම කෙනෙකුගේම සිත්වල පිළිම ඇති බවත්, පන්සලක වැඩකට නැති ලී පිළිම ඉඩක් ගන්නා ආකාරයටම සෑම කෙනෙකුම ආහරණ, පිළිම, වැඩකට නැති දේවල් මනසේ තබා ගන්නා බවයි. ඔහු පැවසූ පරිදි, දියුණුවට ඇති එකම මාර්ගය තම මනසේ ඇති අවුල් සහගත දේ දවාලීමයි, දියුණුවට බාධා කරන දේ විනාශ කිරීමයි. මහා ශාස්තෘන් වහන්සේ පෙරළා ඉහළ බුදුවරයෙකු මත ඇඟිල්ලක් අතුල්ලමින්; ඔහු නැවතත් පන්තිය දෙසට හැරී, 'මෙන්න බුදුන් වහන්සේ නමකගේ දූවිලි, දූවිලි, නමුත් එය මනසේ දූවිලි තරම් නරක නැත. අපි කැටයම් කරන ලද රූප විනාශ කරමු, අප තුළ ජීවත් වන ව්‍යාජ අදහස් විනාශ කරමු, මක්නිසාද යත්, අපිරිසිදු අට්ටාලයක් ඉවත් කරන්නාක් මෙන් යමෙකුගේ අපිරිසිදු මනස පිරිසිදු නොකරන්නේ නම්, කෙනෙකුට දියුණු වී මාවතේ ඉහළට යා නොහැක. ”

අපේ ලාමා ටීවර් අපේ කම්පනයට පත් වූ ප්‍රකාශවලට එක එල්ලේ සිතාසුණා. ඔහු, “අනේ! ඔබ ගතානුගතික ගොඩක්! ඔබ වෙනත් ලැමසරිස් කිහිපයක් වෙත යන තෙක් රැඳී සිටින්න, ඔබ ජනතාව අතරට යන තෙක් රැඳී සිටින්න. සමහරුන්ට ආගමේ ඉගැන්වීම්වලින් ප්‍රයෝජනයක් නැති බව ඔබට පෙනී යනු ඇත, තවත් සමහරු බුදුන් වහන්සේ නමක් කීමට පෙර කට සෝදාගෙන, පූජනීය නාමයක් ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර මුඛය පිරිසිදු වන පරිදි කට සෝදා ගන්නා අය ද ඔබට පෙනෙනු ඇත. නමුත් මේවා අන්තයි, ටේස් බුක් කරන අයයි, ආගමෙන් වැඩක් නැති අයයි. ආගම යනු යමෙක් සාමාන්‍ය බුද්ධිය, මධ්‍යස්ථභාවය සහ මධ්‍යම මාර්ගය භාවිතා කරන්නේ නම් පමණක් ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි විනයක් වන අතර ආගමට කෙනෙකුගේ සියලු ගැටලු විසඳිය හැකිය.

මම නොදනිමි, නමුත් ඔහු මොහොතකට පසුබට වී සෙමෙන් පැමිණ මා ඉදිරිපිට සිට බිම බලාගත් නිසා මම ඔහුගේ අවධානයට ලක් වූ යම් සලකුණක් කොළුරන්නට හෝ කරන්නට ඇතැයි මම සිතමි. "Lobsang," ඔහු පැවසුවේ, "ඔබ ඉතා කරදරකාරී බව පෙනේ, ඔබ අද වඩාත්ම උත්සාහ කරන, වඩාත්ම උත්සාහ අත්දැකීමක් ලබා ඇත. නමුත් ඔබේ ප්‍රකාශයෙන් ඔබට ඊට වඩා කරදරයක් ඇති බව මට විශ්වාසයි, එසේම එය ඔබගේ මාර්ගෝපදේශකයා අද ආපසු නොපැමිණීමටත්, ආපසු නොපැමිණීමටත් වඩා බරපතල බව මට විශ්වාසයි. එය කුමක්දැයි මට කියන්න. ”

මම ප්‍රාර්ථනා කළේ බිම විවෘත වී මාව ගිනිකඳු කුටීරයකින් එකකට පහළට හෙළනු ඇතැයි මම ප්‍රාර්ථනා කළෙමි, මන්ද මා තරමක් අසාමාන්‍ය දේවල් සිතමින් සිටි බව මටම පිළිගැනීමට සිදු විය. තරමක් නොපැහැදිලි ලෙස

පැවසීමට නම්, මට ජීවත් විය යුතු ආකාරය ගැන මම හදවතින්ම අසනීප වූ අතර, දැන් කාලය පැමිණ ඇතැයි මම සිතුවෙමි. අපි එය අවසන් කරමු.

“ගරු ගුරුතුමනි,” මම තරමක් චකිතයකින් යුතුව කීවෙමි, “මම අතෘප්තිමත් බව ඇත්ත. මගේ සිත සට්ටනය වී ඇත, මගේ සිතුවිලි කැළඹී ඇත, මන්ද මගේම ආශාවන්ට අනුකූල නොවන ක්‍රියාවක් කිරීමට මා පෙළඹී ඇත. මම දැඩි ලෙස කැළඹී සිටි අතර, මම සුළඟ සමඟ පොරබදමින් රන් වහලය මත හිඳගෙන, මරණය මා එනතුරු බලා සිටින බව සිතමින්, මරණය මගේ ප්‍රශ්නවල අවසානය ගෙන එනු ඇතැයි මා සිතූ නිසා මම සතුටු විය.

ලාමා ටීවර් මා දෙස අනුකම්පාවෙන් බැලුවා. ඔහු වටේට සිවුර ඇඳගෙන මා අසල බිම වාඩි වී ඔහුගේ කකුල් හරස් කර නෙළුම් ඉරියව්වෙන් වාඩි විය. “ලොබ්සාං!” ඔහු කීව්වා. “අපි මේ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කරමු, අපි මේ පන්තියත් එක්ක ඒ ගැන සාකච්ඡා කරමු කියලා මම යෝජනා කරන්නේ මෙහි සිටින බොහෝ තරුණයන් යම් අවස්ථාවක හෝ වෙනත් අවස්ථාවකදී ඒ හා සමානව කලබල වන බවට මට සැකයක් නැති නිසා. මම බොහෝ කලක සිට පොතාලයේ සිටිමි, සමහර විට ඔබේම ප්‍රශ්න දැන් පසු ගිය දිනවලදී මගේ ප්‍රශ්න විය හැකිය.

“ගරු ගුරුතුමනි,” මම පිළිතුරු දුනිමි, “මට වෙනත් විකල්පයක් නැත, මට මගේ ධනවත් නිවස හැර යාමට සිදු විය. ඇත්තෙන්ම ඉතා බලවත් පුද්ගලයන් වූ මගේ දෙමාපියන් විසින් මාව එළවා දැමූ අතර, මම පැවිදි බව ප්‍රභූණු කළ යුතු බව මට පැවසුවා. මම උසස් පවුලක කෙනෙක් නිසා මට පහත් පවුලකින් පැමිණියාට වඩා පීඩා සහ පීඩා විඳීමට සිදු විය. මට තව ඉගෙන ගන්න තිබුණා, මට දුක් විඳින්න තිබුණා. මගේ කිසිම වරදකින් මගේ වම් කකුල අස්ථියට පිවිසුණා. සුළි කුණාටුවකට මා කන්දෙන් ඉවතට ගසාගෙන යන විට මගේ කකුල් දෙකම කැඩී ගියේය, නමුත් මට යන්නම් හොල්මන් කළ හැකි වුවද, මට නිරන්තර වේදනාවක් ඇති වුවද, මට තවමත් පන්තිවලට යාමට සිදු විය. දැන් ගෞරවනීය ගුරුතුමනි, මට කවදාවත් පැවිදි වීමට අවශ්‍ය නැත, නමුත් මට අවශ්‍ය දේ ගැන මට විකල්පයක් නොතිබුණි, එය කිරීමට මට බල කර ඇත. ආගම මට කිසිවක් ලබා දෙන්නේ නැත.

ලාමා මා දෙස බොහෝ අවබෝධයෙන් බලා මෙසේ කීවේය. ඔබ මැද මාවතේ ක්‍රියාකාරීත්වය සහ මේ ජීවිතයේ නීති සහ ඉන් ඔබ්බට ජීවිතය තේරුම් ගත් විට ආගම ඔබට බොහෝ දේ ලබා දෙනු ඇත. එවිට ඔබ සන්සුන් වන අතර ජීවිතය යනු කුමක්දැයි තවත් බොහෝ දේ අවබෝධ වනු ඇත. නමුත් ඔබේ වර්තමාන අවධියේදී ඔබට කුමක් වීමට අවශ්‍යද? ” “මම රන්

වහලෙන් එබී බැලුවෙමි, මම සතුටු ගහේ ඔරුකාරයා දුටුවෙමි, මම සිතුවෙමි, එය කෙතරම් නිදහස් ජීවිතයක්ද, හැමෝම ආදරය කරන ගහක පසුපසට හා ඉදිරියට පැදීම කොතරම් ප්‍රසන්නද, රසවත් මිනිසුන් හමුවීම, එන මිනිසුන්. ඉන්දියාව, චීනයට යන මිනිස්සු, කඳුකරයෙන් එහාට යන මිනිස්සු කාලෙක ආපහු එන්නෙ අමුතු දැනුමක්, අමුතු කලා ප්‍රතිඵල එක්ක. නමුත් මම - මම චීනයට යටත්ව මෙහි සිරවී සිටින, මට කිරීමට අවශ්‍ය කිසිවක් කිරීමට නොහැකි, සෑම විටම අණට කීකරු වීමට සිදු වන, සෑම විටම මට උනන්දුවක් නැති දේවල් ඉගෙන ගැනීමට සිදු වන, මගේ ජීවිතය එසේ වනු ඇතැයි සැමවිටම කියනු ලබන පිරිමි ළමයෙක් පමණි. අමාරුයි, නමුත් මම විශේෂ කාර්යයක් සඳහා වැඩ කරනවා, මම විශේෂ කාර්යයක් කරන්න යනවා. මම නැවතිලා මගේ කම්සයෙන් මගේ ඇඟිබෑම පිසදාලා, "ඇයි මට හැමදාම මේ වගේ අමාරුකම් විඳින්න වෙන්නේ?"

ටීවර් මගේ උරහිසට අතක් තියලා කිව්වා, “මුළු ජීවිතයම මේ පන්නි කාමරය වගේ; ඔබ මෙහි පැමිණේ, ඔබගෙන් සමහරෙක් අකමැත්තෙන් සමහරක් ඔබ සතුටින්, නමුත් ඔබ සියල්ලෝම මෙහි පැමිණෙන්නේ දේවල් ඉගෙන ගැනීමට, සහ ඔබ සෑම කෙනෙකුම ඔබේම අනුපාතයට ඉගෙන ගත යුතුය, මන්ද කිසිවෙකුට, ගුරුවරයෙකුට ඔබේ සංවර්ධනයට බල කළ නොහැකි නිසා, එසේ කිරීම අදහස් වනු ඇත. ඔබට විෂය පිළිබඳ අසම්පූර්ණ දැනුමක් තිබූ බව. ඔබ ඔබේම හැකියාවන් අනුව, ඔබේම දැනුම සඳහා ඇති ආශාව අනුව, ඔබේම වේගයකින්, වේගයෙන් හෝ මන්දගාමීව ඉදිරියට යා යුතුය. මුළු ජීවිතයම පන්නි කාමරයක් වැනි ය; ඔබ මේ ජීවිතයට එන්නේ ඔබ මෙම පන්නියට පැමිණෙන ආකාරයටම ය. නමුත් ඔබ විනාඩි කිහිපයකින් මෙම පන්නි කාමරයෙන් පිටව යන විට එය මේ ජීවිතයට මියයාමට සමාන වනු ඇත, පන්නි කාමරයට මිය යනවා. සමහර විට හෙට ඔබ වෙනත් පන්නි කාමරයකට යනු ඇත, එය නැවත ඉපදීම, වෙනත් ශරීරයක, විවිධ තත්ත්වයන් යටතේ, විවිධ තත්ත්වයන් සමඟ නැවත ඉපදීම හා සමාන වේ. ගුරුවරයා ඔබට උගන්වන්නේ කුමක් දැයි ඔබ නොදනී, ගුරුවරයා ඔබට උගන්වන්නේ මන්දැයි ඔබ නොදනී, නමුත් ඉදිරි වසර කිහිපය තුළ ඔබ අපගේ කඳු වැටියෙන් ඔබ්බට ගිය මහා ලෝකයට යන විට ඔබට එම දේවල් සොයාගත හැකිය. ඔබ මෙම පන්නිකාමරයේ සහ අනෙකුත් පන්නිකාමරවල ඉගෙන ගෙන ඇති ඔබට දැනට තේරුම් ගත නොහැකි ආකාරවලින් ඔබට විශාල වශයෙන් උපකාර වනු ඇත.

“මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්ථාර් ඩොන්ඩුස් මට නිතරම කියන්නේ එයයි,” මම පිළිතුරු දුනිමි. “නමුත් මම තවමත් දන්නේ නැහැ මට අසතුටුදායක දෙයක් කිරීමට මා සමගි වන්නේ කෙසේද කියා.”

ගුරුවරයා අනෙක් පිරිමි ළමයින් කරන්නේ කුමක්දැයි බැලීමට බැලුවේය, නමුත් අනෙක් සියල්ලෝම චේතනාවෙන් සිටියහ, ඔවුන් උනන්දු වූයේ ඔවුන් සියල්ලන්ටම මගේ ප්‍රශ්න හා සමාන ගැටළු ඇති බව පෙනෙන්නට තිබූ බැවිනි. අපි කොල්ලෝ හැමෝම අපේම තේරීමක් නොමැතිව ලැමසරීස් වලට දමා ඇත, මගේම නඩුවේදී මම ඇතුල් වූයේ මට වයස අවුරුදු හතේදීය. මේ කොල්ලෝ දැන් අභගෙන හිටියා, ඇත්තටම අපි හැමෝම, අපිට මහ පෙත්වන්න ආලෝක කිරණක් බලාපොරොත්තුවෙන් අඳුරේ අතපත ගාමින් ඉන්න මිනිස්සු වගේ.

අපගේ ගුරුවරයා තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: “ඔබට විවෘතව ඇති මාර්ග මොනවාදැයි ඔබ තීරණය කළ යුතුය. ලොබ්සාං, ඔබට මෙහි නැවතී පැවිදි විය හැකිය, නැතහොත් ඔබට පිටත්ව ගොස් ඔරු පදවන්නෙකු හෝ සරුංගල් සාදන්නෙකු හෝ කඳුකරයෙන් ඔබ්බට ගොඩබිමට සංචාරකයෙකු විය හැකිය. නමුත් ඔබට ඔවුන් සියල්ලන්ම එකවර විය නොහැක. ඔබ කුමක් විය යුතුද යන්න ඔබ තීරණය කළ යුතුය. ඔබ ඔරුකාරයෙක් වීමට යන්නේ නම්, දැන් මේ ලාමකාගාරයෙන් ඉවත් වී, තවත් මේ ලාමක ගැන නොසිතා, පැවිදි වීමට නොසිතා, ඔරු කාරයෙකු වීමට පමණක් සිතන්න. නමුත් ඔබ පැවිදි වීමට යන්නේ නම් - ඇත්ත වශයෙන්ම ඔබේ ඉරණම - එවිට ඔරු පදවන්නෙකු වීම අමතක කරන්න, ඔබේ මුළු සිතුවිල්ලම පැවිදි වීමට කැප කරන්න, ඔබේ මුළු චින්තනයම යහපත් භික්ෂුවක් වන්නේ කෙසේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමට කැප කරන්න. ඒ වගේම ඔබ හොඳ පැවිද්දෙක් වෙන්න භිතත තරමට ඒක ඔබට පහසු වෙනවා.”

අනෙක් පිරිමි ළමයන්ගෙන් එක් පිරිමි ළමයෙකු කලබලයෙන් මෙසේ කීවේය. මට ජීවත් වෙන්න නේපාලයට යන්න ඕන වුණේ මම නේපාලයේ සතුවත් ඉන්නවා කියලා භිතත නිසා.”

අපේ ලාමා ටීවර් තරමක් බැරෑරුම් පෙනුමක් ඇති අතර, ඔවුන් කතා කරන්නේ කුමක් දැයි නොදන්නා පිරිමි ළමයින්ගේ කම්මැලි ආශාවන් වෙනුවට මෙය අතිශයින්ම වැදගත් කාරණයක් ලෙස පෙනුණි. ඔහු බැරෑරුම් ලෙස පිළිතුරු දුන්නේ, “නමුත් ඔබ නේපාල ජනතාව හොඳින් හඳුනානවාද? ඔබට මුණගැසුණු ඉතා සුළු පිරිස හැරුණු විට ඔබට ඔවුන් පිළිබඳ සැබෑ අත්දැකීමක් තිබේද? පහත් වර්ගයේ නේපාල ජාතිකයන් ගැන ඔබ දන්නවාද?

එසේ නොවේ නම්, ඔබ ඔවුන්ගේ නිවෙස්වල නිතර නොසිටියේ නම් , ඔබ ඔවුන්ට කැමති දැයි ඔබට දැනගත නොහැක. මම කියන්නේ ඔබට මෙහි ටිබෙටයේ රැඳී සිටීමට අවශ්‍ය නම්, ඔබ ඔබේ සියලු සිතුවිලි ටිබෙටයට කැප කළ යුතු බවයි. නමුත් ඔබට නේපාලයට යාමට අවශ්‍ය නම්, ඔබ දැන් ටිබෙටය අතහැර නේපාලයට යා යුතු අතර ටිබෙටය ගැන තවදුරටත් නොසිතිය යුතුය, මන්ද යමෙකු තම සිතුවිලි බෙදුවහොත් කෙනෙකුගේ බලවේග බෙදනු ලැබේ. අපට හොඳ චින්තන ප්‍රවාහයක් හෝ බලයක් තිබිය හැකිය, නැතහොත් පුළුල් ප්‍රදේශයක් ආවරණය කරන නමුත් බලයක් නොමැති විසිරුණු වැසි බිංදු අපට තිබිය හැකිය. ඔබ සෑම කෙනෙකුම ඔබට කිරීමට අවශ්‍ය කුමක්ද, ඔබ විය යුත්තේ කුමක්ද සහ තීරණය කළ පසු, ඔබ සෑම කෙනෙකුම ඔබට අවශ්‍ය දේ සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා මුළු හදවතින්ම සහ නොබෙදුණු මනසකින් අවධානය යොමු කළ යුතුය, මන්ද ඔබ එක් අයෙකු සමඟ නේපාලයට යාමට තීරණය කරන්නේ නම්. ඔබේ මනසින් අඩක් ටිබෙටයේ රැඳී සිටීමට තීරණය කරයි, එවිට ඔබ මුළු කාලයම අවිනිශ්චිත තත්වයක සිටී, මුළු කාලයම ඔබ කනස්සල්ලට පත්ව සිටී, එවිට ඔබට කිසිම අවස්ථාවක මනසේ සාමය හෝ සන්සුන් භාවය ලබා ගත නොහැක. එය ලෝකයේ ඇති මහා බලවේගයන්ගෙන් එකක්, ඔබ මතක තබා ගත යුතු ශ්‍රේෂ්ඨ නීතියකි. සතුරා බෙදන්න, ඔබට සතුරා පාලනය කළ හැකිය, ඔබම එක්සත්ව සිටින්න, බෙදුණු සතුරා පරාජය කළ හැකිය. සතුරා අවිනිශ්චිතභාවය, බිය සහ අවිනිශ්චිතභාවය විය හැකිය.

අපි සියල්ලෝම එකිනෙකා දෙස බැලූ අතර, මෙම විශේෂිත ගුරුවරයා අපව කොතරම් හොඳින් තේරුම් ගෙන ඇත්දැයි අපි සිතුවෙමු. මිනිසෙකු වූ, අපට කතා කළ හැකි, අප සමඟ පමණක් නොව අප සමඟ නැවත කතා කරන මිනිසෙක් සිටීම වඩා හොඳය. අපි හිතුවේ අපේ ඉන්ද්‍රියානු ගුරුවරයා, ඔහු කෙතරම් සුපිරි ද කියලා. “ගරු ශාස්තෘතුමනි, මට ප්‍රශ්නයක් ඇත: සමහර ලාමාවරුන් ඉතා කුරිරු වන්නේත් අනෙක් අය මෙතරම් අවබෝධයෙන් හා කරුණාවන්ත වන්නේත් මන්දැ”යි මම කීවෙමි.

ගුරුතුමිය මද සිනහවක් පාමින්, “ඇයි ලොබ්සා, මේ වගේ බැරැරුම් කාරණා ගැන භායාලා බලන්න ගොඩක් රූ වෙලා, ඒත් මම ඔයාට පොරොන්දු වෙනවා අපි ඒ වගේ දේවල්වලට මුහුණ දෙනවා වගේම අපි ආගම්වල භාවිතයන් සහ අපවාර ගැනත් කටයුතු කරනවා කියලා. නමුත් මම හිතන්නේ දැන් අපි එක දවසක් සඳහා සැහෙන කාලයක් වැඩ කර ඇති නිසා අපි සෑම කෙනෙකුම තමන්ගේම වැඩකට යමු. ඔහු නැඟිට, සියලු පිරිමි

ළමයින් ඔහු සමඟ නැගී සිටියහ. ලාමා මට අමාරු බව දුටු නිසා ඔහු නැමී, මා වටේ අතක් තබා, ඔහුගේ ජීවිතයේ සෑම දිනකම එය කිරීමට පුරුදු වී සිටියාක් මෙන්, ඉතා පහසුවෙන්, සන්සුන්ව මට මගේ දෙපා තබා ගැනීමට උදව් කළේය.

"දැන් යන්න, කොල්ලෝ," ඔහු පැවසුවේ, "එසේ නොවුවහොත්, ඔබ කොරිඩෝවේ අඳුරේ පැකිළී වැටෙනු ඇත, තාවකාලික පාදවල තුවාල ඇති පුද්ගලයින් අපට තවදුරටත් අවශ්‍ය නැත."

අපි වෙනදට වඩා වේලාසනින් වැඩ ඉවර කරපු නිසා කොල්ලෝ ඔක්කොම සතුටින් දුටුගෙන ගියා. ලාමා ගුරුතුමා පිටත්ව යාමට පෙර මා දෙසට හැරී, "ලොබ්සාං, ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයා උදේ ආපසු එනු ඇත; ඔබ ඔහුව සවස් වනතුරු හෝ සවස් වන තුරුම දකිනු ඇත්දැයි මට සැකයි, මන්ද ඔහුට ඉන්මස්ට එකට සහ ඉහළ මන්ත්‍රීවරුන්ට විශේෂ වාර්තාවක් කළ යුතු බැවිනි. නමුත් ඔහු ඔබ ගැන සිතමින් සිටින බවට පණිවිඩයක් එවා ඇති අතර, ශුද්ධෝත්තම ඔබ ගැන කොතරම් සතුටු වනවාද යන්නත් ඔහු වෙත පණිවිඩයක් එවා ඇත. සහ, ලොබ්සාං, ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයාට ඔබ වෙනුවෙන් යමක් තිබේ! එහෙම කියලා එයා මට නිතාවෙලා මගේ උරහිසට සැහැල්ලුවෙන් තට්ටුවක් දාලා හැරිලා යන්න ගියා. මා මෙතරම් තැළී, බැට කන විට, අන් අයගේ ඇස් හමුවේ මා මෙතරම් කරදරයක් කරද්දී, සම්පතමයා මා ගැන සතුටු වන්නේ මන්දැයි මම මොහොතක් හෝ කල්පනා කරමින් සිටියෙමි, මගේ ආදරණීය මාර්ගෝපදේශකයාට මා වෙනුවෙන් ඇත්තේ කුමක්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. . ඔහු මා වෙනුවෙන් කුමක් වේද කියා සිතීම මට දරාගත නොහැකි විය, මන්ද මගේ ජීවිතයේ කිසි දිනෙක මට කිසිම තැත්ගත් ලබා දී නොතිබූ බැවිනි. මම හැරී කාමරයෙන් එළියට බැස්සේ මහලු පිරිසිදු කිරීමේ භික්ෂුව ඇතුළු වූ විටය. ඔහු මට සුභදව ආචාර කළ අතර මගේ කකුල් ගැන ඉතා කාරුණිකව විමසා සිටියේය. ඔවුන් සෙමින් සුව වෙමින් සිටින බව මම ඔහුට කීවෙමි, ඔහු පැවසුවේ, "මම අද ලාමාස්ගේ නිල නිවාසයේ පිරිසිදු කරමින් සිටි අතර, ඔබ විශාල දේ සඳහා නියම කර ඇති බව ඔවුන් කියනු මට ඇසි ඇත, ශුද්ධාත්මයාණන් ඉතා සතුටු වන බව ඔවුන් කියනු මම අසා ඇත්තෙමි. ඔයා සමග." මම තවත් වචන කිහිපයක් හුවමාරු කර ගෙන, මහලු මිනිසාට බටර් ලාම්පු දල්වා ගැනීමට උදව් කළෙමි, පසුව මම පහළට හා බැස ගියෙමි, අකමැත්තෙන් වුවද කොරිඩෝව පසුකර කුස්සියට ගොස් කුඩා පන්සලකට ගියෙමි. මට තනිව සිටීමට අවශ්‍ය විය, සිතීමට අවශ්‍ය

විය, අතීතය මෙනෙහි කිරීමට සහ අනාගතය ගැන මෙනෙහි කිරීමට අවශ්‍ය විය.

ලාමසරියක ගෝලයෙකුට අඩු පෞද්ගලිකත්වයක් නැත - හෝ වඩාත් නිවැරදිව, වේල යනු බෞද්ධ යෙදුම වන නිසා වේලයක් - අපි කවදා හෝ දුකෙන් හෝ ප්‍රශ්නවලින් ජය ගත්තෙමු නම්, අපට තනිව සිටිය හැකි එකම ස්ථානය බාල වයස්කරුවන්ගෙන් එකකි. කිසිවෙකු අපට බාධා නොකරන විශාල පූජනීය ප්‍රතිමා වලින් එකක් පිටුපසට යා හැකි විහාරස්ථාන. ඒ නිසා මම බැහැලා මද ආලෝකයක් ඇති පත්සලකට ඇතුළු වුණෙමි, එහිදී කවුරුත් හෝ බටර් සමඟ වතුර ඇති බව පෙන්වමින් බටර් ලාම්පු ඉසින, පහන් ඉසින අතර බිත්ති මත සලකුණු තබමින් කළු දුමාරයක් පිට කළේය. ටැංකි

මම දුම් දමන හඳුන්කුරු පසුකර යමින් මගේ ප්‍රියතම ප්‍රතිමාව දෙසට හැරී එහි සෙවනැල්ල යට වාඩි වුණෙමි. මම වාඩි වී සිටින විට, “උරා, උරා” සහ මිත්‍රශීලී කළු හිසක් මගේ පිටේ කුඩා ප්‍රදේශයට පහර දුන් අතර, පසුව විශාල ලොම් සහිත පාද මගේ උකුලට ගොස් ගෙතුමට පටන් ගත් අතර, බළලා හයියෙන් හා හයියෙන් බෙරිහන් දුන්නේය. .

සමහර මොහොතක් මම වයසක බළලා සමඟ සෙල්ලම් කළෙමි, ඔහුගේ ලොම් අතුල්ලමින්, ඔහුගේ වලිගය ඇදගෙන, ඔහුගේ කන් තද කළෙමි, ඒ සෑම විටම ඔහු හයියෙන් හා හයියෙන් මිම්මුණුවේය. ඊට පස්සේ එකපාරටම පහතක් නිවිලා යනවා වගේ ඔළුව වැටිලා මගේ සිවුරේ ඔඩොක්කුවේ නිදාගත්තා. මම මගේ අත් අල්ලාගෙන මගේ ජීවිතයේ සියලු සිදුවීම් ගැන සිතුවෙමි, සියලු දුෂ්කරතා ගැන සිතුවෙමි. මිනිසුන්ට ආගම ගැන ප්‍රකාශ කිරීම කොතරම් පහසුදැයි සිතමින් මම වර්තමානය ගැන කල්පනා කළෙමි, නිවැරදි ජීවන නීති ගැන යමෙකුට පැවසීම කොතරම් පහසුදැයි සිතුවෙමි. නමුත් යමෙක් කුඩා පිරිමි ළමයෙකුට සිටියදී, එවැනි වෘත්තියක් හෝ වෘත්තියක් සඳහා අංශු මාත්‍රයක් හෝ කැමැත්තක් හෝ ආශාවක් නොමැතිව වෘත්තියකට හෝ වෘත්තියකට බලහත්කාරයෙන් බල කර ඇති විට එය එතරම් පහසු නොවේය. ඉතින් කල්පනා කර කර ඉඳලා මම නිදාගන්නකොටත් නිතරම වගේ කෙළින් ඉඳගෙන නින්දට යන්න ඇති. වයසක බළලා නිදාගත්තා, මමත් නිදාගත්තා, කාලය අපිව පහකරගෙන ගියා. පිටත දිගු වන සෙවණැලි අඳුරු හා අඳුරු විය, සූර්යයා ගමන් කර අතුරුදහන් විය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් කඳු අද්දර රිදී සඳෙහි මුහුණ දෙස බැලූ අතර ලාසාගේ සියලු නිවෙස් ජනේල පිටුපස කුඩා බටර් ලාම්පු දැල්වීය. මම සහ පැරණි බළලා, අපි පූජනීය රූපයේ සෙවනැල්ලේ නිදා ගත්තෙමු.

හත්වන පරිච්ඡේදය

ගැඹුරු චෝනිත් සෝෂාවක් මගේ නිදා සිටින මනස විනිවිද ගියේය. කොතැනක හෝ ඉතා චිත්තන ශක්තිය ප්‍රතිග්‍රාහක වාතයට ගලා යමින් තිබුණි. මගේ ටෙලිපති බලය ඇවිස්සුණා. මම හිස ඔසවමින් වෙහෙසට පත් වූ මගේ ඇඟි බැම විවර කළෙමි. මගේ! මට මහන්සියි! මගේ ඔබොක්කුව මත මද කැළඹීමක් ඇති වූ අතර ආදරණීය මුවකින් මගේ අත මාදු ලෙස අල්ලාගෙන සෙනෙහසින් මිරිකුවේය. “අයුරාග්! මම්මර්නෝ!” පැරණි ගාඩියන් කැටි පැවසීය. ඔහු ගැඹුරු අවබෝධයකින් යුතුව මා දෙස බැලුවේය. බටර් ලාම්පුවක යන්තම් දැල්වීම දිවා ආලෝකයෙන් අහස නිල් පාට ඇස්වලින් ලේ-රතු පැහැයෙන් පිළිබිඹු විය. මාදු ලෙස, මාදු ලෙස, මම එය දැන සිටියේ ඔහු ගිය පසු, බළලා මගේ ඔබොක්කුවෙන් ලිස්සා ගොස් පෙනෙන සෙවනැලි සමඟ ඒකාබද්ධ විය.

ඔහ්! මගේ කකුල් දැඩි විය; දුර්වලව සුව වූ ඇටකටු ඇඹරෙනවාක් මෙන් දැනෙන්නට විය, තද ගැඹුරු පිළිස්සුම් කැළලක් එය ඕනෑම මොහොතක අමු සහ හිඩාස් ඇති තුවාලයක් ඉතිරි කිරීමට මස් වලින් ලෙලි ගසනු ඇති බවට හැඟීමක් ඇති කළේය. වේදනාවේ තරංග මගේ අත් පා ඉහළට ගෙන මගේ කොඳු ඇට පෙළ දිගේ දරුණු වේදනාවක් කරකවමින්, ඔවුන්ගේ ආසනවලින් මගේ ඉළ ඇට ඉරා දැමීමට තර්ජනය කළේය. මම හුස්ම ගනිමින් නිසලව වැතිර සිටියෙමි. කැක්කුම ටිකෙන් ටික පහව යද්දී මම පරිස්සමෙන් මා ගැන බැලුවා. මෙන්න, මහා පූජනීය රූපයේ ගැඹුරු දම් පැහැති සෙවණෙහි, මට නොපෙනී, දැකගත හැකි විය.

ජනේල නටන සෙවනැලි බිත්තියක අඳුරු සෘජුකෝණාස්‍රා ලෙස දක්වා ඇත. වීදුරු රහිත රාමු අතරින් මට රාත්‍රී අහස පෙනෙන්නේ දීප්තිමත්ම ආහරණවලින් ඉසින ලද සිනිඳුම වෙල්වට් කලු පැහැති තට්ටුවක් ලෙසය. දියමන්ති, මාණික්‍ය සහ ටර්කිශ්‍යස් තිත් දිලිසෙමින් ඉහළින් කැරකෙමින් තිබේ. මෙන්න, ටිබෙටයේ ඉහළ සිහින් වාතය තුළ, තරු වර්ණයෙන් දිස් විය, ලෝකයේ පහළ ප්‍රදේශවල මෙන් සුදු ආලෝක තිත් මෙන් නොවේ. අහසේ පාරිශුද්ධත්වය නැති කිරීමට සහ ස්වර්ගයේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය වැසීමට මෙහි දුම් වළාකුළු නොතිබුණි. අහහරු රතු විය - සුදුමැලි රුබි. සිකුරු කොළ පැහැති වූ

අතර බුදු ග්‍රහයාගේ කුඩා පැල්ලම ටර්කියුයිස් පැල්ලමක් මෙන් විය. සිහින්ව තලා දැමූ දියමන්ති දූවිලි වැනි සිහින් ඇඟිලි සලකුණු මට පෙනෙන පරිදි පටියක විහිදේ. අද රාත්‍රියේ දුර්වල තරු එළිය සමඟ තරඟ කිරීමට සහ මඩ වගුරන්නට සදක් නොතිබුණි.

බිත්ති මත සෙවණැලි පැන ගොස් ඉරියව්වකින් යුක්ත විය, දැන් වහලය දක්වා විහිදී ඇති යෝධ රූපවලින් යුක්ත වන අතර, දැන් කුරුමිණියන් බිම සිරීමට ලක් කරයි. මා අසල තිබූ බටර් ලාම්පුවකට හානි විය. එහි තැළුණු පතුලෙන් උණු කළ බටර් කාන්දු වූ විට 'gluck-gluck' ආවා, පසුව 'splatt!' කැටි ගැසෙන දියර බිම ඉසින ලෙස. ජනේලයක් අද්දර ඇත බිත්තියකට එපිටින් ටැංකියක් සෙලවෙන්නේ හරියට සලබයෙක් දැල්වෙන ගිනිදැල් වෙත ළඟා වීමට වෙහෙසෙන සේය. එය බිත්තියෙන් ඉවතට විසිවී යන විට මඳක් සෝෂාකාරී වී, කම්පනය වී, පසුව වෙහෙසට පත් වූවාක් මෙන් නැවත ගිලී ගියේය, නැවත නැවතත් පුනරාවර්තනය විය. මොහොතකට මට කරකැවිල්ල වැනි ප්‍රභාරයක් විය. මම හදිසියේම නින්දෙන් අවදි වී සිටි අතර, දැන් මම ඒ දෙස බලන විට, සෙවණැලි වලනය වන, දහලන සහ ඇඹරෙන අතර, පූජනීය රූපයේ අනෙක් පැත්තේ විවිධ කටහඬවල්, එය මා විස්මයට පත් කළේය. මම පිටුපසින් වකුටු වී සිටි මහා රූපයේ නිස පිටුපසට නැගී බැලුවෙමි. මොහොතකට මට හිතියක් දැනුනි, රූපය පෙරළෙමින්, පෙරළෙමින්, එය මා මතට වැටී මාව කුඩු කර දමන්නට විය. දළ සටහන් වෙනස් වූ අතර, හානියට පත් කකුල් අසල සිටි නිසා මම බාධා කරමින් පැත්තකට විසි කිරීමට සූදානම් වුණෙමි. ඒත් එකපාරටම - මම හයියෙන් හිනා වුණා - ඒක තමයි සෙවණැලිවල දැල්වෙන ජීවිතය පිළිබඳ මායාව.

මේ වන විට වේදනාව තරමක් අඩු වී ඇත. මම මගේ දැත් සහ දණින් නැගී මෘදු ලෙස රූපයේ මායිම වටා රිංගා, එවිට මට පත්සලේ අභ්‍යන්තරයෙන් එකක් වන මෙය දෙස බැලීමට හැකි විය. මම මීට පෙර මෙම විහාරස්ථානයේ සේවයක් දැක නොතිබුණි, අපි පිරිමි ළමයින් දැඩි ලෙස බැහැර කර ඇත, අපට එය ප්‍රධාන පත්සල හෝ කුඩා පත්සල් වලින් වඩාත් සුලභ එකක් විය, නමුත් මෙය මිනිසා විසින් සාදන ලද ව්‍යුහයට යටින් ගලෙහි සිදුරු කර ඇත. , මම කල්පනා කළා ඒ මොකක්ද, ඔවුන් මෙහි කරන්නේ කුමක්ද? පරිස්සමෙන් මගේ ගවුම ඉතා වටේ ඇදගෙන මම උඩින් නොයන විදියට මම ඉස්සරහට දාල කොන බැලුවා.

මෙය සිත්ගන්නා සුළු විය, මම සිතුවෙමි. රවුමක මා ඉදිරියෙහි ලාමාවරු නව දෙනෙක් ඔවුන්ගේ කුංකුම සළුවලින් සැරසී සිටි අතර, ඔවුන් සියල්ලෝම

රවුමේ මැදට මුහුණ ලා සිටි අතර, විසිතුරු ලෙස කැටයම් කරන ලද ස්ථාවරයක් මත මධ්‍යයේ යමක් - මට පැහැදිලිව හඳුනාගත නොහැකි දෙයක් විය. යමක් ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණත්, එහි කිසිවක් නොමැති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මම වෙවිලමින් සිටියෙමි, මගේ හිස මුඩු කළ හිසකෙස් පෙළපාළියේ මුරකරුවන් මෙන් දැඩි ලෙස කෙළින් සිටගත්තේය, මන්ද බියේ සිසිල් ඇඟිලි දිගු කර මා ස්පර්ශ කර, මා පලා යාමට සූදානම් වන ලෙස මාව උත්තේජනය කර ඇත. ඒ කැටයම් කරන ලද ස්ථාවරය මත සෙවණැලි ලෝකයේ, මේ අපේ ලෝකයේ සැබෑ පැවැත්මක් නැති ජීවියෙක් සහ එය පැමිණි වෙනත් ලෝකයේ කිසිදු පැවැත්මක් නොමැති බව මට සිතූනි. මම බලාගෙන හිටියා.

එය යමක ගෝලයක් හෝ කිසිවක් නැති ගෝලයක් බව පෙනෙන්නට තිබුණි; එය පාහේ ස්වරූපයක් නොමැති බව පෙනෙන්නට තිබුණත්, එහි කුමන ස්වරූපය රැළි වී තිබේද! මම ළඟට ගොස් වාඩි වී සිටින එක් ලාමා කෙනෙකුගේ හිසට ඉහළින් එබිකම් කිරීමට කැමැත්තෙමි, නමුත් එය නිසැකවම හඳුනාගැනීමක් වනු ඇත. ඒ නිසා මම නැවත වාඩි වී, මගේ දෑත් මගේ දෑස් මත අතුල්ලමින් නින්දා මකා දැමීමට උත්සාහ කළෙමි, ඔවුන් වඩාත් අවදියෙන් සිටීමට උත්සාහ කළෙමි, මෙම මිදුම සහ අඳුර තුළ ඔවුන්ට වඩා හොඳින් දැකීමට උත්සාහ කළෙමි. මගේ දෑසට හැකි පමණින් මා කළ දේ ගැන සැහීමකට පත් වූ මම නැවතත් දෑත් සහ දණහිස් මත වකුටු වී, ලාමාවරුන් දෙදෙනෙකුගේ උරහිස් අතර වඩා හොඳ දර්ශනයක් ලබා ගැනීම සඳහා මගේ ඉරියව්ව මඳක් මාරු කර බලා සිටියෙමි.

මම දුටුවෙමි - එය හදිසියේම මට සිතූනි - මෙය දැවැන්ත පාෂාණ ස්ඵටිකයක්, දෝෂ රහිත, පරිපූර්ණයි. එය එහි කැටයම් කරන ලද ස්ථාවරය මත රැඳී සිටි අතර එය ඉදිරියේ හක්තියෙන් පාහේ වාඩි වී සිටි ලාමාවරුන්ගේ අවධානයට ලක් විය. ඔවුන් ඒ දෙස ඕනෑකමින් බලා සිටියත්, ඔවුන්ගේ භෞතික ඇස්වලට සම්බන්ධ වීමට තරම් උනන්දුවෙන් නොව, ඒ වෙනුවට එය තුන්වන ඇසේ භාවිතයක් ලෙස පෙනෙන්නට තිබුණි. හොඳයි, මම හිතුවා, මමත්, පැහැදිලියි. ඒ නිසා මම මගේ ඇස්වලින් තවත් නොබලා බලා සිටියෙමි, ඒ වෙනුවට, මම මගේ පැහැදිලි හැකියාවන් ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩ හැරියෙමි, පළිභූව තුළ මම වර්ණ, කරකැවිල්ල, කරකැවිල්ල සහ දුම් කැළඹීමක් දුටුවෙමි. පුදුම සහගත ලෙස, බිය උපදවන ලෙස, මම විශාල උසකින් වැටෙන, වැටෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි; ලෝකයේ මුදුනේ සිට අගාධයකට වැටීම. එහෙත්, නැත, එය අගාධයක් නොවීය; ඒ වෙනුවට විවිධ වර්ණ, විවිධ

ප්‍රමිතීන් තිබූ ලෝකයක් මා ඉදිරියේ දිග හැරෙමින් තිබුණි. මා දුටුවේ සුළු ප්‍රභූ පුද්ගලයන්ගෙන්, දුක්ඛිත, ශෝකයෙන් පිරී ඉබාගානේ යන ආකාරයයි. සමහරු වේදනාවෙන් පිරී සිටියහ. ඔවුන් අතරම වූ ආත්මයන්, මහ පෙත්වීමක් නොමැති ආත්මයන්, ඔවුන්ගේ කරදරවලින් නිදහස් වීමේ ක්‍රමයක් ගැන කල්පනා කරන ආත්මයන් විය.

මම එහි ප්‍රවේශ වී වාඩි වී සිටින විට, මම වෙනත් ලෝකයක හිරු එළිය ඇති ගුවන් යානයක සිටින්නාක් මෙන්, ලාමාවරුන්ගේ ගායනය භ්‍රෝන් විය. සෑම විටම කෙනෙකු අත දිගු කර රිදී සිනුවක් නාද කරයි, තවත් ප්‍රතිවිරුද්ධ සිනුවකින් එයම කරයි. ඒ නිසා ඔවුන් ඔවුන්ගේ ගායනා සමඟ ඉදිරියට යනවා, ඔවුන්ගේ සංගීතය පරිමාණයෙන් ඉහළට හා පහළට ලිස්සා යනවා, ලෝකයේ වෙනත් ප්‍රදේශවල මෙන් ස්ටැකැටෝ සටහන් වලින් නොව, මෙහි සටහන් වල ග්ලිසේඩයක්, එකකට එක ලිස්සා, දෝංකාර දෙන ස්වරවලට ඒකාබද්ධ විය. බිත්ති සහ ප්‍රතිරාවය කර ස්වකීය ස්වර නාද සාදා ඇත.

ලාමා කණ්ඩායමේ නායකයා අත්පුඩි ගැසූ අතර, ඔහු අසල සිටි තැනැත්තා සිනුව නාද කළේය, කණ්ඩායමේ තුන්වැන්නා වාරිත්‍රානුකූල ගායනයකින් තම හඬ අවදි කළේය. අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න. ” ඒ නිසා ඔවුන් එකින් එක පැරණි ගාලා පුනරුවාරණය කරමින්, පළමුව එකින් එක, පසුව එක හඬින්, ඔවුන්ගේ කටහඬවල් නැහෙමින්, නැහෙමින්, වැටෙමින්, කාලයෙන්, මගෙන් මගෙන් ඉවතට ගෙන ගියා.

එවිට මෙම කණ්ඩායමේ මුළු යාවිඤ්ඤා කට්ටලයම පැමිණියේය:

ඔහ්! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,
 අනාරක්ෂිත පාඨකරයේ වෙසෙන සියල්ලෝම.
 අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න
 අපි අනාරක්ෂිත අයව ආරක්ෂා කරන පිණිස.
 පළමු හඳුන්කුරු දල්වා දුම ඉහළට නැහෙන විට
 ඔබේ ආත්මය සහ ඔබේ ඇදහිල්ල ද නැගී සිටීමට ඉඩ දෙන්න,
 ඔබ ආරක්ෂා වනු පිණිසය.

* * * * *

ඔහ්! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,
 රාත්‍රියේදී බියෙන් තැති ගන්නා ඔබ සැමට.

අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,

මක්නිසාද අපි අන්ධකාරයේ බැබළෙන පහන් කුඩුවක් මෙන් වන්නෙමු.
අපි අමනාප වූ මගීන්ට මහ පෙන්වන්නෙමු.

දෙවන සුවඳ දුම් දණ්ඩය දල්වා ජීවිතයෙන් බැබළෙන විට,
ඔබට මහ පෙන්වීම සඳහා අප බැබළෙන ආලෝකය ඔබේ ආත්මයට
අවබෝධ වේවා.

ඔහ්! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,

අවිද්‍යාවේ බොක්කෙහි අතරමං වූ ඔබ සැමට.
අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,
අපගේ උපකාරය අගාධය තරණය කිරීමට පාලමක් විය යුතුය,
මාර්ගයේ දුර ඔබට උපකාර කිරීමට.

තුන්වන සුවඳ ද්‍රව්‍යය දල්වා දුම් පිටවන විට,
ඔබේ ආත්මයට නිර්භීතව ආලෝකයට යාමට ඉඩ දෙන්න.

* * * * *

ඔහ්! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,

ජීවිතයේ වෙහෙස නිසා ක්ලාන්ත වූ ඔබ සැමට.
අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,
මක්නිසාද යත්, අපි ඔබට විවේකයක් ගෙන ඒම, ඔබේ ආත්මය නැවත
නැඟිටිනු ඇත.

හතරවන සුවඳ දුම් දණ්ඩය දල්වා දුම නිෂ්ක්‍රීයව ගලා යන විට,
අපි විවේකය ගෙන එන්නේ, ප්‍රබෝධමත්ව, ඔබට අලුත් වී නැඟී සිටිය
හැකි බවයි.

* * * * *

ඔහ්! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න,

ශුද්ධ චිත්තවලට සමච්චල් කරන ඔබ සැමට.
අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න.
අපි ඔබට සාමය ගෙන එන්නෙමු! ඔබට අමරණීය සත්‍යයන් මත වාසය
කිරීමට හැකි වන පරිදි.

ජීවිතයට සුවඳ ගෙන ඒම සඳහා පස්වන සුවඳ දුම් දණ්ඩය දල්වන විට,

ඔබට දැන ගත හැකි ඔබේ මනස විවෘත කරන්න!

සජ්ඣායනාවේ ශබ්දය මිය ගියේය. ලාමා කෙනෙක් සිය සිනුව ඔසවා මෘදු ලෙස එය නාද කළේය. තවත් සමහරු ඔවුන්ගේ සිනු අතට ගෙන ඒවා ටින්කල් කළෝය. ප්‍රථමයෙන් ඔවුන් සියල්ලෝම වෙන වෙනම නාද කළ අතර, පසුව, කලින් සැකසූ යම් රටාවකට අනුව, ඔවුන් සියල්ලෝම එකට නාද වී, දෝංකාර දෙමින් ප්‍රතිරාවය කරන විශේෂ නාද රටාවක් සාදමින්, තාරතාවයෙන් හා තීව්‍රතාවයෙන් වෙනස් විය. ලාමාවරු ඔවුන්ගේ ගැඹුරු චෝන් කිරීම දිගටම කරගෙන ගිය අතර, නැවත නැවතත් “අනේ! අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න, ”ඔවුන්ගේ සිනු නාද කරමින්, චෝන් කරමින්. බලපෑම මෝහනය, අද්භූත විය.

මම දිගටම මා ගැන මිනිසුන් දෙස බැලුවෙමි - නැතහොත් ඔවුන් මා ගැනද? මම වෙනත් ලෝකයක සිටියාද? නැත්නම් මම පළිභූවක් දෙස බැලුවද? මගේ ප්‍රබල හැඟීම වූයේ තණකොළ වඩාත් කොළ වූ, අහස නිල් වූ, සෑම දෙයක්ම තියුණු, විචිත්‍රවත් වෙනසක් ඇති වෙනත් ලෝකයක මා සිටින බවයි. මගේ පාද යට කොළ පැහැති තුණ්ඩයක් තිබුණා - හොඳ කරුණාවත්, මට එය මගේ ඇඟිලිවලින් දැනුණා! මගේ දණහිස් ස්පර්ශ වූ තැන මගේ සිවුර හරහා තෙතමනය කාන්දු වන බව මට දැනුනි. මගේ දැන් මෘදු ලෙස පිස දැමූ විට තණකොළ හා සමහර විට එහෙන් මෙහෙන් ගලක් හෝ දෙකක් දැනෙන්නට විය. මම මා ගැන උනන්දුවෙන් බැලුවෙමි. සුදු නහරවලින් තැනින් තැන තැනින් තැන කොළ පැහැති ගලකින් යුත් මහා ගල්පර පෙරබිමෙහි විය. වෙනත් ගල් විවිධ වර්ණවලින් යුක්ත විය; මා විශේෂයෙන් ආකර්ෂණය වූ එකක් වූයේ රතු පැහැයට හුරු රතු පැහැයෙන් යුක්ත වූ අතර එය හරහා දිවෙන කිරි-සුදු කෙඳි. නමුත් මගේ සිත් ගත් දෙය නම්, සෑම දෙයක්ම තාර්කික යථාර්ථය සමඟින් කැපී පෙනෙන ආකාරය, සෑම දෙයක්ම සාමාන්‍යයට වඩා සාමාන්‍ය ලෙස පෙනෙන ආකාරය, දීප්තිමත් වර්ණවලින්, තියුණු දළ සටහන් සහිතව.

සිහිත් සුළඟක් හමන්නට විය, එය මගේ වම් කම්මුලට ඉහළින් මට දැනෙන්නට විය. එය අමුතු සුවඳක්, විදේශීය සුවඳක් ඇති නිසා එය තරමක් විශ්මයජනක විය. ටික දුරක් යනකොට මී මැස්සෙක් වගේ දෙයක් දැක්කා. එය දිගේ සෝෂාකාරී වූ අතර, එය ගොඩ බැස තණකොළවල වැඩෙන කුඩා මලක හොරණුවට ඇතුල් විය. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් නොදැනුවත්වම මම මේ සියල්ල දුටුවෙමි, නමුත් පසුව මම කලබලයට, ප්‍රවේශම් සහගතව සිටියෙමි,

මන්ද මගේ මාර්ගයට එන මිනිසුන් සමූහයක් සිටි බැවිනි. මම ඔවුන් දෙස බැලූ අතර මට වලනය වීමට නොහැකි විය; ඔවුන් මා දෙසට එන අතර මම අඩු වැඩි වශයෙන් ඔවුන්ගේ මාවතේ සිටියෙමි. මෙන්න මම ඔවුන් දෙස බලන විට, මට බොහෝ වැරදි දෙයක් දැනුනි. සමහර මිනිස්සු පොලවලට හේත්තු වෙන මහලු අයයි. අනෙක් අය පැහැදිලිවම ධනයෙන් යුත් මිනිසුන්, නමුත් සාමාන්‍යයෙන් ධනවත්කම ගෙන එන සාමාන්‍ය යහපැවැත්මේ වාතය සමඟ නොවේ, මක්නිසාද යත්, මෙම පිරිමින් සහ කාන්තාවන් ගැන එක් දෙයක් විශේෂයෙන් කැපී පෙනුණි - ඔවුන් දුක්බිත, බියට පත් වූ අතර, සුළු වලනයකින් ඔවුන් පැන පැන අත් අල්ලා ගැනීමට සැලැස්විය. ඔවුන්ගේ පියයුරු හරහා. ඔවුන් කලබලයෙන් ඔවුන් දෙස බැලූ අතර කිසිවෙකු තම අසල්වැසියා ගැන නොදැන සිටි බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔවුන් හුදකලා වී, අමතක වී, පාළු වී, පිටසක්වල ලෝකයක අතහැර දමා ඇති බව ඔවුන්ට දැනෙන්නට විය.

ඔවුන් ඉදිරියට පැමිණියහ, එක් එක් පුද්ගලයා තම පැවැත්ම ගැන පමණක් දැන සිටි නමුත්, ඔවුන් කණ්ඩායමක් ලෙස පැමිණියහ, කිසිවෙකු අනෙකාට අත නොතබන අතර, වෙනත් කෙනෙකු සිටින බව කිසිවෙකු නොදැන සිටියහ. මටත් ඇහෙන කටහඬවල්වලට ඔවුන් පොළඹවා ගත්තා: “අනේ! මහපෙන්වීමකින් තොරව සැරිසරන ඔබ සැම අපගේ ආත්මයන්ගේ හඬට සවන් දෙන්න. සජ්ඣායනා කිරීම සහ ඩ්‍රෝන් කිරීම සිදු වූ අතර මිනිසුන් ද පැමිණි අතර ඔවුන් යම් ස්ථානයකට පැමිණි විට - ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවන්නේ කුමක්දැයි මට නොපෙනේ - සෑම මුහුණක්ම යම් ආකාරයක අප්‍රාණික ප්‍රීතියෙන් ආලෝකමත් විය, එක් එක් පුද්ගලයා වඩාත් කෙළින් සිටගෙන සිටියේය. ඔහුට හෝ ඇයට සහතිකයක් ලැබී ඇති අතර ඒ නිසා වඩා හොඳ බවක් දැනුනි. ඔවුන් මට නොපෙනී ඉදිරියට ගියා. එකෙණෙහිම විසංවාදයේ සිනු ගැටීමක් ඇති වූ අතර, කවුරුත් හෝ මා තුළට රිංගනවාක් මෙන් මා තුළ ප්‍රවණ්ඩකාරී ගැස්මක් දැනෙන්නට විය, එය තව තවත් ඉහළට එසවීමට උත්සාහ කළ නූලක කෙළවරේ මා සරුංගලයක් මෙන්.

මම ඒ අමුතු භූ දර්ශනය දෙස බැලූ විට, අහස අඳුරු වෙමින් පවතින අතර වර්ණ වෙන්කර හඳුනාගත නොහැකි වන බැවින් රාත්‍රිය උදාවෙමින් පවතින බව මට හැඟුණි. දේවල් හැකිලෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. හැකිලෙනවාද? ඔවුන් හැකිලෙන්නේ කෙසේද? නමුත් සැකයකින් තොරව ඒවා හැකිලෙමින් තිබුණා පමණක් නොව ඉහත වලාකුළු වැනි මීදුමකින් ඒ ලෝකයම වැසී යන්නට පටන් ගෙන තිබූ අතර මගේ බියකරු බැල්ම කුඩා

වෙමින් එම දර්ශනය කුඩා වෙන්ම මිදුම කළු ගිගුරුම් සහිත වලාකුළු බවට පත් විය. අකුණු සැර වැදී.

ලෝකය එන්න එන්නම කුඩා විය, මම ඉහළට සහ ඉහළට නැගී සිටියෙමි. මම බිම බලාගත් විට එය මගේ පාද යට කැරකෙන බව මට දැකගත හැකි විය, පසුව මම තීරණය කළේ එය මගේ දෙපා යටින් භ්‍රමණය නොවන බව මම තීරණය කළේ මා දේවමාළිගාවේ දැන් සහ දණහිස් මත සිටි බැවිනි. නැත්නම් මම කොහෙද හිටියේ? මම ව්‍යාකූලව හා අන්ධ වී සිටි අතර, පසුව නැවත වරක් එම තියුණු, බිහිසුණු විහිළුව, මගේ මොළය මගේ නිසෙන් ඉවතට විසිවීමට ආසන්නව ආවා.

මේ වෙලාවේ හොඳටම කරකැවිල්ල නිසා මම ඇස් පිහදාන්න අත එසෙව්වා. ඊට පස්සේ මම ආයෙත් බැලුවා, පළිභූව නැවත වරක් පළිභූවක් බවත්, තවදුරටත් ලෝකයක් නොවන බවත්, එය තුළ ආලෝකයක් නොමැතිව අඳුරු හා පණ නැති පළිභූවක් බවත් මම දුටුවෙමි. එය එහි කැටයම් කරන ලද පාදම මත සිටගෙන සිටියේ එය ගලක් හෝ පිළිමයක් හෝ වෙනත් දෙයක් ලෙස මිස අපූරු අත්දැකීම්වල අපූරු මෙවලමක් ලෙස නොවේ. ලාමා කෙනෙක් සෙමෙන් නැගීමට පාදයෙන් රෙදි කඩක් ගත්තේය - එය කළු වෙල්වට් මෙන් විය. ගෞරවාන්විතව ඔහු රෙදි කඩ දිග හැර පළිභූව මත ඔතා පසුව එය ඇතුළු කර, පළිභූව දෙසට තුන් වරක් වැද, ආපසු හැරී තම ආසනය ආරම්භ කළේය. ඔහු එසේ කරන විට ඔහුගේ විස්මිත බැල්ම මා වෙත යොමු විය. තත්පර කිහිපයක් තුෂ්නිමිභූත වූ, කම්පනයට පත් වූ නිශ්ශබ්දතාවයක් පැවතුනි; කාලයම අඩපණ වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මගේ හදවත එක හඬින් 'මහඬක්' දෙන හඬ මට ඇසෙන්නට විය. ඊට පස්සේ තවත් නැහැ. මිළඟට කුමක් සිදුවේදැයි බැලීමට මුළු සොබාදහමම, මුළු කාලයම නිශ්ශබ්දව අසා සිටින බවට හැඟීමක් ඇති විය.

ලාමාවරුන් අතර සෝෂාවක් ඇති විය. මගේ ළඟම සිටි එකා නැගීමට මට උඩින් සිටියේය. ඔහු ගොඩට වඩා ලොකුම තැනැත්තා වූ නමුත් මගේ බියට පත් ඇස්වලට ඔහු පොතාලයට වඩා විශාල විය. ඔහු මා උඩින් නැගී කතා කිරීමට පටන් ගත් නමුත් පසුව තවත් ලාමා කෙනෙක් මාව හඳුනා ගත්තා. “මේ මින්ග්යාර්ගේ කොල්ලා, ලොබ්සාන්ග්,” ඔහු පැවසුවේ තරමක් සහනයෙනි, “මේ අපේ වඩාත්ම ටෙලිපති පිරිමි ළමයා. එයාව මෙහාට ගේන්න.” යෝධ ලාමා තුමා පහළට ඇවිත් මගේ අත් දෙකට යටින් අත් දාලා මාව උස්සලා දැමීමා, මොකද මම ‘මිංග්යාර්ගේ කොල්ලා’ කියලා කිව්වම මට ලේසියෙන් ඇවිදගන්න බැරි දැනුම එයාට දීලා ඒ කරදරේ මාව බේරගත්තා. ඔහු මාව

ලාමාවරුන්ගේ කවයට ගෙන ගියේය, ඔවුන් සෑම කෙනෙකුම මා දෙස බැලුවේ ඔවුන් මගේ ආත්මයට එබී බලන්නාක් මෙනි, ඔවුන් මගේ ආත්මය හරහා, ඉන් ඔබ්බට සහ වෙනත් ක්ෂේත්‍රයන්ට එබී බලන්නාක් මෙනි.

මම විශේෂයෙන් වැරදි දෙයක් කර ඇති බව නොදැන සිටි නිසා මම සැලකිය යුතු බියකින් සිටියෙමි. මම මෙම විශේෂිත විහාරස්ථානය තෝරාගෙන ඇත්තේ භාවනා කිරීමට එතරම් උනන්දුවක් නොදක්වන කුඩා පිරිමි ළමයින් විසින් අනෙක් සමහරක් නිතරම ගැවසෙන බැවිනි. මම හිටියා. නමුත් ඒ කුමක්ද? "ලොබ්සාං!" කුඩා නුවණැති ලාමා කෙනෙක් කීවේය. "ඔයා මොකද මෙහෙ කරේ?" "ගරු මහණෙනි, බොහෝ කලක සිට පෞද්ගලික භාවනාව සඳහා කුඩා පන්සල්වලට පැමිණීම මගේ පුරුද්දක් වන අතර, භාවනා කරන වෙනත් කෙනෙකුට බාධා කළ නොහැකි පූජනීය රූපයක් පිටුපස මම වාඩි වී සිටිමි. ඇත්තෙන්ම ඔබේ සේවයට අනවසරයෙන් ඇතුළු වීමට මා සිතුවේ නැත"—මම තරමක් ලැජ්ජාවට පත් වූවෙමි—"මම නින්දට වැටුණෙමි, මම අවදි වූයේ ඔබේ සේවය ආරම්භ කිරීමට ආසන්න බව ඇසූ විට පමණි."

වම් පසින් කාන්දු වන බටර් ලාම්පුව එහි 'ස්ප්ලැට්' නතර වී ඇත! ස්ප්ලැට්! දැන් දියර බටර් නැති වී ඇති පාවෙන වික්‍රියාව කල් ඉකුත් වී ලෝභයට එරෙහිව නිව් යන විට හදිසියේම කෙටි ගබ්දයක් ඇති විය. තත්පර කිහිපයකින් එය රතු පැහැයෙන් වැසී ගිය අතර, පසුව එහි දැවෙන වික්‍රියාව වල තියුණු, රළු සුවඳක් විය. අපේ කවයෙන් පිටත සිට හුරුපුරුදු "මරෝ! මිම්රෝ!" මිතුරා Cat වැදගත් ලෙස ඔහුගේ මාර්ගය ලාමාවරුන් දෙදෙනෙකු අතරට තල්ලු කර, වලිගය කෙළින් කර මා වෙත ඇවිද ගොස් මිත්‍රත්වයකින් මා බදා ගත්තේය. මම වෙවිලන අතක් දිගු කර ඔහුගේ ලොම් අතරින් මගේ ඇඟිලි ගැසුවෙමි. ඔහු මා දෙසට හැරී තවත් බට් එකක් දී "ආරාහ්!" සහ සන්සුන්ව, තවත් ලාමාවරුන් දෙදෙනෙකු අතරට ඔහුගේ මාර්ගය තල්ලු කළේය. ලාමාවරු එකිනෙකා දෙස බැලූ අතර ඔවුන්ගේ තොල්වල සිහින් සිනහවක් වාදනය විය. "ඉතින්, මෙතන ඉන්න අපේ භාරකරු ඔයාව හොඳට දන්නවා, ලොබ්සාං! ඔහු ඔබ වෙනුවෙන් ද හොඳින් කතා කළේය, ඔහුගේ හක්නිය ඔබට සහතික කර, ඔබ සත්‍යය කතා කළ බව අපට කීවේය.

සුළු මොහොතක් නිහඬියාවකි. එක් තරුණ ලාමා කෙනෙක් හිස හරවා බැලූ විට බළලා උඩහු ලෙස පසුපස හඹා යනු දුටුවේය. ඔහු සිනාසෙමින් නැවතත් පිරිස දෙසට හැරුනේය. ඉතා ජ්‍යෙෂ්ඨ බව පෙනුණු, සේවය භාරව සිටි, මහලු, නුවණැති ලාමා මා දෙස බලා, ඔහුගේ එක් එක් සගයන් දෙසට

හැරී, “ඔව්, මට මතකයි; මේ පිරිමි ළමයා විශේෂ උපදෙස් ලබා ගත යුතු ය. අපි ඔහුව මෙහි කැඳවීමට පෙර ඔහුගේ මාර්ගෝපදේශකයා නැවත පැමිණෙන තෙක් බලා සිටියෙමු, නමුත් ඔහු මෙහි සිටින බැවින් ඔහුගේ ප්‍රබල මාර්ගෝපදේශකයාගේ බලපෑමෙන් තොරව අපට ඔහුව තක්සේරු කිරීමට ඔහුගේ අත්දැකීම් සහ ඔහුගේ හැකියාවන් පරීක්ෂා කර බලමු. මැසිවිලි නහන ලද එකඟතාවයක් සහ පහත් හඬ යෝජනා මා අනුගමනය කිරීමට නොහැකි තරම් ව්‍යාකූල විය. මොවුහු උසස් ටෙලිපති ලාමාවරුද, උසස් දක්ෂයෝද, අනුන්ට උපකාර කළෝද, දැන් මම ඔවුන් සමඟ වාඩි වී, බියෙන් වෙවිලමින් වාඩි වී සිටියෙමි, එය සත්‍යයකි, නමුත් තවමත් ඔවුන් සමඟ වාඩි වී සිටිමි. ඔවුන්ගෙන් එක් අයෙක් මා දෙසට හැරී, “ලොබ්සාං, අපි ඔබ ගැන, ඔබේ සහජ බලයන් ගැන, ඔබේ හැකියාවන් සහ ඔබේ අනාගතය ගැන බොහෝ දේ අසා ඇත්තෙමු. ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔබගේ නඩුවේ කුමක් සිදුවෙදැයි බැලීමට අපි සම්භාවිතා වාර්තාව විමර්ශනය කළෙමු. දැන්, ඔබගේ බලතලවල ප්‍රමාණය අපට තීරණය කිරීමට හැකිවන පරිදි, ඔබ යම් පීඩාවකට මුහුණ දීමට කැමතිද? අපිට ඔයාව ඇස්ටුල් එකේ ඇවිදින්න ගෙනියන්න ඕන, ඒ වගේම ඇස්ටුල් එකෙන් පහල ලෝකේ ඔයාව 'අපේ පොතාල හරහා හොල්මනක්' විදිනට ගෙතියන්නයි අපිට ඕනේ.”

මම සැකයෙන් ඔහු දෙස බැලුවෙමි. ගන්නද? මට ඇවිදින්න පුළුවන් කියලා එයාලා හිතුවේ කොහොමද? මට කොරිඩෝව දිගේ ඇවිදීමට හැකි වුවද, මට යම් තරමක විශ්වාසයකින් යුතුව ඇවිදීමට හැකි වන පරිදි මගේ කකුල් තවමත් සුව වී නැත.

මම දෙගිඩියාවෙන් ඒ ගැන කල්පනා කර මගේ සිවුරේ වාටිය ඇඹරුවා. එවිට මම පිළිතුරු දුනිමි, “ගරු මහණෙනි! මම ඔබේ ශක්තියෙන් බොහෝ සෙයින් සිටිමි, නමුත් මගේ හදිසි අනතුරු නිසා මට වැඩිපුර ඇවිදීමට නොහැකි බව මට පැවසිය යුතුය; නමුත්, හොඳ හික්ෂුවක් ලෙස, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිංග්යාර් ඩොන්ඩුප් මගේ තීරණය අනුමත කරනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙමි. මම තරුණ සහ අද්දැකීම් අඩු නිසාත්, සියල්ලට පසු, මම මගේ උපරිමය කරමින් සිටි නිසාත්, කෙනෙකුගේ හොඳම දේට වඩා වැඩි යමක් කළ හැක්කේ කාටද යන්නත්, ඉතා උපරු ප්‍රකාශයක් ලෙස පෙනෙන දෙයට කිසිවෙකු සිනාසුණේ නැත, නැතහොත් සිනාසුණේ නැත. “ලොබ්සාං, අපට අවශ්‍ය ඔබ නැඹුරුව වැතිර සිටීමයි, අපට ඔබව නැඹුරු කරවා ගත යුතුය, මන්ද ඔබේ කකුල් ඔබට ඕනඬොක්ස් තනතුරේ සිටීමට ඉඩ නොදේ. එබැවින් ඔබ බොරුවට බොරු කළ යුතුය.

මහලු ලාමා ප්‍රවේශමෙන් ආසන කුෂන් එකක් ගෙන එය මගේ හිසට යටින් තැබුවේය, පසුව ඔහු මගේ දෑත් ඇඟිලි බැඳගෙන මගේ අත් දෙක පියයුරු අස්ථියේ කෙළවර සහ පෙකණි වැල අතර ඇති පරිදි තැබුවේය. ඉන්පසු ඔවුහු නැවත සකස් කරගත්හ; ඔවුන් පළිඟුව එක පැත්තකට මාරු කර, පූජනීය රූපයක් පාමුල මා කලින් දැක නොතිබූ ස්ථානයක එය ගෞරවාන්විතව තැබුවා. ඔවුන් මා වටා හිඳගත් නිසා මගේ හිස රවුමේ හරියටම මැදට විය. එක් ලාමා කෙනෙක් කණ්ඩායමෙන් වෙන් වී, සුවද දුම් කුරු සහ කුඩා බිරෙසියරයක් රැගෙන ආපසු පැමිණියේය. දුම් වලාවක් මගේ මුහුණ හරහා ගොස් මගේ නාස්පුඩු කැසීම ඇති කරන විට මම කිවිසුම් යාමෙන් මා ලැජ්ජාවට පත් විය.

පුදුමෙකට මගේ ඇස් බර වෙන්න ගත්තා. කම්මැලිකම වැඩි වීම ගැන මට හැඟීමක් ඇති විය, නමුත් ලාමාවරුන් මා දෙස බැලූවේ නැත, ඔවුන් මට වඩා ඉහළින් පිහිටි ස්ථානයක් දෙස බලා සිටියහ. මම බලෙන්ම ඇස් ඇරලා බැලුවා, මට එයාලගේ නිකට යටින් ජේනවා, එයාලගේ නාස්පුඩු දක්වා මට පෙනුණා, එයාලගේ ඔළුව කොච්චර දුරට ඇල වෙලා තිබුණාද කියනවා නම්, මට එයාලගේ ඇස් වෙන්කරගන්න බැරි වුණා. නැහැ, ඔවුන් මා දෙස බැලූවේ නැත, ඔවුන් බැලූවේ - කොහෙද?

හඳුන්කුරු පිවිටුනේ මම කලින් නොදැක්ක පුංචි සින්හල සද්දයක් දාලා. එකපාරටම මම මගේ දෑත් තවත් තදින් අල්ලා ගත්තේ මුළු ගොඩනැගිල්ලම ගැහෙනවා පෙනුන නිසා. භූමිකම්පා ගැන අහලා තිබුණ නිසා මට හිතූණා එකපාරටම පෝතලේ අපිව භූමිකම්පාවකින් පීඩාවට පත්වෙනවා කියලා. මා තුළ තැතිගැන්මක් ඇති වූ අතර , ලාමාවරුන් සන්සුන්ව වාඩි වී සිටියදී මම මගේ දෙපයින් පොරවා පන්සලෙන් පිටතට ගියහොත් එය මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට නිගාවක් යැයි සිතමින් මහත් පරිශ්‍රමයකින් එය යටපත් කර ගනිමි .

දෝලනය දිගටම සිදු වූ අතර, මොහොතකට මට අසනීප බවක් දැනුනි. මොහොතකට මා ඉහළට පාවී යන බවක් මට දැනුණු අතර, වහලයේ එක් බාල්කයක් මගේ අතේ සිට අහල් කිහිපයක් ඇති බව මට පෙනී ගියේය. කම්මැලිකම නැති කර ගැනීමට මම අත දිගු කළෙමි, මගේ බියෙන් මගේ අත කදම්බය හරහා ගියේය, එහි මතුපිට ඇති දුච්චි වලට පවා බාධා නොකරයි.

ඒ අත්දැකීමේ හීනියත් එක්ක මම වේගයෙන් බිමට බැහැලා පූජනීය රූපයක් ළඟින් මගේ දෙපා මතට වැටුණා. මගේ කකුල් මට සහය නොදක්වන බව දැනගත් මම ඉක්මනින් මගේ අත දිගු කළෙමි. නමුත් නැවතත්, මගේ දෑත්

පූජ්‍ය රූපය හරහා ගිය අතර, මගේ කකුල් ශක්තිමත් සහ ශක්තිමත් බවක් දැනුනි, මට වේදනාවක්, අපහසුතාවයක් නොතිබුණි. මම ඉක්මනින් හැරී - ලාමා කණ්ඩායම තවමත් එහි විය. නමුත්, නැහැ! එක් අයෙක් නොපැමිණියේය. ඔහු මා අසල සිටගෙන සිටින අතර ඔහුගේ අත මගේ වැලමිට ස්පර්ශ කිරීමට ආසන්න බව මට වැටහුණි. ඔහු දීප්තිමත් ලෙස පෙනී සිටියේය, ඔහු අනෙක් ඒවාට වඩා තරමක් විශාල ලෙස පෙනී සිටියේය, මම පූජ්‍ය රූපය දෙස බැලූ විට, මම ද මගේ සාමාන්‍ය තත්වයට වඩා ටිකක් විශාල බව මට පෙනී ගියේය. නැවතත්, මා තුළ මහා හීතියක් ඇති බව පෙනෙන්නට තිබූ අතර මගේ ඔබ බියෙන් වෙවිලන්නට විය. නමුත් ලාමා මගේ වැලමිට අතට ගෙන මට සහතික වෙමින්, “කමක් නැහැ, ලොබ්සාං; ඔබට බිය වීමට කිසිවක් නැත. මා සමග එන්න.” එයා මගේ දකුණු වැලමිටට අත තියාගෙන පාර ගෙන ගියා. පරිස්සමෙන් අපි තවමත් රවුමක වාඩි වී සිටින ලාමාවරුන්ව ලිස්සා ගියෙමු. මම බැලූවා, සහ - මම රවුමේ මැද බැලූවා, නමුත් මගේ ශරීරය එහි තිබුණේ නැහැ, එහි කිසිවක් තිබුණේ නැහැ. පරිස්සමෙන් මට මාවම දැනුණා, මට ස්ථිර බවක් දැනුණා. රහසිගතව මම අත දිගු කර මා අසල සිටි ලාමාව ස්පර්ශ කළ අතර ඔහු ද දැඩි විය. එයා මගේ ඉරියව්ව දැකලා හිනාවෙලා හිනා වුණා. “ලොබ්සාං! ලොබ්සාන්ග්! ඔබ දැන් සිටින්නේ ඔබේ ශරීරයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් තත්ත්වයකය. එහෙම දෙයක් කරන්න පුළුවන් ලොකුම ගුප්ත හැකියාව, උපන් හැකියාව තියෙන අයට විතරයි. ඒත් මාත් එක්ක එන්න”

අපි පන්සල පැත්තට ගියා, බිත්තිය එන්න එන්නම ළං වුණා. මම ඔහුගේ ග්‍රහණයෙන් ඉවත් වී “නැ. අපි නතර නොකළොත් අපි අපටම රිදවා ගනිමු. මේ තාප්පය සනයි!” ලාමා නැවත මා මත ග්‍රහණය කරගෙන, “එන්න! ඔබට වැඩි අත්දැකීමක් ඇති විට, මෙය කෙතරම් සරලදැයි ඔබට වැටහෙනු ඇත! ඔහු මගේ පිටුපසට ගොස් මගේ උරහිස් බිලේඩ් අතර ඔහුගේ දැත් තැබුවේය . බිත්තිය ඉදිරියෙන් නැඟී ඇත, අළු ගල්වලින් සෑදූ සන බිත්තියක්. ඔහු තල්ලු කළ අතර, මම බිත්තියේ ගලට ඇතුළු වූ විට මගේ ජීවිතයේ වඩාත්ම කැපී පෙනෙන සංවේදනය මා වෙත පැමිණියේය. මගේ මුළු ඇහම හිරිවැටෙනවා වගේ මට පෙනුණා, මිලියන ගණනක් - බිලියන ගණනක් - බුබුලු මට එරෙහිව පිම්බෙනවා වගේ, මට බාධා නොකර, මට කිනි කවනවා, මගේ හිසකෙස් පමණක් හිටවලා, මට ප්‍රසන්න කැසීමක් ඇති කළා. මම කිසිම අපහසුවකින් තොරව ගමන් කරන බවක් පෙනුන අතර, බැලූ බැල්මට මම දූවිලි කුණාටුවක් හරහා ගමන් කරන බවක් මට දැනුනි, නමුත් දූවිලි මට රිදවන්නේ නැත, එය

මගේ ඇස්වලට කිසිසේත් කරදර නොවී, මම දැන් දිගු කළෙමි. ඒ වගේම මම දූවිලි ටිකක් අල්ලගන්න උත්සාහ කළා. නමුත් එය මා හරහා ගියේය හෝ මම එය හරහා ගියෙමි, කුමන නිවැරදි දැයි මම නොදනිමි. මට පිටුපසින් සිටි ලාමා සිනාසෙමින් ටිකක් තදින් තල්ලු කළ අතර, මම බිත්තියෙන් එපිටින් කොරිඩෝවට ගියෙමි. වයෝවෘද්ධ මිනිසෙක් සෑම අතකින්ම බටර් ලාම්පුවක් රැගෙන, වම් වැලමිට සහ ශරීරය අතර තද කළ යමක් රැගෙන පහළට පැමිණෙමින් සිටියේය. මම ඔහු සමඟ සම්බන්ධතා වළක්වා ගැනීමට උත්සාහ කළ නමුත් එය ප්රමාද වැඩියි. එසැණින් මම මගේ කම්මැලිකමට සමාව අයැදීමට සූදානම් වූ නමුත් මහලු මිනිසා ඉදිරියට ගියේය; ඔහු මා හරහා ඇවිද ගොස් ඇත, නැතහොත් මම ඔහු හරහා ගමන් කර ඇත, සහ අප දෙදෙනාගේ සම්බන්ධතාවය ගැන අප කිසිවෙකු දැන සිටියේ නැත, අපි වෙනත් මිනිසෙකු හරහා ඇවිද ගිය බවට සුළු හැඟීමක්වත් නොතිබුණි.

ලාමා මට මග පෙන්වමින්, අපි ගොඩනැගිල්ල හරහා ගමන් කළෙමු, කිසි විටෙකත් අන් අයගේ කාමරවල තනිව සිටින අයගේ පෞද්ගලිකත්වයට අනවසරයෙන් ඇතුළු නොවී, ඒ වෙනුවට ගබඩා කාමරවලට ගොස් - මාව හොඳින් හඳුනන ලාමාගේ පැත්තෙන් තරමක් කෝස්ටික් අදහස් දැක්වීමක් හෝ අභිනය - අපි එහි ගියෙමු. කුස්සිය!

මහලු කෝකියා හික්සුව බාර්ලි විශාල සම් භාජනයකට එරෙහිව විවේක ගනිමින් සිටියේය. ඔහු කොහේදෝ සිට දඩු කැබැල්ලකින් තමාටම සීරීමට හා දත් අහුලා ගනිමින් සිටියේය; සෑම විටම ඔහු හැරී මුල්ලකට කෙළ ගසා, පසුව ඔහුගේ සීරීම් සහ දත් කැඩීම වෙත ආපසු ගියේය. අවසානයේදී, අපි ඔහු දෙස බලා සිටින විට, ඔහු හැරී, හෘද සුසුමක් හෙළා, “ආයි! අයි! ආයෙන් කැම හදන්න වෙලාව, මම හිතන්නේ. ඔහ්! මෙය මොනතරම් ජීවිතයක්ද; tsampa, tsampa, සහ තවත් tsampa, සහ මේ සියලු බඩගිනි මිනිසුන් පුරවන්න!”

අපි ගොඩනැගිල්ල හරහා ගමන් කළා. මගේ කකුල් මට කිසිසේත් කරදර කළේ නැත, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඒ ගැන සත්‍යවාදී වීමට, මම මගේ කකුල් ගැන සිතුවේවත් නැත, මන්ද මට කළ යුතු හේතුවක් නොතිබුණි - ඒවා මට බාධා කළේ නැත. අපි පරිස්සම් වුණා, ගොඩක් පරිස්සම් වුණා, තවත් කෙනෙක්ගේ පෞද්ගලිකත්වය ආක්‍රමණය කරන්න එපා. අපි කොරිඩෝව හැකිතාක් හැරෙව්වා කිසිම තනි පුද්ගල වාසස්ථානයකට ඇතුල් නොවන පරිදි. අපි ගැඹුරට, ගබඩා කාමරවලට ආවා. පිටත මගේ පැරණි මිතුරා වන ගරු පුස් පුස්, ඔහුගේ පැත්තට දිගට දිගු කර, මඳක් ඇඹරෙමින් සිටියේය. ඔහුගේ උඩු රැවුල වෙවිලන අතර ඔහුගේ කන් ඔහුගේ හිස මත සමතලා විය. අපි ශබ්දයක්

නොමැතිව ළං වෙමින් සිටියෙමු, අපි සිතුවෙමු, නමුත් හදිසියේම ඔහු පූර්ණ අවදියෙන් අවදි වී, දත් දත් සහිත සහ උකුස්සන් සමඟ ඔහුගේ පාදවලට පැන්තේය. නමුත් පසුව ඔහු තාරකා තලය දෙස බලන විට ඔහුගේ දෑස් හරස් වී ගියේය (සියලු බළලුන්ට හැකි පරිදි), ඔහු මාව හඳුනා ගත් විට ඔහු ගර්ජනා කිරීමට පටන් ගත්තේය. මම ඔහුට තට්ටු කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ අත ඔහු හරහා ගියේය, එය වඩාත් කැපී පෙනෙන අත්දැකීමක් විය, මන්ද මම බොහෝ විට පැරණි ගෞරවනීය පුස් පුකට තට්ටු කළ අතර මීට පෙර කිසි දිනෙක මගේ අත ඇතුළට ගොස් නොතිබුණි. ඔහු මා පීඩාවට පත් වූවා සේම විනෝද වූ බවක් පෙනුනද, ඔහු මට බටි එකක් දුන්නා, එය මෙවර ඔහුව පුදුමයට පත් කරමින් මා හරහා ගිය අතර, පසුව ඔහු සියල්ල ඔහුගේ මනසින් බැහැර කර, නිදාගෙන නැවත නින්දට ගියේය.

දිගු වේලාවක් අපි සන බිත්ති හරහා ඇවිදිමින්, තට්ටු හරහා ඉහළට නැඟී සිටියෙමු, අවසානයේ ලාමා පැවසුවේ, “ආයෙන් පහළට, අපි පහළට යමු, මන්ද අපි මේ අවස්ථාවේ සෑහෙන දුරක් ගමන් කර ඇත්තෙමු.” ඔහු මගේ අත අල්ලා ගත් අතර, අපි දේවමාළිගාව පිහිටා ඇති කොරිඩෝවට පැමිණෙන තෙක් අපි බිමක් හරහා පහළට බැස, පහළ සිවිලිමෙන් සහ තවත් තට්ටුවක් හරහා ගියෙමු. නැවත වරක් අපි බිත්තිය අසලට ගියෙමු, නමුත් මෙවර මට කිසිදු පැකිලිමක් නොතිබුණි, මම ඒ හරහා ඇවිද ගියෙමි, ඒ සියලු බුබුලු එන අමුතු සංවේදනය, ඒ සියලු ප්‍රසන්න කිනිතුල්ලන් භුක්ති විඳිමින්. ඇතුළත, ලාමාවරු තවමත් ඔවුන්ගේ කවයේ සිටි අතර, මගේ ලාමා - මගේ අත අල්ලාගෙන සිටි - මා මුලින් සිටි ස්ථානයේ වැතිර සිටිය යුතු බව මට පැවසුවා. මම එසේ කළෙමි, ක්ෂණික නින්ද මා වෙත පැමිණියේය.

අටවන පරිච්ඡේදය

කොහේදෝ සිනුවක් නාද විය. දුර අනුව මුලින් නිශ්ශබ්ද වූ එය වේගයෙන් පරිමාව වර්ධනය විය. CLANG! CLANG! ඒක ගියා. අමුතුයි, මම හිතුවා, සිනුවක්? කරුණාවන්ත, එය මගේ හද ගැස්ම සමඟ කාලයාගේ ඇවෑමෙන් වේ. මොහොතකට හීනිය මා යටපත් කිරීමට තර්ජනය කළේය; මම අධික ලෙස නිදාගෙන පන්සල් සේවයට ප්‍රමාද වූවාද? නිහතමානීව මම ඇස් ඇරලා මම ඉන්නේ කොහෙද කියලා බලන්න උත්සාහ කළා. මෙය අමුතු දෙයක් විය!

මට අවධානය යොමු කිරීමට නොහැකි විය. මට දැකගත හැකි වූයේ කුංකුම ඉරි මුදුනේ සිරවී තිබූ බිහිසුණු සුදු පැහැති තල නවයක් පමණි. සිතුවිල්ලේ උත්සාහයෙන් මගේ මොලය ගැස්සුණි. මම කොහෙද හිටියේ? සිදුවූයේ කුමක් ද? මම වහලයකින් හෝ වෙනත් දෙයකින් වැටුණාද? නොයෙකුත් කැක්කුම් සහ වේදනාවන් මගේ සිහිය තුළට නැගී එන බව බියකරු ලෙස මම දැන සිටියෙමි.

අහ්, ඔව්! ඒ සියල්ල කඩිමුඩියේ ආපසු පැමිණි අතර, දැනුම සමඟ මගේ දැස් යොමු කර මා ඉදිරිපිට ඇති දේ බැලීමට හැකියාව ලැබුණි. මම සිතල ගල් තලාව මත මගේ පිටේ වැතිර සිටියෙමි. මගේ පාත්‍රය කෙසේ හෝ මගේ ඇඳුමේ ඉදිරියෙන් පිටුපසට ලිස්සා ගොස් දැන් මගේ උරහිස් බිලේඩි අතර මගේ බරට ඔරොත්තු දෙනවා. තද සම්වලින් සෑදූ මගේ බාර්ලි බැගය ක්‍රියා විරහිත වී මගේ වම් ඉළ ඇට කැඩීමට ආසන්න විය. ස්පර්ශයෙන් මම වලනය වී මා දෙස බලා සිටින ලාමාවරුන් නව දෙනා දෙස බලා සිටියෙමි. ඒවා කුංකුම ඉරි මත ඇලී තිබූ බිහිසුණු සුදු පැහැති තලයන්ය! මා සිත දේ ඔවුන් නොදැන සිටිනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙමි.

"ඔව්, ලොබ්සාන්ගේ, අපි දන්නවා!" සිතහවක්; "ඔබේ ටෙලිපති සිතුවිලි මෙම විෂය පිළිබඳව ඉතා පැහැදිලි විය. නමුත් සෙමින් නැගීටින්න. ඔබ හොඳින් කර ඇති අතර ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ ප්‍රකාශයන් සම්පූර්ණයෙන්ම යුක්ති සහගත කර ඇත. මම එසේ කරන විට පිටුපසින් හෘදයාංගම තට්ටමක් සහ ගොරවන පර්වර් එකක් ලබා ගනිමින් ඉතා මෘදු ලෙස වාඩි වී සිටියෙමි. වයසක පුසා මට මුහුණ දෙන්නට ඇවිත් මගේ අත ඇල්ලුවේ ඔහුට ඔහුගේ ලොම් රැලි ගැසීමට අවශ්‍ය බවට ලකුණක් ලෙසය. ඉඩලි මම එහෙම කළේ මගේ විසිරුණු බුද්ධිය එකතු කරගෙන ඊළඟට මොකද වෙන්තේ කියලා කල්පනා කරන ගමන්. "හොඳයි, ලොබ්සාං, එය ශරීරයෙන් ඉවත් වීමේ හොඳ අත්දැකීමක්," මා සමඟ පැමිණි ලාමා පැවසීය. "අපි එය නිතර උත්සාහ කළ යුතුයි, එවිට ඔබට ඔබේ සිවුර ඉවත් කරනවා වගේ පහසුවෙන් ඔබේ ශරීරයෙන් ඉවත් විය හැකියි." "නමුත්, ගෞරවනීය ලාමා," මම යම් ව්‍යාකූලත්වයකින් කීවෙමි, "මම මගේ ශරීරය අත්හැරියේ නැහැ - මම එය මා සමඟ රැගෙන ගියා!" ලාමා මාර්ගෝපදේශකයාගේ හකු විමතියට පත් විය. "ඔයා අදහස් කරන්නේ කුමක් ද?" ඔහු කැගැසුවේය. "ඔබ මා සමඟ ආත්මයෙන් ගමන් කළා." "ගරු ලාමා" යනු මගේ ප්‍රතිචාරයයි, "මම විශේෂයෙන් බැලුවෙමි, මගේ ශරීරය බිම නොතිබුණි, එබැවින් මම එය මා සමඟ රැගෙන යන්නට ඇත."

නවදෙනාගෙන් කුඩාම වූ මහලු, නුවණැති ලාමා සිනාසෙමින්, “ලෝබ්සාන්ගේ, ඔබ කරන්නේ සාමාන්‍ය වැරද්දක්, මන්ද ඔබ තවමත් ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් ව්‍යාකූල වී ඇත.” මම ඔහු දෙස බැලූ අතර අවංකවම ඔහු කතා කරන්නේ කුමක් දැයි මම නොදනිමි. ඔහු තම ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් සමුගෙන ඇති බව මට පෙනුණි, මන්ද, මම සිතුවෙමි, මම මගේම ශරීරය දුටුවාද නැද්ද යන්න නිසැකවම දැනගත යුතු බවත්, මම මගේ ශරීරය දුටුවේ නැත්නම් එය එහි නොතිබිය යුතු බවත්ය. අනෙක් ලාමාවරුන්ගෙන් කෙනෙකු මට අවධානය යොමු කරන ලෙසට සංඥා කළ නිසා ඔවුන් කියන දේ, ඔවුන් ඇඟවුම් කරන දේ මා නොගන්නා බව මගේ සැක සහිත බැල්මෙන් ඔවුන් දකින්නට ඇතැයි මම සිතමි. “මම ඔබට එහි මගේ අනුවාදය ලබා දෙන්නෙමි, ලොබ්සාන්ගේ,” මෙම අනෙක් ලාමා පැවසුවේ, “ඔබ දැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමට මට අවශ්‍යයි, මන්ද මට පැවසීමට ඇත්තේ ප්‍රාථමික නමුත් එය බොහෝ දෙනෙකුට ප්‍රභේලිකාවක් වන කාරණයකි. ඔබ බිම වැතිර සිටි අතර, මෙය ඔබගේ පළමු සවිඥානික ඇස්ටුල් සංචාරයේ අවස්ථාව වූ බැවින්, අපි ඔබට උදව් කළෙමු, අපි ඔබේ භෞතික ස්වරූපයෙන් ඔබේ ඇස්ටුල් ස්වරූපය ලිහිල් කිරීමට උදව් කළෙමු, එය ජීවිත කාලය පුරාම අත්දැකීම් ඇති අප විසින් සිදු කළ නිසා කිසියම් කම්පනයක්, හෝ කිසියම් බාධාවක් දැනේ. එබැවින් ඔබ ශරීරයෙන් බැහැරව සිටින බව ඔබ නොදැන සිටි බව පැහැදිලිය. මම ඔහු දෙස බලා ඒ ගැන කල්පනා කළෙමි. මම හිතුවා, ඔව්, ඒක හරි, මම ශරීරයෙන් එළියට ආවා කියලා මට අදහසක් තිබුණේ නැහැ, මම ශරීරයෙන් ඉවත් වෙනවා කියලා කවුරුවත් කිව්වේ නැහැ, ඒ නිසා ඔවුන් මට බලාපොරොත්තු විය යුතු දේ නොකිව්වා නම් මම බලාපොරොත්තු වන්නේ කෙසේද? ශරීරය හැර යාමේ හැඟීමක් තිබේද? එහෙත්, පසුව, ඒ සියල්ල මා වෙත පැමිණියේ, මම බිම බලා සිටි අතර, මා තවමත් ශරීරයේ සිටියා නම් මිස, නිසැකවම කළ යුතුව තිබූ මගේ සිරුර බිම වැතිර සිටිනු මා දුටුවේ නැත. මකුළු දැල් බුරුල් කරන්නාක් මෙන් මම හිස වැනුවෙමි; මේ හැමදෙයක්ම මට ගැඹුරට යනවා කියලා මට දැනුණා. මම ශරීරයෙන් බැහැරව සිටියෙමි, නමුත් මගේ ශරීරය එහි නොතිබුණි, එසේ නම් එය නොමැති නම් එය කොහේද, එය කොහේ හෝ වැතිර සිටිනු මා දුටුවේ නැත්තේ ඇයි? එවිටම වයසක පූසා මට තවත් බටි එකක් දී ගෙතීමට පටන් ගත්තේය, මගේ උකුල් ඉහළට හා පහළට, ඔහුගේ නියපොතු මගේ සිවුරට ගිල්වා, ඔහුගේ පැමිණීම ගැන මා ද දැනුවත්ව සිටිය යුතු බව මට මතක් කරමින් හයියෙන් හා හයියෙන් මට මතක් කළේය. කතා

කරමින් සිටි ලාමා සිනාසෙමින් , “ඔන්න! වයසක බළලා කියනවා ඔබට තේරෙන පරිදි ඔබේ මොළය පිරිසිදු කරන්න කියලා!

මම මගේ ඇඟිලි දිගු කර බළලාගේ පිටට පහර දුන්නෙමි. ඔහුගේ purrs පරිමාව වැඩි විය, පසුව හදිසියේම ඔහු දිගට ඇද වැටුනි. එයා ලොකු වයසක කෙනෙක්, එයාගේ ඔප්ව මගේ උකුලේ එක පැත්තකට එල්ලීලා, එයාගේ කකුල් අනිත් පැත්තට නෙරා තිබුණා, එයාගේ වලිගය කෙලින්ම බිමට දික් කරලා. මෙම බළලුන් සාමාන්‍ය බළලුන්ට වඩා විශාල විය, ඔවුන් සාමාන්‍යයෙන් දරුණු විය, නමුත් අපේ පන්සලේ බළලුන් සියල්ලෝම මා සහෝදරයෙකු හෝ වෙනත් දෙයක් ලෙස හඳුනා ගත් බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මන්ද නිසැකවම ඔවුන් මා සමඟ මෙන් ඔවුන් සමඟ ජනප්‍රිය වූ බැවිනි.

කලින් මා සමඟ කතා කරමින් සිටි ලාමා මා දෙසට හැරී, “ඔහුට ඉන්න දෙන්න, අපි ඔබ සමඟ කතා කරන විට ඔහුට ඔබ මත විවේක ගත හැකිය. සමහර විට ඔහු ඔබට අවධානය යොමු කිරීමට මතක් කිරීමට සෑම විටම හොඳ කැණීමක් ලබා දෙනු ඇත. දැන්! මිනිස්සු දකින්නේ තමන් බලාපොරොත්තු වෙන දේ. බොහෝ විට ඔවුන් වඩාත් පැහැදිලිව පෙනෙන දේ නොදකිති. උදාහරණයක් ලෙස," ඔහු එසේ පවසන විට ඔහු මා දෙස තදින් බලා සිටියේය, "ඔබ එන විට කොරිඩෝවේ පිරිසිදු කරන්නන් කී දෙනෙක් සිටියාද? බාර්ලි ගබඩාවේ අතුගාමින් සිටි මිනිසා කවුද? තවද, ඇබට සම්ආණන් වහන්සේ ඔබව ගෙන්වා, ඔබ ඇතුළු කොරිඩෝවේ සිටින කිසිවෙකු දුටුවේ නම් ඔහුට පවසන ලෙස ඉල්ලා සිටියේ නම්, ඔබ ඔහුට කුමක් කියන්නද? ” මම යම් ප්‍රකාශයක් කිරීමට යන්නේ දැයි බැලීමට ඔහු මොහොතකට නතර වූ අතර, මම ඔහු දෙස බලා සිටියදී - කට ඇරගෙන, මම බිය වෙමි - ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ, “ඔබ ඇතුළේ කොරිඩෝවේ කිසිවෙකු දුටුවේ නැතැයි ඔබ කියාහි. ඇතුළේ කොරිඩෝවේ සිටි ඔහු එහි සිටීමට සෑම අයිතියක්ම ඇති, සෑම විටම එහි සිටින සහ එම කොරිඩෝවේ ඔබ ඔහුව නොදකින තරම් නිවැරදි පුද්ගලයෙක් විය. ඉතින් - ඔබ කියනු ඇත ඔබ එම කොරිඩෝවේ කිසිවෙකු දුටුවේ නැත.

තවත් ලාමා කෙනෙක් කඩා වැදුණ අතර, ඔහු තම කැල්ල එකතු කරන විට ඥානවන්තව හිස වනමින් මෙසේ පැවසීය: “පරීක්ෂණයක් සිදු කරන විට ප්‍රොක්ටර්වරුන්ට බොහෝ විට යම් දුෂ්කරතා ඇති වේ; නාදුනන අය සිටියාද, නැතිනම් කිසියම් ගොඩනැඟිල්ලක කවුරුත් හෝ සිටියා නම්, එම ගොඩනැඟිල්ලේ භාරකරුවෙක් නොවරදවාම කියා සිටියේ, කිසිවකු ඇතුළට නොපැමිණි බවත්, එසේ වුවද, මිනිසුන්ගේ පෙළපාලියක් එහි තිබෙන්නට ඇති

බවත් ඔවුන් අසනු ඇත. ප්‍රොක්ටර්වරුන් පසුකර යනු ඇත, සමහර විට ලාමා කෙනෙක් හෝ දෙදෙනෙක් සිටිනු ඇත, සහ වෙනත් ලාමසරියකින් පණිවිඩකරුවෙකු පවා සිටිය හැකිය. නමුත් මෙම පුද්ගලයින් ඉතා සුලභ වූ නිසා - එනම්, ඔවුන් අවට සිටීම සාමාන්‍ය දෙයක් වූ නිසා - ඔවුන්ගේ ගමන් මාර්ගය නොදැනුවත්වම ගමන් කරනු ඇත, සහ නිරීක්ෂණය කරන තාක් දුරට, ඔවුන් නොපෙනී යා හැකිය.

තවම කතා නොකළ එකෙක් හිස වනමින්, “ඔව්, එහෙම තමයි. දැන් මම ඔබෙන් අහනවා, ලොබ්සා, ඔබ කොපමණ වාරයක් මෙම පන්සලට ගොස් ඇත්ද? එහෙත් මෑතක සිට ඔබේ පෙනුමෙන් ඔබ අප පළිඟුව තැබූ ස්ථාවරයවත් දැක තිබුණේ නැත. ඒ ස්ථාවරය අවුරුදු දෙසියක පමණ කාලයක සිට මෙහි ඇත, එය මෙම විහාරස්ථානයෙන් පිටතට පැමිණ නැත, නමුත් ඔබ එය පළමු වරට දකිනවාක් මෙන් එය දෙස බලා සිටියේය. එය මීට පෙර මෙහි විය, නමුත් එය ඔබට සාමාන්‍ය දෙයක්, එබැවින් එය නොපෙනී ගියේය.

පොතාල හරහා මගේ තාරකා වාරිකාවේ මා සමඟ සිටි ලාමා සිනහවක් පෑවේය. ඔබේ ශරීරය දැකීමට සූදානම් නැත. මේ අනුව, ඔබ බැලූ විට, ඔබ රවුමක වාඩි වී සිටින ලාමාවරුන් දෙස බැලූ අතර, ඔබේ අවධානය ඔබේම ශරීරයෙන් පරෙස්සමින් මඟ හැරියේය. මෝහනයේදී අපට ලැබෙන්නේ එකම දෙයකි; පුද්ගලයෙකුට ඔහු කාමරයක සම්පූර්ණයෙන්ම තනිව සිටින බව විශ්වාස කිරීමට අපට මෝහනය කළ හැකිය, එවිට මෝහන තත්ත්වයක සිටින පුද්ගලයා අවදි වූ විට ඔහු සමඟ කාමරය බෙදා ගන්නා පුද්ගලයා සහ මෝහනය වූ පුද්ගලයා හැර කාමරයක සෑම තැනකම බලයි , ඔහු තනිව සිටි බවට දිවුරුම් දෙනු ඇත. එලෙසම, ඔබ ඔබේ ශරීරය පැහැදිලිව පෙනෙන ස්ථානය දෙස බැලීමෙන් ප්‍රවේශමෙන් වැළකී සිටියා. ඒ වෙනුවට, ඔබ රවුමේ පරිමිතිය වටේ බැලුවා, ඔබට දැකීමට අවශ්‍ය යැයි සිතූ එක් ස්ථානයක් මඟ හරිමින් ඔබ පන්සල වටා බැලුවා.

ඒක ඇත්තටම මාව හිතන්න සැලැස්සුවා; මම මීට පෙර එවැනි දෙයක් අසා තිබුණා. ඉරුවාරදය රෝගයට ගොදුරු වූ මහලු භාමුදුරු නමක් මම වරක් දැක ඇත්තෙමි. ඔහු පසුව මට එය පැහැදිලි කර ඇති පරිදි, ඔහු බැලූ දේ එහි නැත, ඔහු ඉදිරියෙන් යමක් බැලුවහොත් ඔහුට පෙනෙන්නේ පැත්තේ දේවල් පමණි, නමුත් ඔහු පැත්ත දෙස බැලුවහොත් ඔහුට ඉදිරියෙන් දේවල් දැකිය හැකිය. ඔහුගෙන්. ඔහු මට කීවේ එය ඔහුගේ ඇස් මත තබා ඇති නල යුගලයක්

හරහා බැලීම හා සමාන බවත්, එවිට ඔහු ඇසිපිය හෙළන අයෙකු ලෙස බවත්ය.

ලාමා කෙනෙක් - මම එකින් එක දැනගෙන හිටියේ නැහැ - "පැහැදිලි බොහෝ විට අදෘශ්‍යමාන විය හැකිය, මන්ද වස්තුවක් වඩාත් සුලභ වන තරමට වස්තුවක් වඩාත් හුරුපුරුදු වන තරමට එය සැලකිය යුතු තරම් අඩු වේ. බාර්ලි ගෙනෙන මිනිසා රැගෙන යන්න: ඔබ ඔහුව දිනපතා දකින නමුත් ඔබට ඔහුව නොපෙනේ. ඔහු එතරම් හුරුපුරුදු චරිතයක් වන අතර, අද උදේ මෙහි පැමිණියේ කවුරුන්දැයි මා ඔබෙන් ඇසුවොත් ඔබ පවසන්නේ කිසිවෙකු නැත, මන්ද ඔබ බාර්ලි වාහකයා පුද්ගලයෙකු ලෙස නොසලකන නමුත් නිශ්චිත වේලාවක යම් දෙයක් කරන දෙයක් ලෙසයි. ."

මම බිම වැතිර සිටිය යුතු නමුත්, පසුව මගේ ශරීරය දැකීමට නොහැකි වීම මට වඩාත්ම කැපී පෙනෙන ලෙස පෙනුණි. කෙසේ වෙතත්, මෝහනය සහ තාරකා ගමන් ගැන මම බොහෝ දේ අසා ඇති අතර, ඔවුන්ගේ පැහැදිලි කිරීම පිළිගැනීමට මට හැකි විය.

මහලු, ප්‍රඥාවන්ත ලාමා මා දෙස බලා සිනාසුණේය, "ඔබට ඕනෑම වේලාවක පහසුවෙන් ඔබේ ශරීරයෙන් ඉවත් වීමට හැකි වන පරිදි අපට ඉක්මනින් ඔබට වඩාත් නිශ්චිත උපදෙස් දීමට සිදුවනු ඇත. අන් සියල්ලන් මෙන්, ඔබත් සෑම රාත්‍රියකම ඇස්ටුල් ට්‍රැවල් කරමින්, දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට ගොස් එය අමතක කර ඇත. නමුත් අපට අවශ්‍ය වන්නේ ඔබට ඕනෑම වේලාවක ඔබේ ශරීරයෙන් ඉවත් වී ඇස්ටුල් ගමනක් යාම කොතරම් පහසුද යන්නත්, ඔබ දුටු සියල්ල, ඒ සියල්ල පිළිබඳ සම්පූර්ණ දැනුම රඳවා තබාගෙන ඔබේ ශරීරයට පැමිණීමත් කොතරම් පහසුද යන්නයි. ඔබ කර ඇත. ඔබට එය කළ හැකි නම් ඔබට ලෝකයේ මහා නගරවලට යා හැකි අතර ඔබට ටිබෙටයේ හුදකලා නොවී සියලු සංස්කෘතීන් පිළිබඳ දැනුමක් ලබා ගත හැකිය.

මම ඒ ගැන හිතුවා. අපේ රටේ ඕනෑම ප්‍රදේශයක ඕනෑම මොහොතක සිදුවන දේ පැවසීමට හැකි අපගේ සමහර උසස් ලාමාවරුන්ට සර්ව දැනුමක් ඇති බවත්, ඔවුන් වෙන්ව සිටින බවත්, එදිනෙදා ජීවිතයේ සුළු බවින් දුරස් වී සිටින බවත් මට බොහෝ විට කල්පනා විය. මට මතකයි එක් අවස්ථාවක මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සමඟ මහලු, මහලු මිනිසෙකු ඇමතු බව. මාව ඔහුට ඉදිරිපත් කර තිබුණා, අපි කතා කළා, නැත්නම් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සහ ඔහු කතා කළා, මම ගෞරවාන්විතව සවන් දුන්නා. එකපාරටම මහලු මිනිසා ඔහුගේ අත අල්ලාගෙන, "මට කතා කරනවා!" එවිට ඔහු ඉවත් වී ඇත, ඔහුගේ

ගරිරයෙන් ආලෝකය නිව් යන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. ඔහු එහි නිශ්චලව වාඩි වී, මියගිය මිනිසෙකු මෙන්, හිස් කවචයක් මෙන් පෙනේ. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තරමක් නිශ්චලව හිඳ, මටද නිශ්ශබ්දව හා නිහඬව සිටින ලෙසට සංඥා කළේය. අපි අපේ උකුලේ අත් බැඳගෙන එකට ඉඳගත්තෙමු, අපි කතා නොකර, නොසෙල්වී සිටිමු. හිස් රුව පෙනෙන දේ මම මහත් උනන්දුවෙන් බලා සිටියෙමි. සමහර විට විනාඩි දහයක්, සමහර විට විනාඩි විස්සක් - එම තත්වයන් යටතේ කාලය මැනීම දුෂ්කර විය - කිසිවක් සිදු නොවීය. එවිට පැරණි මිනිසා වෙත නැවත සජීවීකරණයේ වර්ණය විය. අවසානයේදී ඔහු කලවම් වී දැස් විවර කළේය, පසුව - මට එය කිසිදා අමතක නොවනු ඇත - ඔහු මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට අපෙන් තරමක් දුරින් පිහිටි ෂිගාවසේ හි සිදුවෙමින් පවතින දේ හරියටම කීවේය. බාහිර ලෝකයේ මා අසා ඇති සියලුම කැපී පෙනෙන උපාංගවලට වඩා මෙය සන්නිවේදන පද්ධතියක් ලෙස වඩා හොඳ බව මට සිතූණි.

මට ඕන වුණේ ඕනෑම තැනකට ඇස්ටුල් ට්‍රැවල් කරන්න පුළුවන් වෙන්න. මට ඕන වුණේ කඳුකරය හරහා මුහුද හරහා විදේශ රටවලට යන්න. මේ මිනිස්සු, මේ ලාමාවරු නව දෙනා මට උගන්වන්න යනවා!

මහලු බළලා උඩු රැවුල කම්පනය කරමින්, පසුව ඔහු නැඟිට දිගු කර දිගු කළේ මම දෙකට කැඩී යයි යැයි සිතන තුරු ය. ඉන්පසු ඔහු ලාමාවරුන් දෙදෙනෙකු අතර උඩඟු ලෙස ගමන් කරමින් ඇවිද ගිය අතර, එක් පූජනීය රූපයක් පිටුපස ඇති අඳුරේ අතුරුදහන් විය. මහලු, ප්‍රඥාවන්ත ලාමා කතා කරමින්, “හොඳයි, අපි මෙම සැසිය අවසන් කිරීමට කාලයයි, මක්නිසාද යත් අපි මෙහි පැමිණියේ මෙම අවස්ථාවේදී ලොබ්සාං ඉගැන්වීමට නොවේ, මෙය අහඹු සිදුවීමක් පමණි. අපි අපේ වෙනත් වැඩකටයුතු ආරම්භ කළ යුතුයි, ඔහුගේ මාර්ගෝපදේශකයා නැවත පැමිණි විට අපි නැවත ලොබ්සාන්ව දකිනු ඇත.

තවත් අයෙක් මා දෙසට හැරී මට දැඩි බැල්මක් හෙළුවේය: “ඔබට ඉතා පරිස්සමින් ඉගෙන ගැනීමට සිදුවනු ඇත, ලොබ්සාං. ඔබට ජීවිතයේ බොහෝ දේ කිරීමට ඇත, ඔබට දුෂ්කරතා, දුක් වේදනා, ඔබ බොහෝ දුර ගමන් කරනු ඇත. නමුත් අවසානයේදී ඔබ ඔබේ කාර්යය ඉටු කරනු ඇත. අපි ඔබට මූලික පුහුණුව ලබා දෙන්නෙමු. ඔවුන් දෙපයින් නැඟිට, ස්ථාවරයෙන් පිට වූ පළිභූව රැගෙන දේවමාළිගාවෙන් පිටව ගියහ.

මම කල්පනා කරමින් වාඩි වී සිටියෙමි. කාර්යයක්! දුෂ්කරතා? නමුත් මට ඉදිරියෙන් දුෂ්කර ජීවිතයක් ඇති බව මට සැමවිටම පවසා ඇත, මට කාර්යයක්

ඇති බව සැමවිටම පවසා ඇත, එසේ නම් ඔවුන් එය එසේ අතුල්ලන්නේ ඇයි? කෙසේ වෙතත්, මට කාර්යය කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි, මම සැමවිටම දුක් විඳින්නේ ඇයි? මම ඒ ගැන වැඩි වැඩියෙන් අසා ඇති තරමට මම එයට කැමති අඩුය. ඒත් මට ඕන වුණේ ඇස්ටුල් එකේ ගිහින් මම අහසු දේවල් ඔක්කොම බලන්න. ආයෙත් කකුල් දෙක දිගේ රිදුම් දෙනකොට මම අකාරුණික වදන් මිමිණුවා. අල්පෙන්නි සහ ඉදිකටු, පසුව මම කිහිප වතාවක්ම බිම වැටී ඇති ගැටිති සහ තැලීම් කිහිපයක් සහ මම මගේ බඳුන මත රැඳී සිටි මගේ උරහිස් තල අතර වේදනාවක්. එහෙම හිතලා මම මගේ සිවුර ඇතුලට අත දාලා මගේ වස්තු ටික ඒ අයගේ පුරුදු තත්ත්වයට ගලවා ගත්තා. ඉන්පසුව, අවසාන බැල්මක් සමඟ මම පන්සලෙන් පිටව ගියෙමි.

දොර ළඟින් මම වහා හැරී බැබළෙන බටර් ලාම්පු වෙත ආපසු ගියෙමි. මම ඒවා එකින් එක ගැවා, ඒක මගේ රාජකාරිය නිසා, මම තමයි අන්තිමට යන්න ගියේ, ඒ නිසා පහත් නිවන්න මම තමයි. අඳුර මැදින් විවර වූ දොරෙන් යාන්තම් දිලිසීමක් ඇති තැනට යන බව මට දැනෙද්දී, දුම් දමන විකල් වල දුර්ගන්ධයෙන් මගේ නාස්පුඩු ආක්‍රමණය විය. කොහේ හරි මුල්ලක රතු පාට ගිනි අඟුරු වියනක් විය, එය කප් පැහැයට හුරු විය.

මම දොර ළඟ මොහොතක් හිටගෙන මම යන පාර තීරණය කළා. ඊට පස්සේ හිත හදාගෙන මම දකුණු පැත්තට හැරිලා ගියා. සෑම දෙයකටම රිදී-නිල් පෙනුමක් ලබා දෙමින් දීප්තිමත් තරු එළිය ජනේල හරහා ගලා ගියේය. මම කොරිඩෝවේ කොනක් හැරිලා එකපාරටම නැවතුනේ ඔව් සත්තකින්ම උන් හරි කියලා හිතලා. මම මොහොතක් එතන සිටගෙන කල්පනා කළෙමි. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් කුඩා සිර මැදිරියක වාඩි වී සිටි මහලු හාමුදුරු නමක් පසුකර ගිය බවත්, නමුත් මම සෑම දිනකම ඔහුව දුටුවත්, මම ඔහුව දුටුවේවත් නැති බව මට සිතූණි. මම මගේ පියවර යාර දහයක් පමණ පසුපසට ගොස් ඇතුලට එබී බැලුවෙමි. ඔහු සිටියේ කොරිඩෝවේ ජනේලයට විරුද්ධ පැත්තේ කුඩා ගල් කුටියකය. ඔහු අන්ධව සිටියේය, නිමක් නැතිව ඔහු බිම වාඩි වී යාඥා රෝදයක් කරකවයි - ඒ වෙනුවට විශාල එකක්, එය - හැරෙමින්, හැරෙමින්, හැරෙමින් සිටියේය. කවුරුත් හෝ ඒ අසලින් යන විට මහලු හාමුදුරුවන්ගේ යාඥා රෝදයේ සදාකාලික 'ක්ලික් කරන්න, ක්ලික් කරන්න, ක්ලික් කරන්න' විය. පැයෙන් පැය, දිනෙන් දින ඔහු එහි වාඩි වී සිටියේ, එම යාඥා රෝදය කරකවා තබා ගැනීම ජීවිතයේ තමාට පැවරී ඇති කාර්යය බව විශ්වාස කළ අතර, ඔහු ජීවත් වූයේ එපමණයි. නිතර ඒ පාරේ ගිය අපි රෝදය

පෙරලීමෙන් ආරක්ෂා වී සිටියෙමු, අපි එයට පුරුදු වී සිටීමු, අපට වයසක හාමුදුරුවෝ නොදුටුවෙමු, ඔහුගේ රෝදය ක්ලික් කිරීම ඇසුණේ නැත.

මම අඳුරු දොරටුවේ සිටගෙන රෝදය ක්ලික් කරන විට කල්පනා කළෙමි, මහලු මිනිසා මෘදු ලෙස ඩ්‍රෝන් කරන විට, “අම්මෝ! මනි පද්මේ හම්! ඔම්! මනි පද්මේ හම්!” ඔහුගේ කටහඬ ගොරෝසු වූ අතර ඔහුගේ ඇඟිලි ඇඹරී ගොරෝසු විය. මට ඔහුව එළියට දැමිය හැකි නමුත් අඳුරු විය හැකි අතර, ඔහු මා ඉපදීමට බොහෝ කලකට පෙර වසර ගණනාවක් රෝදය කරකවා ඇති ආකාරයටම, රෝදය කරකවමින්, රෝදය කරකවමින්, මා ගැන නොසැලකිලිමත් විය. ඔහු තව කොපමණ කාලයක් එය පෙරළේවිද? මම කල්පනා කළා. නමුත් එය මට පෙන්වා දුන්නේ මිනිසුන් එතරම් හුරුපුරුදු නම් කිසිවෙකු ඔවුන්ව නොදැන සිටිය යුතු බවයි. මටත් හිතූනා, ඕනවට වඩා පුරුදු උනොත් ශබ්ද නිශ්ශබ්ද බව.

මම අඳුරු කුටියක තනිව සිටි අවස්ථා ගැන මම සිතුවෙමි, ටික වේලාවකට පසු මට ඇසෙනුයේ ශරීරයේ ශබ්දයේ සෝෂාව සහ සෝෂාව, ශරීරයේ ශිරා සහ ධමනි හරහා රුධිරය ගලා යන අතර පසුව මට ඇසෙනු ඇත. මගේ හදවතේ ස්ථිර සෝෂාව, ගැස්ම, ගැස්ම ඉවතට පොම්ප කරයි. ටික වේලාවකට පසු, මගේ පෙණහලු හරහා වාතය සුසුම්ලන ආකාරය මට ඇසෙන්නට විය, මම මදක් ක්‍රීම් සහ මාංශ පේශිවල අස්ථි වෙනස් ස්ථානයකට ඇද දැමූ විට. අපි හැමෝටම ඒක නියෙනවා, අපි හැමෝම සෝෂාකාරී ප්‍රතිවිරෝධතා, මම හිතුවා, නමුත් අපේ අවධානය ආකර්ෂණය කරන වෙනත් ශබ්ද ඇති විට, අපි නිරන්තරයෙන් වට කර ඇති සහ බාධා නොකරන ඒවා අපට ඇසෙන්නේ නැත.

මම තනි කකුලෙන් හිටගෙන, මගේ හිස පිරිමැද්දෙමි. එවිට මම හිතුවේ රාත්‍රිය දැනටමත් බොහෝ දුර ගොස් ඇති බවත්, ඉක්මනින් මධ්‍යම රාත්‍රියේ පන්සල් සේවයට ඇමතූමක් එනු ඇති බවත්ය. ඒ නිසා මම තවත් පසුබට නොව කකුල් දෙකම බිම තබා මගේ සිවුර වඩාත් තදින් මා වටා ඇදගෙන කොරිඩෝවෙන් ඉහළට නේවාසිකාගාරයට ගියෙමි. වැනිරුණු ගමන් මට නින්ද ගියා.

නින්ද දිගු කලක් මගේ සහකාරිය නොවීය; මම වැනිර සිටින විට ඇඹරුණු අතර, කෙදිරිගාමින් හා කෙදිරිගාමින් ජීවිතය ලැමසරියක මෙන් සිතුවෙමි. කොල්ලෝ මා ගැන නිදිමත් ගැහෙමින් මිමිණුවා, රාත්‍රී වාතය මත ඔවුන්ගේ ගොරවන හඬ නැඟී වැටෙනවා. ඇඩ්නොයිඩ් රෝගයෙන් පෙළුණු එක් පිරිමි ළමයෙකු බලාපොරොත්තු සුන් වූ මම නැඟිට ඔහුව ඔහුගේ පැත්තට හරවා

ගන්නා තුරු 'ගෝල්බල්-ගෝල්බල්, ග්ලෝබල්-ග්ලෝබල්' සාදමින් සිටියේය. මම මගේ පිටේ වැනිරි, කල්පනා කරමින්, සවන් දෙමි. යම්කිසි හික්මුවක් නිමක් නැතිව යාඥා රෝදයක් කරකවද්දී කොතැනක හෝ ඒකාකාරී ක්ලික් කිරීමක් පැමිණියේය. අපේ ජනේලයෙන් පිටත මාර්ගයෙන් කවුරුහරි අශ්වයෙකු පිට නැඟී යද්දී ඇත සිට නිශ්ශබ්ද වූ clop-clop ආවා. රාත්‍රිය ඇදී ගියේය. කාලය නිශ්චල විය. ජීවිතය සදාකාලිකව බලා සිටීම, බලා සිටීම, කිසිවක් වලනය නොවූ තැන, සියල්ල තවමත් ගොරවන සද්දේ, යාඥා රෝදයේ ක්ලික් කිරීම සහ අශ්වයාගේ ගොළු පඩිපෙළ සඳහා ඉතිරිව තිබුණි. මම නිදිමත වෙන්න ඇති. . .

මම වෙහෙසට පත්ව වාඩි වී සිටියෙමි. බීම දැඩි හා නොනැසී පැවතුනි. ගලෙහි සීතල මගේ ඇටකටු තුළට රිංගා ගියේය. කොහේදෝ කොල්ලෙක් මිම්මුණුවා අම්මව ඔන කියලා. මම දැඩි ලෙස මගේ දෙපයින් නැඟී ජනේලය වෙතට ගියෙමි, මා වටා නිදා සිටින සිරුරු පරිස්සමෙන් මග හැරියෙමි. සීතල දැඩි වූ අතර හිම පැමිණීමේ තර්ජනයක් විය. සුවිශාල හිමාල කඳුවැටි හරහා උදෑසන අපගේ නිම්නය සොයමින්, තවත් දිනක් එළිය වීමට බලා සිටිමින්, වර්ණවත් ඇඟිලි තුඩු යවමින් සිටියේය.

සෑම විටම ඉතා උසම කඳු මුදුන් වලින් පියාසර කරන හිම දූවිලි ස්පුම් දැන් එහි යටි පසින් බැබළෙන රන්වන් ආලෝකයෙන් ආලෝකමත් වී ඇති අතර, ඉහළ සිට දිලිසෙන දේදුනු සඳකඩපහණ පැමිණෙන්නේ දැඩි සුළගේ වෙනස්වීම් වලට සැලෙමින් මල් පිපුණු බැවිනි. සූර්යයා කඳුකරය හරහා එබී බැලූ විට අහස පුරා විචිත්‍රවත් ආලෝක කදම්භයක් විහිදුවන අතර තවත් දිනයක් ඉක්මනින් පැමිණෙන බවට පොරොන්දු විය. තරු මැකී ගියේය. තවදුරටත් අහස දම් පැහැති සුරක්ෂිතාගාරයක් නොවීය; එය සැහැල්ලු වී, සැහැල්ලු වී, සුදුමැලි නිල් බවට පත් විය. අහසේ දීප්තිය වැඩි වන විට මුළු කඳුකරයම රන්වන් පැහැයෙන් පිරී ගියේය. ක්‍රමක්‍රමයෙන් හිරුගේ අන්ධ කක්ෂය කඳුකර මාර්ගවලට ඉහළින් නැඟී අපගේ නිම්නය තුළට ගිනියම් තේපසින් බැබළෙන්නට විය.

සීතල දැඩි විය. අයිස් පළිඟු අහසින් වැටී සංගීත නාදයක් සමඟ වහලය මත ඉරිතලා ගියේය. කෙනෙකුගේ ඇටකටුවල මිදුළු කැටි කරන කටුක බවක්, තියුණු බවක් වාතයේ විය. මොනතරම් සුවිශේෂී දේශගුණයක්ද, මම සිතුවෙමි, සමහර විට හිම වලට වඩා සීතල, නමුත් සමහර විට මධ්‍යන්තයේදී එය අපහසුවෙන් උණුසුම් වනු ඇත. එවිට, ඇසිපිය හෙළන සැණින්, මහා සුළි කුණාටුවක් නැඟී, සියල්ලන්ම ඊට පෙර පියාසර කරනු ඇත. සෑම විටම,

කඳුකරයේ, හිම, ගැඹුරු හිම, නමුත් නිරාවරණය වූ දිගු මත සුළං හිම වැටෙන තරම් වේගයෙන් ගසාගෙන ගියේය. අපේ රට උස් වූ අතර දුර්ලභ වාතය සහිත විය. වාතය කෙතරම් සිහින් සහ පැහැදිලිද යත්, සූර්යයාගේ පාරජම්බුල (හෝ තාපය ජනනය කරන) කිරණවලින් එය ඉතා අල්පය. අපේ ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේදී හික්ෂුවකට තම සිවුරු පොරවාගෙන දුක්ඛිත ලෙස පිම්බෙන්න පුළුවන්, එවිට, වලාකුළකින් සූර්යයා මොහොතකට වැසී ගිය නිසා, උෂ්ණත්වය ශීතලෙන් අංශක ගණනාවකට පහළ බසී - සියල්ල මිනිත්තු කිහිපයකින්.

සුළං කුණාටුවලින් අපි බොහෝ දුක් වින්දා. හිමාලයේ මහා බාධකය සමහර විට ඉන්දියාවට ඉහළින් ඇති වූ වලාකුළු වළක්වන අතර එය උෂ්ණත්ව ප්‍රතිරෝමයක් ඇති කරයි. එවිට කඳුකර තොල් මතින් හු හු හු හුව අපේ මිටියාවතට කඩා වැදී ඊට පෙර සියල්ල අතුගා දමයි. කුණාටු වලදී පිටරටවල සැරිසැරු මිනිසුන්ට සම් මුහුණු ආවරණ පැළඳීමට සිදු විය, නැතහොත් ඉහළම තලයේ සිට ගලා යන ගල්-දූවිලි, සුළඟින් ගලා යන ගලායාමෙන් සම ගැලවී යාමේ අවදානමක් ඇත. කඳුකර මංසන්ධිවල එළිමහනට හසු වූ සංචාරකයින්, ඔවුන් සිරුවෙන් හා ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක නොවන්නේ නම්, ඔවුන්ගේ කුඩාරම් සහ අනෙකුත් දේපළ වාතයේ ගසාගෙන යනු ඇත.

පහළින් කොහේ හරි, සුදුමැලි උදෑසන යක් ශෝකයෙන් නාද විය. සංඥාවේදී මෙන්, ඉහළ වහලයේ සිට හොරණුව පිහින. ප්‍රබල ඉන්ද්‍රියයක් මත වාදනය කරන ලද බහු ස්වර නාදයක් මෙන් දෝංකාර දීමට සහ නැවත ප්‍රතිරාවය කිරීමට සහ සංකලනය වීමට ශංකර් පහත් වී ස්පන්දනය විය. නව දවසකට, ජීවිතයේ තවත් දවසකට පිබිදෙන විශාල ප්‍රජාවක අසංඛ්‍යාත හඬවල් මා ගැන විය. දැඩි සීතල වාතයේ නිරුවතින් වෙවිලමින් සිටින නිදිමත කුඩා පිරිමි ළමයින්ගේ මැසිවිලි නැඟීම, දේවමාළිගාවේ සිට ගායනා කිරීම, අශ්වයන් සෝෂා කිරීම. තවද, නිශ්ශබ්ද හඬක් ලෙස, ගොඩනැගිලි හරහා පිහිටා ඇති යාඥා රෝදවල අනවරත ක්ලික් කිරීම්, ඔවුන්ගේ ජීවිතයේ එකම අරමුණ යැයි සිතූ මහලු, වියපත් හික්ෂුන් විසින් සදාකාලිකව හැරී හා හැරී ගියේය.

ස්ථානය ඇස්ටිර් විය. ක්‍රියාකාරකම් මොහොතින් මොහොත වැඩි විය. රැවුල කපන ලද හිස් විවෘත ජනේලයෙන් බලාපොරොත්තු සහගතව එබී බැලුවේ උණුසුම් දිනයක් ප්‍රාර්ථනා කරමින්. අඳුරු තලයක්, හැඩයක් නැති, හැඩයක් නැති, ඉහළින් කොහේ හෝ සිට වෙවිලමින්, පහළ ගල් මත තියුණු ඉරිතැලීමක් සමඟ කඩා වැටීමට මගේ දෘෂ්ටි රේඛාව හරහා ගියේය. යමෙකුගේ පාත්‍රයක්, මම සිතුවෙමි, දැන් ඔහුට තවත් එකක් ලබා ගන්නා

තෙක් ඔහුට උදේ ආහාරය නොගෙන යා යුතුය! උදෑසන ආහාරය? ඇත්ත වශයෙන්! අපි තවත් දවසක් පටන් ගත්තෙමු, මගේ ආදරණීය මාර්ගෝපදේශකයා අද නැවත පැමිණේ යැයි මම බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි නිසා මට ශක්තියක් විය යුතු දිනයක් අපි ආරම්භ කළෙමු, මම ඔහුව දැකීමට පෙර උදේ පන්ති, පන්සල් සේවය - නමුත් සියල්ලට පෙර - උදේ ආහාරය !

Tsampa ආහාර රූපිය නැති දෙයක්, නමුත් ඉන්දියාවෙන් ඉතා දුර්ලභ, ඉතා කලාතුරකින් ලැබෙන ප්‍රණීත ආහාර හැර මා දැන සිටියේ එය පමණි. ඉතින් මම කොරිඩෝවෙන් බැස, අපි ආහාර ගත් ශාලාවට බැස යන පිරිමි ළමයින් සහ හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ජේළිය පසුපස හඹා ගියෙමි.

ඇතුල් වන ස්ථානයේ මඳක් පමණ එල්ලී, තවත් සමහර අය පදිංචි වන තෙක් බලා සිටියෙමි, මගේ කකුල් වෙවිලමින්, මගේ පියවර තරමක් අවිනිශ්චිත බැවින්, සහ සියල්ලෝම ඒ ගැන ඇඹරෙන විට මගේ ස්ථාවරත්වයට නිශ්චිත තර්ජනයක් එල්ල විය. අවසානයේ මම ඇතුළට ගොස් බිම වාඩි වී සිටි පිරිමින් සහ පිරිමි ළමයින් අතර මගේ ස්ථානය ලබා ගත්තෙමි. අපි හරස් කකුලෙන් වාඩි වී සිටියෙමු (මා හැර අනෙක් සියල්ලෝම, මම මගේ කකුල් මා යටට දමා වාඩි වී සිටියෙමි). අපේ ජේළි තිබුණා, සමහර විට අපි දෙසිය පනහක් එකවර. අපි එහි වාඩි වී සිටින විට හික්ෂුන් වහන්සේලා පැමිණ ත්සපා පුරවා, ජේළි දිගේ ගමන් කරමින්, අප සෑම කෙනෙකුටම සාධාරණ සාධාරණ කොටස ලබා දුන්හ. හික්ෂුන් වහන්සේලා සෑම ජේළියකම දෙපස සිටගෙන සිටි අතර, පසුව දෙන ලද සංඥාවකින් ඔවුන් සියල්ලෝම අපගේ ආහාර සමඟ අපගේ නිලයන් අතරට ගියහ. එහෙත්, පැමිණ සිටින මාස්ටර් සංඥාව දෙන තුරු කිසිවෙකුට කෑමට නොහැකි විය. අන්තිමේදී සෑම හික්ෂුවක්ම සහ පිරිමි ළමයෙක්ම තම පාත්‍රයෙන් සම්පූර්ණ විය. සේවකයෝ පසෙකින් සිටියහ.

මහලු ලාමා කෙනෙක් දේශනය වෙත ඇවිද ගිය අතර, ඔහුට අප දෙස පහන් ලෙස බැලීමට හැකි වන පරිදි අපට ඉහළින් ඉහළට ඔසවා තැබූ දේශනයක්. ඔහු එහි සිටගෙන ඔහුගේ පොතේ ඉහළ පත්‍රය උස්සා, මතක තබා ගන්නා, අපගේ පිටු බටහිර විලාසිතාව මෙන් එකට බැඳී නොතිබූ දිගු දේවල් විය. මෙම ලාමා ඉහළ පන්රය ඉවත් කර, පසුව ඔහු ආරම්භ කිරීමට සූදානම් බව සංඥා කළේය. එසැණින් පැමිණ සිටි මාස්ටර් අත උස්සලා බිමට ගෙනාවේ අපිට කෑම වේල පටන් ගන්නා කියලා. අප එසේ කරන විට කටිකාචාර්යවරයා පූජනීය ග්‍රන්ථවලින් කියවීම ආරම්භ කළේය, ඔහුගේ කටහඬ වැඩි වෙමින්

පවති, එම ස්ථානය වටා දෝංකාර දෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, සහ ඔහු පැවසූ බොහෝ දේ තේරුම්ගත නොහැකි විය.

හෝජන ශාලාව වටේට සදාතනික ප්‍රොක්ටර්වරු නිශ්ශබ්දව පැදවූයේ, ඉඳහිට ඔවුන්ගේ සිවුරු පෙරළීමෙන් කිසිදු ශබ්දයක් ඉතිරි නොකරමිනි.

ටිබෙටය පුරා ඇති ලැමසරිස්වල, අප ආහාර ගන්නා අතරතුර කථිකාවාර්යවරයකු අපට කියවිය යුතු ස්ථාවර සිරිත වූයේ, පුද්ගලයෙකු ආහාර ගැනීම සහ ආහාර ගැන සිතීම වැරදි ලෙස සලකන බැවිනි. ආහාර යනු අශෝභන දෙයක් වූ අතර, ශරීරය පවත්වා ගැනීමට පමණක් අවශ්‍ය වූ අතර, එය අමරණීය ආත්මයකින් ටික වෙලාවක් වාසය කිරීමට හැකි විය. ඉතින්, කෑමට අවශ්‍ය වුවද, එයින් අපට සතුටක් ලැබිය යුතු නැත. කථිකාවාර්යවරයා සෑම විටම පූජනීය පොත් වලින් අපට කියවන ලදී, එවිට අපගේ ශරීරයට ශරීරයට ආහාර තිබියදී අපගේ ආත්මයට ආත්මයට ආහාර තිබුණි.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ලාමාවරු සෑම විටම තනිව ආහාර ගත් අතර, බොහෝ විට පූජනීය පාඨයක් ගැන සිතමින් හෝ යම් පූජනීය වස්තුවක් හෝ පොතක් දෙස බලමින් සිටියහ. කෑම කමින් සිටියදී කතා කිරීම මහත් වරදක් වූ අතර, කතා කරමින් අසූ වූ අවාසනාවන්ත කාලකණ්ණියෙකු ප්‍රොක්ටර්වරුන් විසින් ඇදගෙන ගොස් දොරකඩ හරහා වැතිරීමට සැලැස්වූ අතර, එවිට සියලු දෙනා පිටත්ව යන විට ඔවුන්ට නැවතී සිටි රූපය හරහා යාමට සිදු වූ අතර එය මහත් ලැජ්ජාවක් විය. ගොදුරක්.

අපි කොල්ලෝ හැම වෙලාවෙම ඉස්සෙල්ලම ඉවර කරන්න ගත්තට පස්සේ අනිත් ඔක්කොම ඉවර වෙනකන් අපිට නිහඩව ඉන්න වුනා. බොහෝ විට කථිකාවාර්යවරයා කියවීමට යන්නේ සියල්ලෝම ඔහු එනතුරු බලා සිටින බව නොසලකා හරිමිනි. බොහෝ විට අපව පන්තිවලට ප්‍රමාද කරන්නේ කථිකාවාර්යවරයා තම විෂයට උරාගෙන කාලය හා ස්ථානය අමතක වන බැවිනි.

අවසානයේ කථිකාවාර්යවරයා තම පිටුව අවසන් කර යම් විමතියකින් යුතුව හිස එසවූ අතර පසුව අඩක් ඊළඟ පිටුවට හැරුනි. එහෙත්, ඒ වෙනුවට, ඔහු පොත මත කවරය තබා, පටි එකට බැඳ; පොත ගලවා ගත් ඔහු එය උපස්ථායකයෙකුට ලබා දුන්නේය, ඔහු එය ගෙන, වැඳ, පොත සුරක්ෂිතව තබා ගැනීමට ඉවත් කළේය. එවිට පැමිණ සිටි මාස්ටර් අපට සේවයෙන් පහ කිරීමට සංඥාවක් දුන්නේය. සිහින් වැලි සහිත සම් බැග් තිබූ ශාලාවේ පැත්තට ගිය අපි, වැලි මිටකින් අපේ කෑම බඳුන් පිරිසිදු කළෙමු, අපට තිබූ එකම

උපකරණය, ඇත්ත වශයෙන්ම, අපි භාවිතා කළේ අපගේ ඇඟිලි - පැරණිතම උපකරණය වන බැවිනි. !-පිහි සහ ගැරුප්පු වලින් ප්‍රයෝජනයක් නොතිබුණි.

“ලොබ්සාං! ලොබ්සාන්ග්! මාස්ටර් ඔෆ් ද ජේපර් ළඟට ගොස් එක පැත්තකින් තරක් විය හැකි කොළ තුනක් මට ලබා දෙන්න. තරුණ ලාමා කෙනෙක් මා ඉදිරියෙහි සිට මට නියෝගයක් දුන්නා. මම කොරිඩෝවෙන් මිමිණුවා. මෙය මා පිළිකුල් කරන ලද රැකියාවන්ගෙන් එකකි, මන්ද මෙම විශේෂිත දෙය සඳහා මට පොතාලයෙන් බැස ෂෝ ගම්මානය දක්වා යාමට සිදුවනු ඇත, එහිදී මට ප්‍රධාන මුද්‍රණ යන්ත්‍රය දැක කඩදාසි ලබා ගැනීමට සිදුවනු ඇත. කැමති.

කඩදාසි ඉතා දුර්ලභයි, ටිබෙටයේ ඉතා මිල අධිකයි. ඇත්ත වශයෙන්ම, එය සම්පූර්ණයෙන්ම අතින් සාදා ඇත. කඩදාසි කුඩා ආගමික වස්තුවක් ලෙස සලකනු ලැබේ, මන්ද එය සෑම විටම පාහේ පරිශුද්ධ දැනුම, පූජනීය වචන සඳහා භාවිතා කළ බැවින් කඩදාසි කිසි විටෙකත් අපයෝජනය කර කිසි විටෙකත් ඉවත නොදමනු ලැබේ. පොතක් මුද්‍රණය කිරීමේදී මුද්‍රණය මකනවා නම්, කඩදාසිය ඉවත දැමුවේ නැත, නමුත් අපි පිරිමි ළමයින්ට උගන්වන්නට ඇත්තේ නොකැළැල් පැත්තකි. අපි අතින් කැටයම් කරන ලද ලී කුට්ටි වලින් මුද්‍රණය කළ නිසා එවැනි අරමුණු සඳහා තරක් වූ කඩදාසි සෑම විටම බහුලව පැවතුනි . මේ අනුව, කුට්ටි පරීක්ෂා කිරීමේදී, අනිවාර්යයෙන්ම බොහෝ කඩදාසි කොළ තරක් විය.

මාර්ගය ඉතා බැවුම් සහිත නමුත් ඉතා කෙටි වූ, මගේ කකුල් වෙහෙසට පත් කිරීමට පියවරක් නොතිබූ පහළ පිටුපස දොරටුවෙන් බැස මම පොතාලයෙන් පිටතට ගියෙමි. මෙන්න මේ පිටිපස්සේ පහළ දොරටුවෙන් අපි කොල්ලෝ බහිනවා, පඳුරෙන් පඳුරට බැහැලා, එහෙමත් නැත්නම් අපේ අඩි පාර වැරදුනොත්, අපි දුවීලි වලාවක් මත ලිස්සා ගොස්, අපේ සිවුරුවල ආසනයේ විශාල සිදුරක් අඳින්නෙමු. පසුව පැහැදිලි කිරීමට අපහසුය.

මම පඳුරු සහිත පටු පටු මාවතක බැස ගියෙමි. කුඩා එළිපත්තක මම නැවති පිටතට එබී බැලුවෙමි, ලාසා දෙසට එබී බැලුවේ ටර්කියුයිස් පාලම හරහා ඉතා විශේෂ කුංකුම ඇඳුමක් එනු දැකීමට හෝ සිතුවිල්ලෙන් මොනතරම් සතුටක්ද! නමුත් නැත, එහි සිටියේ වන්දනාකරුවන් පමණි, අයාලේ යන හික්ෂුන් සහ සාමාන්‍ය ලාමා කෙනෙක් හෝ දෙදෙනෙක් පමණි. ඉතින්, සුසුමක් සහ පිළිකුලක් සමඟ, මම මගේ ලිස්සන මාවත දිගටම පහළට ගියෙමි.

අවසානයේ මම අධිකරණ අධිකරණයට පැමිණ ඔවුන්ගේ පිටුපස මුද්‍රණ කාර්යාලයට ගියෙමි. ඇතුළත වයෝවෘද්ධ භාමුදුරු නමක් සිටි අතර, උන්

වහන්සේට තීන්ත ආලේප කර ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, ඔහුගේ මාපටැහිල්ල සහ මාපටැහිලි කඩදාසි සහ මුද්‍රණ කුට්ටි වලින් පිරී තිබුණි.

මම ගිහිනි වටපිට බැලුවා, මොකද කඩදාසියේ සුවඳ සහ තීන්ත නිතරම මාව වශී කළා. අලුත් පොත් මුද්‍රණය සඳහා යොදා ගැනීමට නියමිත සියුම් ලෙස කැටයම් කළ ලී පුවරු කිහිපයක් දෙස බැලූ අතර, එය මගේ විනෝදාංශයක් වූ බැවින්, කැටයම් කිරීමට අත තැබිය හැකි කාලය එනතුරු මම බලා සිටියෙමි. හික්ෂුන් වහන්සේලාට සෑම විටම අපගේ කුසලතා ප්‍රජාවගේ යහපත සඳහා ප්‍රදර්ශනය කිරීමට අවස්ථාව ලබා දී ඇත.

“හොඳයි, කොල්ලා, හොඳයි! ඔයාට ඕන කුමක් ද? ඉක්මන් කරන්න, ඒ මොකක්ද?” මහලු මුද්‍රණ භාමුදුරුවෝ මා දෙස දැඩි ලෙස බලමින් සිටි නමුත් මම ඔහුව දැන සිටියෙමි, ඔහුගේ පොත්ත අනිවාර්යයෙන්ම ඔහුගේ කටගස්මට වඩා දරුණු විය, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔහු කුඩා පිරිමි ළමයින් වටිනා තහඩු කුඩු කර දමනු ඇතැයි බිය වූ හොඳ වයසක මිනිසෙකි. කඩදාසි. මම ඉක්මනින්ම මගේ පණිවිඩය දුන්නා මට කඩදාසි තුනක් අවශ්‍ය බව. ඔහු පිළිතුරු ලෙස කොඳුරමින්, ඉවතට හැරී බැලුවේය, එබී බැලුවේය, ඔහු තම ආදරණීය කඩදාසි කැබලි ලබා දීම දරාගත නොහැකි ලෙස බලා සිටියේය. ඔහු සෑම කොළයක් දෙසම බලා, ඔහුගේ අදහස වෙනස් කළේය. අන්තිමේදී මම ඒක එපා වෙලා “ස්තූතියි ගරු මුද්‍රණකරුවාණෙනි, මේ ෂීට් තුන මගේ ළඟ තියෙනවා, එයාලා කරන්නම්” කියලා කොල තුනක් අතට ගත්තා.

ඔහු එහාට මෙහාට කරකවමින් මුව විවර කරගෙන මා දෙස බැලුවේ තුෂ්නිමිභූත චිත්‍රයක්. ඒ වන විට මම දොරකඩට ළඟා වී, ඇඳ ඇතිරිලි තුනකින් සම්පූර්ණ වූ අතර, ඔහු ඔහුගේ බුද්ධිය යථා තත්ත්වයට පත් කරන විට, මට කිසිවක් කීමට නොහැකි විය.

ප්‍රවේශමෙන් මම තහඩු තුන රෝල් කළෙමි, එවිට නරක් වූ මතුපිට පිටත විය. ඊට පස්සේ මම ඒක මගේ ගවුමේ ඉස්සරහට තද කරලා, තද පඳුර ළඟින් අතට අත දීලා ආපහු උඩට ගියා.

එළිපෙහෙළි කිරීමේදී මම නැවත නැවතුවෙමි, නිල වශයෙන් එය මගේ හුස්ම නැවත ලබා ගැනීමට ඉඩ තිබුණි, නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම මම ගලක් මත වාඩි වී වල් රෝස වැට වන සේරා දෙස ටික වේලාවක් බලා සිටියෙමි. නමුත් නැත, සාමාන්‍ය ගමනාගමනය පමණක් තිබුණි, ඊට වඩා දෙයක් නැත. සමහර විට වෙනදාට වඩා වැඩි වෙළඳුන් කිහිප දෙනෙක්, නමුත් මම දැකීමට කැමති එකක් නොවේ.

අවසානයේදී මම මගේ දෙපා ළඟට ගොස් ඉහළට මගේ ගමන දිගටම කරගෙන ගියෙමි, නැවතත් කුඩා දොර හරහා ගොස් මා එවූ තරුණ ලාමා සොයාමි.

ඔහු තනිවම කාමරයක සිටි අතර, ඔහු රවනා කරන බව මම දුටුවෙමි. මම නිශ්ශබ්දව ඔහු වෙත ඇඳ ඇතිරිලි තුන දිගු කළ අතර, ඔහු, "අනේ! ඔබ බොහෝ කලක සිට ඇත. ඔයා පත්තරේ හැදුවද?" ඔහු තවත් වචනයකින් තොරව, ස්තූති වචනයකින් තොරව ඔවුන් රැගෙන ගියේය. ඒ නිසා මම හැරීලා එයාව දාලා පත්ති කාමරවලට ගියේ මගේ ගයිඩ් ආපහු එනකම් කොහොම හරි දවස පුරවන්න ඕන කියලා හිතාගෙන.

නවවන පරිච්ඡේදය

මම ගබඩා වහලය මත සිටගෙන, අවට බිමට ඉහළින් සිටගෙන සිටියෙමි. වර්ණවත් ගෙවල් සහ ටර්කිෂ් ස් පාලමේ නිල් පැහැයෙන් යුත් හරිත හා ලස්සන ලාසා නිම්නය මට පෙරාතුව විහිදී ගියේය . තව දුරටත්, ලාසා ආසන දෙවිමැදුරේ රන් වහලය දිස්තියෙන් බැබළෙමින්, එය කුණාටු වලට ඔරොත්තු දෙමින් සියවස් ගණනාවක් තිස්සේ පැවති පරිදි කෙළින් සිටගෙන සිටියේය. මට පිටුපසින්, මේ වන විට මම හිස නොතැබූ නමුත්, සතුටු ගංගාව, සහ උස් කඳු වැටියෙන් ඔබ්බට යන මංසන්ධි සහිත, සෑම විටම ඉහළට, මහා දුර්ග, මහා දුර්ග හරහා, යමෙකුට හිස හරවන තෙක් බැස ගියේය. සහ Lhasa හි අවසාන කොටස බලන්න. ඉන්පසු කෙළින් සිට ඉන්දියාවේ දිශාවට ඉදිරියට යන්න, නේපාලයේ කොටසක්, සිකිමිහි කොටසක් සහ ඉන්දියාවේ කොටසක් ඉදිරියෙන් විහිදෙන ආකාරය දැකීමට. ඒත් ඒක මට සාමාන්‍ය දෙයක්, මම ඒ හැමදේම දැනගෙන හිටියා. දැන් මගේ මුළු අවධානය යොමු වී තිබුණේ ලාසා නගරය වෙතයි.

මට පහළින් දකුණට, නැතහොත් මට කෙළින්ම පහළින්, බටහිර ගේට්ටුව, නගරයට ඇතුළු වන දොරටුව, වෙනදා මෙන් දානය ඉල්ලා හඬන යාවකයින්, ශුද්ධාත්මයාණන්ගෙන් ආශීර්වාදයක් අපේක්ෂා කරන වන්දනාකරුවන් සහ වෙළෙඳුන් සමඟ පිරී ගියේය. මම එහි සිටගෙන සිටින විට, මට වඩාත් පැහැදිලිව පෙනෙන පරිදි රළු ආලෝකයට එරෙහිව මගේ දෑස් සෙවනැලි කරන විට, නැහී එන හඬ ඔවුන්ගේ පණිවිඩ මා වෙත ගෙන ගියේය: “දානය!

ශුද්ධාන්තයාණන්ගේ ආදරය සඳහා දානය! ඔබේ විපතේදී ඔබ කරන දානයද පිහිටක් වේවා!” එවිට වෙනත් දිශාවකින්, “අනේ! මෙය සැබෑ කේවල් කිරීමකි, රුපියල් දහයක් පමණි, ඉන්දියානු රුපියල් දහයක් සහ ඔබට මෙම වටිනා කේවල් කිරීම තිබේ; අපගේ කාලය වෙනස් වීම සඳහා ඔබට එවැනි දෙයක් නැවත කිසි දිනෙක නොපෙනේ. නැත්නම් මම කියන්නම් මොකක්ද - ඔයා හොඳ පාරිභෝගිකයෙක්, අපි එය රුපියල් නවයක් කරමු. ඔබ දැන් මට රුපියල් නවයක් දෙන්න, මම මෙය ඔබට භාර දෙන්නම්, අපි හොඳ මිතුරන් වෙත් කරමු!”

මඳක් පහළින් ඇති රිත්ගේ පාරේ සිට වන්දනාකරුවන් දිගේ යමින් සිටි අතර ඇතැමුන් තම දිග දික්කරමින්, නැඟිටිමින්, නැවත දිග්ගැස්සෙමින් සිටියේ, එම සුවිශේෂී චලිතය තමන්ට යම් ගැළවීමක් ලබාදෙනවාක් මෙනි. නමුත් තවත් සමහරු මේ කන්දේ අලංකාර අංගයක් වූ ගල් කැටයම්, වර්ණවත් ගල් කැටයම් දෙස බලමින් කෙළින් ඇවිද ගියහ. ඔවුන් පෙනී සිටින විට, ඔවුන් මුමුණුනු මට ඇසෙන්නට විය: “අනේ, වහලය මත කවුරුහරි එළියට බලාගෙන ඉන්නවා. එය ලාමා කෙනෙකු යැයි ඔබ සිතනවාද? සිතුවිල්ල මට සිතහවක් ගෙන දෙන්නක් විය. මම, කුඩා පිරිමි ළමයෙකු, මගේ ඉරා දැමූ සිවුරු හරහා හමා එන සුළඟ සමඟ ඉහළට සිටගෙන සිටිමි. මම, ලාමා කෙනෙක්? නැහැ, තවම නැහැ, නමුත් මම නියමිත වේලාවට එන්නම්.

වන්දනාකරුවන් ඔවුන්ගේ සදාකාලික “ඔම්! මනි පද්මේ හම්!” වෙළෙන්දෝ ඔවුන්ට වාම්, යාඤා රෝද, නැකැත් සහ කේන්දර විකිණීමට උත්සාහ කළහ. බොහෝමයක් කේන්දර, හුනියම්, නැකැත් ආදිය ඉන්දියාවෙන් සාදා පිටරටින් ගෙන්වා තිබූ නමුත් වන්දනාකරුවන් ඒ බව නොදන්නේවත්, මේ කිසිවකට පොරොන්දු වූ ආකාරයට ආශීර්වාද නොකළ බවත් ඔවුන් නොදනී. නමුත් හැම රටකම, හැම ආගමකම එහෙම වෙන්නේ නැද්ද? වෙළෙන්දෝ හැමතැනම එක වගේ නේද?

මම මගේ උස් පර්වසයෙන් පිටත බලා, ලාසා දෙස බලා, ගෙවල් උණුසුම් කිරීමට දැල්වෙන යක් ගොම ගින්නේදර නිසා ඇති වූ සැහැල්ලු මිදුම විනිවිද යාමට උත්සාහ කරමින්, අහසට නප් එකක් එන නිසා මම බලා සිටියෙමි. කාලගුණය නිසැකවම නරක අතට හැරෙමින් තිබුණි. මම හිසට ඉහළින් දූවන හිම වලින් පිරුණු වලාකුළු දෙස බැලුවෙමි, මම වෙවිලන්නෙමි. සමහර විට එය දිවා කාලයේ මෙම වේලාවේදී සැලකිය යුතු ලෙස උණුසුම් විය, සමහර විට ෆැරන්හයිට් අංශක 40, නමුත් පසුව රාත්‍රියේදී එය හිමාංකයට වඩා බෙහෙවින්

පහත වැටේ. නමුත් මේ නිශ්චිත මොහොතේ කාලගුණය පවා මට එතරම් සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ නැත.

මම මගේ ඉදිරි බිත්තිය මත රඳවා සිටි මගේ වැලමිට මත මගේ බරෙන් ටිකක් ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි, මම මගේ දෑස් රිදෙන තෙක් බලා සිටියෙමි, මට අවශ්‍ය දේ මම දුටුවෙමි. එක් අවස්ථාවක මම ඉහළ උද්යෝගයකින් ආරම්භ කළෙමි; දිලිසෙන කුංකුම වස්ත්‍රයක් හැඳගත් ලාමා කෙනෙක් පෙනී සිටියේය. මගේ දෝහී ලෙස දුර්වල වූ කකුල් මා පාවා දුන් තරමේ උද්යෝගයකින් මම ආරම්භ කළෙමි, මම සුළඟට තට්ටු කරමින් ආපසු පෙරළී, තත්පර ගණනක් හුස්ම හිර කර නැවත මගේ දෙපා ළඟට ගොස් ලාසා දෙසට එබී බැලුවෙමි. නමුත් නැත, කුංකුම සිවුර පැළඳ සිටියේ මා සෙවූ ලාමා නොවේ. මම ඔහු තම සේවකයන් සමඟ ගමන් කරන ආකාරය දෙස බලා, ඔහු එහි රිත්ගේ පාරට ඇතුළු වන අයුරු බලා සිටි අතර, වන්දනාකරුවන් ඔහුට මහ සලසා දී, ඔහු පසුකර යන විට ඔහුගේ දිශාවට වැඳ වැටෙනු මම දුටුවෙමි. පැය භාගයකට පමණ පසු ඔහු මට පෙර මාවතට පැමිණියා, ඔහු එසේ කරන විට, ඔහු හිස ඔසවා මා දැක ඔහුගේ දැතින් වලනය කළේය, එයින් අදහස් කරන්නේ මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඉක්මනින් පැමිණෙන බව මට නිවැරදිව වැටහුණි.

මෙය කරුණාවක් සහ කරුණාවක් මා බෙහෙවින් අගය කළ කරුණක් වූයේ උසස් ලාමාවරුන් කුඩා පිරිමි ළමයින් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීමේ පුරුද්දක් නොතිබූ බැවිනි, නමුත් මට දැනටමත් ලාමාවරුන් සහ ලාමාවරුන් සිටින බව දැන ගැනීමට හොඳ හේතුවක් තිබුණි - සමහරක් දුරස්ථ, සම්පූර්ණයෙන්ම කර්කෂ විය. ජීවිතයේ හැඟීමවලින් ඉවත් වූ අතර, අනෙක් අය විනෝදකාමී වූ අතර, ඔහුගේ තරාතිරම හෝ වයස හෝ ජීවිතයේ ස්ථානය කුමක් වුවත්, තවත් කෙනෙකුට උදව් කිරීමට සැමවිටම සූදානම්ව සිටින අතර, වඩා හොඳ, කර්කෂ හෝ දයානුකම්පිත කවුදැයි කිව යුත්තේ කවුද? මගේ තේරීම වූයේ කුඩා පිරිමි ළමයින්ගේ දුක්බිත හා දුක් වේදනා තේරුම් ගත හැකි දයානුකම්පිත මිනිසා ය.

ඉහළ ජනේලයකින්, මම නිකම්ම නිකම්ම නිකම්ම නිසා මට ළඟා විය නොහැකි කවුළුවක්, හිසක් නෙරා බිම බලා සිටියේය. මුහුණේ උඩු රැවුලක් තිබුණා. මම ගෞරවාන්විතව හිස නමා, නැවත බලන විට මුහුණ අතුරුදහන් විය. මේ වහලයට නැග්ගා මට කරදරයක් නොවේවා කියන බලාපොරොත්තුවෙන් මම මොහොතක් දෙකක් කල්පනාවෙන් හිටියා. තවද මා දන්නා පරිදි, මම කිසිදු නීති රීති කඩ නොකළෙමි, මෙවර මම දැඩි ලෙස

හැසිරීමට උත්සාහ කළ අතර ඔහු ආපසු පැමිණෙන විට මගේ මාර්ගෝපදේශකයා හමුවීම ප්‍රමාද වීමට හේතු විය හැකි කිසිවක් නොකර සිටියෙමි.

මඳක් උස් වූ වක්පෝරියේදී හික්කු වහන්සේලා වැඩම කරන අයුරු දැකගත හැකි විය, ඔවුන් තාප්ප වටේ පෙරහැර වඩින බවක් පෙනුණි, ඔවුන් වැඩුණු උස්බිම්වලින් තවත් ඔසු තොගයක් පැමිණ තිබීම ගැන ඔවුන් පිං දෙනවාට සැකයක් නැතැයි මට සිතූණි. උස්බිම්වල වාර්ෂිකව පවත්වනු ලබන ඔසු රැස්කිරීමේ සිට මේ ළඟදී හික්කුන් වහන්සේලා පිරිසක් වැඩම කළ බව දැනගෙන වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් එවැනි පක්ෂවල සාමාජිකයකු වනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වුණෙමි.

ඇතින් දුම් පාරක් ආවා. මට පෙනුනේ මිනිසුන් කුඩා කණ්ඩායමක් අඹරමින් සිටිනු, අනුමාන වශයෙන් ඔවුන් තේ සාදමින් සිටිනුයේ ඔවුන්ට ත්සාපා සෑදීමටය. වෙළෙන්දෝ, එය පැහැදිලි විය, මන්ද ඔවුන් අතර වර්ණවත් ඇඳුමක් නොතිබුණි, වෙළඳුන්ගේ අඳුරු වර්ණ පමණක් වන අතර, මේ සියල්ලෝම ඔවුන්ගේ ලොම් තොප්පි පැළඳ සිටියහ.

සීතල සුළඟ නැවත වරක් වර්ධනය විය. පහළින් වෙළෙන්දෝ තම භාණ්ඩ එකතු කර නවාතැන් සඳහා දුවමින් සිටියහ. වන්දනාකරුවන් කන්දේ ඉවුරේ වකුටු වී සිටි අතර, යාවකයින් කැපී පෙනෙන කඩිසර බවක් පෙන්නුම් කළහ, ඇතැමුන්ට, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔවුන්ගේ මවාගත් රෝග පවා අමතක වී ඇත්තේ ඔවුන් ළඟ එන වැලි කුණාටුවෙන් හෝ ඒ වෙනුවට දූවිලි කුණාටුවෙන් මිදීමට ඉක්මන් වූ බැවිනි.

කඳුකරයේ සිට පහළට හමා එන සුළි සුළඟින් ලාසා නිම්නය පුරුද්දක් ලෙස පිරිසිදු විය. එහි ඉතිරිව තිබුණේ විශාල ගල් පමණි. දූවිලි, වැලි, වැලි, සියල්ල ගසාගෙන ගියේය. නමුත් සෑම තද සුළඟකින්ම, නැවුම් වැලි සහ දූවිලි අප වෙත පැමිණියේය, කඳුකරයේ පැද්දෙමින් හා පැද්දෙමින් තිබූ මහා ගල් පර්වතවල වැලි ගසා, සමහර විට වෙනත් පර්වතයක ගැටී කැඩී බිඳී, කුඩු කළ ගල් සෑදී, සුළඟින් ගසාගෙන ගියේය. අප මත පහළට.

හදිසියේම නැඟුණු සුළඟ මගේ පිටට තදින් තද කර, මගේ සිවුර මා ඉදිරිපිට ඇති ගල් බිත්තියට තදින් කපරාරු කර, මට සෙලවිය නොහැකි තරමට තදින් තද කළේය. දරුණු ලෙස මම බිත්තියේ එල්ලී, ඇඟිලි තුඩු සෙවීමට උත්සාහ කරමින්, වහලය මත මිටියක් විය යුතු අතර, මාව ඔසවා ගැනීමට සුළඟට කුඩා ග්‍රහණයක් ලබා දිය යුතු වන පරිදි මට ගිලෙන්නට ඉඩ හැරියෙමි. වේදනාකාරී ලෙස මම මගේ දණහිසට නැවීමට ඉඩ දුන්නෙමි, අසීමිත ප්‍රවේශමෙන් මම

පහත් කළෙමි, එවිට මම ගල් පටවන ලද සුළි සුළහින් මගේ මුහුණ සහ හිස ආරක්ෂා කර ගත් තද බෝලයක් සෑදුවෙමි.

මිනිත්තු කිහිපයක් සුළඟ කෑගසමින් කෑගසමින් කන්ද ගසාගෙන යන බවට තර්ජනයක් විය. අපේ හොරණුව කිසිදාක නාද වුවාට වඩා හුළඟ හයියෙන් කෑගැසුවේය, පසුව ක්ෂණිකව, පුදුම සහගත ලෙස, පුදුම සහගත ලෙස, සම්පූර්ණ නිශ්ශබ්දතාවයක්, මිය ගිය සන්සුන් බවක් ඇති විය. ඒ නිශ්ශබ්දතාවයේ මට එකපාරටම හිතාවක් ඇහුනා, පහල පදුරු අස්සේ කොහේදෝ ඉදන් කෙල්ලෙක්ගේ හිතාවක්. "අනේ!" ඇය කිව්වා. "මෙතැන මේ ශුද්ධස්ථානයේ නොවේ, එය පූජාවකි." ඉන්පසුව සිනාමුසු මුහුණින් තරුණයෙකු සහ ගැහැණු ළමයෙකු බටහිර ගේට්ටුව දෙසට යන විට අත්වැල් බැඳගත්හ. මම ඔවුන් දෙස මොහොතක් උදාසීන ලෙස බලා සිටියෙමි, පසුව ඔවුන් නොපෙනී මගේ ජීවිතයෙන් ඉවතට ඇවිද ගියහ.

මම නැවතී, ලාසා දෙසින් ගස් මුදුන් මත නැවතී බලා සිටියෙමි. නමුත් කුණාටුව අපෙන් ඉවත්ව ගොස් දැන් ලාසා වෙත පැමිණ ඇත. දර්ශනය හිස් විය, මම දුටුවේ දර්ශනය බාධා කිරීමට අල්ලා ගත් අළු ඇතිරිල්ලක් වැනි මහා වලාකුළකි. වලාකුළ අංග විරහිත විය, නමුත් එය වේගයෙන් ගමන් කරන ලදී, එය ඔබට දෙවිවරුන් දෙදෙනෙකු එක් එක් අළු ඇතිරිල්ලක කෙළවර අල්ලාගෙන එය සමඟ දිව යන හැඟීම ඇති කළේය. මම බලන් ඉන්නකොට තව තවත් ගොඩනැගිලි පෙනෙන්න පටන් ගත්තා, ලාසාට එහා පැත්තේ තියෙන කන්‍යා සොහොයුරියම පෙනෙන්න පටන් ගත්තා, වලාකුළ නිමිතය දිගේ ශීඝ්‍රයෙන් පහව ගියා, ඒ වගේම සුළගේ බලයත් වැඩි වෙන්නත් එක්කම කුඩා වෙන්නත් කුඩා වෙනවා. බරින් වැඩි දූවිලි අංශු හා කැට කඩා වැටුණි.

නමුත් මම ලාසා දෙස බලා සිටියෙමි, මට ඕනෑම වේලාවක දැකිය හැකි මෝඩ දූවිලි වලාවක් නොවේ. මම ඇස් පිහදාගෙන ආයෙන් බැලුවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එහි තිබූ දේට වඩා වැඩි යමක් දැකීමට මම මට බල කිරීමට උත්සාහ කළ නමුත් අවසානයේ මම දුටුවේ යම් ගොඩනැගිලිවලින් ඔබ්බට මිනිසුන්ගේ කුඩා සාදයක් පෙනී සිටින බවයි. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක් කුංකුම සිවුරු හැඳ සිටියහ. ඔවුන් මට පුද්ගලයන් දැකීමට නොහැකි තරම් දුරින් සිටි නමුත් මම දැන සිටියෙමි - මම දැන සිටියෙමි!

මම උද්ඝාමයෙන් බලා සිටියෙමි, මගේ හදවත වෙනදාට වඩා වේගයෙන් ස්පන්දනය වේ. කුඩා මිනිසුන් කණ්ඩායම සන්සුන්ව, ඉක්මන් නොවී, පිළිවෙලට පෙරහැරක ගමන් කළහ. ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඔවුන් ටර්කියුයිස් පාලමේ

පිවිසුමට ළං වූ අතර, පසුව ඔවුන් ආසන්නයේ නැවත දිස්වන තෙක් එම සුන්දර සංවාත ව්‍යුහය විසින් මගේ බැල්මෙන් වසන් විය.

මම දැස් දල්වා බලා සිටියෙමි, කුමක්දැයි සිතා ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි. ක්‍රමක්‍රමයෙන්, වේදනාකාරී මන්දගාමී බව සමඟ, ඔවුන් තව තවත් ළං විය. අවසානයේ මා උනන්දු වූ එකම කුංකුම සිවුර මට හඳුනාගත හැකි වූ නිසා මගේ හදවත මා තුළට පැත්තා. මම සතුවින් වහලය මත නැටීමට උත්සාහ කළ නමුත් මගේ කකුල් මට ඉඩ නොදුන් නිසා මම මගේ අතපය වෙවිලීම පාලනය කර ගැනීමට අසාර්ථක උත්සාහයක් ලෙස නැවතත් මගේ දැන් බිත්තියට බදාගෙන මේ අවස්ථාවේ දුර්වලකමට වඩා කලබලයෙන් වෙවිලෙමි.

කුඩා අශ්වාරෝහක කණ්ඩායම එන්න එන්නම ළං විය, අවසානයේ ඔවුන් යටින් ශෝ ගම්මානයේ විශාල ගොඩනැගිලිවලින් මාගෙන් සැහවී සිටියේය. අශ්වයන්ගේ කුරවල ශබ්දය මට ඇසෙන්නට විය, සමහර විට අසරුවා සහ අශ්වයා අතර ඇති ලෙදර් බැගයේ සෝෂාකාරී ශබ්දය සහ ඉදහිට මිරිකන ශබ්දය මට ඇසුණි.

මම දෙපතුළෙන් හිටගෙන මට තවත් පෙනෙන ලෙස මාව උසට ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි. මම මායිම දෙස බැලූ විට, ප්‍රධාන දොරටුව දෙසට පියගැටපෙළ දිගේ සෙමෙන් ඉහළට යන හිසක් මට දැකගත හැකි විය. කෙටියෙන් කිවහොත්, කුංකුම ඇඳුමෙන් සැරසී සිටි අයෙක් හිස ඔසවා, සිනාසෙමින්, අත වනමින් සිටියේය. මම ආපසු අත වනන්නට බැරි තරමට අභිබවා ගියෙමි. මම එන්නම සිටගෙන බලා සිටියෙමි, ඉක්මනින් ඔහු නැවත මා සමඟ පැමිණෙනු ඇතැයි මම සැනසිල්ලෙන් වෙවිලෙමි.

තවත් ලාමා කෙනෙකුට වචනයක් කීවේය, ඔහුද හිස ඔසවා සිනාසුණේය. මේ වතාවේ මට මගේ ලක්ෂණ වෙනුවට තරමක් වෙවිලන ආකාරයේ සිනහවකට බල කිරීමට හැකි විය, මන්ද මම හැඟීමවලින් මිදුණු නිසා, මා තුළ හැඟීම් උතුරා යන බවක් මට දැනෙන්නට වූ අතර, මම බිඳී ගොස් එය ඔප්පු කිරීමට යන්නේ යැයි මම දැඩි ලෙස බිය වූවෙමි. මම මිනිසෙකු නොවීය.

කුඩා අශ්වාරෝහක බලඇණිය ඉහළට සහ ඉහළට නැඟී, පොත්තට ප්‍රධාන දොරටුව සඳහා, එවැනි උත්තම සාදයකට සුදුසු පරිදි විය. දැන්, මම හොඳින්ම දන්නා පරිදි, මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට මුලින්ම ඉන්මස්ට් එක වෙත ගොස් ඔහුගේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කළ යුතු අතර, පසුව ඔහු උපරිම කාලය තුළ ඉහළ කොටසේ ඔහුගේම කාමර වෙත ගමන් කරන නිසා ටිකක් ප්‍රමාද වනු ඇත. පොතලාගේ, සුදුසු කාල සීමාවකින් පසු, ඔහු මා සොයා පිරිමි ළමයෙකු එවන්නේ කොහේ සිටද?

මම මගේ කණුවෙන් බිමට ලිස්සා ගොස් මගේ දැන් සහ දණහිස් දූවිලි පිස දමා, මගේ සිවුර තරමක් ඉදිරිපත් කළ හැකි බව සහතික කර ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි. ඊට පස්සේ මම වහලේ තිබ්බ පුංචි ගෙදරට ගිනින් ඒකට ඇතුල් වෙලා බොහොම පරිස්සමෙන් හෙමින් සිරුවේ ඉනිමග දිගේ පහල තට්ටුවට නැග්ගා. පණිවිඩකරුවෙකු මා සොයා පැමිණෙන සෑම විටම මා සිටින බවට වග බලා ගත යුතු වූ අතර, පළමුවෙන්ම මට අවශ්‍ය වූයේ මා විසින්ම සකසා ගත හැකි පරිදි මා පිළිවෙලට තබා ගැනීමට වග බලා ගැනීමයි.

පාදයේ ආබාධ ඇති ඕනෑම කෙනෙකුට අපගේ ඉණිමහ තරමක් භයානක ප්‍රතිවිරෝධතා විය. ඒවා සැලකිය යුතු කණුවකින් සමන්විත වූ අතර, හොඳින් සිනිඳු කර, එක් එක් පැත්තට කැපු සටහන්වලින් එක් කකුලක් හෝ ඒ වෙනුවට, එක් පාදයක් වම් පැත්තට තබා, පසුව එක් අයෙකු දකුණු පාදය දකුණු පැත්තේ ඉහළ තට්ටුවකට තැබීය. , එකෙක් ඒ විදියට උඩට නැග්ගේ පොල්ල දනිස් දෙක අතරේ තියාගෙන. යමෙක් පරිස්සම් නොවුනහොත් හෝ කණුව ගැලවී ඇත්නම්, යමෙකු වැරදි පැත්තට ලිස්සා යනු ඇත, බොහෝ විට කුඩා පිරිමි ළමයින්ගේ මහත් ආතල් එකට. කල්පනාකාරී විය යුතු උවදුරක් වූයේ බොහෝ විට කණුව ලිස්සන විට බටර් පහනක් අතේ තබාගෙන කණුවක් මතට නැහැණු විට උණු වූ බටර් බොහෝ විට ලිස්සා ගොස් ප්‍රශ්න වැඩි කරන බැවිනි. නමුත් මෙය ඉනිමං හෝ බටර් ලාම්පු ගැන සිතීමට කාලයක් නොවීය. මම බිමට ළඟා වී, පරිස්සමෙන් නැවතත් දූවිලි පිස දමා, කැටි ගැසුණු බටර් ස්වල්පයක් ගලවා දැමුවෙමි. ඊට පස්සේ මම ගොඩනැගිල්ලේ පිරිමි ළමයින්ගේ කොටසට ගියා.

අපේ නේවාසිකාගාරයේ මම නොඉවසිල්ලෙන් ජනේලය අසලට ගොස් පිටතට එබී බැලුවේ මගේ නොඉවසිලිමත්කමේ සලකුණක් ලෙස මගේ විලිඹ බිත්තියට පයින් ගසමිනි. මම එලියෙන් බැලූවා, මේ සැරේ කම්මැලිකම නිසා, මට එළියේ බලන්න ඕන දෙයක් නැති නිසා, මට බලන්න ඕන එක ඇතුලේ!

විබෙටයේ අපි දර්පණ භාවිතා කළේ නැත - නිල වශයෙන් නොවේ, එනම් දර්පණ නිෂ්ඵල දෙයක් ලෙස සලකනු ලැබූ බැවිනි; යම් පුද්ගලයෙක් කැඩපතක් දෙස බලමින් අසූ වුවහොත් ඔහු අධ්‍යාත්මික දේවලට වඩා ලෞකික දේ ගැන සිතන බව සලකනු ලැබේ. අපට කැඩපතක් නොතිබීම මෙම ආකල්පය පවත්වා ගැනීමට විශාල උපකාරයක් විය! කෙසේ වෙතත්, මෙම විශේෂිත අවස්ථාවෙහිදී, මා කෙබඳු පෙනුමක් ඇත්දැයි බැලීමට මට හදිසි ආශාවක් ඇති වූ අතර, මම ඉතා දිලිසෙන තඹ තහඩුවක් තිබූ එක් විහාරස්ථානයකට රහසිගතව ගමන් කළෙමි. එය කෙතරම් දිලිසෙනවාද යත්,

මම මගේ සිවුරේ වාටිය එය හරහා කිහිප වතාවක් අතුල්ලමින් පසු මතුපිටින් බලා මා කෙබඳුදැයි අදහසක් ලබා ගැනීමට මට හැකි විය. මා දුටු දෙයින් දැඩි ලෙස අධෛර්යයට පත් වූ නිසා, මම 'කළු හිසක්' මෙන් දිස් වූ නිසා, මම පිහාන ආපසු තබා බාබර් භාමුදුරුවන් සොයා ගියෙමි.

ටිබෙටයේ 'කළු හිස' යනු ශුද්ධ වූ නියෝගවල නොමැති පුද්ගලයින් ය. භික්ෂූන් වහන්සේලා සහ ශාස්තෘවරුන්, ත්‍රස්පලාවන් ය, භික්ෂූන් වහන්සේලා හෝ පැවිදි ආඥාවලට යටත්ව සියලු දෙනා භිස මුඩු කළ අතර, ඔවුන් නිතරම 'රතු හිස' ලෙස හඳුන්වනු ලැබුවේ හිරු නරකම වූ විට අපට තිබුණේ එයයි. අනෙක් අතට, ගිහි මිනිසුන් කළු හිසකෙස්වලින් හිස වසාගෙන සිටි අතර, එබැවින් ඔවුන් 'කළු හිස' ලෙස හැඳින්වේ. උසස් ලාමකයින් අදහස් කරන විට අප 'කුංකුම සිවුරු' යනුවෙන් ද සඳහන් කළ බව මෙහි එකතු කළ යුතුය; අපි කවදාවත් 'කේසර සිවුර අඳින්නන්' කියලා කිව්වේ නැහැ, 'කේසරි සිවුර' කියලා විතරයි. එලෙසම අපි රතු සිවුර හෝ අළු සිවුරු ගැන කතා කළේ අපට සිවුර යනු එහි ඇතුළත සිටින පුද්ගලයාගේ තත්වය පෙන්නුම් කරන බැවිනි. සිවුර ඇතුළේ කෙනෙක් සිටිය යුතු බවත්, නැතිනම් සිවුරට එහා මෙහා යාමට නොහැකි බවත් ටිබෙට් තර්කයෙන් අපට පැහැදිලි විය!

මම පොතාලයේ බැවුම් කොරිඩෝව දිගේ ගැඹුරට හා ගැඹුරට ගමන් කළ අතර අවසානයේ මම බාබර් භික්ෂුව වෙළඳාම් කරන තරමක් විශාල කාමරයට ළං වුණෙමි. ඔහු කිසිවිටෙකත් තම කාමරයෙන් පිටව ගිය බවක් මට පෙනුනේ නැති නිසාත්, නිසැකව ම කිසි දිනෙක දේව මෙහෙයන්ට සහභාගි වූ බවක් නොපෙනුණු නිසාත්, ආචාරශීලීව භික්ෂුවක් ලෙස හැඳින්වූ අයෙකි. මම කොරිඩෝව දිගේ ඇවිද ගොස් ඔහුගේ දොරට ඇතුළු වුණෙමි. සාමාන්‍ය පරිදි එම ස්ථානය පිරි ඉතිරි ගියේ එල්ලී සිටින, වැඩ සිටි වැඩ මුර නැති භාමුදුරුවරුන්ගෙන්, බාබර් භාමුදුරුවෝ, මුළුතැන්ගෙයි භාමුදුරුවරු, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔළුගෙඩි ගසා තම සහ වෙනත් කෙනෙකුගේ කාලය නාස්ති කළ හැකි ඕනෑම තැනකය. නමුත් අද එම ස්ථානය ගැන තරමක් උද්යෝගිමත් වාතාවරණයක් ඇති වූ අතර, මම හේතුව සොයා බැලුවෙමි.

පහත් බංකුවක් මත කැපි පෙනෙන ලෙස ඉරි ගිය සහ ඉරි ගිය සහරා ගොඩකි. පෙනෙන විදිහට එක් භික්ෂූන් වහන්සේ නමක් වෙළඳුන් පිරිසකට යම් සේවාවක් කර ඇති අතර, වෙළෙන්දෝ ඔවුන්ගේ හඳවතේ කරුණාවෙන් ඉන්දියාවෙන් විවිධ අවශ්‍යතා සඳහා ගෙන ආ සහරා සහ පත්‍රිකා තොගයක් ඔහුට ලබා දී ඇත. දැන් බාබර් භික්ෂුවගේ කාමරයේ භික්ෂූන් වහන්සේලා විශාල පිරිසක් සිටි අතර, ඔවුන් ඉන්දියාවේ ටික කලක් ගත කළ තවත්

හික්ෂුවක් එනතුරු බලා සිටි අතර සභරාවල ඇති දේ තේරුම් ගැනීමට උපකල්පනය කළ හැකිය.

හික්ෂුන් වහන්සේලා දෙනමක් සභරාවක තිබූ පින්තූරයකට සිනාසෙමින් කතා කරමින් සිටියහ. එකෙක් අනෙකාට සිනාසෙමින් කීවේය, “අපි මේ සියල්ල ගැන ලොබ්සාන්ගේගෙන් විමසිය යුතුයි, ඔහු එවැනි දේවල් පිළිබඳ විශේෂඥයෙකු විය යුතුයි. මෙහාට එන්න, ලොබ්සාන්ගේ!” මම ඔවුන් බිම වාඩි වී පින්තූර දෙස බලා සිටි ස්ථානයට ගියෙමි. මම ඔවුන්ගෙන් සභරාව ගත්තා, එවිට එක් අයෙක් පැවසුවේ, “එහෙත්, බලන්න, ඔබ සභරාව උඩු යටිකුරු කර ඇත; ඔබ එය තබා ගත යුතු ආකාරයවත් දන්නේ නැත. අවාසනාවට, මගේ ලැජ්ජාවට, ඔහු නිවැරදි බව මට පෙනී ගියේය. මම ඔවුන් අතර වාඩි වී විඩාත්ම කැපී පෙනෙන පින්තූරය දෙස බැලුවෙමි. එය දුඹුරු පැහැයෙන් යුක්ත විය, සේපියා, නිවැරදි යෙදුම වනු ඇතැයි මම සිතමි, එය අමුතු පෙනුමක් ඇති කාන්තාවක් නිරූපණය කරයි. ඇය විශාල මේසයක් ඉදිරිපිට උස් මේසයක් මත හිඳගෙන සිටි අතර, විශාල මේසය මත රාමු කළ සම්බන්ධයක් මත කාන්තාවගේ පින්තූරයක් හෝ ජර්නිබ්බයක් විය.

ඇගේ ඇඳුම මා තුළ කුතුහලයක් ඇති කළේ එය හික්ෂුවකගේ සිවුරට වඩා දිග බව පෙනුණු බැවිනි. ඇයට කැපී පෙනෙන තරම් කුඩා ඉණක් තිබූ අතර එය තවත් කුඩා කිරීම සඳහා තදින් බැඳ ඇති නමුත් ඇගේ දැත් දැඩි ලෙස පුළුස්සා ඇත, මම ඇගේ පපුව දෙස බැලූ විට ඇගේ ඇඳුම සැලකිය යුතු ලෙස පහත්-භයානක ලෙස පහත් වූ නිසා මම ලැජ්ජාවෙන් රතු වී සිටියෙමි, මම පැවසිය යුතුයි. - ඇය ඉදිරියට නැමුවහොත් කුමක් සිදුවේදැයි මම කල්පනා කළ බව මගේ ලැජ්ජාවට මට වැටහුණි. නමුත් මේ පින්තූරයේ ඇය සිටියේ දැඩි ලෙස කෙළින් පිටුපසට තබාගෙනය.

අපි එතන ඉඳගෙන පින්තූරය දිහා බලාගෙන ඉන්නකොට තවත් භාමුදුරු කෙනෙක් ඇවිත් අපිට පිටිපස්සෙන් හිටගත්තා. අපි ඔහුව ගණන් ගත්තේ නැහැ. වටේට ඇඹරෙමින් සිටි අයගෙන් එක් අයෙක්, “ඇය කුමක් කරනවාද?” යන්නම් ඇතුලට ගිය භාමුදුරුවෝ නැමිලා යටින් ලියලා තියෙන දේ කියෙව්වා, ඊට පස්සේ උපාරුවෙන් කිව්වා, “අනේ එයා මූණ හදාගන්නවා විතරයි, ලිප්ස්ටික් ගහනවා, එහෙම කළාම ඇඟිබැම පැන්සල පාවිච්චි කරනවා. ඒක රූපලාවන්‍ය වෙළඳ දැන්වීමක්.” මේ සියල්ල මට විශ්වාස කළ නොහැකි තරමට ව්‍යාකූල විය. ඇගේ මුහුණ සකස් කරනවාද? ලිප්ස්ටික් දානවාද? ඇඟි බැම පැන්සල දානවාද?

මම පිටුපසින් සිටි ඉංග්‍රීසි කියවන හික්ෂුව දෙසට හැරී, “නමුත් ඇයට ඇගේ මුඛය ඇති තැන සලකුණු කිරීමට අවශ්‍ය ඇයි? ඇය දන්නේ නැද්ද?” ඔහු මට සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය: “මේ සමහර අය, ඔවුන් තම තොල් වටා රතු හෝ තැඹිලි දමා, එය ඔවුන්ව වඩාත් ආකර්ෂණීය කරයි. ඔවුන් එසේ කළ විට ඔවුන් ඔවුන්ගේ ඇඟිබැමවලට සහ සමහර විට ඔවුන්ගේ ඇඟිබැමිවලට දේවල් කරයි. ඒ ලොට් එකෙන් ඉවර වුණාට පස්සේ ඒගොල්ලෝ ගිහින් විවිධ පාටවල දුහුවිලි මුණේ දානවා.” මේ සියල්ල මට ඉතා අමුතු දෙයක් ලෙස පෙනුණු අතර, මම ඇසුවෙමි, “නමුත් ඇය ඇගේ ශරීරයේ ඉහළ කොටස ආවරණය වන පරිදි ඇගේ ඇඳුම නොගන්නේ ඇයි?” හැමෝම මට හිනා වුණා, නමුත් හැමෝම මම මොනවද කරන්නේ කියලා බලන්න හොඳට හොයලා බැලුවා. ඉංග්‍රීසි කියවන හික්ෂුව සියල්ලටම වඩා හයියෙන් සිනාසී, “මේ බටහිර ජාතිකයන් ඔවුන්ගේ සාදවලදී ඔබ දුටුවහොත් ඔබට පෙනී යනු ඇත, ඔවුන් ඔවුන්ගේ පපුවේ ඉතා ස්වල්පයක් පැළඳ සිටින නමුත් ඉණෙන් පහළින් ඉතා විශාල ප්‍රමාණයක් පැළඳ සිටින බව!”

මම පින්තූර දෙස බැලුවෙමි, ඒවා සියල්ලම තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි. ගැහැනිය මේ තරම් අපහසු ඇඳුම් ඇඳගෙන ගමන් කරන්නේ කෙසේදැයි මම දුටුවේ නැත. ඇයට පාද නොමැති බව පෙනෙන්නට තිබුණත්, රෙදි බිමට බැස ඇය පිටුපසින් ගියේය. ඒත් ඉංගිරිසි කියවන භාමුදුරුවෝ සභරා ගැන අනිත් අයට කියනවා ඇහුණාම මට ඒ හැමදේම ඉක්මනින්ම අමතක වුණා.

“මෙය බලන්න, දිනය පවසන්නේ 1915, බටහිර රටවල ඉතා විශාල යුද්ධයක් පවතින අතර එය මුළු ලෝකයම ආවරණය කිරීමට යන්නේ ය. මිනිස්සු රණ්ඩු වෙනවා, එකිනෙකා මරා ගන්නවා, ඔවුන් පොළොවේ වළවල් හාරා ඔවුන් එම වළවල්වල රැඳී සිටිනවා, වර්ෂාව පැමිණි විට ඔවුන් බොහෝ දුරට ගිලී යයි.

"යුද්ධය කුමක් ගැනද?" තවත් හික්ෂුවක් ඇසුවා. "අනේ, යුද්ධය මොකක් ගැනද කියලා කමක් නැහැ, බටහිර මිනිස්සුන්ට සටන් කරන්න කිසිම හේතුවක් අවශ්‍ය නැහැ, ඔවුන් සටන් කරනවා විතරයි." ඔහු සභරා කිහිපයක් පෙරළා, පසුව ඔහු වෙනත් ස්ථානයකට පැමිණියේය. එය ඉතා කැපී පෙනෙන දෙයක් පෙන්නුම් කළේය, එය විශාල යකඩ පෙට්ටියක් බව පෙනෙන්නට තිබුණි, සහ පින්තූරයට අනුව එය පැන යාමට උත්සාහ කරන සොල්දාදුවන් මතින් බිමට දිව යයි. ඉංග්‍රීසි කියවන හික්ෂුව පැවසුවේ “ඒක තමයි අලුත්ම

සොයාගැනීම; එය ටැංකියක් ලෙස හැඳින්වේ, එය යුද්ධය ජය ගන්නා දෙයක් විය හැකිය.

අපි බැලුවෙමු, අපි යුද්ධය ගැන සිතුවෙමු, ඔවුන්ගේ භෞතික ශරීරය විනාශ වූ විට සියලුම ආත්මයන් තුවාල වන බව අපි සිතුවෙමු. ඒ ඉබාගානේ යන හැම ආත්මයකටම පිහිට වෙන්න හඳුන්කුරු කියක් පුව්වන්න වෙයිද කියලා මට හිතනා.

“බ්‍රිතාන්‍යයන් තවත් ගුර්කා බලඇණියක් ඇති කරනවා, මම දකිනවා,” ඉංග්‍රීසි කියවන භික්ෂුව පැවසීය. නමුත් ටිබෙටයෙන් කිසිම අධ්‍යාත්මික ආධාරයක් ඉල්ලා සිටීමට ඔවුන් කිසිවිටෙක සිතන්නේ නැත. ඔවුන් එසේ නොකිරීමට මම තරමක් සතුටු වූයේ සියලු ඝාතන, සියලු ලේ වැගිරීම්, සියලු දුක් වේදනා පිළිබඳ කිසිදු හැඟීමක් මට නොපෙනෙන බැවිනි. එක සෙට් එකකට තව සෙට් එකකට එකග වෙන්න බැරි නිසාම වැඩුණු පිරිමින්ට දබර කර කර ගුටි බැට දෙන්නට තරම් මට එය කෙතරම් මෝඩකමක් ලෙස පෙනුනි. පසුව බටහිර ලෝකයට ගමන් කිරීම මගේ අවාසනාවන්ත ඉරණම යැයි සිතීමට මම සුසුම්ලමින් සැලකිය යුතු කෝපයකින් හිස වැනුවෙමි. කලින් නියම කර තිබූ සියල්ල, මගේ අනාගතය ඉතා පැහැදිලි ලෙස මට පැවසූ නමුත්, මට පැවසූ කිසිම දෙයකට මම කැමති නොවීය, එය ඕනෑවට වඩා දුක් විඳීමට, ඕනෑවට වඩා දුෂ්කරතා ඇති කළේය!

"ලොබ්සාං!" හඬක් මා දෙසට ඇදී ගියේය. මම ඔප්ව උස්සලා බැලුවා, බාබර් හාමුදුරුවෝ මට ඇවිත් එයාගේ කකුල් තුනේ ස්ටුල් එකෙන් වාඩි වෙන්න කියලා සංඥා කරනවා. මම එසේ කළ අතර, ඔහු මගේ පිටුපසින් සිට අපගේ හිස මුඩු කළ විශාල තලය අතට ගත්තේය. ඔහු සබන් හෝ ජලය භාවිතා නොකළ අතර, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔහු දැලි පිහියෙන් ගල් කැබැල්ලක් හරහා පහර කිහිපයක් සිදු කළේය, පසුව ඔහුගේ වම් අතින් මගේ පන්සල් තදින් අල්ලාගෙන ඔහු මගේ හිස් කබලෙන් කඩුල්ල ඉවත් කිරීමේ වේදනාකාරී ක්‍රියාවලිය ආරම්භ කළේය. . අප කිසිවෙක් මෙම ක්‍රියාවලියට කැමති නොවූ අතර, අපි සියල්ලෝම අපේක්ෂා කළේ ලේ වැගිරෙන හිසකින් - හිස කපා, කපන ලද සහ තුවාල වූ හිසකින්. කෙසේ වෙතත්, ටිබෙට් ජාතිකයන් මෘදු නොවේ, ඔවුන් වේදනාවේ පළමු හෝඩුවාවෙන් කැගසන්නේ නැත. ඒ නිසා හාමුදුරුවෝ-බාබර් සුරනකොට මම එතන ඉදගත්තා. "මම හිතන්නේ මම ඔයාගේ බෙල්ල කපාගන්නවා නම් හොඳයිද?" ඔහු කිව්වා. "ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයා ආපසු පැමිණ ඇති බව ඔබට වැටහෙනවා - ඔබට ඉක්මන් කිරීමට අවශ්‍ය වනු ඇත, අහ්?" එසේ කියමින් ඔහු මගේ හිස මගේ

දණහිස් අතරින් වාගේ පහළට තල්ලු කර, පසුව මගේ හිස මගේ බෙල්ලට එකතු වූ දිගු කොණ්ඩය දෙස වෙහෙස මහන්සි වී සිටීමට පටන් ගත්තේය. හැම වෙලාවෙම ඔහු මට පිඹිමින්, ඔහු කැපූ කොණ්ඩය පිඹිමින්, ඒ සෑම අවස්ථාවකම (මම නියම වෙලාව අනුමාන කළොත්!) මම හුස්ම අල්ලා ගත්තේ ඔහුගේ හුස්ම හොඳ නැති නිසාත්, පෙනෙන විදිහට ඔහුගේ දත් දිරා ගිය නිසාත් , යමක්. අවසානයේදී, ඔහු සිටීම අවසන් කළ අතර, අපි සිටීම් ගණනාවකින් ලේ ඉවත් කිරීමට පටන් ගත්තෙමු. කවුරුහරි කිව්වා, "එය නතර කිරීමට ඉක්මන්ම ක්රමය වන්නේ සෑම සිටීමකටම කඩදාසි කැබැල්ලක් තැබීමයි. ඒක උත්සාහ කරමු." ඒ නිසා මම අවසන් කළේ ලේ තැවරුණු පැව් වලට ඇලවූ කුඩා කොන තුනේ කඩදාසි කැබලි සහිත බියගුල්ලෙකු වැනි දෙයක් දෙස බලමිනි.

කාලයක් යනතුරු මට වෙන කරන්න දෙයක් නැති නිසා මම බාබර් භාමුදුරුවන්ගේ කාමරේට වෙලා කතා බහ අහගෙන හිටියා. බටහිර ලෝකයේ කාරණා ඉතා නරක තත්ත්වයක පවතින බව පෙනෙන්නට තිබුණි, ලෝකය ගිනිගෙන ඇති බව පෙනෙන්නට තිබුණි. රුසියාවේ කරදරයක්, එංගලන්තයේ කරදරයක්, අයර්ලන්ත ජනතාව කලබලයක් ඇති වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි - ටිබෙටයේ අපි පමණක් සාමකාමී විය. ශතවර්ෂ ගණනාවකට පෙර ටිබෙටය ගැන කියූ අනාවැකි සිහිපත් කරන විට මම නිහඬව සිටියෙමි, අපේ කාලයේ, මගේ ජීවිත කාලය තුළ, ඇත්ත වශයෙන්ම, ටිබෙටයේ අපට අපේම කරදර ඇති බව මම දැන සිටියෙමි. අපගේම ආදරණීය දලයි ලාමා අවසාන සැබෑ දලයි ලාමා වනු ඇති බවත්, තවත් එක් අයෙකු සිටියත් ඔහු එම අධ්‍යාත්මික වැදගත්කමකින් නොසිටින බවත් මම දැන සිටියෙමි.

ඉඩලි මම පිටුවක් පෙරළා බැලූ විට අසාමාන්‍ය පින්තූරයක් දුටුවෙමි; එය පෙට්ටි විශාල ප්‍රමාණයකින් සමන්විත වන අතර දෙපැත්තෙන් කපා කැලී කපා ඇති අතර, පැතිවලින් මිනිසුන්ගේ මුහුණු එබී බැලුවේය. පෙට්ටි සියල්ලම එකට එකතු කර ඇති අතර, ඒවා දුමාරයක් නහමින් සිටි කිසියම් යක්ෂයෙකු විසින් ඇදගෙන යන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. පෙට්ටිවලට යටින් රවුම් දේවල් තිබූ අතර ඒවා අතර පේළි දෙකක් ඇති බව පෙනෙන්නට තිබුණි. ඒ මොකක්ද කියන එකේ වැදගත්කම මට කොහෙත්ම හිතාගන්න බැරි වූනා, ඒව රෝද කියල මම ඒ වෙලාවේ දැනගෙන හිටියේ නෑ, මම දැක්කේ කෝවිටියක් නිසා ටිබෙටයේ තියෙන්නේ යාඤා රෝද විතරයි. මම ඉංග්‍රීසි කියවන භාමුදුරුවන් දෙසට හැරී ඔහුගේ සිවුරෙන් ඇද්දෙමි. අවසානයේදී ඔහු මා දෙසට හැරුණු අතර, එහි සඳහන් දේ මට කියන්නැයි මම ඔහුගෙන් ඉල්ලා

සිටියෙහි. ඔහු මට පරිවර්තනය කළේ එය ආලෝකයේ භෞතික ගුණයක් බවයි.

තවත් පින්තූරයක් මා සිත් ගත් අතර සියලු පැහැදිලි කිරීම්වලට වඩා මා ප්‍රබෝධමත් කළේය; එය සරුංගලයක් ලෙස දිස් වූ අතර එය නූලක් නොමැතිව පොළොවට සම්බන්ධ විය. මෙම සරුංගලය රෙදි වලින් ආවරණය වූ රාමුවක් ලෙස පෙනුන අතර, එහි ඉදිරිපස පින්තූරයේ නිරූපණය අනුව, කැරකෙමින් තිබිය යුතු දෙයක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මෙම සරුංගලය තුළ දෙදෙනෙකු සිටින බව මම දුටුවෙමි. ඉදිරිපස සහ එක් අයෙක් පිටුපසින් සම්පව වාඩි වී සිටිති. ඉංග්‍රීසි කියවන තරමක් මිත්‍රශීලී භාමුදුරුවෝ මට කිවවා ඒක ගුවන් යානයක්, මම කවදාවත් අභලා නැති දෙයක් කියලා. මා කවදා හෝ ලැමසේරියෙන් හෝ නියෝගයෙන් තොරව හරිනු ලැබුවහොත්, මම ඔරුකාරයෙක් නොව, ඒ වෙනුවට බටහිර රටවල ඔවුන් සතුව තිබූ අමුතු සරුංගල් පියාසර කරන අයගෙන් කෙනෙකු වනු ඇතැයි මම තීරණය කළෙමි. ඉන්පසුව, මම එම පිටු පෙරළන විට, මම තවත් දෙයක් දුටුවෙමි, එය ටික වේලාවකට මා බියට පත් කළ දෙයක් - එයම දස්කමක් විය - මේ දෙය රෙදිවලින් හෝ යම් ද්‍රව්‍යයකින් ආවරණය කර ඇති දිගු නළයක් ලෙස දිස් විය. එය පෙන්වුම් කළේ නගරයකට ඉහළින් පියාසර කර නගරයට විශාල කළු දේවල් හෙළන්නාක් මෙනි. අනෙකුත් පින්තූරවල කළු පැහැති දේ ගොඩබසින ආකාරය පෙන්වුම් කළ අතර, ගොඩනැගිලි අහසේ පියාසර කරන විට ආලෝකය සහ හානි පෙන්වුම් කළේය. එය එංගලන්තයට බෝම්බ දැමීමට භාවිතා කරන ලද සෙප්පලින් නම් දෙයක් බවත්, බෝම්බයක් යනු අධිබලති පුපුරණ ද්‍රව්‍ය පිරවූ ලෝහ කැනිස්ටර් එකක් බවත්, එය ගොඩබසින විට මාර්ගයෙන් සියල්ල පුපුරවා හරින බවත් භාමුදුරුවෝ මට පැවසූහ. මෙම සභරා තුළ සාමය පිළිබඳ කිසිවක් නොමැති බව මට පෙනී ගියේය, ඒ වෙනුවට, ඔවුන් කටයුතු කරන්නේ යුද්ධය සමඟ පමණි. පිරිමින්ගේ කෝපාවිෂ්ට තෘෂ්ණාව අවුස්සන පිංතූර මා ප්‍රමාණවත් ලෙස බැලූවා යැයි සිතූ මම සභරා බිම තබා ඉංග්‍රීසි කියවන භාමුදුරුවන්ට සහ බාබර් භාමුදුරුවන්ට මගේ ස්තූතිය පුද කර නැවත ඉහළට ගමන් කළෙමි. මම ඉක්මනින්ම පණිවිඩකරුවෙකු බලාපොරොත්තු විය හැකි බව මම දැන සිටි නේවාසිකාගාරය.

නිමක් නැති දවස ගෙවී ගියේය. නැවත වරක් ත්සපා කාලය උදා විය. මම ශාලාවට බැස අනෙක් අය සමඟ මගේ කෑම කෑවෙමි, නමුත් දවස නිමක් නැති,

නිමක් නැති බව මම පාපොච්චාරණය කරමි. කෑම අරුවිය අඩුයි, ඒත් ප්‍රයෝජනයක් අරගෙන වෙලාව තියෙනකම් කන්න ඕන කියලා හිතනා.

මගේ පාත්‍රය පිරිසුදු කර ගත් මම කෑම ශාලාවෙන් පිට වී නැවත නේවාසිකාගාරයට ගොස් ජනේලයෙන් එපිට අපේ ගොඩනැගිලි වටකර ඇති කාර්යබහුලත්වය දෙස බලා මද වෙලාවක් සිටගෙන සිටියෙමි.

දහවන පරිච්ඡේදය

වැඩි කල් නොගොස් අපේ කොරිඩෝවට කොල්ලෙක් ආවා “ලොබ්සාං! ලොබ්සාං!” මම ඉක්මනින් කාමරය හරහා ගොස් ඔහු ඇතුළු වීමට සූදානම් වන විට දොර අසලදී ඔහුව මුණගැසුණි. “පව්!” ඔහු කෑගසමින්, ඔහුගේ නළලෙන් මනාකල්පිත දහඩිය පිසදමමින්, “මම ඔයාව හැමතැනම බැලුවා. සැහවී සිටියාද නැත්නම් වෙනත් දෙයක්ද? ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයාට ඔබව අවශ්‍යයි. “ඔහු මොන වගේද?” මම ඇහුවේ යම්කිසි කලබලයකින්. “වගේ ජේනවා? වගේ ජේනවා? ඔබ ඔහුගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ කෙසේද? ඔබ ඔහුව මීට දින කිහිපයකට පෙර දුටුවේය, ඔබට කුමක් හෝ අසනීපයක්ද, අසනීපයක්ද? කොල්ලා ඉබාගාතේ ගියේ මෝඩ කම ගැන කොඳුරමින්. . . මම ඉවතට හැරී මගේ සිවුර කෙළින්ම ඇද ගත් අතර මගේ පාත්‍රය සහ වමත්කාරජනක පෙට්ටිය එහි ඇති බව සහතික විය. ඊට පස්සේ මම කොරිඩෝව දිගේ ඇවිදගෙන ගියා.

දෙහි ගාගත් බිත්තිවලින් සැරසුණු පිරිමි නිවාසයෙන් පිට වී වඩාත් විසිතුරු ලාමාස්ගේ නිල නිවාසයට ඇතුළු වීම සතුටක් විය. මම මෘදු ලෙස ඉබාගාතේ යන විට මා පසුකර ගිය බොහෝ කාමර මට දැකගත හැකි විය. බොහෝ ලාමාවරු ඔවුන්ගේ දොරවල් විවෘතව තබා ගත්හ. මෙන්න වයසක මිනිසෙක් තම පබළුවලට ඇඟිලි ගසමින් නිමක් නැතිව කියමින් සිටියේය, “ඕම්! මනි පද්මේ හම්!” තවත් අයෙක් ගෞරවාන්විතව පැරණි, පැරණි පොතක පිටු පෙරලමින්, ශුද්ධ ලියවිල්ලෙන් තවත් අර්ථයක් සඳහා නොනවත්වා සොයමින් සිටියේය. මේ මහලු මිනිසුන් ‘රේබා අතර’ කියවීමට උත්සාහ කිරීම - මුලින් එහි නොදැමූ එම පණිවිඩ ලිවීමට කියවීමට උත්සාහ කිරීම මට වදයක් විය. එවිට ඔවුන් “ලාමා සෝ-ඇන්ඩ්-සෝ විසින් ශුද්ධ ලියවිල්ලේ නව අර්ථකථනයක්” සමඟ පුපුරා ගියේය. ඉතා පැරණි මිනිසෙක්, සුදු රැවුලක් ඇති,

මෘදු ලෙස යාඥා රෝදයක් කරකවමින් සහ ඔහු එසේ කරන විට තමාටම කෙදිරිගාමින් සිටියේය. තවත් අයෙක් තමා ගැනම ප්‍රකාශ කරමින් සිටියේය - ඉදිරි දේවධර්ම විවාදයක් සඳහා ප්‍රයෝගිකව ඔහු ප්‍රමුඛයෙකු විය.

“දැන් ඔයා මගේ පිරිසිදු බිමට කුණු ගේන්න එන්න එපා, තරුණ ලේන්සුව!” තම බුරුසුව මත හේත්තු වී මා දෙස බැඳරුම් ලෙස බලන විට පරීක්ෂාකාරී වියපත් පිරිසිදු කිරීමේ භික්ෂුවක් පැවසුවේ, “මම දවස පුරා මෙහි වැඩ කරන්නේ ඔබ වැනි අය වෙනුවෙන් නොවේ!” “ගිහින් ජනේලයෙන් පනින්න, පරණ එකා!” මම ඔහු පසුකර යද්දී රළු ලෙස කීවෙමි. ඔහු දිගු කර මා අල්ලා ගැනීමට උත්සාහ කළ නමුත්, ඔහුගේ දිගු බුරුසු හසුරුව මතින් පැකිලී, සෝෂාකාරී සෝෂාවක් සමඟ බිම වැටුණි. මම මගේ පියවර ඉක්මන් කළේ ඔහුගේ දෙපයින් නැඟීමට පෙර හිස ආරම්භ කිරීමටයි. කිසිවෙක් කිසිදු සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ නැත; යාඥා රෝද තවමත් මුමුණමින් හා හඬින්, ප්‍රකාශය තවමත් ප්‍රකාශ කර ඇත, සහ කටහඬ තවමත් ඔවුන්ගේ මන්ත්‍රවලට ඇතුල් විය.

සමහර අසල කාමරයක මහලු මිනිසෙක් උකුස්සන් කරමින් බියකරු ගබ්ද සමඟ උගුර පැදුවේය. “භ්රුක්! භ්රුක්! උභ්භා!” ඔහු සහන ලබා ගැනීමේ අසීමිත උත්සාහයේ යෙදී සිටියේය. මම ඇවිදගෙන ගියා. මෙම කොරිඩෝව දිගු වූ අතර, මට ලැමැස්ටික් ලයින් හි පහළම ස්වරූපයේ නිල නිවාසයේ සිට ඉහළම ලාමාවරුන් වෙත ගමන් කිරීමට සිදු විය. දැන්, මම 'වඩා හොඳ' ජර්දේශය දෙසට ගමන් කරන විට, තව තවත් දොරවල් වැසී ගියේය. අන්තිමේදී මම ප්‍රධාන කොරිඩෝව නිවා දමා කුඩා ඇමුණුමකට, එනම් 'The Special Ones' වසමකට ඇතුළු වුණෙමි. මෙන්න, ගෞරවනීය ස්ථානයේ, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පෝතාලයේ සිටියදී පදිංචි විය.

වේගයෙන් ගැහෙන හදවතින් මම දොර ළඟ නතර වී තට්ටු කළෙමි. "එන්න!" හොඳ ආදරණීය කටහඬක් කිව්වා. මම ඇතුළු වී ජනේලයට පිටුපා වාඩි වී සිටි දිලිසෙන පුද්ගලයාට මගේ වාරිත්‍රානුකූල දූනු තැබුවෙමි. ලාමා මිත්ග්ගාර් ඩොන්ඩුප් මා දෙස කාරුණිකව සිනාසුණු අතර පසුගිය දින හතක් හෝ ඊට වැඩි කාලය තුළ මා හැසිරුණු ආකාරය බැලීමට මා දෙස හොඳින් බැලුවේය. "වාඩ්වෙන්න, ලොබ්සා, වාඩ්වෙන්න!" ඔහු කීවේ තමා ඉදිරියේ තැබූ කුෂන් එකක් පෙන්වමිනි. ඔහු මගෙන් ප්‍රශ්න අසද්දී අපි ටික වේලාවක් වාඩි වී සිටියෙමු - පිළිතුරු දීමට වඩාත්ම දුෂ්කර ය, සමහර ඒවා ද විය! මේ ශ්‍රේෂ්ඨ මිනිසා ආදරයේ සහ හක්කියේ ගැඹුරුම හැඟීම්වලින් මාව පුරවා

ගත්තා. මට අවශ්‍ය වූයේ ඔහු ඉදිරියේ නොකඩවා සිටීම හැර වෙන කිසිවක් නොවේ.

"අන්තර්ගත තැනැත්තා ඔබ ගැන ඉතා සතුටුයි," ඔහු නිෂ්ක්‍රීය ලෙස ප්‍රකාශ කළේය, "එය යම් ආකාරයක සැමරුමක් ඉල්ලා සිටිය යුතු යැයි මම සිතමි." ඔහු අත දිගු කර ඔහුගේ කුඩා රිදී සීනුව ගැසුවේය. සේවනය කරන භික්ෂුවක් ඇතුළු වී පහත් මේසයක් ගෙන ආවේය, එම විසිතුරු දේවලින් එකක් කැටයම් කරන ලද සහ බොහෝ වර්ණවලින් යුක්ත විය. කාලකණ්ණි දේවල් සිරීමට හෝ සලකුණු කිරීමට මම නිතරම බිය විය. මේසය මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ දකුණු පසින් තබා ඇත. මා දෙස බලා සිනාසෙමින්, ලාමා උපස්ථායක භික්ෂුව දෙසට හැරී, "ඔබ ලෝබ්සං සඳහා සරල මේසය සූදානම් කර තිබේද?" කියා ඇසීය. "ඔව් ගුරුතුමනි," මිනිසා පිළිතුරු දුන්නේය. "මම දැන් ඒක ගේන්නමි." ඔහු පිටත්ව ගියේ, සියල්ලටම වඩා හොඳම 'ආභරණ' තිබූ ඉතා සරල මේසයක් රැගෙන ඉක්මනින් ආපසු යමිනි. එය ඉන්දියාවේ දේවල් වලින් පටවා තිබුණි. ඉන්පසුව සිනි ඉසින ලද සිරස් වර්ගයකින් ආවරණය කරන ලද පැණිරස හා ඇලෙන සුළු කේක් , අව්‍යාජ දමන ලද walnuts, දුර බැහැර රටකින් ගෙනා විශේෂ වෙස්තට් සහ තවත් බොහෝ දේ මගේ හඳවනට සතුටක් ගෙන දුන්නේය. අජීර්ණයෙන් පෙළුණු විට අප භාවිත කළ ඖෂධ පැළෑටි විශාල භාජනයක් ද මා අසල තැබූ සේක.

තවත් උපස්ථායක භික්ෂුවක් කුඩා කෝප්ප සහ තැම්බෙන ඉන්දියානු තේවලින් පිරුණු විශාල ජෝගුවක් රැගෙන ඇතුළු විය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ ලකුණක් මත ඔවුන් ඉවත් වූ අතර, මට Tsampa වෙතින් ප්‍රසන්න වෙනසක් සිදු විය! ජීවිතයේ කිසිදාක ත්සපා හැර අන් කිසිවකුගේ රස නොවිඳ ඇති අනෙකුත් ගෝලයන් ගැන සිතන්නට මම වෙහෙස නොවෙමි. ඔවුන් ජීවත්ව සිටින තාක් කල් ඔවුන්ගේ එකම ආහාරය වන්නේ tsampa බව මම හොඳින් දැන සිටි අතර, ඔවුන් හදිසියේම ඉන්දියාවේ මෙම විදේශීය ආහාරවල රසයක් ලබා ගන්නේ නම් එය ඔවුන් අතෘප්තියට පත් කරනු ඇතැයි යන සිතිවිල්ලෙන් මම මා සනසා ගත්තෙමි. මම දැනගෙන හිටියා මට ජීවිතේ අමාරු කාලයක් එනවා කියලා, ඉක්මනින්ම මට ගොඩක් වෙනස් කෑම වර්ග එන බව මම දැනගෙන හිටියා, ඒ නිසා මගේ පොඩි කොල්ලා තෘප්තිමත් භාවයෙන් මම හිතුවා ප්‍රසන්න දේවල පෙර රස බැලීමේ වරදක් නැහැ කියලා. මම දැනටමත් විදදරාගත් අප්‍රසන්න දේවලට වන්දි ගෙවීමට. ඒ නිසා මම ඕනෑවට වඩා කෑවේ නිස්කලංක භාවයෙන්. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා නිශ්ශබ්ද වූ අතර ඔහුට තිබුණේ තේ පමණි - ඉන්දියානු

ප්‍රභේදය. නමුත් අවසානයේදී, අතිශය කතාශාලක සුසුමක් පිට කරමින්, මට තවත් කුඩා කැබැල්ලක්වත් ගත නොහැකි බව මම තීරණය කළෙමි, ඇත්ත වශයෙන්ම, එම කාලකණ්ණි ආහාරය දුටු පමණින් මට අප්‍රසන්න බවක් පෙනෙන්නට පටන් ගත්තේය, එය මගේ දෘෂ්ටිය වර්ණවත් කරයි, මට හැඟුනේ - හොඳයි - සතුරන් මා තුළ සටන් කරනවා වගේ. සමහර අනවශ්‍ය පැල්ලම් මගේ ඇස් ඉදිරිපිට පාවෙන බව මට වැටහුණි, එබැවින් මට තවත් කෑමට නොතිබුණි, වැඩි වේලාවක් යාමට පෙර මට වෙනත් ස්ථානයකට යාමට සිදු විය, මන්ද ආහාරය මගේ බඩ තරමක් වේදනාකාරී ලෙස දිගු කර ඇත!

මම ආපසු පැමිණෙන විට, තරමක් සුදුමැලි, සැලකිය යුතු ලෙස සැහැල්ලු සහ මඳක් සෙලවුණ, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තවමත් වාඩි වී සිටියේය, තවමත් නොකැළඹී, තරමක් යහපත් ය. මම නැවත සන්සුන් වන විට ඔහු මා දෙස සිනාසෙමින්, “හොඳයි! දැන් ඔබ ඔබේ තේ බොහොමයක් පානය කර නැති වී ඇත, ඔබට අවම වශයෙන් ඒ ගැන මතකයක් හෝ තිබේ, එය ඔබට උපකාර විය හැක. අපි විවිධ දේවල් ගැන කතා කරමු. ” මම ඉතා සුවපහසු ලෙස පදිංචි විය. ඔහුගේ ඇස් කැරකෙමින් තිබුණා, සැකයකින් තොරව මගේ තුවාල සිදුවූයේ කෙසේදැයි කල්පනා කරමින්, පසුව ඔහු මට මෙසේ කීවේය . ශුද්ධෝත්තම පියතුමා මට ඒ ගැන සියල්ල කීවේය, ඔහු දුටු දේ මට කීවේය, ඔහුට සත්‍යය පැවසීමට ඔබ තෙරපා හැරීමේ අවදානමක් ඇති බව මට කීවේය. ඔහු ඔබ ගැන ඉතා සතුටුයි, ඔහු ඔබ ගැන ඇති වාර්තා ගැන ඉතා සතුටුයි, ඔහු දුටු දෙයින් ඉතා සතුටුයි, මන්ද ඔබ මා සොයන විට ඔහු ඔබ දෙස බලා සිටියේය, දැන් මට ඔබ ගැන විශේෂ නියෝග තිබේ. ” ලාමා මා දෙස බලා මද සිනහවක් පෑවේය, මගේ මුහුණේ ඇති බව මා දන්නා ඉරියව්වෙන් සතුටු විය හැක. සසඳන විට අනාගතයේදී එතරම් තරක ලෙස නොපෙනෙන ලෙස තවත් කරදර, තවත් දුක්ඛිත කතා, දැන් විදදරාගැනීමට තවත් දුෂ්කරතා ඇති බව මම සිතුවෙමි. මට අමාරුයි, මම මටම හිතුවා. සටනකදී සරුංගල් පියාසර කළ සමහරුන් මෙන් හෝ සොල්දාදුවන් විශාල පිරිසක් සමඟ ගොරවන හුමාල පෙට්ටි පැදවූ අය මෙන් වීමට මට නොහැක්කේ ඇයි? මටත් හිතුවා, චතුර මත පාවෙන, රටවල් අතරට ගොඩක් මිනිස්සු ගෙනියන ලෝභමය දේවල් වලින් එකක් භාරව ඉන්න මම කැමතියි කියලා. එවිට මගේ අවධානය වෙනතකට යොමු වූ අතර, මම ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කළෙමි - ඒවා ලෝභ විය හැක්කේ කෙසේද? ලෝභය ජලයට වඩා බර බවත් ගිලෙන බවත් ඕනෑම කෙනෙක් දන්නවා ඇත. ඒකට කැටි එකක් තියෙන්න ඕනේ, මම තීරණය

කළා, ඒවා ලෝභ වෙන්න බැහැ, ඒ භාමුදුරුවෝ මට කතාවක් කියන්න ඇති. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට සිනාසෙනු දැකීමට මම හිස ඔසවා බැලුවෙහි. ඔහු ටෙලිපති මගින් මගේ සිතුවිලි අනුගමනය කරමින් සිටි අතර ඔහු ඇත්තෙන්ම විනෝද විය.

“ඒ සරුගල් ගුවන් යානා, වාණිජ මකරා දුම්රියක්, ඒ යකඩ පෙට්ටි නැව්, ඔව්, යකඩ නැව් ඇත්තටම පාවෙනවා. මම ඒ සියල්ල ඔබට පසුව කියන්නම්, නමුත් මේ මොහොතේ අපගේ මනසේ වෙනත් දේවල් තිබේ. ඔහු නැවතත් සිය සිතුව නාද කළ අතර, උපස්ථායක හික්ෂුවක් ඇතුළු වී මා ඉදිරිපිට තිබූ මේසය ඉවත් කළේ, ඉන්ද්‍රියාවෙන් පැමිණි ආහාරවලින් මා කළ සියලු විනාශයන් ගැන නොසන්සුන් ලෙස සිනාසෙමින්. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ අපට තවත් තේ අවශ්‍ය බවත්, නැවුම් තොගයක් අප වෙත ගෙන එන තෙක් අපි බලා සිටි බවත්ය. "මම චීන තේ වලට වඩා ඉන්ද්‍රියානු තේ වලට කැමතියි," මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසීය. මම ඔහු සමඟ එකඟ වූවෙහි, වයිනා තේ සෑම විටම මාව අසනීප කළේය, මම පැහැදිලිවම චීන තේ වලට වඩා පුරුදු වී සිටි නිසා මන්දැයි මම නොදනිමි, නමුත් ඉන්ද්‍රියානු තේ වඩාත් ප්‍රසන්න බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. තේ පානය පිළිබඳ අපගේ සාකච්ඡාවට බාධා කළේ උපස්ථායක හික්ෂුව නැවුම් සැපයුමක් ගෙන ඒමෙනි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා නැවුම් තේ කෝප්ප වත් කරන විට ඔහු ඉවත් විය.

“උන්වහන්සේ කිව්වා සාමාන්‍ය පෙළ පන්තිවලින් ඔබව ඉවත් කරනවා කියලා. ඒ වෙනුවට, ඔබ මගේ නිවසට යාබද මහල් නිවාසයකට මාරු විය යුතු අතර, මා විසින් සහ ප්‍රමුඛ පෙළේ ලාමා විශේෂඥයින් විසින් ඔබට ඉගැන්විය යුතුය. ඉපැරණි දැනුමෙන් බොහෝමයක් සංරක්ෂණය කිරීමේ කාර්යය ඔබ සතුය, පසුව ඔබට එම දැනුමෙන් බොහෝ දේ ලිවීමට සිදුවනු ඇත, මන්ද අපගේ වඩාත් අවදියෙන් සිටින නරඹන්නන් අප ආක්‍රමණයට ලක්වන බව පවසමින් අපේ රටේ අනාගතය ගැන පුරෝකථනය කර ඇති අතර බොහෝ දේ ඇත. මෙම ලැමසේරිය සහ අනෙකුත් අය විනාශ වී විනාශ වනු ඇත. Inmost One ගේ ප්‍රඥාව තුළින් යම් යම් වාර්තා දැනටමත් පිටපත් කරමින් පවතින අතර, එම පිටපත් විනාශ කිරීමට මෙහි පවතිනු ඇති අතර මුල් පිටපත් කිසිදු ආක්‍රමණිකයෙකුට ළඟා විය නොහැකි දුර ඇතට ගෙන යනු ඇත. පළමුව, ඔබට පාරභෞතික කලාවන් පිළිබඳව පුළුල් ලෙස ඉගැන්විය යුතුය. ඔහු කතාව නතර කර දෙපයින් නැඟී වෙනත් කාමරයකට ගියේය. ඔහු රස්තියාදු වන හඬ මට ඇසුණු අතර, පසුව ඔහු ගෙනවිත් විසිතුරු මේසය මත

තැබූ ඉතා සරල ලී පෙට්ටියක් රැගෙන ආපසු පැමිණියේය. ඔහු මා ඉදිරියෙහි අසුන් ගෙන මොහොතක් හෝ නිහඬව සිටියේය.

“අවුරුදු ගානකට කලින් මිනිස්සු දැන් ඉන්නවට වඩා ගොඩක් වෙනස්. වසර ගණනාවකට පෙර මිනිසුන්ට ස්වභාවික නීති ඉල්ලා සිටිය හැකි අතර සමහර දුර්ලභ අවස්ථාවන්හිදී හැර දැන් මනුෂ්‍යත්වයට අහිමි වී ඇති සංවේදනයන් භාවිතා කළ හැකිය. ශතවර්ෂ සිය ගණනකට පෙර මිනිසුන් ටෙලිපති සහ විවක්ෂණශීලී විය, නමුත් නපුරු අරමුණු සඳහා එවැනි බලයන් භාවිතා කිරීමෙන් සමස්තයක් ලෙස මිනිසුන්ට හැකියාව නැති වී ඇත, දැන් එම බලයන් සියල්ලම ක්ෂය වී ඇත. නරකම දෙය නම් මිනිසුන් දැන් සාමාන්‍යයෙන් එවැනි බලතලවල පැවැත්ම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමයි. ඔබ ටිබෙටයෙන් සහ ඉන්දියාවෙන් පිටත්ව යන විට, ඔබ විවිධ රටවලට යන විට ඔබට පෙනී යනු ඇත, මන්ද මිනිසුන් හුදෙක් 'එය ඔප්පු කරන්න, ඔප්පු කරන්න, ඔබ කතා කරන්න' යැයි කියනු ඇති නිසා, ඔබ ටිබෙටයෙන් සහ ඉන්දියාවෙන් පිටත්ව යන විට, පැහැදිලිකම, තාරකා වාරිකා, ලෙවිටේෂන් හෝ ටෙලිපති ගැන කතා කිරීම නුවණට හුරු නැත. ප්‍රභේලිකා, ඔබ විකාර කතා කියනවා, මේ වගේ දෙයක් නැහැ, එහෙම දෙයක් නැහැ, එහෙමත් නැත්නම් වෙනත් දෙයක් නැහැ, විද්‍යාව තිබුණා නම් ඒක භොයාගන්න තිබුණා.' ”

ඔහු මොහොතකට තමා තුළට ඉවත් වූ අතර සෙවනැල්ලක් ඔහුගේ ලක්ෂණ හරහා ගියේය. ඔහු බොහෝ දුර ගමන් කර ඇති අතර, ඔහු තරුණ පෙනුමක් තිබුණද - හොඳයි, ඇත්ත වශයෙන්ම ඔහු වයසට ගොස් නැත, ඔහු මහලු මිනිසෙක් හෝ තරුණයෙක් දැයි කිසිවෙකුට පැවසිය නොහැක, ඔහුගේ මස් ස්ථිර වූ අතර ඔහුගේ මුහුණ තරමක් නොගැලපෙන, ඔහු සෞඛ්‍යය හා ජීව ශක්තිය විකිරණය කළේය . ඔහු ඇත යුරෝපයට ගොස් ජපානයට, චීනයට සහ ඉන්දියාවට ගිය බව මම දැන සිටියෙමි. ඔහු පුද්ගලිකව අත්දැකීම් වලට මුහුණ දුන් බව මම ද දැන සිටියෙමි. සමහර විට ඔහු වාඩි වී සිටින විට ඉන්දියාවෙන් කඳුකරයට ඉහළින් ගෙන එන ලද සහරාවක් දෙස බලා, සටන් කරන මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ මෝඩකම ගැන ඔහු ශෝකයෙන් සුසුම්ලත්තේය. ඔහුට සැබවින්ම උනන්දුවක් දැක්වූ එක් විශේෂිත සහරාවක් තිබූ අතර ඔහුට හැකි සෑම විටම එය ඉන්දියාවෙන් ගෙන එන ලදී. එය *ලන්ඩන් ඉලස්ට්‍රේටඩ්* නම් වූ සුවිශේෂී සහරාවකි . සහරාවේ ඔත්තේ පිටපත් විශාල තොරතුරු මූලාශ්‍රයක් ලෙස මට පෙනී ගිය අතර, මගේ අවබෝධයෙන් ඔබට ගිය දේවල් පිළිබඳ පින්තූර මට ලබා දුන්නේය. මම 'වෙළඳ දැන්වීම්' ලෙස

හඳුන්වන දේ ගැන උනන්දු වූ අතර, මම හැකි සෑම විටම පින්තූර කියවීමට උත්සාහ කළෙමි, පසුව, අවස්ථාවක් ලැබුණු විට, වචන ගැන මට කියන්නට අමුතු භාෂාවක් දන්නා කෙනෙකු මට හමු විය.

මම වාඩි වී මගේ මාර්ගෝපදේශකයා දෙස බැලුවෙමි. ඉඳහිට ඔහු ගෙනා ලී පෙට්ටිය දෙස බලමින් එහි අඩංගු විය හැක්කේ කුමක්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. එය මට තරමක් ආගන්තුක ලී පෙට්ටියක් විය. එයට පැති අටක් තිබූ නිසා ඕනෑම දෙයක් ආසන්නයේම එය වටකුරු විය. මම ටික වෙලාවක් වාඩි වෙලා කල්පනා කරමි මොකක්ද මේ මොකක්ද, මොකක්ද එයා එකපාරටම නිශ්ශබ්ද වුණේ කියලා. එවිට ඔහු කතා කළේය, "ලොබ්සාං, ඔබ ඔබේ ඉතා ඉහළ ස්වභාවික දෘෂ්ටි විතානය ඊටත් වඩා උසස් තත්ත්වයකට වර්ධනය කර ගත යුතු අතර, පළමු දෙය මෙය දැන ගැනීමයි." කෙටියෙන් ඔහු සෑම දෙයක්ම පැහැදිලි කරන ආකාරයට අට පැත්තකින් යුත් ලී පෙට්ටිය වෙත සංඥා කළ නමුත් එය මා වඩාත් ගැඹුරු ව්‍යාකූල තත්ත්වයකට ගෙන ගියේය. "අන්තර්ගත තැනැත්තාගේම නියෝගයෙන් ඔබට දෙන තෑග්ගක් මා ළඟ තිබේ. එය ඔබට භාවිතා කිරීමට ලබා දී ඇති අතර එයින් ඔබට බොහෝ යහපත් දේ කළ හැකිය. ඔහු ඉදිරියට නැගී අත් දෙකෙන් ලී පෙට්ටිය අතට ගත් අතර, එය මගේ අතේ තැබීමට පෙර මොහොතක් ඒ දෙස බලා සිටියේය. ඔහු එය ඉතා පරිස්සමින් මගේ අතේ තැබූ අතර, මම-කොල්ලෙක් මෙන්- අවුල් වී එය අතහැරිය යුතු නම්, ඔහුගේම දෑත් ළහින් අල්ලා ගත්තේය. එය පුදුම සහගත බරක් වූ අතර, මෙතරම් බර වීමට එය ඇතුළත ගල් ගුලියක් තිබිය යුතු යැයි මට සිතූනි.

"එය අරින්න, ලොබ්සාන්!" ලාමා මින්ග්යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් පැවසීය. "පෙට්ටිය දෙස බැලීමෙන් ඔබට ඒ ගැන කිසිදු තොරතුරක් නොලැබෙනු ඇත."

ගොඵ ලෙස මම එය අතට හරවා ගත්තෙමි, එය විවෘත කරන්නේ කෙසේදැයි නොදැන, එය පැති අටකින් යුක්ත වූ අතර ඉහළ කොටස සවි කර ඇති ආකාරය මට නොපෙනුණි. ඒත් එක්කම මම උඩින් අල්ලගෙන කොහොම හරි බාගෙට ටොක්කක් දුන්නා. ඉහළ ගෝලාකාර කොටස මගේ අතේ ගැලවී ගියේය. මම එය දෙස බැලූ අතර එය පියනක් පමණක් වූ නිසා මම එය මා අසලින් තැබුවෙමි, මම පෙට්ටියේ ඇති දේ කෙරෙහි අවධානය යොමු කළෙමි. මට පෙනෙන්නේ රෙදි කැබැල්ලක් පමණි, එබැවින් මම එය අල්ලාගෙන එය එළියට ගැනීමට ගිය නමුත් බර තරමක් පුදුම සහගතය. මම මගේ සිවුර ඇතුළේ බුරුල් වෙලා තිබ්බොත් බිම නොවැටෙන විදියට පරිස්සමෙන් දිග ඇරලා, පෙට්ටියට උඩින් අත් දෙකෙන් පෙට්ටිය පෙරලුවා,

අතේ තිබෙන බඩු වල බර ඇඟිලි වලට ගත්තා. මම දැන් හිස් පෙට්ටිය බිම තබා කළු රෙදි කඩකින් ඔතා තිබූ ගෝලාකාර වස්තුව වෙත මගේ අවධානය යොමු කළෙමි.

මගේ කාර්යබහුල ඇඟිලිවලින් එම දෙය දිග හරින විට, මම වශීකෘත හීනියකින් හුස්ම ගත්තෙමි, මන්ද දැන් මට හෙළි වූයේ ඉතා අපූරු, තරමක් දෝෂ රහිත පළිභුවකි. එය ඇත්ත වශයෙන්ම පළිභූයි, දෛවඥයන් භාවිතා කරන විදුරුව මෙන් නොව, මෙම පළිභුව කෙතරම් පිරිසිදුද යත්, එය ආරම්භ වී අවසන් වූයේ කොතැනින්දැයි කිසිවෙකුට නොපෙනේ, එය මා අතේ තබාගෙන සිටින විට එය කිසිවක් නැති ගෝලයක් මෙන් විය - එනම්. , මම බර ගැන මෙනෙහි කරන තුරු, බර තරමක් බලවත් විය. එය එකම ප්‍රමාණයේ ගලක් බරින් යුක්ත විය.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මා දෙස සිනාසෙමින් බලා සිටියේය. මට ඔහුගේ දැස් හමු වූ විට ඔහු පැවසුවේ “ඔබට නිවැරදි ස්පර්ශය ඇත, ලොබ්සාං, ඔබ එය නිවැරදි ආකාරයෙන් අල්ලාගෙන සිටී. දැන් ඔබට එය භාවිතා කිරීමට පෙර එය සෝදාගත යුතු අතර, ඔබට ඔබේ අන්ද සෝදා ගැනීමට සිදුවනු ඇත! ඔහු කැගැසුවේය. "එය සෝදන්න, ගෞරවනීය ලාමා!" මම යම් විමතියෙන් කීවෙමි. “මම එය සෝදාගත යුත්තේ කුමක් සඳහාද? එය මනාව පැහැදිලිය, සම්පූර්ණයෙන් පිරිසිදුය.” “ඔව්, නමුත් ඔහුම පළිභුවක් අත වෙතස් වූ විට සෝදාගත යුතු ය, මන්ද එම පළිභුව මා විසින් හසුරුවනු ලැබ ඇත, පසුව අභ්‍යන්තරය එය හසුරුවා ඇත, පසුව මම එය හසුරුවෙමි. දැන්, ඔබට මගේ අතීතය හෝ මගේ අනාගතය ගැන සොයා බැලීමට අවශ්‍ය නැත, ඇත්ත වශයෙන්ම, අභ්‍යන්තරයේ අතීතය, වර්තමානය හෝ අනාගතය ගැන සොයා බැලීම තහනම්ය. ඒ නිසා අනිත් කාමරයට යන්න,” ඔහු මා යා යුතු දිශාවට අතින් සංඥා කරමින්, “ඔබේ අත් සෝදන්න, ඉන්පසු පළිභුව සෝදා, එය ගලා යන ජලය වන පරිදි ඔබ එයට වතුර වත් කිරීමට වග බලා ගන්න. ඔබ අවසන් කරන තුරු මම මෙහි සිටිමි.”

මම ඉතා පරිස්සමින් පළිභුව ඔතා මා වාඩි වී සිටි කුෂන් එක ලිහිල් කර, පළිභුව බිම නොවැටෙන සේ එහි මැදින් තැබුවෙමි. මම දෙපා නැවත ලබාගෙන අඩු වැඩි වශයෙන් ආරක්ෂිතව හිටගෙන සිටින විට මම රෙදි පොරවා ගත් මිටිය ඔසවා කාමරයෙන් පිටව ගියෙමි. එය ජලයේ රඳවා තබා ගැනීම ඉතා අලංකාර දෙයක් විය. මම වතුර යට එය වටා මගේ දැත් අතුල්ලන විට එය ජීවයෙන් දියුලන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, එය මගේ කොටසක් ලෙස දැනුනි, එය මට අයිති බව දැනුනි, ඇත්ත වශයෙන්ම එය දැන් කළාක් මෙන්.

මම එය මෘදු ලෙස පසෙකට දමා මගේ අත් සෝදාගෙන, මම සිහින් වැලි ඕනෑ තරම් භාවිතා කරන බවට වග බලා ගෙන, පසුව ඒවා සෝදා ආපසු ගොස් පළිභූව නැවත සෝදා, එය පළිභූව මත ජලය ඉසින විට පෙරළා තබා ගත් ජෝගුවක් යටින් එය අල්ලා ගනිමි. වැටෙන හිරු එළියෙන් වැටෙන බිංදු වලට පහර දෙන විට කුඩා දේදුන්නක් සාදන්න. පළිභූ පිරිසිදුව, සහ මගේ දැන් පිරිසිදුව, මම නැවත මගේ මාර්ගෝපදේශක ලාමා මින්යාර් ඩොන්ඩ්ස්ගේ කාමරයට ගියෙමි.

“ඔබත් මමත් අනාගතයේදී බොහෝ සෙයින් සමීප වනු ඇත, අපි එකිනෙකාට යාබදව ජීවත් වීමට යන්නෙමු, මන්ද යත්, අභ්‍යන්තරිකයා නියෝග කර ඇත. මෙම රාත්‍රියෙන් පසු ඔබ නේවාසිකාගාරයේ නිදා නොගත යුතුය. අපි හෙට වක්පෝරි වෙත ආපසු යන විට මගේ කාමරයට යාබදව ඔබට කාමරයක් ලබා දීමට කටයුතු සූදානම් වෙමින් පවතී. ඔබ මා සමඟ පාඩම් කරනු ඇත, ඔබ බොහෝ දේ දැක ඇති, බොහෝ දේ කළ, තාරකාවේ ගමන් කළ උගත් ලාමාවරුන් සමඟ පාඩම් කරනු ඇත. ඔබ ඔබේ ස්ථවිකය ඔබේ කාමරයේ තබා ගන්නා අතර, වෙනත් කිසිවකු එය ස්පර්ශ නොකළ යුතුය, මන්ද එය එයට වෙනස් බලපෑමක් ලබා දෙනු ඇත. දැන් ඔබේ කුෂන් එක ගෙන ආලෝකයට පිටුපසින් වාඩි වන්න.

මම වටේට කරකවලා ආලෝකයට පිටුපා ඉදගත්තා. මම පළිභූව මගේ අතේ තදින් අල්ලාගෙන ජනේලය අසලින් වාඩි වී සිටියෙමි, නමුත් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සෑහීමකට පත් නොවීය. “නෑ, නැහැ, කිසිම ආලෝක කිරණක් ස්ථවිකයට නොවැටෙන බවට වග බලා ගන්න, මන්ද එය එසේ වුවහොත් ඔබ ඇතුළත ව්‍යාජ පරාවර්තන ඇති කරයි. ස්ථවිකයේ ආලෝක ලක්ෂ්‍ය නොතිබීම අවශ්‍ය වේ, ඒ වෙනුවට ඔබ ඒ ගැන දැනුවත් විය යුතුය, නමුත් එහි නිශ්චිත වට ප්‍රමාණය නොදැන සිටිය යුතුය. ඔහු දෙපයින් නැගිට, ජනේලය මතින් තෙල් සේද තිරයක් ඇද, හිරු එළිය යටපත් කර, කාමරය සුදුමැලි-නිල් දීප්තියෙන් පිරී ගියේ හරියට සන්ධ්‍යාව අප වෙත පැමිණ ඇතිවාක් මෙනි.

ලාසා හි අපට තිබුණේ ඉතා කුඩා වීදුරුවක් බව පැවසිය යුතුය, එසේත් නැතිනම් ටිබෙටයේ ඉතා කුඩා වීදුරුවක් තිබුණේය, මන්ද සියලුම වීදුරු කඳු හරහා ගෙන යා යුත්තේ වෙළෙන්දන්ගේ පිටේ හෝ ඔවුන්ගේ සතුන්ගේ පිටේ ය. අපේ නගරයේ වීදුරුව වටකරගත් හදිසි කුණාටු සුළඟින් ධාවනය වන ගල්වලින් වහාම බිඳී යනු ඇත. මේ අනුව, අප සතුව විවිධ ද්‍රව්‍ය වලින් සාදන ලද ෂටර් තිබුණි, සමහර ඒවා ලිවලින් සහ තවත් ඒවා තෙල් සේද හෝ සුළඟින්

වැසි දූවිලි වැසීමට සමාන ඒවා විය, නමුත් තෙල් සේද හොඳම වූයේ එය හිරු එළිය පෙරීමට ඉඩ දෙන බැවිනි.

අවසානයේදී මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සුදුසු යැයි සලකන ස්ථානයක සිටියෙමි. මම වාඩිවෙලා හිටියේ මගේ කකුල් දෙක යටට තියලා - නෙළුම් ඉරියව්වේ නෙවෙයි මගේ කකුල් වලට වැඩි භානියක් වෙලා තිබුණු නිසා - නමුත් මම වාඩි වුණේ මගේ කකුල් මගේ යටට තද කරගෙන මගේ දෙපා දකුණට තෙරාගෙන. මගේ ඔඩොක්කුවේ මගේ අත්වලින් පළිභූව අල්ලාගෙන, එම ගෝලයේ පිම්බෙන දෙපැත්තට යටින් මගේ දැත් නොපෙනෙන ලෙස එය යටින් අල්ලාගෙන සිටියේය. මගේ හිස පහත් වූ අතර, මට පළිභූ හෝ පළිභූව දෙස බැලීමට සිදු විය, ඇත්ත වශයෙන්ම නොපෙනී, ඇත්ත වශයෙන්ම අවධානය යොමු නොකර. ඒ වෙනුවට, පළිභූවක නිවැරදිව දැකීමට, අනන්තයේ ලක්ෂ්‍යයක් වෙත අවධානය යොමු කරයි, මන්ද යමෙක් ස්ථවිකයට සෘජුවම අවධානය යොමු කරන්නේ නම්, යමෙකු ස්වයංක්‍රීයව ඕනෑම තැලීමක් හෝ දූවිලි අංශු හෝ ඕනෑම පරාවර්තනයක් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන අතර එය සාමාන්‍යයෙන් බලපෑම විනාශ කරයි. ඒ නිසා - පෙනෙන විදිහට ස්ථවිකය හරහා බලන අතරේ අනන්තයේ යම් අවස්ථාවක සෑම විටම අවධානය යොමු කිරීමට මට උගන්වා ඇත.

ඉබාගාතේ යන ආත්මයන් පරාසයක පැමිණ, ලාමාවරුන් නව දෙනා රිදී සංඛාර නාදයෙන් සුවද දුම් පොල්ලකට එක් එක් සඳහනක් කරමින් තම ගායනය කරමින් සිටිනු දුටු විට මට පත්සලේදී මගේ අත්දැකීම සිහිපත් විය.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මා දෙස බලා සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය, “දැන් ඔබට නිසි ලෙස උගන්වනු ලබන නිසා මේ මොහොතේ කිසිදු පළිභූ බැල්මක් හෝ කෑගැසීමක් කිරීමට වෙලාවක් නැත, මෙය 'ඉක්මන් අඩු වේගයක්' වේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඔබ දැන් කරන ආකාරයටම දෙය නිසි ලෙස රඳවා තබා ගන්නේ කෙසේදැයි ඉගෙන ගැනීමට ඔබට අවශ්‍ය වේ, නමුත් ඔබට විවිධ අවස්ථාවන් සඳහා තබා ගැනීමේ විවිධ ක්‍රම ඉගෙන ගැනීමට අවශ්‍යය. ඔබට ලෝක කටයුතු අවශ්‍ය නම්, ඔබ ස්ථවිකය ස්ථාවරයක භාවිතා කරයි, නැතහොත් ඔබට එක් පුද්ගලයෙකු ගැන කියවීමට අවශ්‍ය නම්, ඔබ පළිභූව ගෙන එය විමසන්නට පළමුව අල්ලා ගැනීමට ඉඩ දෙන්න, ඉන්පසු ඔබ එය ඔහුගෙන් ලබාගෙන, ඔබ නිසි ලෙස පුහුණු කර ඇත්නම්, ඔබ ඔහුට දැන ගැනීමට අවශ්‍ය දේ දැකිය හැකිය.

ඒ මොහොතේම අපට ඉහළින් කලබලයක් ඇති විය; තණබිම්වල බසින යක් වැනි හංවඩුවල ගැඹුරු, ගොරවන, නොගැලපෙන ශබ්දයක්, අධික තරබාරු හික්ෂුන් වහන්සේ නමක් ඇවිදීමට උත්සාහ කරන ආකාරයට පරිමාණයෙන් ඉහළට පහළට සෙලවෙන ශබ්දයක් විය. මට කිසිවිටෙක ශංඛවල කිසිම සංගීතයක් හඳුනාගත නොහැකි විය. අනිත් අයට පුළුවන්, ඔවුන් මට කිව්වේ මම බිහිරි නිසා කියලා! හංවඩු ගාණට පස්සේ පන්සල් භොරණෑ හඬත්, සණ්ඨාර නාදයත්, ලී බෙර වාදනයත් ආවා. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මා දෙසට හැරී, “හොඳයි, ලොබ්සාන්ගේ, ඔබත් මමත් සේවයට ගියහොත් වඩා හොඳය, මන්ද ඉන්මස්ට එක එහි සිටිනු ඇත, සහ අපගේ අවසාන සවස් යාමයේ පොතාලයට යාම අපට පොදු අනුග්‍රහයකි. මට ඉක්මනට යන්න ඕනේ, ඔයා ඔයාගේ වේගයෙන් එන්න.” එසේ කියමින් ඔහු දෙපයින් නැඟිට, මගේ උරහිසට තට්ටුවක් දී ඉක්මනින් පිටතට ගියේය.

මම ඉතා පරිස්සමින් මගේ පළිභූව ඔතා, එය ඉතා පරිස්සමින් ඔතා, පසුව ඉතා ප්‍රවේශමෙන් මම එය පැති අටකින් යුත් ලී පෙට්ටියට නැවත තැබුවෙමි. මම එය මගේ මාර්ගෝපදේශක Lama Mingyar Dondup අසුන අසල මේසය මත තැබුවෙමි. ඊට පස්සේ මමත් කොරිඩෝව දිගේ ගියා.

ඇකෝලයිට්, හික්ෂුන් සහ ලාමාවරු සෑම දිශාවකින්ම ඉක්මන් වූහ. එය මට මතක් කළේ කලබල වූ කුහුඹුවන්ගේ ජනපදයක් දිගේ දුවන ආකාරයයි. තමන්ගේ පන්තියට සාපේක්ෂව හොඳම තැනට එන්න මිනිස්සු කඩිමුඩියේ ඉන්නවා වගේ. මම කොහේ හරි ඇතුළට ගිහින් නොපෙනී ඉඳගන්න පුළුවන් තරම් මම ඉක්මන් වුණේ නැහැ, මම ඇහුවේ එපමණයි.

ශංඛ නාදය නැවතිණි. භොරණෑ පිඹීම නිමා විය. මේ වන විට දේවමාළිගාවට ඇතුළු වන ජල පහර දිය පහරක් දක්වා අඩු වී ඇති අතර, මම වලිගය දෙසින් මා පසුපස හඹා ගියෙමි. මෙය මහා දේවාලය වූ අතර, ඔහු තම ලෝක රාජකාරිවලින් කාලය ඇති විට ලාමාවරුන් සමඟ පැමිණ මිශ්‍ර වීමට ඉන්මස්ට එකටම සහභාගී වූ පන්සලයි.

වහලයට ආධාරක වූ මහා කණු රාත්‍රියේ කළුවරට නැඟී එන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. අපට ඉහළින් සෑම විටම පවතින සුවද දුම්, අළු, සහ නිල් සහ සුදු, කැරකෙමින් සහ මිශ්‍ර වූ නමුත් කිසි විටෙකත් එක් විශේෂ සෙවනක පදිංචි නොවන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මන්ද මේ සියලු සුවද දුම් වලාකුළු යම් ආකාරයකින් තමන්ගේම තබා ගැනීමට පෙනුණි. පොද්ගලිකත්වය.

කුඩා පිරිමි ළමයින් වැඩි වැඩියෙන් බටර් ලාම්පු දල්වමින් දැල්වෙන පන්දම් අතැතිව වේගයෙන් දුවමින් සිටි අතර, ඒවා ඉසිනු සහ සෝෂාකාරී වන අතර

පසුව ගින්නෙන් පුපුරා ගියේය. එහෙත් මෙහෙත් හරිහැටි දල්වා නොතිබූ පහනක් වූයේ පළමුව බටර් උණු කළ යුතු නිසා එය තෙල් මෙන් දියර බවට පත් විය යුතු නිසාත්, එසේ නොවුවහොත් හුදෙක් අඟුරු වී දුම් දමන ලෙසත් පාවෙන කරකැවිල්ල දුමෙන් අපව කිවිසුම් කිරීමටත් හේතු විය.

අවසානයේ ප්‍රමාණවත් පහන් දල්වා, විශාල හඳුන්කුරු ගෙනැවිත්, ඒවා ද දල්වා, පසුව නිවා දමා, රතු පැහැයෙන් බැබළී, මහා දුම් වළාවල් පිට කළේය. මම මා ගැන සොයා බලන විට මම දුටුවේ එක කණ්ඩායමක සිටින සියලුම ලාමාවරුන් එකිනෙකාට මුහුණ ලා සිටින අතර, ඊළඟ ජෙළිය පිටුපසින් පිටුපසට වන අතර, ඊළඟ ජෙළිය පිටුපසින් පිටුපසට යනු ඇත. ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දුරින් හික්ෂුන් වහන්සේලා සමානව වැඩ හිඳින අතර ඉන් ඔබ්බට ගොස් සිටියෝය. ලාමාවරුන්ට අඩියක් පමණ උස කුඩා මේස තිබුණි. සමහරුන්ට ලී බෙර තිබූ අතර පසුව සේවය ආරම්භ කරන විට ඔහුගේ දේශනය අසල සිටි කථිකාවාර්යවරයා අපගේ පූජනීය ග්‍රන්ථවල ඡේද කියවනු ඇත, ලාමාවරුන් සහ හික්ෂුන් එකමුතුව සජ්ඣායනා කළ අතර ලාමාවරු එක් එක් ඡේදය අවසන් වූ විට ඔවුන්ගේ නාද කළහ සිනු, අනෙක් අය බෙර මත තම ඇඟිලිවලින් තට්ටු කරති. නැවත නැවතත්, දේවමාළිගාවේ යම් නිශ්චිත කොටසක අවසානය සනිටුහන් කිරීම සඳහා, පන්සලේ අඳුරු අවසානවල කොහේ හෝ දුරින් කොතැනක හෝ හංවඩු ගසනු ඇත. මම බලා සිටියෙමි, නමුත් එය මට දර්ශනයක් පමණක් විය, එය හුදෙක් ආගමික චිත්‍ය පමණක් වූ අතර, මෙම උත්සවය හරහා යාමට අවශ්‍ය වන්නේ මන්දැයි මට වේලාවක් ඇති විට මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගෙන් විමසීමට මම තීරණය කළෙමි. එය මිනිසුන්ට වඩා යහපත් වන්නේ දැයි මට සිතුවේ ඉතා සැදහැවත්, සැබවින්ම තම සේවා පැමිණීම සඳහා ඉතා කැප වූ, නමුත් පන්සල්වලින් බැහැරව, සේවයෙන් බැහැරව, ඔවුන් දුක්ඛිත වන්ඩියන් වන බොහෝ හික්ෂුන් වහන්සේලා දැක ඇති බැවිනි. එහෙත් කිසිදා පන්සල් අසලට නොගිය තවත් අය කරුණාවන්ත හා සැලකිල්ලෙන් කටයුතු කළ අතර, ඊළඟට කුමක් කළ යුතු දැයි නොදන්නා සහ බොහෝ වැඩිහිටියන්ට අකමැති නිසා කරදරවලට වැටේ යැයි බියෙන් සිටින දුප්පත් වියවුල් වූ කුඩා පිරිමි ළමයාට උපකාර කිරීමට සැමවිටම යමක් කළහ. පොඩි කොල්ලන්ගෙන් දේවල් ඇහුවා.

මම ලාමස්ටික් කණ්ඩායමේ කේන්ද්‍රය වන දේවමාළිගාවේ මධ්‍යය දෙස බැලුවෙමි, එහි වාඩි වී සිටින අපගේ ගෞරවනීය, ආදරණීය අභ්‍යන්තරය දෙස මම ඉතා ප්‍රබල අධ්‍යාත්මික ප්‍රබෝධයකින් බලා සිටිමි, මම අධිෂ්ඨාන කර

ගත්තෙමි. ඔහු සහ මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප් මත මා ආදර්ශයට ගන්න.

සේවා වදිගටම සිදු වූ අතර, නැවත වරක් මහා සංඝ්ඤා නාදය සහ ගංඛ සෝභාව සහ පසුව විශාල පිරිසකගේ ශබ්දය ඇති වන තුරු මම තවත් කිසිවක් නොදැන සිටි නිසා මම එක් කණුවක් පිටුපසින් නිදාගන්නට ඇතැයි මම බිය වෙමි. ඔවුන්ගේ පාදවලට නැගී සිටීම සහ බොහෝ පිරිමින් පිටවීම සඳහා කරන විට නිර්වචනය කළ නොහැකි ශබ්ද. ඒ නිසා මම මගේ නකල්ස් වලින් මගේ දෑස් පිසදමා, බුද්ධිමත් වීමට උත්සාහ කළෙමි, අවදියෙන් හා අවධානයෙන් සිටින්නාක් මෙන් මම උත්සාහ කළෙමි.

මේ රාත්‍රියෙන් පසු ගෞරව්‍ය අඩමින් රාත්‍රිය කුලියට ගන්නා පිරිමි ළමයින් සමූහයක් සමඟ මට නිදා ගැනීමට නොහැකි වීම ගැන මම කොතරම් සතුටු වෙනවාද කියා සිතමින් මම නැවතත් වලිග කෙළවරින් අපේ පොදු නේවාසිකාගාරයට ගියෙමි, නමුත් මේ රාත්‍රියෙන් පසු මම තනිවම නිදා ගැනීමට හැකි විය යුතුය.

නේවාසිකාගාරයේ මම මගේ බ්ලැන්කට්ටුවෙන් ඔතා ගැනීමට සූදානම් වන විට පිරිමි ළමයෙකු මා සමඟ කතා කිරීමට උත්සාහ කළේ මට මගේම කියා ස්ථානයක් ලැබෙනු ඇතැයි ඔහු සිතුවේ කෙතරම් අපූරුද යන්නයි. නමුත් ඔහු තම වාක්‍යය මැද දැඩි ලෙස ඇඟිරී බිම වැටුනේ සුව නින්දේය. මම මගේ බ්ලැන්කට්ටුවෙන් ඔතා ජනේලය වෙත ගොස්, තරු පිරුණු රාත්‍රිය දෙස, කඳු මුදුන් වලින් ඉරි යන හිම කඹ දෙස නැවත බැලුවෙමි, නැගී එන සඳෙහි කිරණවලින් ඉතා අලංකාර ලෙස ආලෝකමත් විය. එවිට මමත් කිසිවක් නොසිතා බිම වැතිර නිදා ගතිමි. මගේ නින්ද සිහින රහිත සහ සාමකාමී විය.

එකොළොස්වන පරිච්ඡේදය

අපි එකට කොරිඩෝ වදිගේ ඇවිද ගියෙමු, අවසානයේ අපි ඇතුල් මළුවට ළඟා වූ අතර, ඒ වන විටත් හික්ෂුන්-මනාලයන් අශ්වයන් දෙදෙනෙකු අල්ලාගෙන සිටි අතර, එකක් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප් සඳහා සහ අනෙක මා අවාසනාවන්ත ලෙස! මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට ගොඩවීමට උදව් කරන ලෙස මනාලයෙකුට සංඥා කළ අතර, අශ්වයෙකු සහ මම එකම ස්ථානයකට පැමිණෙන්නේ කලාතුරකිනි නිසා මගේ කකුල් තරක් වීම ගැන මම සතුටු විය. මම අශ්වයෙකු

පිට නැගීමට ගියහොත්, අශ්වයා වලනය වී මම බිම වැටුණෙමි, නැතහොත් අශ්වයා ගමන් කරනු ඇතැයි මා අපේක්ෂා කළහොත් සහ කපටි පිම්මක් ගත්තොත් අශ්වයා නොසැලී මම කාලකණ්ණි සත්වයා උඩින් පැන්නෙමි. නමුත් මේ වතාවේ මගේ තුවාල වූ කකුල් වලට නිදහසට කරුණක් ඇතිව මට එම අශ්වයා පිට නැගීමට උදව් වූ අතර, වහාම මම නොකළ දේවලින් එකක් කළෙමි! මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා නොමැතිව පදින්න පටන් ගත්තා. ඒ අවාසනාවන්ත අශ්වයා පාලනය කිරීමට මට හැකියාවක් නැති බව දන්නා ඔහු මා දැක මහ හඬින් සිනාසුණේය. අශ්වයා මිදුලෙන් ඉවතට පැන මාවන දිගේ ඇවිද ගිය අතර, මම කඳු බෑවුමෙන් පෙරළීමට බියෙන් ආදරණීය ජීවිතයක් අල්ලාගෙන සිටියෙමි.

පිටත බිත්තිය අසලින් මම පැද ගියෙමි. තරබාරු සහ මිත්‍රශීලී මුහුණක් මදක් ඉහළින් ඇති ජනේලයකින් එබී බැලූ අතර, “ආයුබෝවන්, ලොබ්සාං, ඉක්මනින් එන්න, අපි ලබන සතියේදී නැවුම් බාර්ලි ටිකක් ගන්නෙමු, හොඳ දේවල්, අපි මැතකදී ගත්තට වඩා හොඳ දේවල්. ඔයා ආපු ගමන් මට කෝල් කරලා බලන්න.” අරක්කුම් හික්ෂුව තවත් අශ්වයෙක් එන බව අසා දැස් වමට හරවා “අනේ! අයි! අයි! ගෞරවනීය වෛද්‍ය ලාමා, මට සමාව දෙන්න! මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැමිණෙමින් සිටි අතර දුප්පත් කුක් හික්ෂුව සිතුවේ ඔහු ‘අපද්‍රව්‍යයක්’ ගෙන ඇති බවයි, නමුත් මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ මිත්‍රශීලී සිතහව ඉක්මනින් ඔහුව සන්සුන් කළේය.

මම කන්දෙන් බැස ගියෙමි, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මා පිටුපසින් සිනාසුණේය. “අපි ඔබ වෙනුවෙන් අශ්වයාට මැලියම් ආලේප කළ යුතුයි, ලොබ්සාං,” ඔහු කීවේය. මම ආපසු හැරී බැලූවේ තරමක් නොසන්සුන් ලෙසය. ඔහුට එය කමක් නැත, ඔහු අඩි හයක් පමණ උස සහ රාත්තල් දෙසියයකට වඩා බරින් යුත් ලොකු මිනිසෙකි, ඔහුට මාංශ පේශි තිබුණි, ඔහුට මොළයක් තිබුණි, ඔහුට අවශ්‍ය නම් ඔහුට එම අශ්වයා රැගෙන යා හැකි බවට මට සැකයක් නැත. ඔහු රැගෙන යන අශ්වයා වෙනුවට එය කන්දෙන් පහළට ගෙන යන්න. අනෙක් අතට මට දැනුණේ මැස්සෙකු සත්වයා මත වැතීර සිටින බවයි. මට ඒ දෙය පාලනය කර ගැනීමට නොහැකි වූ අතර සෑම විටම එහි ස්වභාවයේ විකෘති බව නිසා සහ මම දැඩි ලෙස බියට පත් වූ බව දැන දැනම, එය මාර්ගයේ කෙළවරටම ගොස්, පහළින් පිහිටි විලෝ වත්ත දෙස කෙලින්ම බලා සිටියේය. එය එසේ කළේ විනෝදයෙන් විය හැකිය.

අපි කඳු පාමුලට පැමිණ ඩොඩ්පාල් පාර දිගේ ගියෙමු, මන්ද වක්පෝරි වෙත යාමට පෙර අපට ශෝ ගම්මානයේ රජයේ කාර්යාලයකට ඇමතුමක් ලබා

ගැනීමට හැකි විය. එහි පැමිණි මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඉතා සැලකිල්ලෙන් මගේ අශ්වයා කණුවක ගැටගසා මාව ඔසවාගෙන ගියේ, “දැන් ඔයා මෙතන ඉන්න, ලොබ්සාං, මට විනාඩි දහයකට වඩා වැඩි වෙන්තේ නැහැ” කියාය. ඔහු බැගයක් රැගෙන එක කාර්යාලයකට ගියේ මා ගල් ගොඩක් මත වාඩි කරවමිනි.

"එතන! එතන!" මා පිටුපසින් ගැමි හඬක් කීවේය. “මම දැක්කා කුංකුම සිවුරේ ලාමා ඒ අශ්වයෙක් බැහැලා, මෙන්න ඔහුගේ පිරිමි ළමයා අශ්වයන් බලාගන්න. තරුණ ගුරුතුමනි, ඔබට කොහොමද? මම වටපිට බැලූ විට කුඩා වන්දනාකරුවන් පිරිසක් දුටුවෙමි. පහන් අය තම උසස් අයට ආචාර කරන සම්ප්‍රදායික ටිබෙට් ආචාරය තුළ ඔවුන්ගේ දිව එළියට දමා තිබුණි. මගේ පපුව ආඩම්බරයෙන් පිරී ගියේය, මම 'කුංකුම සිවුරේ ලාමාගේ පිරිමි ළමයා' වීමෙන් පිළිබිඹු වන තේජසට ලැජ්ජාවක් නොමැතිව උද්දීපනය කළෙමි. "අනේ!" මගේ පිළිතුර විය. "ඔබ කිසිවිටෙකත් අනපේක්ෂිත ලෙස පූජකයෙකු වෙත නොපැමිණිය යුතුය, අපි නිතරම භාවනාවේ යෙදී සිටිමු, ඔබ දන්නවා, හදිසි කම්පනයක් අපගේ සෞඛ්‍යයට ඉතා නරක ය." මම ඔවුන් දෙස බලා සිටි අතර, මම තරමක් අප්‍රසාදය පළකරමින් දිගටම, “මගේ ගුරුවරයා සහ මාර්ගෝපදේශකයා, කුංකුම ලෝගුව පැළඳ සිටින ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප්, මෙහි වැදගත්ම ලාමාවරුන්ගෙන් කෙනෙකි, ඔහු ඇත්තෙන්ම ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙකි. ඔහුගේ අශ්වයා ද එවැනි විශිෂ්ට අසරුවෙකු රැගෙන යාම වැදගත් බැවින් ඔහුගේ අශ්වයා අසලට යාමට ඔබට උපදෙස් නොදෙන්න. නමුත් දැන් එකතු වෙන්න, එකතු වෙන්න, ඔබේ රිත්ග් පාරේ පරිපථය අමතක කරන්න එපා, එය ඔබට බොහෝ යහපතක් ගෙන එයි! ඒ සමහර මම සැබෑ හික්ෂුවක් ලෙස කටයුතු කළ යුතුය යන බලාපොරොත්තුවෙන් ආපසු හැරුණෙමි, මට හිතකර හැඟීමක් ඇති වේ යැයි බලාපොරොත්තුවෙන්.

මා අසලින් නැඟුණු සිනහවක් නිසා මා වරදකාරී ලෙස හිස ඔසවන්නට විය. වෙළෙන්දෙක් එහි සිටගෙන සිටියේ පිදුරු කැබැල්ලකින්, එක් අතක් උකුලේ තබාගෙන, අනෙක් අත ඔහුගේ මුඛයෙන් ඉතා කාර්යබහුලව දත් කඩාගෙනය. මම කඩිමුඩියේ වටපිට බැලූ අතර වන්දනාකරුවන් නියෝග කළ පරිදි ඔවුන්ගේ වටය දිගටම කරගෙන යනු දුටුවෙමි. "හොඳින්? ඔයාට ඕන කුමක් ද?" අවුරුදු ගනනක් සමග ඔහුගේ මුහුණ මැහුම් සහ රැළි වැටුණු දෑස් අතරින් මා දෙස බලමින් සිටි මහලු වෙළෙන්දාට මම කීවෙමි. "මට නාස්ති කිරීමට වෙලාවක් නැත!" මම කිව්වා. මහලු මිනිසා මෘදු ලෙස සිනාසුණේය. “දැන්, දැන්, තරුණ ශාස්තෘතුමනි, මේ දුෂ්කර, දුෂ්කර දවස්වල ඉතා දුෂ්කර ජීවිතයක්

ගත කරන දුප්පත් මහලු වෙළෙන්දෙකුට එතරම් රළු නොවන්න . ඔබ ළඟ තියෙන ලොකු ගෙදරින් උඩට ගෙනාපු ඕනෑම දෙයක්, ඔබ ළඟ තියෙනවාද? ලාමකයෙකුගේ හිසකෙස් කැපීමට හෝ ලාමක සිවුරු කැබැල්ලකට ඉතා හොඳ මිලක් ඔබට පිරිනැමිය හැකිය, ඔබේ කුංකුම සිවුරෙහි ශාස්තෘවරයා වැනි උසස් ලාමා කෙනෙකුගේ ආශීර්වාද ලත් ඕනෑම දෙයකට වඩා හොඳ මිලක් ඔබට පිරිනැමිය හැකිය. . තරුණ ගුරුතුමනි, ඔහු නැවත පැමිණ අපව අල්ලා ගැනීමට පෙර කතා කරන්න."

මම ඔහු දෙස බලමින් කල්පනා කළෙමි, නැත, මට සිවුරු දුසිමක් තිබේ නම්, මම ව්‍යාජ හා වාලට වලට වෙළඳාම් කිරීමට විකුණන දේට නොවෙමි. එතකොටම මගේ ප්‍රීතියට, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා එනවා මම දැක්කා. මහලු වෙළෙන්දා ද ඔහු දැක කම්මැලි ඇවිදීමකින් ඉවත් විය.

"ඔබ කුමක් කිරීමට උත්සාහ කරනවාද, වෙළඳුන් මිලදී ගන්න?" මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඇසුවා. "නැහැ, ගරු ගුරුතුමනි," මගේ ප්‍රතිචාරය වූයේ, "ඔහු උත්සාහ කළේ ඔබ හෝ ඔබේ කැලි හෝ කැලි, හිසකෙස් කැබලි, සිවුරු කැපීම් හෝ මට ඔබෙන් සොරකම් කළ හැකිව තිබුණා යැයි ඔහු සිතන ඕනෑම දෙයක් මිලදී ගැනීමට ය." ලාමා මිත්ගියාර් ඩොන්ඩුප් සිනාසුණද, ඔහු ආපසු හැරී බලා නොසිටි නමුත් සැබවින්ම ඇමතූම් පරාසයෙන් පිටතට යාමට ඉක්මන් වන වෙළෙන්දා පසුපස හැරී බලද්දී ඔහුගේ සිතහවට අම්හිරි මුද්දක් තිබුණි. "මෙම සගයන් සෑම විටම නිර්මාණය වෙමින් සිටීම කණගාටුවට කරුණකි. ඔවුන් යමක් ලබාගෙන එයට බොරු වටිනාකමක් දීමට උත්සාහ කිරීම කණගාටුවට කරුණකි. කෙසේ වෙතත්, වැදගත් වන්නේ කුංකුම සිවුර නොව, කුංකුම සිවුර පැළඳ සිටින පුද්ගලයාගේ ආත්මයයි. " එසේ පවසමින් ඔහු එක් වේගවත් පහසු චලිතයකින් මාව ඔසවා මගේ අශ්වයා මා අසලට තැබුවේය. ඉන්පසු ඔහු ලණුව ලිහා, ඒවා මට ලබා දී (ඔවුන් සමඟ කළ යුතු දේ මම දන්නා සේ!) ඔහුගේම අශ්වයා පිට නැගී අපි පිටත්ව ගියෙමු.

Mani Lhakhang දිගේ අපි ගියා, ෂෝ ගම්මානයේ ඉතිරි කොටස පසුකර, Pargo Kaling පසුකර, පසුව Kaling Chu හි අතු ගංගාවක් හරහා විහිදෙන කුඩා පාලම හරහා. කුඩා කුත්ඬු උද්‍යානය පසුකර ඊළඟට වමට හැරුණු අපි වම්පස ඇති ඊළඟ පාරෙන් අපේම වක්පෝරිය වෙත ගියෙමු.

මෙය රළු සහ ගල් සහිත මාර්ගයක්, ගමන් කිරීමට දුෂ්කර මාර්ගයක්, විශ්වාසදායක අශ්වයෙකු අවශ්‍ය වූ මාර්ගයකි. යකඩ කන්ද, වක්පෝරි සඳහා අපගේ නම මෙන්, පොතාලා ඉදිකර ඇති කන්දට වඩා උස් වන අතර, අපගේ පර්වත මුදුන කුඩා, තියුණු, බැවුම් සහිත විය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මහ

පෙන්වූ අතර, ඔහුගේ අශ්වයා නිතරම කුඩා ගල් ඉවත් කරමින් මා දෙසට ගමන් කළේය. මගේ අශ්වයා පරෙස්සමින් මාර්ගයක් තෝරාගෙන පසුපස ගියේය. අපි ඉහළට යන විට මම මගේ දකුණට -දකුණු දෙසට හැරී බැලුවෙමි , එහිදී ප්‍රීතිමත් ගංගාව වන ක්ෂි පු ගලා ගියේය. පුවල් උද්‍යානය, නොර්වු ලිංගය, ඉන්මස්ට එක ඔහුගේ විනෝදාස්වාදයේ ඉතා සුළු මොහොතක් තිබූ තැන මට කෙළින්ම දැකගත හැකි විය. මේ වන විට උද්‍යානය බොහෝ සෙයින් පාළුවට ගොස් තිබුණේ මෑත කාලයේ ඇති වූ කුණාටුවෙන් පසු හික්ෂුන් වහන්සේලා කිහිප දෙනකු කෙළින් වුවා හැරුණු විට ජ්‍යෙෂ්ඨ ලාමාවරුන් කිසිවකු පෙනෙන්නට නොවීය. මගේ පාදවලට හානි වීමට පෙර, මම කඳු බෑවුමෙන් ලිස්සා ගොස් ලින්ක්හෝර් පාර හරහා තාරාවා ජිවෙල් පාර්ක් හෝ නෝර්වු ලිංගය තුළට යාමට කැමති වූයේ කෙසේදැයි මම සිතුවෙමි.

අපි කඳු මුදුනට පැමිණියෙමු, අපි වක්පෝරි බිත්තිවලට පෙර ගල් අවකාශයට පැමිණියෙමු, ඒ මුළු ලාමසරියම වට කර ඇත. ගේට්ටුවේ සිටි හාමුදුරුවෝ ඉක්මනින්ම අපිව පිළිගත්තා, තවත් හාමුදුරුවරු දෙන්නෙක් අපේ අශ්වයන් අපෙන් ගන්න ඉක්මන් වුණා. මම උපරිම ප්‍රීතියෙන් මගෙන් වෙන් වූ නමුත් බර නැවත වරක් මගේ කකුල් මත පතිත වූ විට තරමක් කෙදිරිගැවෙමි. “මට ඔයාගේ කකුල් බලන්න වෙනවා, ලොබ්සාන්ගේ, ඒවා මම බලාපොරොත්තු වුණ තරම් හොඳට සනීප වෙන්නේ නැහැ,” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසීය. හික්ෂුවක් ලාමාගේ ගමන් මල්ල රැගෙන එය රැගෙන ඉක්මන් ගමනක් ගියේය. ඔහු හැරී ලාමසේරියට පිවිසියේය, ඔහුගේ උරහිසට උඩින් කතා කරමින්, “මම පැයකින් නැවත හමුවෙමු”.

පොතාලා මට ප්‍රසිද්ධ වැඩියි, 'උතුම්' වැඩියි, කවුරුහරි අහම්බෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ හික්ෂුවක් හෝ කනිෂ්ඨ ලාමා කෙනෙක් අමනාප කළොත් නිතරම සෝදිසියෙන් සිටිය යුතුයි. ජ්‍යෙෂ්ඨ ලාමාවරුන් කිසිවිටෙක අමනාප වී නැත, පුද්ගලයෙකු තම දිශාව දෙස බලා සිටිනවාද නැතහොත් පෙනෙන විදිහට ඔවුන්ව නොසලකා හරිනවාද යන්න ගැන කරදර වීමට වඩා විශාල දේවල් ඔවුන්ට තිබුණි. සෑම අවස්ථාවකදීම මෙන්, කලබල ඇති කරන්නේ පහත් පිරිමින් පමණි, ඔවුන්ගේ ඉහළ නිලධාරීන් කරුණාවන්ත, සැලකිල්ල සහ අවබෝධය ඇති අය විය.

කෑම වෙලක් ගැනීමට මෙය හොඳ අවස්ථාවක් වේ යැයි සිතා මම මිදුලට ඇවිද ගියෙමි. මගේ වෘත්තීය ජීවිතයේ එම අවධියේදී, ආහාර වඩාත් වැදගත්

දෙයකි, මන්ද tsampa, එහි සියලු ගුණාංග සමඟ, තවමත් කෙනෙකුට බඩගිනි හැඟීමක් ඇති කළේය!

මම සුප්‍රසිද්ධ කොරිඩෝවේ ඇවිද යද්දී මට මගේ සමකාලීනයන් බොහෝ දෙනෙක් මුණගැසුණි, මා ඇතුළු වූ වේලාවටම ඇතුළු වූ පිරිමි ළමයින්. නමුත් දැන් විශාල වෙනසක් සිදුවී ඇත, මම තවත් එක් පිරිමි ළමයෙකු පමණක් නොව, පුහුණු කළ යුතු හෝ සටන් කළ යුතු තවත් යෞවනයෙකු නොවේ; ඒ වෙනුවට, මම කුංකුම සිවුර පැළඳ සිටි මහා ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප්ගේ විශේෂ ආරක්ෂාව යටතේ සිටියෙමි. ඒ වන විටත් කටකතා පිටවී පිටරටවලට පැතිර ගොස් තිබුණේ මට විශේෂයෙන් උගන්වන්නට යන බවත්, මට ලාමාස් නිල නිවාසයේ කාමරයක් ලබා ගැනීමටත්, මම මෙය කිරීමටත්, මම එය කිරීමටත් යන බවත්, සැබෑ හෝ පරිකල්පනය කළ මගේ සූරාකෑම් දැනටමත් හොඳින් දන්නා බව දැකීමෙන් සතුටට පත් විය. එක කොල්ලෙක් තවත් කොල්ලෙක්ට ප්‍රීතියෙන් කීවේ ඇත්තටම මාව මහ හුළඟකට බිමෙන් උස්සලා රන් වහලේ උඩට පිහිනවා දැක්කා කියලා. "මම එය මගේම දැසින් දුටුවෙමි," ඔහු පැවසීය. "මම මේ ස්ථානයේම සිටගෙන සිටියෙමි, ඔහු බිම වාඩි වී සිටිනු මම දුටුවෙමි. එවිට මේ මහා දූවිලි කුණාටුවක් පැමිණි අතර, ලොබ්සාං ඉහළට යාත්‍රා කරන ආකාරය මම දුටුවෙමි, ඔහු වහලය මත යක්ෂයන් සමඟ සටන් කරන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. එවිට -" පිරිමි ළමයා නාටකාකාර ලෙස විරාමයක් තබා අවධාරණය කිරීම සඳහා ඔහුගේ දෑස් පෙරළා ගත්තේය. "ඊට පස්සේ - ඔහු පන්සල් පාලක ලාමාවරුන්ගෙන් කෙනෙකුගේ අතට වැටුණා." විස්මය, ප්‍රශංසාව සහ ඊර්ෂ්‍යාව යන සියල්ල මිශ්‍ර වූ අතර, පිරිමි ළමයා තවදුරටත් කියා සිටියේ, "ඊට පස්සේ ලොබ්සාංව අපේ පන්තියට විශේෂත්වයක් සහ ගෞරවයක් ගෙනා ඉන්මෝස්ට් එක වෙත ගෙන ගියා!"

සංවේදන සොයන්නන්, කුඩා පිරිමි ළමයින් සහ කනිෂ්ඨ භික්ෂූන් සමූහය, මම දෙවියන්ගෙන් යම් ආකාරයක හෙළිදරව්වක් කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තුවෙන් සිටි සමූහයා මැදින් ගමන් කළෙමි, නමුත් මම ආහාර සොයමින් සිටියෙමි. මම ඒ සෙනඟ මැදින් තල්ලු කරගෙන කොරිඩෝවෙන් බැස ප්‍රසිද්ධ ස්ථානයක් වන කුස්සියට ගියෙමි.

"ආ! ඉතින් ඔබ අප වෙත ආපසු පැමිණ ඇත, නේද? හොඳයි, ඔයා වාඩි වෙන්න, කොල්ලා, ඔයා වාඩි වෙන්න, මම ඔයාට හොඳට කන්න දෙන්නම්. ඔබේ පෙනුමෙන් ඔබ පෝතාලයෙන් හොඳින් පෝෂණය වී නැත. ඔබ වාඩි වෙන්න, මම ඔබට කවන්නම්." පරණ කෝකියා හාමුදුරුවෝ ඇවිත් මගේ ඔළුව අතගාලා මාව පස්සට තල්ලු කරලා දැමීමේ මම හිස් බාර්ලි ගෝනි

ගොඩක් උඩ ඉඳගෙන. එවිට ඔහු මගේ සිවුර ඇතුළේ මසුන් ඇල්ලූ අතර මගේ පාත්‍රය ලබා ගැනීමට සමත් විය. ඔහු පිටත්ව ගියේය, පරිස්සමෙන් මගේ පාත්‍රය සියල්ල සුදානම් කර (එය අවශ්‍ය නොවේ!) සහ ළඟම ඇති වට්ටක්කා වෙත ගියේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහු නැවතත් තත්සාපා සහ තේ තැනින් තැන ගසා, මගේ සිවුර උඩින් ගියහොත් මගේ කකුල් ඇඳ ගැනීමට මට සැලැස්වීය. “අන්න, එතන, කොල්ලා,” ඔහු පාත්‍රය මගේ අතට තල්ලු කළේය. “එය කන්න, එය අනුභව කරන්න, මන්ද ඔබව ඉක්මනින් එවන බව මම දනිමි - ඇබ්ට්ට් සිදු වූ දේ ගැන සියල්ල ඇසීමට අවශ්‍යයි.” වාසනාවකට මෙන්, වෙනත් කෙනෙකු පැමිණ අවධානය යොමු කිරීමට අවශ්‍ය වූ නිසා ඔහු මගෙන් ඉවතට හැරී මගේ ත්සපා කෑමට මා හැර ගියේය.

ඒ කාරණාව පහව යාමත් සමඟම මම ඔහුට කාරුණිකව ස්තූති කළෙමි, මන්ද ඔහු පිරිමි ළමයින්ට කරදරයක් යැයි සිතූ හොඳ වයසක මිනිසෙකු වූ නමුත් ඔවුන්ට නිසි ලෙස පෝෂණය කළහොත් ඔවුන් එතරම් කරදරයක් නොවේ. මම සියුම් වැලි සහිත විශාල බඳුනට ගොස් නැවත වරක් මගේ පාත්‍රය පරිස්සමින් පිරිසිදු කර, කොස්ස රැගෙන බිම වැගිරුණු වැලි අතුගා දැමුවෙමි. මම ඔහුව පුදුමයට පත් කරමින් ඔහු දෙසට හැරී හිස නමා පිටතට ගියෙමි.

මම කොරිඩෝර්වේ කෙලවරට ගොස් බිත්තියට අත් දෙක තබාගෙන එබී බැලුවෙමි. මට පහළින් මඩ වගුරක්, ඊට මදක් ඔබ්බෙන් ගලා යන දිය පහරයි. නමුත් මම කාශ්‍ය ලිංගය උඩින් තොටුපළ දෙස බලා සිටියේ ඔරුකාරයා අද අසාමාන්‍ය ලෙස කාර්යබහුල බව පෙනුණු බැවිනි. ඔහු තම හබල්වලට හේත්තු වී, වෙහෙස මහන්සි වී වැඩ කරන ඔවුන් දෙසට තල්ලු කරමින් සිටියේය, ඔහුගේ යක් සම් බෝට්ටුව මිනිසුන්ගෙන් සහ ඔවුන්ගේ මිට්ටලින් සම්පූර්ණයෙන්ම පටවා ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, ඒ කුමක් ගැනද, මෙතරම් මිනිසුන් සිටියේ මන්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. අපගේ ශුද්ධ නගරයට එක්රැස් වීම. එතකොට මට මතක් වූනේ රුසියන් කාරයෝ, රුසියන් කාරයෝ අපේ රටට ලොකු පීඩනයක් දීලා තියෙන්නේ ඉංග්‍රීසිකාරයෝත් කලබලැති කරපු නිසා, දැන් රුසියන් කාරයෝ වෙළෙන්දෝ වෙස් ගෙන ලාසාවට ඔත්තු කාරයෝ ගොඩක් එවනවා අපි දුප්පත් නූගත් ස්වදේශිකයන් කියලා. කවදාවත් දන්නේ නැහැ. බොහෝ ලාමාවරුන් ටෙලිපති සහ විවක්ෂණශීලී බවත් ඔවුන් සිතන දේ ඔවුන්ම දැනගත් විගස දැන සිටි බවත් ඔවුන්ට අමතක වී ඇත, නැතහොත් සමහර විට කිසි විටෙකත් නොදැන සිටියහ.

මම ප්‍රිය කළේ හිටගෙන බලා සිටීමට සහ විවිධ වර්ගයේ මිනිසුන් දැකීමට සහ ඔවුන්ගේ සිතුවිලි දිව්‍යමය වශයෙන් ඔවුන් හොඳද නරකද යන්න තීරණය කිරීමටය. පුහුණුවීමත් සමඟ එය පහසු විය, නමුත් දැන් අන් අය දෙස බලා සිටීමට කාලය නොමැති තරම්ය, මට මගේ මාර්ගෝපදේශකයා බැලීමට යාමට අවශ්‍ය විය, මට නිදා ගැනීමට අවශ්‍ය විය. මගේ කකුල් මට රිදෙනවා, මම ඇත්තටම මහන්සියි. මගේ ව්‍යාපාරය ගැන හොඳ අවබෝධයක් ලැබීමට පෙර මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට වල් රෝස වැටට යාමට සිදු විය. ඇත්ත වශයෙන්ම, මට තවත් සතියක් බිම ඇතිරිලි අතර සිටිය යුතුව තිබුණි, නමුත් වක්පෝරි - එය හොඳ තැනක් වුවද - එය ඇත්තෙන්ම අසනීප වූ, සුව වීමට ප්‍රමාද වූ තුවාල ඇති සහ තුවාල වූ කුඩා පිරිමි ළමයින් පිළිගත්තේ නැත. නීතිපතා වර්ගව. ඉතින් අපේ ‘සුවපත් මාලිගාවට’ වඩා කුතුහලයෙන් යුතුව එවැනි අවධානයක් සඳහා පහසුකම් තිබූ පොතාලයට යාමට මට සිදු විය.

වක්පෝරිහිදී සුදුසු සිසුන්ට සුව කිරීමේ කලාව ඉගැන්විය. ශරීරය ගැන, ශරීරයේ විවිධ කොටස් ක්‍රියා කරන ආකාරය, සමහර ස්නායු මධ්‍යස්ථාන උත්තේජනය කිරීම සඳහා ඉතා තුනී ඉදිකටු ශරීරයට තල්ලු කරන කටු විකිත්සාව ගැන අපට ඉගැන්වූ අතර, ඖෂධ පැළෑටි ගැන, ඖෂධ පැළෑටි එකතු කරන ආකාරය ගැන අපට කියා දුන්නා. ඒවා හඳුනා ගැනීමට හැකි විය, ඒවා සකස් කරන්නේ කෙසේද, ඒවා ගබඩා කර වියළීම. වක්පෝරිවල අපට විශාල ගොඩනැගිලි තිබූ අතර එහි ලාමාවරුන්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ භික්ෂූන් වහන්සේලා සෑම විටම ආලේපන සහ ඖෂධ පැළෑටි සකස් කළහ. මම ඔවුන්ව දුටු පළමු අවස්ථාව මට සිහිපත් විය.

මම දෙගිඩියාවෙන්, බියෙන්, මා දකින්නේ කුමක්දැයි නොදැන, මා දකින්නේ කවුරුන්දැයි නොදැන මම දොරකඩින් එබී බැලුවෙමි. මම කුතුහලයෙන් සිටියේ, මගේ අධ්‍යාපනය තවමත් ශාකසාර වෛද්‍ය විද්‍යාවේ තත්වයට පැමිණ නොතිබුණද, මම තවමත් විශාල උනන්දුවක් දැක්වූ බැවිනි. ඉතින් - මම බැලුවා.

කාමරය විශාල වූ අතර, එහි උස්, පරාල වහලක් තිබූ අතර, දෙපැත්තට විහිදුණු සහ ත්‍රිකෝණාකාර රාමු සැකසීමට උපකාරී වන විශාල බාල්ක වලින්, ලණු බැස ගියේය. ඒ ලණුවල අරමුණ තේරුම් ගන්න බැරිව මම කාලයක් බැලුවා. එවිට තරමක් අඳුරු අභ්‍යන්තරයේ මගේ දෑස් තියුණු වන විට මම දුටුවේ ලණුවල අනෙක් කෙළවර ලෙදර් බැග්වලට සවි කර ඇති බවත් සුදුසු ප්‍රතිකාරයකින් ලී මෙන් තද වූ හම් බැග්වලට සවි කර ඇති බවත්ය. සෑම සම් බැගයකම වචනයක් පින්තාරු කර තිබුණි, එය මට දෙයක් නොවන වචන. මම

බලා සිටියෙමි, අවසානයේ මහලු ලාමා කෙනෙකු හැරී මා දකින තුරු කිසිවෙකු මා ගැන සැලකුවේ නැත. ඔහු තරමක් කාරුණිකව සිනාසෙමින්, “එන්න, මගේ කොල්ලා, ඇතුළට එන්න. ඇත්තෙන්ම මම සතුටු වෙනවා මේ තරම් තරුණ කෙනෙක් දැනටමත් උනන්දුව දක්වන බව දැකීමට. එන්න.” දෙගිඩියාවෙන් මම ඔහු දෙසට ඇවිද ගිය අතර, ඔහු මගේ උරහිසට අත තබා, මා පුදුමයට පත් කරමින්, ඔහු මට ස්ථානය ගැන කියන්නට පටන් ගත්තේය, විවිධ ඖෂධ පැළෑටි පෙන්වා, ඖෂධ පැළෑටි කුඩු, ඖෂධ පැළෑටි සහ ඖෂධ පැළෑටි අතර වෙනස මට පවසමින්. මම මහලු මිනිසාට කැමතියි, ඔහු ඔහුගේ ඖෂධ පැළෑටිවලින් කැපී පෙනෙන ලෙස මිහිරි වී ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි!

අපට ඉදිරියෙන් තරමක් රළු ගල් වර්ගයක් වූ දිගු ගල් මේසයක් විය. එය කුමන ආකාරයේ ගලක්දැයි කීමට මම කැමති නැත, නමුත් එය බොහෝ විට කළුගල් විය හැකිය. එය සමතලා වූ අතර අඩි පහළොවකින් අඩි හයක් පමණ වූ අතර එක් විශාල සන ලැල්ලක් විය. එහි දෙපස හික්සුන් වහන්සේලා ඉතා කාර්යබහුලව ඔසු ගලි විහිදුවා, දුඹුරු පැහැති වෘක්ෂලතා සමූහයක් වන ඖෂධ පැළෑටි කැටි ගැසී ඇති නිසා ඒවා විස්තර කිරීමට මට සොයාගත හැකි එකම වචනය එයයි. ඔවුන් මෙම ඖෂධ පැළෑටි මේසය මත අතුරා, පසුව ගඩොල් වැනි පැතලි ගල් කැබලිවලින්, ඔවුන් ගල පැත්තට ඇදගෙන යන ඖෂධ පැළෑටි මත තද කළහ. ඔවුන් ඔසවන විට ඖෂධ පැළෑටි මැක්රේට් කර ඉරා දමන බව මට පෙනී ගියේය. කෙඳි සහිත පල්පයක් පමණක් ඉතිරිව ඇති බව පෙනෙන තෙක් ඔවුහු එය දිගටම කරගෙන ගියහ. ඔවුන් එම අවස්ථාවට පැමිණි විට ඔවුන් පිටුපසින් සිටි අතර අනෙකුත් හික්සුන් වහන්සේලා සම්පාත්ති සහ දත් දාරයක් සහිත ගල් සමඟ සම්පයට පැමිණියහ. ප්‍රවේශමෙන් නැවුම් හික්සුන් වහන්සේලා ගල් බංකුව සුරා, තන්තුමය ද්‍රව්‍ය සියල්ල තම සම්භාෂනවලට ගා ගත්හ. එහෙම කරලා, මුල් භාමුදුරුවෝ බංකුව උඩ සියුම් වැලි අතුරා ගල්වලින් අතුල්ලලා, පිරිසුදු කරලා, ඒ එක්කම ඖෂධ කැලි කැලිවලට කැඩිලා යන විදියට අලුත් සිරිමි හඳුන්න පටන් ගත්තා.

හික්සුන් වහන්සේලා සම් කුට්ටි සහිත තන්තුමය ද්‍රව්‍ය විශාල කුටියේ ඇත පැත්තට ගෙන ගිය අතර, එහිදී මම දැන් දුටුවෙමි, එහි තැම්බෙන වට්ටක්කා. එකා පසුපස එකා තම තමන්ගේ භාෂන ගෙන එහි ඇති දෑ එක වට්ටක්කා එකකට හිස් කළෝය. එය බුබුලු සහ වාෂ්ප වී ඇති බව දැකීමට මම උනන්දු වූ නමුත් නව තන්තුමය ද්‍රව්‍ය තාපාංකයට දැමූ වහාම නතර විය. මහලු ලාමා මාව හරහට ගෙන ගොස් ඇතුළට බැලූ අතර, පසුව ඔහු පොල්ලක් ගෙන බඩු

කලවම් කරමින්, “බලන්න! අපි මේක තම්බනවා, වතුර උතුරලා සන සිරස් එකක් ලැබෙනකම් අපි දිගටම උනු කරනවා. අපි ඒකෙන් කරන දේ මම ඔබට පෙන්වන්නම්.”

ඔහු මාව ශාලාවේ වෙනත් කොටසකට ගෙන ගිය අතර, එහි විවිධ අනන්‍යතා සහිත සිරස් වලින් පිරුණු විශාල භාජන මම දුටුවෙමි. එක් විශේෂිත භාජනයක් පෙන්වා “මෙය අපි ඇසේ සුදු ආසාදනයෙන් පෙළෙන අයට දෙන දෙයයි. ඔවුන් පානය කිරීමට මෙය කුඩා ප්‍රමාණයක් ඇති අතර, රසය ඉතා ප්‍රසන්න නොවුවත්, එය කැටාර් වලට වඩා ප්‍රසන්න වේ. කෙසේ වෙතත්, එය ඔවුන්ව සුව කරයි!” ඔහු ඉතා හොඳ භාසායයකින් සිනාසී, පසුව මා යාබද කාමරයක තිබූ වෙනත් මේසයකට ගෙන ගියේය. මෙතනදී මට හම්බුනා හාමුදුරුවරු පිරිසක් ගල් බංකුවක වැඩ ඉන්නවා, ඒක නොගැඹුරු අගලක් වගේ. ඔවුන්ගේ අතේ ලී කුඹුරු තිබූ අතර තවත් ලාමා කෙනෙකුගේ අධීක්ෂණය යටතේ ඔවුන් මුළු එකතුවක්ම මිශ්‍ර කරමින් සිටියහ. මට එවැනි ප්‍රසන්න චාරිකාවක් ලබා දුන් මහලු ලාමා පැවසුවේ, “මෙන්න අපට යුකැලිප්ටස් තෙල්, කපුරු තෙල් සමඟ. අපි එය මිල අධික පිටරටින් ගෙන්වන ලද ඔලීව් තෙල් සමඟ මිශ්‍ර කර, පසුව මෙම ලී පැඩල්වලින් හාමුදුරුවරු සියල්ල කලවම් කර බටර් සමඟ මිශ්‍ර කරති. බටර් ආලේපනයක් සඳහා හොඳ පදනමක් සාදයි. අපට පසුවේ අමාරුව ඇති අය සිටින විට මෙය ඔවුන්ගේ පසුවේ සහ පිටේ අතුල්ලන විට ඔවුන්ට හොඳ සහනයක් ලැබේ. මම ඉතා සුභද්‍රව ඇඟිල්ලක් දිගු කර අගල අද්දර තිබූ බඩු කැබැල්ලක් ස්පර්ශ කළෙමි, ඊටත් වඩා පරිස්සමින් මම එය උදුරා ගත්තෙමි, මගේ දැස් පවා හරස් අතට යන බවක් මට දැනුනි. සුවද මා තුළින්ම දැවෙන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මගේ පෙනහළු ඇතුළත දැවී යනු ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මම කැස්සට බිය වුවෙමි, මට දැඩි ලෙස අවශ්‍ය වුවද, මම පුපුරා ගියහොත්. මහලු ලාමා සිනාසෙමින් සිනාසුණේය, “දැන් එය ඔබේ නාසයට දමන්න, එය ඔබේ නාස්පුඩු වලින් සම ඉවතට ගනිවි. ඒක තමයි සාන්ද්‍ර ගත දේවල්, තව තව බටර් එක්ක තනුක කරන්න ඕන.”

තව දුරටත් හික්මුන් වහන්සේලා වියළුන ලද ශාකයක පත්‍ර ගලවා ඉතා සමීප දැලක් වැනි රෙදි කඩකින් පරිස්සමෙන් පෙරා ගත්හ. “මේ හාමුදුරුවෝ විශේෂ තේ පිළියෙළ කරනවා. තේ යන්නෙන් අප අදහස් කරන්නේ පානය කළ හැකි ඖෂධ පැළෑටි මිශ්‍රණයකි. මෙම විශේෂිත තේ,” ඔහු හැරී පෙන්වා දුන්නේ, “ප්‍රති-ස්පාස්මොඩික් තේ වන අතර එය ස්නායු ඇඹරීමේ අවස්ථාවන්හිදී සහනයක් ලබා දෙයි. ඔබ මෙහි පැමිණ මේ සියල්ලේදී ඔබේ වාරය ගත් විට

ඔබට එය අතිශයින්ම සිත්ගන්නාසුළු වනු ඇත. එතකොටම කෙනෙක් ඔහුට කතා කළා, නමුත් ඔහු පිටත්ව යාමට පෙර කිව්වා, "මගේ කොල්ලා, වටපිට බලන්න. අපේ කලාව ගැන මෙතරම් උනන්දුවක් දක්වන කෙනෙක් දැකීම ගැන මම ඇත්තෙන්ම සතුටු වෙනවා. එහෙම කියලා එයා ඉක්මනට හැරිලා අනිත් කාමරයට ගියා.

මම මේකෙන් නඟයක් අරගෙන ඒකෙන් ඉබාගාතේ ඇවිද්දා. මම එක් විශේෂිත කුඩු ගෙන එය මගේ නාස්පුඩු සහ උගුරෙන් බැස යන තරමට එය ආඝාණය කළෙමි, එය මට කැස්ස සහ කැස්ස සහ කැස්ස ඇති කළේය, තවත් ලාමා කෙනෙක් පැමිණ මට තේ පානය කරන තුරු, එයත් තිරිසන් දෙයක්.

මම ඒ සිද්ධියෙන් මිදී විශාල බැරලයක් තිබූ ඇත තාප්පය වෙත ඇවිද ගියෙමි. මා ඒ දෙස බලා සිටියේ පුද්ගලයෙක් පුද්ගලයට පත් වූයේ එහි පොත්තකින්, කුතුහලයෙන් පෙනෙන පොත්තකින්, කිසිදා නොදුටු පොත්තකින් පිරි තිබෙනු පෙනුණු බැවිනි. මම කැල්ලක් ස්පර්ශ කළ අතර එය මගේ ඇඟිලිවලට ගරා වැටුණි. අපේ කිසිම උද්‍යානයක මා දැක ඇති ඕනෑම දෙයකට වඩා රළු වූත් අපිරිසිදු වූත් මෙතරම් අපිරිසිදු පරණ පොත්තකින් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්දැයි මට නොපෙනෙන නිසා මම පුද්ගලයෙක් හිස දෙපසට තැබුවෙමි. ලාමා කෙනෙක් මා දෙස බලා, පැමිණ, "ඉතින් ඔබට මේ මොකක්ද කියලා අදහසක් නැද්ද?" "නෑ, ගරු වෛද්‍ය ලාමා" මම පිළිතුරු දුනිමි, "මට පෙනෙන්නේ එය කුණු කන්දක් ලෙසයි." එයට ඔහු සිනාසී, ඇත්තෙන්ම ඔහු මහත් විචිලිවට පත් වූයේ, "අන්න තරුණයා, අද ලෝකයේ බහුලව දක්නට ලැබෙන, සහනයක් දෙන, ජීවිත ගණනාවක් බේරාගත් සාමාන්‍ය රෝගයට භාවිතා කරන පොත්තකි. එය කුමක්දැයි ඔබට අනුමාන කළ හැකිද? වඩාත් පොදු රෝගය කුමක්ද?"

ඔහු ඇත්තටම එතැනදී මාව ප්‍රහේලිකාවකට පත් කළා, මම හිතුවා සහ හිතුවා, කිසිම සංවේදී විසඳුමක් ඉදිරිපත් කරන්න බැරි වුණා, මම ඔහුට එහෙම කිව්වා. ඔහු මට කියූ පරිදි සිනාසුණේය. "මලබද්ධය, තරුණය, මලබද්ධය. ලෝකයේ ලොකුම ශාපය. නමුත් මෙය අප ඉන්ද්‍රියාවෙන් වෙළඳුන් විසින් ආනයනය කරන පූජනීය පොත්තකි. එය පූජනීය පොත්ත ලෙස හඳුන්වනු ලබන්නේ එය ඉතා ඇත රටක බ්‍රසීලයෙන් පැමිණෙන බැවිනි. අපි එය නැවතත්, තේ ලෙස භාවිතා කරමු, නැතහොත් සුවිශේෂී අවස්ථාවන්හිදී, අපි හුණු සහ සීනි එකතුවක් සමඟ මිශ්‍ර කරන ආසවනයක් ඇති වන තෙක් අපි තම්බා තම්බා තම්බා ගනිමු, ඉන්පසු අපි එය පෙනි ආකාරයෙන් තද කරමු. ඒ එහි ඇක්‍රිඩ් රසය තේ ලෙස ගත නොහැකි අයටයි. ඔහු මා දෙස ඉතා

කාරුණිකව සිනාසුණේය, පැහැදිලිවම මගේ උනන්දුව ගැන සතුටු විය, එය ඇත්තෙන්ම සිත්ගන්නා සුළු විය.

මට මුලින්ම මුණගැසුණු මහලු ලාමා ඉක්මනින් ආපසු පැමිණ, මා කළමනාකරණය කරන්නේ කෙසේදැයි අසමින්, පසුව මා තවමත් කස්කාරා සාගර ටිකක් හසුරුවන බව දුටු ඔහු සිනාසුණේය. “එය හපන්න, මගේ පුතා, එය හපන්න. එය ඔබට බොහෝ යහපතක් කරනු ඇත, එය ඔබට ඇති ඕනෑම කැස්සක් සුව කරයි, මන්ද එය හපීමෙන් පසු කැස්සට ඔබ බිය වනු ඇත!” ඔහු උසස් වෛද්‍ය ලාමාවරයෙකු වුවද, ඔහු තවමත් කුඩා මිනිසෙක් වූ නිසා, ඔහු කුඩා එල්ෆ් කෙනෙකු මෙන් ඉවතට ගියේය.

“මෙතන, මෙහේ,” ඔහු කීවේය, “මේ බලන්න, මේක අපේ රටෙන්. ලිස්සන එල්ම්, අපි ඒකට කියනවා, ලිස්සන එල්ම්ගේ පොත්ත. ආමාශ ආබාධ ඇති අයට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් දෙයක්. අපි එය මිශ්‍ර කර, අපි එය ජෙස්ට් කරන්නෙමු, අවාසනාවන්ත ලෙස දුක් විඳින පුද්ගලයා ද්රව්යය ගෙන එය ඔහුගේ වේදනාව සමනය කරයි. ඒත් ඔයා ඉන්න මගේ කොල්ලා, ඔයා ඉන්න. ඔබ ටික වේලාවකට පසු මෙහි පැමිණෙන විට, ඔබට ඉදිරියෙන් විශාල අනාගතයක් ඇති බව අපි සොයා ගන්නා බව මට විශ්වාසයි.

මම ඔහුටත් අනෙක් ලාමාවරුන්ටත් ඔවුන්ගේ කරුණාවට ස්තූති කළ අතර, පළමු සංචාරයෙන් පසු මම පිටත්ව ගියෙමි.

නමුත් ඉක්මන් අඩිපාර-ඉක්මන් අඩිපාර; පිරිමි ළමයෙකු පැමිණෙමින් සිටියේ මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වෙත මා එනතුරු ඔහුගේම නිවසක මා එනතුරු බලා සිටි ලාමා මින්ග්යාර් ඩොන්ඩ්ස් වෙත යන ලෙසට අණ කරමිනි, මන්ද මම ඔහුට යාබද කාමරයක් ගැනීමට යන නිසා එය දැන් මගේම වේ. ඉතින් මම මගේ සිවුර තදින් ඔතා ආයෙන් පිළිවෙළකට බලන්න උත්සාහ කරමින් මට පුළුවන් තරම් වේගයෙන් පිටත් වුණා, මම යන්නේ මොන වගේ තැනක්ද කියලා බලන්න.

දොළොස්වන පරිච්ඡේදය

MINE ප්‍රසන්න කාමරයක්, කුඩා, නමුත් මගේ අවශ්‍යතා සඳහා ප්‍රමාණවත් තරම් විශාලයි. මා සතුව පහත් මේස දෙකක් තිබූ බවත්, එම පහත් මේසවලින් එකක සහරා සහ පත්‍රිකා සැහෙන ප්‍රමාණයක් තිබූ බවත් දැකීමෙන් මම

ඇත්තෙන්ම සතුටට පත් වුණෙමි. අනෙක් මේසය මත මා වෙනුවෙන් ඉතා හොඳ දේවල් කිහිපයක් තබා තිබුණි - එම මිහිරි දේවල් මම හදවතින්ම අනුමත කළෙමි. මා ඇතුළු වූ විට උපස්ථායක හික්සුවක් මා දෙස බලා සිනාසී මෙසේ පැවසීය: “වාසනාවේ දෙව්වරු නිසැකවම ඔබට සිනාසුණා, ලොබ්සාං. ඔබ සිටින්නේ උසස් ලාමා මිංග්යාර් ඩොන්ඩ්ස් අසල ය. මම එය දැන සිටියෙමි, ඔහු මා දැනටමත් දන්නා දේවල් මට පවසමින් සිටියේය, නමුත් පසුව ඔහු පැවසුවේ, “මෙන්න සන්නිවේදන දොරක්; ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ අවසරයකින් තොරව කිසි විටෙකත් එම දොරට ඇතුළු නොවිය යුතු බව ඔබ මතක තබා ගත යුතුය, මන්ද ඔහු ගැඹුරු භාවනාවක සිටින බැවිනි. දැන් ඔබට ටික වේලාවකට ඔබේ මාර්ගෝපදේශකයා දැකිය නොහැක, එබැවින් මම ඔබට එම ආහාරය වෙත බැසීමට යෝජනා කරමි. එහෙම කියලා එයා මගේ කාමරෙන් හැරිලා ගියා. මගේ කාමරය! ඒක හොඳට ඇහුණා. තවත් කොල්ලො ගොඩක් එක්ක බොහොම ප්‍රසිද්ධියේ නිදාගන්න වෙලා මටම කියලා කාමරයක් හදාගන්න එක පුදුම දෙයක්.

මම මේසය අසලට ගොස් බිමට නැමී එහි ප්‍රදර්ශනය කර ඇති සියලුම හොඳ දේවල් හොඳින් පරීක්ෂා කර බැලුවෙමි. අවිනිශ්චිතභාවයේ උමතුවෙන් පසුව මම තීරණය කළෙමි, සුදු පැහැති දූවිලි සහිත රෝස පැහැති දෙයක්. මම එය මගේ දකුණු අතෙන් අතට ගත්තෙමි, පසුව මම මගේ වම් අතින් තවත් එකක් අතට ගත්තෙමි, පසුව මම ගොඩනැගිල්ලේ මා සිටින්නේ කොතැනදැයි බැලීමට ජනේලය වෙත ගියෙමි.

මම අවසාන ජනේල රාමුවේ ගලෙහි මගේ දෑත් තබා මගේ හිස පිටතට තල්ලු කළෙමි, ක්‍රියාවලියේදී මගේ ඉන්ද්‍රියානු කේක් එකක් බිම හෙළන විට ඉතා අවාසනාවන්ත ච්චනයක් මිමිණෙමි. එය ද එම ඉරණම බෙදා නොගන්නා ලෙස මම කඩිමුඩියේ අනෙකා උදුරා ගත්තෙමි, පසුව මම භූ දර්ශනය පිළිබඳ මගේ පරීක්ෂාව වෙත ආපසු ගියෙමි.

මෙන්න, මම ගොඩනැගිල්ලේ අන්ත අග්නිදිග කොටසේ සිටියෙමි, මට අවසාන කාමරය තිබුණේ ඇමුණුමේ කෙළවරේ ය. මට ස්වර්ණාභරණ උද්‍යානය - නොර්බ්‍රු ලිංගය දැකගත හැකි විය. මේ වන විට ලාමාවරු ගණනාවක්ම වාද විවාද කරමින් සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. නිෂ්ක්‍රීය මොහොතක් මම ඔවුන් දෙස බලා සිටියෙමි; ඔවුන් තරමක් විනෝදජනක විය, එක් අයෙකු බිම ඉරියව්වෙන් සිටි අතර අනෙකා ඔහුට ප්‍රකාශ කළේය, පසුව ඔවුන් ස්ථාන වෙනස් කළහ. ඔහ්!-ඔව්, ඔවුන් කරන්නේ කුමක්දැයි මම දැන සිටියෙමි, ඔවුන් ප්‍රසිද්ධ විවාද සඳහා පෙරහුරු කරමින් සිටියේ දලයි ලාමා

විසින්ම ප්‍රසිද්ධ ලාමස්ටික් විවාදයකට සහභාගී වීමට යන බැවිනි. දැනගත යුතු කිසිවක් අතපසු නොවීම ගැන සැඟීමකට පත් වූ මම වෙනත් දේවලට යොමු වුණෙමි.

වන්දනාකරුවන් කිහිප දෙනෙක් ලින්ක්හෝර් පාරේ කුඹල් කරමින් සිටියහ - සෑම පසුරකටම යටින් හෝ සෑම ගලක් යටින්ම රත්‍රන් සොයා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූවාක් මෙන්. ඔවුන් මොට්ලි එකතුවක් විය, ඔවුන්ගෙන් සමහරක් ඕනඩොක්ස් වන්දනාකරුවන්, ඇත්තෙන්ම අවංක ය; අනෙක් අය, මට වැඩි කරදරයකින් තොරව පැවසිය හැකි පරිදි, ඔත්තුකරුවන්, චීන ජාතිකයන් සහ අප ගැන ඔත්තු බැලූ රුසියානු ඔත්තුකරුවන් සහ රුසියානුවන් සහ අප ගැන ඔත්තු බැලූ චීන ඔත්තුකරුවන් ය. මම හිතුවේ ඔවුන් එකිනෙකා ගැන ඔත්තු බලන තාක් කල් ඔවුන් අපව තනි කර යා හැකි බවයි! මගේ ජනේලයට පහළින් කුඩා ගංගාවක් ගලා ගොස් සතුටු ගහට හිස් වන වගුරු බිමක් විය. ලින්ක් හෝර් පාර ගෙන යන ගහ හරහා පාලමක් තිබුණි. නගරයේ කුඩා කොල්ලන් පිරිසක් එහි සිටි නිසා මම විනෝදයෙන් බලා සිටියෙමි - බලැක් හෙඩ්ස්, ඔවුන් අප භාමුදුරුවරුන් මෙන් හිස මුඩු කර නැති නිසා අපි ඔවුන්ට කතා කළෙමු. ඔවුන් මෙම පාලම මත රැවටෙමින්, එක් පැත්තකට කුඩා දර කැබලි විසි කර, ඔවුන් නැවත මතු වීම දැකීමට අනෙක් පැත්තට දිව ගියහ. එක් පිරිමි ළමයෙකු තම සහවරයෙකුගෙන් සුදුසු සහයක් ලබාගෙන සමබරව සිටි අතර, ඔහු මුලින්ම වතුරට ගියේය. කෙසේ වෙතත්, එය එතරම් බැරෑරුම් නොවීය, විශේෂයෙන් ඇලෙන සුළු මඩකින් වැසි වෙරළට ඇදගෙන යාමට ඔහු සමත් විය, ඒ වන විටත් මම එම ගඟේ දී මුහුණ දී ඇත. එවිට සියලුම පිරිමි ළමයින් ඉවුරෙන් බැස ඔහුට පිරිසිදු වීමට උදව් කළේ ඔවුන් සියල්ලන්ම නැවත ලාසා නගරයට ගොස් පිරිමි ළමයා මෙතරම් බිහිසුණු තත්වයකට පත් කළහොත් සෑම කෙනෙකුටම මව සහ පියා පවසන්නේ කුමක්දැයි ඔවුන් දන්නා බැවිනි.

නැහෙනහිර දෙසට යාත්‍රාකරු තවමත් තම වෙළඳාමේ යෙදී සිටියේය, ගහ හරහා යාත්‍රා කරමින්, ඔහුගේ මගීන්ගෙන් තවත් මුදල් ටිකක් ඇද ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් එය විශාල නිෂ්පාදනයක් කරමින් සිටියේය. මෙය මා සැබවින්ම උනන්දු වූ කරුණක් විය, මන්ද ඒ වන විට මම කිසි දිනෙක බෝට්ටුවකින් ජලය මත නොසිටි අතර ඒ වන විට එය සැබවින්ම මගේ අභිලාෂයේ උච්චතම අවස්ථාව විය.

තොටුපළ පාර දිගේ මඳක් දුරින් තවත් කුඩා උද්‍යානයක් වූ කාශ්‍ය ලිංගය වීන දූත මෙහෙවරට යන මාර්ගය දිගේ විය. මට ඇත්තටම මගේ කාමරයෙන්

චිත දූත මණ්ඩල බිත්ති දැකගත හැකි වූ අතර, ගස් වලින් හොඳින් ආවරණය කර තිබුණද, වත්ත දෙස බැලීමට මට හැකි විය. අපි කොල්ලෝ හැමදාම හිතුවේ චිත දූත මණ්ඩලයේ බිහිසුණු මිලේච්ඡ ක්‍රියා සිදුවෙනවා කියලා, කවුද දන්නේ? සමහරවිට අපි නිවැරදියි!

නැහෙනහිර දෙසින් බිති ලිංගය, ඉතා ප්‍රසන්න නමුත් තරමක් තෙත් උද්‍යානයක් වන අතර එය වගුරු බිමක පිහිටා ඇත. තවත් ඇතිත් මා දැකගත හැකි වූ ටර්කියුයිස් පාලම වූ අතර එය දැකීමෙන් මා සතුටට පත් විය. මිනිසුන් ආවරණය කරන ලද කුටිය තුළට ඇතුළු වන අතර පසුව අනෙක් අන්තයෙන් මතු වනු දැකීම මම බෙහෙවින් සතුටට පත් විය.

ටර්කියුයිස් පාලමෙන් ඔබ්බට මට ලාසා නගරය, සභා ශාලාව සහ, ඇත්ත වශයෙන්ම, අපේ රටේ පැරණිතම ගොඩනැගිල්ල වූ ජෝ කන්ග්, ලාසා ආසන දෙවිමැදුරේ රන් වහලවල් දැකගත හැකි විය. බොහෝ ඔබ්බට කඳු වැටි සහ තිත් සහිත ආරාම සහ විවිධ ලැමස්ටර් විශාල ගොඩවල් විය. ඔව්, මම මගේ කාමරය ගැන හොඳින් සැහීමකට පත් වූ අතර, පසුව මට පොතාලව නොපෙනෙන බව මට සිතුනි. ඒත් එක්කම මට හිතුණා පොතාලයේ උසස් නිලධාරීන්ටත් මාව පේන්නේ නැහැ, ඒ නිසා මම ගල් කැට හෝ සප්පා ගුලි නොසැලකිලිමත් වන්දනාකරුවන් වෙත දැමුවහොත් කිසිවෙකු මා නොදකිනු ඇත, වන්දනාකරුවන් එය කුරුල්ලන්ට දමනු ඇත!

ටිබෙටයේ අපිට ඇදුන් තිබුණේ නැහැ, අපි නිදාගත්තේ බිම. බොහෝ අවස්ථාවලදී අපට කුෂන් හෝ වෙනත් කිසිවක් බිම නොතිබුණි, අපි බ්ලැන්කට් පොරවාගෙන නිදා ගත්තෙමු, සමහර විට අපගේ සිවුරු කොට්ටයක් ලෙස භාවිතා කළෙමු. නමුත් විශ්‍රාම යාමට කාලය පැමිණ නැත, ඒ වෙනුවට මම මගේ උරහිස් මත ආලෝකය විහිදෙන පරිදි ජනේලය පිටුපසින් තබාගෙන මම සහරාවක් අතට ගත්තෙමි. මාතෘකාව මට කිසිවක් අදහස් කළේ නැත, මන්ද එය ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ හෝ පර්මානු විය හැකිය, මට ඒවා කිසිවක් කියවිය නොහැකි විය. නමුත් මා මෙම විශේෂිත සහරාව දෙස බලන විට එය ඉන්දියානු එකක් බව පෙනී ගියේ ඒවායේ කවරයේ සිතියමක් තිබූ නිසාත් සමහර නම් සහ වචනවල හැඩයන් මට හඳුනාගත හැකි වූ නිසාත් ය.

මම පිටු පෙරලුවා. වචන මට කිසිවක් අදහස් නොකළ අතර මම පින්තූර සඳහා පමණක් කැපවීමි. මම තෘප්තිමත් හැඟීමකින් එහි වාඩි වී සිටින විට, මගේ කොටස වඩා හොඳ අතට හැරී ඇති බව හැඟී යන විට, මගේ සිතුවලි බොහෝ දුරස් වන විට පින්තූර දෙස බැලීමෙන් මම ඉතා සතුටු විය. ඉඩලි මම පිටු පෙරළුවෙමි, පසුව මම නැවතී සිනාසුණෙමි, සිනාසුණෙමි, මටම

සිනාසුනෙමි; මෙහි මධ්‍ය පිටු දෙකෙහි වූයේ ගැට ගැසි හිස මත සිටගෙන සිටින මිනිසුන්ගේ පින්තූර සහ ඒ ආකාරයේ විවිධ දේවල එකතුවකි. මම දකින දේ දැන් මම දැන සිටියෙමි - සමහර යෝග ව්‍යායාම එවකට ඉන්දියාවේ බොහෝ ආගම් විය. සමහර ප්‍රකාශයන්ට මම තදින් හා හයිසෙන් සිනාසුණෙමි, පසුව මම හිස ඔසවන විට හදිසියේම නතර වූ අතර විවෘත සන්නිවේදන දොරෙන් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් මා දෙස බලා සිනාසෙනු දුටුවෙමි.

මම මගේ දෙපා මත පොරබදන්නට පෙර ඔහු මාව පහන් කර, “නැහැ, අපට මෙහි විධිමත් බවක් අවශ්‍ය නැත, ලොබ්සාං. විධිමත් අවස්ථාවන් සඳහා විධිමත්භාවය සුදුසු ය, නමුත් මෙම කාමරය මගේ කාමරය මෙන්ම ඔබේ නිවසයි” - ඔහු විවෘත දොරකඩෙන් සංඥා කළේය - “මගේ නිවසයි. ඒත් ඔයාව ඔව්වර හිනාවෙන්න හේතුව මොකක්ද?” මම මගේ නැගෙන ප්‍රීතිය යටපත් කරගෙන යෝගා පින්තූර පෙන්වුවෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා කාමරයට පැමිණ මා සමඟ බිම වාඩි විය.

“ඔබ අන් අයගේ විශ්වාසයන්ට සිනාසිය යුතු නැත, ඔබ ලොබ්සාං දන්නවා, මන්ද ඔබ අන් අය ඔබේ විශ්වාසයන්ට සිනාසෙනවාට ඔබ කැමති නැත. මේ” - ඔහු පින්තූර දෙසට ඇඟිල්ල දිගු කළේය - “යෝග අභ්‍යාස කරනවා. මම යෝග කරන්නේ නැහැ, උසස් ලාමා කෙනෙක් කරන්නේ නැහැ, පාරභෞතික දේවල් කරන්න හැකියාවක් නැති අය විතරයි යෝග කරන්නේ.” “මාස්ටර්!” මම යම්කිසි කලබලයකින් කීවෙමි. “ඔබ මට යෝග ගැන යමක් කියනවද, මිනිසුන් එය කරන්නේ කෙසේද, එය කුමක්ද? මම මුළු දේ ගැනම පුදුමයෙන් ඉන්නේ.” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහුගේ ඇඟිලි දෙස මොහොතක් බලා සිට, පසුව මට පිළිතුරු දෙමින්, “හොඳයි, ඔව්, ඔබ මේ දේවල් ගැන ඉගෙන ගත යුතුයි. අපි දැන් ඔවුන් ගැන කතා කරමු. මම ඔබට යෝග ගැන යමක් කියන්නමි.”

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා කතා කරන අතරතුර මම වාඩි වී සවන් දුන්නෙමි. ඔහු සෑම තැනකම සිටි අතර, සෑම දෙයක්ම දැක ඇති අතර, සෑම දෙයක්ම කර ඇත, මට ඔහුව ආදර්ශයට ගැනීමට තරම් කිසිවක් අවශ්‍ය නොවීය. සාමාන්‍යයෙන් පොඩි කොල්ලෙක් මට කතා කරනවට වඩා සැලකිල්ලෙන් මම අභගෙන හිටියා.

“මම යෝග ගැන උනන්දු නැහැ,” ඔහු පැවසුවේ, “යෝගය යනු ශරීරය හික්මවීමේ මාධ්‍යයක් පමණක් වන බැවිනි. පුද්ගලයෙකුට දැනටමත් ශරීරයේ විනය තිබේ නම්, යෝගය හුදෙක් කාලය නාස්ති කිරීමක් බවට පත්වේ. අපේ

රටේ, ඉතා පහත් පන්තියේ අය හැර වෙන කිසිවෙකු යෝග අභ්‍යාස කරන්නේ නැත. ඉන්දියානුවන් බොහෝ දුරට යෝගා වන්දනාවක් කර ඇති අතර, එය සැබෑ සත්‍යයෙන් කෙනෙකුට ඇත් කරන නිසා මම ඒ ගැන අතිශයින් කනගාටු වෙමි. කෙනෙකුට විවිධ පාරභෞතික භාවිතයන් කිරීමට පෙර ශරීරය පාලනය කළ යුතු බවත්, තමාගේ හුස්ම ගැනීම, හැඟීම් පාලනය කිරීමට හැකි විය යුතු බවත්, කෙනෙකුගේ මාංශ පේශි පාලනය කළ යුතු බවත් පිළිගැනේ. නමුත් ඔහු මා දෙස බලා සිනාසුණේය - "මම යෝගයට විරුද්ධ වන්නේ එය හුදෙක් ආධ්‍යාත්මික මාර්ගයෙන් සාක්ෂාත් කර ගත යුතු දේ කිරීමට තිරිසන් බලයෙන් උත්සාහ කරන බැවිනි."

ඔහු කතා කරන අතරතුර මම පින්තූර දෙස බලා සිටියෙමි, මිනිසුන් ගැට ගසා ගැනීමට උත්සාහ කළ යුතු අතර එය අධ්‍යාත්මික යැයි සිතීම කැපී පෙනේ. නමුත් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තවදුරටත් කියා සිටියේ, “බොහෝ පහත් ආකාරයේ ඉන්දියානුවන්ට යෝගා ව්‍යායාමවල යෙදීමෙන් උපක්‍රමයක් කළ හැකිය. ඔවුන් මෝහනය කිරීම සහ සැබෑ අධ්‍යාත්මික දෙයක් ලෙස ඔවුන් විසින්ම විශ්වාස කළ වෙනත් විවිධ උපක්‍රම කිරීමට ඔවුන්ට හැකියාව ඇත. ඒ වෙනුවට, එය උපක්‍රමයක් වන අතර තවත් කිසිවක් නැත. ඇහේ ගැට ගහගන්න පුළුවන්කම උඩ කවුරුවත් දිව්‍ය ලෝකෙට ගියා කියලා මම අහලා නැහැ.” ඔහු කීවේ සිනාසෙමිනි.

"නමුත් මිනිසුන් එවැනි විශිෂ්ට දේවල් කරන්නේ ඇයි?" මම ඇසුවා. “යෝගා ව්‍යායාම මගින් සාක්ෂාත් කර ගත හැකි යම් යම් දේවල්, ඇතැම් භෞතික ප්‍රකාශනයන් ඇත, යමෙක් යෝග අභ්‍යාස කළහොත් මාංශ පේශි කිහිපයක් වර්ධනය විය හැකි බවට සැකයක් නැත, නමුත් එය අධ්‍යාත්මික වර්ධනයට උපකාරී නොවේ. බොහෝ ඉන්දියානුවන් ප්‍රදර්ශන පැවැත්වූ අතර එවැනි මිනිසුන් ආකීර් ලෙස හැඳින්වේ. ඔවුන් ගමෙන් ගමට නගරයට නගරයට යෝගා ප්‍රදර්ශන පවත්වමින්, සමහරවිට ඔබ කියන පරිදි ගැට ගසා, හෝ දිගු වේලාවක් තම හිසට ඉහළින් අත තබාගෙන හෝ වෙනත් කැපී පෙනෙන දේවල් කරමින් ගමන් කරයි. ඔවුන් සියල්ලටම වඩා පුදුම දෙයක් කරනවා සේ ශුද්ධ ඉරියව්වකින් සැරසී සිටින අතර, ඔවුන් ප්‍රචාරණයේ යෙදෙන සෝෂාලාරී සුළුතරයක් නිසා මිනිසුන් යෝගය උතුම් සත්‍යයන් කරා ළඟා වීමට පහසු මාර්ගයක් බවට නිගමනය කර ඇත. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි, යෝගය හුදෙක් ශරීරය වර්ධනය කිරීමට හෝ පාලනය කිරීමට හෝ හික්මවීමට උපකාර වන අතර එය කෙනෙකුට අධ්‍යාත්මිකත්වය ළඟා කර ගැනීමට උපකාරී නොවේ.

ඔහු සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය: “ඔබ මෙය කිසිසේත් විශ්වාස නොකරනු ඇත, නමුත් මම ඉතා තරුණ වියේදී මම යෝගා උත්සාහ කළෙමි, මට ප්‍රමාණවත් කාලයක් ඉතිරි නොවූ බොළඳ ව්‍යායාම කිහිපයක් කිරීමට මම බොහෝ කාලයක් ගත කරන බව මට පෙනී ගියේය. අධ්‍යාත්මික දියුණුව සඳහා කැප වෙනවා. ඒ නිසා නුවණැති මහලු මිනිසෙකුගේ උපදෙස් පරිදි මම යෝගාවසානය අත්හැර බරපතළ වැඩකට බැස්සෙමි.” ඔහු මා දෙස බලා පසුව ලාසා දෙසට තම අත දිගු කර, පොතාලාගේ දිශාව ඇතුළත් කිරීමට එය වට්ට කරකවා, “අපේ සෑම රටකම යෝගා කරන උසස් ලාමාවරුන් ඔබට සොයාගත නොහැක. ඔවුන් සැබෑ දෙයට බැස, සහ”—ඔහු තම ඇඟිබැම ඔසවා මා දෙස බලා මෙසේ කීවේය—“යෝගීන් ඔවුන් කෙතරම් අපූරුද, ඔවුන් කොතරම් වැදගත්ද, සහ පවසමින් බොහෝ මහජන කැලඹීම් ඇති කරන බව ඔබට සැමවිටම පෙනී යනු ඇත. ඔවුන්ට ගැලවීම සහ අධ්‍යාත්මිකත්වය සඳහා යතුරු ඇති ආකාරය. එහෙත් පාරභෞතික විද්‍යාවේ සැබෑ ප්‍රවීණයා ඔහුට සැබවින්ම කළ හැකි දේ ගැන කතා නොකරයි. අවාසනාවකට, යෝග වලදී එය මහජන මතය යටපත් කිරීමට උත්සාහ කරන සෝෂාලාරී සුළුතරයකි. ලොබ්සා, ඔබට මගේ අවවාදය මෙයයි: කිසි විටෙකත් යෝග ගැන කරදර නොවන්න, මන්ද එය ඔබට නිෂ්ඵල ය. ඔබ ඉපදී ඇත්තේ යම් යම් ශක්තීන්, විචිත්‍රවත් බව, ටෙලිපති යනාදියෙන් වන අතර, ඔබට යෝග ව්‍යායාමවල යෙදීමට කිසිසේත් අවශ්‍ය නැත, එය භානිකර විය හැකිය.

ඔහු කතා කරන අතරවාරයේදී මම කිසිවක් නොසිතා පිටු පෙරළමින් සිටි අතර, මම බිම බලාගත් විට මම එබී බැලූවේ ඔහු ව්‍යායාමයක් කිරීමට උත්සාහ කරන විට බටහිර මිනිසෙක් ව්‍යාකූල ප්‍රකාශයක් ඇදගෙන සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබූ බැවිනි. මම එය මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට පෙන්වූ අතර, ඔහු එය දෙස බලමින්, “ආ, ඔව්, මෙය යෝගයේ ගොදුරක්. බටහිර මිනිසෙක් ව්‍යායාමයක් කර එම ක්‍රියාවලියේදී අස්ථියක් විස්ථාපනය කළේය. බටහිර ජාතිකයන් යෝග ව්‍යායාම කිරීමට උත්සාහ කිරීම ඉතා නුවණට හුරු නැත, මන්ද ඔවුන්ගේ මාංශ පේශි සහ අස්ථි ප්‍රමාණවත් නොවන බැවින්, යමෙකු යෝගා කළ යුත්තේ (යමෙකුට සැබවින්ම අවශ්‍ය නම්!) යමෙකු ඉතා කුඩා කාලයේ සිටම පුහුණු වී ඇත්නම් පමණි. මැදි වයසේ අයට එය කිරීම-හොඳයි, එය මෝඩකමක් සහ නියත වශයෙන්ම භානිකර ය. නමුත් යෝග ව්‍යායාම කිරීමෙන් ලෙඩ රෝග ඇති වේ යැයි කීම විහිළුවකි. එය සිදු නොවේ. එය කරන්නේ මාංශ පේශි කිහිපයක් භාවිතයට ගෙන ඒම පමණක් වන අතර,

සමහර විට පුද්ගලයෙකුට විස්ථාපනයක් හෝ මාංශ ජේශි ආතතියක් ඇති විය හැකිය, නමුත් එය පුද්ගලයාගේම වරදකි, ඔවුන් එවැනි දේවලට මැදිහත් නොවිය යුතුය. ඔහු කඩදාසි නවන විට සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය: “මට හමු වූ එකම යෝගියා සැබෑ දක්‍ෂයෝ ය, ඔවුන් සිතුවේ ඔවුන් මෙතෙක් සිටි දක්ෂම මිනිසුන් යැයි සිතූහ, ඔවුන් සියල්ල දන්නා බව ඔවුන් සිතූ අතර ඔවුන් සිතුවේ යෝග අභ්‍යාසය යැයි ඔවුහු සිතූහ. ලෝකයේ ගැලවීම. ඒ වෙනුවට, එය පිරිමි ළමයින් ගසකට හෝ කණු මතට නැඟීම, සරුංගලයක් අහසට නැඟීමට ඔබ දුවන විට වැනි ව්‍යායාමයක් පමණි. යෝග? ශාරීරික ව්‍යායාමයක්, ඊට වඩා දෙයක්, අධ්‍යාත්මික කිසිවක් නැත. කෙනෙකුගේ ශාරීරික තත්වය වැඩිදියුණු කිරීමෙන් කෙනෙකුට උපකාර කළ හැකි අතර එවිට කෙනෙකුට යෝග ගැන අමතක කර, වැදගත් දේවල්, ආත්මයේ දේවල් සමඟ කටයුතු කිරීමට හැකි වේ. සියල්ලට පසු, වසර කිහිපයකින් සෑම කෙනෙකුම ශරීරයෙන් ඉවත් වන අතර, ශරීරය දැඩි මාංශ ජේශිවලින් සහ ශක්තිමත් අස්ථි වලින් පිරී ඇත්නම් කමක් නැත, එවිට වැදගත් වන්නේ ආත්මයේ තත්වය පමණි.

ඔහු නැවත මාතෘකාවට පැමිණියේ, “ඔහ්, මම ඔබට මේ ගැන අනතුරු ඇඟවීමක් කළ යුතුයි: බොහෝ යෝග අභ්‍යාස කරන්නන් ඔවුන්ගේ ශාරීරික පුහුණු සංස්කෘතියක් පමණක් බව අමතක කරති. ඒ වෙනුවට ඔවුන් අපේ ගුප්ත විද්‍යාවේ යම් යම් ප්‍රතිකාර ක්‍රම ගෙන මේ සුව කිරීමේ ක්‍රම යෝගයේ අනුපූරකයක් බව පවසා ඇත. එවැන්නක් සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයකි, ඕනෑම සුව කිරීමේ කලාවක් යෝගය පිළිබඳ සම්පූර්ණයෙන්ම නොදන්නා පුද්ගලයෙකුට කළ හැකි අතර බොහෝ විට වඩා හොඳින් සිදු කළ හැකිය. ඉතින්” -ඔහු දැඩි ලෙස මා දෙසට ඇඟිල්ල දිගු කළේය- “ඔබ කිසිවිටෙක යෝග ප්‍රචාරණයට ගොදුරු නොවන්න, එය සැබවින්ම ඔබට මාර්ගයෙන් ඉවතට ගෙන යා හැක.”

ඔහු හැරී ඔහුගේ කාමරයට ඇවිද ගියේය, පසුව ඔහු මා දෙසට හැරී, “අනේ! මට මෙහි ප්‍රස්ථාර කිහිපයක් තිබේ, ඒවා ඔබට ඔබේ බිත්තියේ සවි කිරීමට අවශ්‍යයි. ඔයා ඇවිත් ඒවා ගන්න එක හොඳයි” ඊට පස්සේ එයා මගේ ළඟට ඇවිත් මාව නැගිටිටෙව්වා මට නැගිටින්න දහලන්නේ නැති වෙන්න. මම ඔහු පිටුපසින් ඔහුගේ කාමරයට ගිය අතර එහි මේසයක් මත රෝල් කරන ලද කඩදාසි තුනක් විය. ඔහු එකක් ඔසවාගෙන මෙසේ පැවසීය: “මෙය ඉතා පැරණි චීන පින්තූරයක් වන අතර එය වසර සිය ගණනකට පෙර ලිවලින් සාදන ලදී. එය දැනට පිංකු නගරයේ ඇත, නමුත් මෙම නිරූපණයේදී හික්සන් වහන්සේලා විවිධ කර්තව්‍යයන් කරමින් ශරීරයේ අවයව අනුකරණය කරන

ආකාරය හොඳින් අධ්‍යයනය කිරීමට මම ඔබට කැමැත්තෙමි. ඔහු නැවතී එක් විශේෂ දෙයක් පෙන්වා දුන්නේය. “මෙන්න, හික්ෂුන් වහන්සේලා ආහාර සහ දියර මිශ්‍ර කරමින් කාර්යබහුලයි, එනම් ආමාශය. හික්ෂුන් වහන්සේලා මේ සියලු ආහාර පිළියෙල කරන්නේ වෙනත් හික්ෂුන් වහන්සේලා වෙත ළඟා වීමට පෙර විවිධ නල හරහා ගමන් කිරීමට ය. ඔබ මෙය අධ්‍යයනය කළහොත් මිනිස් සිරුරේ මූලික ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳ ඉතා හොඳ අදහසක් ඔබට ලැබෙනු ඇත.”

ඔහු නැවතත් ලියවිල්ල අකුළා, ඒ වන විටත් එහි අලවා තිබූ කුඩා ටේප් වලින් පරිස්සමින් ගැට ගසා, පසුව තවත් එකක් ගෙන මට පෙනෙන පරිදි එය දිගු කළේය. “මෙන්න,” ඔහු තවදුරටත් කියා සිටියේ, “විවිධ චක්‍ර සහිත කොඳු ඇට පෙළේ නිරූපණයකි. කොඳු ඇට පෙළේ පාදය සහ හිස මුදුන අතර විවිධ බල කේන්ද්‍ර පිහිටා ඇති ආකාරය මෙයින් ඔබට පෙනෙනු ඇත. මෙම ප්‍රස්ථාරය ඔබ ඉදිරියෙහි තිබිය යුතුය, එවිට ඔබට එය රාත්‍රියේ අවසාන දෙය සහ උදේ පළමු දෙය දකිනු ඇත.

ඔහු පරිස්සමින් ලියවිල්ල අකුළා එය බැඳ, පසුව ඔහු ඊළඟට ගියා, තුන්වෙනි එකට. ඔහු ගංවු ගලවා ප්‍රස්ථාරය අතේ දුරින් තබා ගත්තේය. “ගැබ්ගෙල ගැන්ලිය, සයාමේනිය ස්නායුව, හෘද ජලෙක්සස්, සූර්ය ජලෙක්සස් සහ ශ්‍රෝණි ජලෙක්සස් වැනි ඔබට අධ්‍යයනය කළ යුතු දේවල් පෙන්වන ස්නායු පද්ධතියේ නිරූපණයක් මෙන්න. මේ සියල්ල ඔබ දැනගත යුතු වන්නේ පුහුණුවීම් වලදී වෛද්‍ය ලාමා කෙනෙකු ලෙස ඔබට අත්‍යවශ්‍ය වන බැවිනි.

මම තව තවත් බලාපොරොත්තු සුන් වූ දේවල් දෙස බැලුවෙමි, මන්ද මේ සියල්ල, මිනිස් සිරුරේ සියලුම දහර, ස්නායු වූ සියලුම දහලන කැබලි සහ චක්‍රම් වූ මහා බලබස් සියල්ල මා කිසි විටෙකත් ප්‍රගුණ නොකළ යුතු බව මට පෙනුණි. . නමුත්, මම හිතුවා, මට ඕනෑ තරම් කාලය තියෙනවා, මට මගේම වේගයෙන් යන්න දෙන්න, ඔවුන් සිතන තරම් මට ඉගෙන ගැනීමට නොහැකි නම් - හොඳයි , කෙනෙකුට වඩා හොඳ දෙයක් කළ නොහැක.

“දැන් මම ඔබට යෝජනා කරනවා පිටතට ගොස් වාතය ටිකක් ගන්න. මේවා ඔබේ කාමරයේ තබන්න, ඉන්පසු දවසේ ඉතිරි කාලය සඳහා ඔබ කරන ඕනෑම දෙයක් ඔබේම කටයුත්තකි. . . ඔබ විපතට පත් නොවන්නේ නම්!” ඔහු සිනාසෙමින් කීවේය. මම ඔහුට ගෞරවාන්විතව වැඳ, ලියවිලි තුන අතට ගත්තෙමි. ඊට පස්සේ මම ආපහු මගේ කාමරයට ආවා, අපි අතරේ සන්නිවේදන දොර වැහුවා. මේ කාලකණ්ණ දේවල් හදන්නේ කොහොමද කියලා කල්පනා කරමින් මම ටික වෙලාවක් කාමරේ මැදට වෙලා හිටියා, ඊට

පස්සේ බිත්තියේ ඒ වන විටත් සුදුසු ප්‍රක්ෂේපණ ඇති බව මම නිරීක්ෂණය කළා. ප්‍රවේශමෙන් මම මේසයක් ගෙන එය එක් ප්‍රක්ෂේපණයකට යටින් තැබුවෙමි; මට තවත් අඩියක් හෝ අහල් දහඅටක උසක් ලබා දුන් මේසයට නැගී, අවසානයේ පළමු ප්‍රස්ථාරයේ ලඟුව ප්‍රක්ෂේපණය ඉක්මවා යාමට මට හැකි විය. ප්‍රවේශමෙන් මම කාමරයේ ඇත පැත්තට බැස මගේ අත්වැඩ දෙස අනුමත කළෙමි. නැත, එය කෙළින් නොවීය. මම කාරණය විවේචනාත්මකව බැලූ අතර සියල්ල විය යුතු පරිදි නිවැරදි බව සහතික කර ගැනීමට ඉක්මන් කළෙමි. එකක් එල්ලිලා ඇත්ත සහ ලෙවල් කියලා සැහීමකට පත්වෙලා මම අනිත් දෙකේ වැඩට ගියා. අවසානයේ මම සැහීමකට පත් වූ අතර, මම තෘප්තිමත් බවක් සමඟ මගේ දැන් එක් කළෙමි. ආත්ම තෘප්තියෙන් සිනාසෙමින් මම මගේ කාමරයෙන් පිටතට ගියේ කුමන මාර්ගයට යා යුතුදැයි සිතමින්, නමුත් මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයාගේ දොර පසුකර පිටතට යන විට කොරිඩෝර්වේ කෙළවරේ සේවය කරන භික්ෂුව දුටුවෙමි. ඔහු මට මිත්‍රශීලී ආකාරයෙන් ආචාර කළ අතර, “එය ඉක්මන් පිටව යන මාර්ගයයි, එය ලාමාවරුන් සඳහා පුද්ගලික දොරකි, නමුත් ඔබට එය භාවිතා කිරීමට අවසර ඇති බව මට පවසා ඇත.” ඔහු එයට සංඥා කළ අතර, මම ඔහුට ස්තූති කර ඉක්මනින් නැවුම් වාතය වෙත ලිස්සා ගියෙමි.

මම එළිමහනේ සිටගෙන සිටියෙමි. කඳුකරයේ කෙළවර මගේ දෙපා යට ය. දකුණු පසින් භික්ෂූන් වහන්සේලා පිරිසක් වැඩම කළහ. එය මට පෙනුනේ ඔවුන් පාර පිරිසිදු කරන අයුරිනි, නමුත් මම එල්ලි සිටියේ නැත, මාව කිසිදු කාර්යයකට යැවීමට අවශ්‍ය නොවීය. ඒ වෙනුවට, මම කෙලින්ම ඉදිරියට ගොස්, ටිබෙටයේ පැහැදිලි, පැහැදිලි වාතය තුළ වෙළෙන්දන්, භික්ෂූන් සහ භික්ෂූන් වහන්සේලාගේ ඇඳුම වෙන්කර හඳුනා ගැනීමට තරම් තුදුරින් නගරය දෙස බැලූ අතර ටික වේලාවක් ගල් පර්වතයක් මත වාඩි වී සිටියෙමි. ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටි ලාමාවරු.

වැඩි කල් නොගොස් මම යාර කිහිපයක් පහළට ගොස් ප්‍රසන්න කුඩා පඳුරක් තිබූ තවත් ගලක වාඩි වුණෙමි. දැන් මගේ අවධානය යොමු වූයේ මට පහළින් ඇති වගුරු බිමට, තණකොළ සශ්‍රීක හා කොළ පැහැති වගුරු බිමට සහ ගැඹුරු තටාකවල සැහවි සිටින මාළු ලෙස බුබුලු වෙන්කර හඳුනාගත හැකි ස්ථානයට ය. මම වාඩි වී සිටින විට හදිසියේම මා පිටුපසින් පැමිණි අතර ගොරෝස්සු උගුරක් හඬක් මෙසේ කීවේය. මිම්රෝ!" ඒ සමඟම ඝන ලොම් සහිත හිසක් මට ආචාර කරන විට මගේ පිටේ කුඩා හඳවතක් ඇති විය. මම වටේට ඇවිත් වයසක පුසාට ගැහුවා, එයා මාව ලෙවකන්න, බිම තිබ්බ බොරළු

වගේ රළු දිවකින් මාව ලෙවකන්න ගත්තා. ඊට පස්සේ එයා වටයක් ඉස්සරහට දුවගෙන ඇවිත්, මගේ ඔඩොක්කුවට පැනලා, පැනලා, පසුරවල් ටිකක් අතරින් පැනලා, ජේන මානයේ නැවතිලා, මට මුහුණ දෙන්න රෝදයක් ගහලා ගියා. ඔහු එහි සිටගෙන, වලිගය කෙළින්, කන් කෙළින් තබා, ඔහුගේ නිල් ඇස් දිලිසෙන මා දෙසට මුහුණ ලා සිටින විට ඔහු විමර්ශනයේ පින්තුරය දෙස බැලුවේය. මම කිසිම පියවරක් නොගත් නිසා, ඔහු නැවතත් කඳු මුදුනට මා දෙසට දිව ගියේය, "මහත්තයා! මහත්මයා!" මම තවම කිසිම පියවරක් නොගත් නිසා ඔහු ඔහුගේ එක් පාදයකින් අත දිගු කර මගේ ගවුමේ පතුලට ඔහුගේ නියපොතු තද කර මෘදු ලෙස ඇද ගත්තේය. "අනේ පුසා, ඔයාට මොනවා වුනත්?" මම කෝපයෙන් ඇසුවෙමි. මම හෙමිහිට මගේ දෙපා ළඟට වී මා දෙස බැලුවේ පුසා කලබල වන්නේ කුමක් දැයි බැලීමටය. කිසිවක් නොපෙනුණත්, පුසා ඇත පසුරක් දෙසට වේගයෙන් දිව ගොස් මා වෙත ආපසු පැමිණ මගේ සිවුරට ඇණ ගසමින් සිටියේය. ඉතින් මම කඳු බෑවුමට මුහුණලා සෙමින්, ප්‍රවේශමෙන් බැසීමට පටන් ගත්තෙමි, බළලා තරමක් කලබලයෙන් නටමින්, කැරකෙමින්, වාතයට පැන මා දෙසට ආරෝපණය කළේය.

හෙමින් ගමනක් යද්දී මම පසුරෙහි එල්ලී පුසා මා දෙසට හැරුණු තැනට පැමිණියෙමි. එහෙත් කිසිවක් පෙනෙන්නේ නැත. "පුසා, ඔයා මෝඩයෙක්!" මම කෝපයෙන් කීවෙමි. "ඔයා මාව මෙනනට ඇදලා දැමීමේ සෙල්ලම් කරන්න විතරයි." "මිඹරාවි! මිඹරෝ!" බළලා ආයෙන් මගේ ගවුමට ඇනගෙන මගේ කකුල් දෙක අතරේ වියාලා, මගේ ගවුමට යටින් අතගාලා, මගේ සපත්තු දෙකෙන් පෙන්නන මගේ හිස් පා ඇඟිලිවලින් මිරිකමින් කිව්වා.

ඉල්ලා අස්වීමේ සුසුම්ලමින් මම ටිකක් ඉදිරියට ගොස්, පසුරක් මැදින් තල්ලු කර, රළු ලෙස එල්ලී සිටියෙමි, මන්ද මෙහි බැම්මක් තිබූ නිසා සහ මම එතරම් දරුණු ලෙස ඇලී නොසිටියේ නම්, මම කෙළවරට උඩින් වැටෙන්නට ඉඩ තිබුණි. මම දැන් කලබලයෙන් වියරු වැටී සිටි මිතුරා පුසාට ඉතා අකාරුණික දේවල් කියන්නට හැරුනෙමි. මා වටේට දුවමින් ඔහු මායිමෙන් පැන්නේය. කම්පනයෙන් මගේ හදවත බොහෝ දුරට නතර විය, මන්ද වයසක බළලා මගේ ඉතා හොඳ මිතුරෙකු වූ අතර මම සිතුවේ ඔහු සියදිවි නසාගෙන ඇති බවයි!

ඉතා පරිස්සමෙන් මම දණින් වැටී මායිමෙන් එබී බැලූ පසුරු අල්ලාගෙන සිටියෙමි. අඩි දොළහක් පමණ පහළින් මා දුටුවේ වියපත් හික්ෂුවකගේ සිරුරකි. ඔහුගේ හිස ලේ තැවරී ඇති බවත්, ඔහුගේ සිවුරේ ද ලේ ඇති බවත් මගේ තැනිගත් දැස් දුටුවේය. ඔහුගේ දකුණු පාදය අස්වාභාවික කෝණයකින්

නැව් ඇති බව මට වැටහුණි. මගේ හඳවන බියෙන්, උද්යෝගයෙන් සහ උත්සාහයෙන් ගැහෙන්නට විය. මම මා ගැන සොයා බැලූ අතර, වම් පසින් කුඩා පරිහානියක් ඇති බව මට පෙනී ගියේය, මම පහළට බැස, පසුව මහලු හික්ෂුවගේ හිස මත මා සොයා ගතිමි.

බියෙන් මගේ සමෙන් පැනීමට ආසන්නව සුදානම්ව සිටි මම ඔහුව ස්පර්ශ කළෙමි. ඔහු ජීවතුන් අතර සිටියේය. මම ඔහුව ස්පර්ශ කරන විට ඔහුගේ දෑස් දුර්වල ලෙස වෙවිලන්නට වූ අතර ඔහු කෙදිරිගැවේය. මම දැක්කා එයා වැටිලා ගලක ඔලුව වැදිලා තියෙනවා. බළලා දැන් වාඩි වී මා දෙස හොඳින් බලා සිටියේය.

මම මහලු හාමුදුරුවන්ගේ හිස සෙමෙන් පිරිමදිමින්, ගෙලෙන් පහළට හඳවන දෙසට කන් යටින් පිරිමැද්දෙමි. ටික වේලාවකට පසු ඔහුගේ දෑස් විවර වූ අතර ඔහු හිස්ව ඔහු දෙස බැලුවේය. ටිකෙන් ටික ඔහුගේ දෑස් මා වෙත යොමු විය. "ඒක හරි" මම සැනසීමෙන් කීවෙමි. "මම ගිහින් ඔයාට උදව් කරන්නම්. මම වැඩි කල් නොසිටියෙමි." දුප්පත් මහලු මිනිසා සිනාසෙන්නට උත්සාහ කළ අතර, නැවතත් ඔහුගේ ඇස් වසා ගත්තේය. මම හැරී, අත් සහ දණහිස, ආරක්ෂිතම සහ වේගවත්ම ලෙස, මම ඉහළට ගොස්, මාර්ගය හරහා ලාමාවරුන්ගේ සැහවුණු දොර වෙතට දිව ගියෙමි. මම ඇතුළු වන විට එහි සිටි උපස්ථායක හික්ෂුව සමඟ ගැටීමට ආසන්නය. "ඉක්මන්! ඉක්මන්!" මම කීවිවා. "ගල උඩ තුවාල වෙලා හාමුදුරු කෙනෙක් ඉන්නවා." මම කතා කරන විට මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහුගේ කාමරයෙන් පිටතට පැමිණ කලබලය දෙස විමසිලිමත් විය.

"මාස්ටර්! මාස්ටර්!" මම කීවෙමි, "මම මේ දැන් ගෞරවනීය පුස් පුස්ගේ උපකාරයෙන් තුවාල ලැබූ වයසක හාමුදුරු නමක් සොයා ගත්තා. ඔහුගේ හිස තුවාල වී ඇති අතර ඔහුගේ කකුල අස්වාභාවික ලෙස නැඟී ඇත. ඔහුට ඉක්මනින් උදව් අවශ්‍යයි." මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඉක්මනින්ම උපස්ථාන කරන හික්ෂුවට උපදෙස් දී මා දෙසට හැරුණා. "ඉදිරියට යන්න, ලොබසාං, මම අනුගමනය කරන්නම්," ඔහු පැවසීය.

අපි එක්ව වක්පෝරි වලින් පිටතට ගොස් කුඩා මාර්ගය තරණය කළෙමු. ඔහුගේ කුංකුම සිවුර කිලිටි වන බව කම්පාවෙන් සටහන් කරමින් මම ඔහුව බැවුම් සහිත මාවතකට ගෙන ගියෙමි. තවත් ලකුණු කීපයක වෙනසක් නැති තරමට මගේ ඒවා කිලිටි වී ඇත! ගෞරවනීය පුස් පුස් අපට ඉදිරියෙන් යන මාර්ගයේ නටමින් සිටි අතර, මා සමඟ සිටින ලාමා මින්ග්යාර් ඩොන්ඩුස් දැකීමෙන් ඔහු සැබවින්ම සැහැල්ලුවෙන් සිටියේය.

වැඩි කල් නොගොස් අපි තවමත් දැස් පියාගෙන සිටින මහළු භාමුදුරුවෝ වෙත ළඟා විය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහු අසල දණින් වැටී, ඔහුගේ සිවුරේ ඇතුළු පැන්, වෙළුම් පටි සහ ඔහු රෙදි කැබැල්ලක තබා ගත්, මහලු භාමුදුරුවන්ගේ නාසයට යටින් තබා ගත් විවිධ පැකේජ ලබා ගත්තේය. හික්ෂුන් වහන්සේ දරුණු ලෙස කිවිසුම් ගොස් ඔහුගේ දැස් විවර කළ අතර වේදනාවෙන් හා වේදනාවෙන් පිරී තිබුණි. තමන් වහන්සේට උපස්ථාන කරන්නේ කවුරුන්දැයි දුටු විට ඔහු ඉතා සැහැල්ලුවෙන් සිටින හික්ෂුවක් ලෙස පෙනුණි. “කමක් නැ මිත්‍රයා, ඔබට උදව් එනවා,” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසීය. එහෙම කියලා මහලු භාමුදුරුවෝ ආයෙත් ඇස් පියාගෙන සැනසුම් සුසුමක් හෙලුවා.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා හික්ෂුවගේ සිවුර එසවූ අතර, අපි දුටුවේ දණහිසට යටින් කකුලේ සම හරහා ඇටකටු කැබලි ඇලවීමයි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ, “ඔහුගේ අත් අල්ලා ගන්න, ලොබ්සාන්, ඔහුව තදින් අල්ලා ගන්න. ඔහුට වලනය වීමට නොහැකි වන පරිදි ඔබේ බර විවේක ගන්න. මම කකුල කෙළින් අදින්න යනවා. ඒ එක්කම භාමුදුරුවන්ගේ වළලුකරෙන් අල්ලලා, බොහොම වේගයෙන් හදිස්සියේම ඇදගෙන, අතපය කෙළින් කරලා, මම දැක්කා හම ඇතුලේ ඇටකටු අතුරුදහන් වෙනවා. එය කෙතරම් හදිස්සියේද යත්, ඉතා පරිස්සමින් සිදු කළ නිසා, මහලු මිනිසාට කෙදිරිගාන්නටවත් වෙලාවක් නොතිබුණි.

ඉක්මනින්ම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තරමක් විශාල පඳුරක් මත භාර දීමට ඉතා පහසු ශාඛා දෙකක් වෙත ළඟා විය. ඔහු ඒවා පිහියකින් කපා, තමාගේම වස්ත්‍රයකින් ඒවා පුරවා හික්ෂුවගේ කකුලේ කටුවක් සේ බැඳ තැබීය. ඊට පස්සේ අපි ආපහු වාඩි වෙලා බලාගෙන හිටියා.

වැඩි කල් නොගොස් ලාමා කෙනෙක් ප්‍රමුඛ හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ පාර්ශ්වයක් මාර්ගයෙන් වඩින බව පෙනී ගිය නිසා සෝෂා කිරීම් හා දබර ඇති විය. අපි එයාලට කතා කරලා අපි හිටපු තැනට යොමු කළා. පරිස්සමෙන් මහළු භාමුදුරුවෝ ගැන කට්ටියක් සෙට් කලා. එක් තරුණ හික්ෂුවක්, කිසිසේත්ම පරෙස්සම් නොවී, පෙන්වීමට උත්සාහ කළේය, ඔහු කෙතරම් විශ්වාසදායකද යන්න පෙන්වීමට උත්සාහ කළේය. ඔහුගේ පාදය ලිහිල් ගල් මත ලිස්සා ගියේය, ඔහුගේ පාද ඔහු යටින් ලිස්සා ගොස් ඔහු කඳු බෑවුමෙන් ලිස්සා යාමට පටන් ගත්තේය. පඳුරක් ඔහුගේ සිවුරේ පතුලට හසු වී එය ඔහුගේ හිසට ඉහළින් ඉහළට ඇද ගත් අතර, එහිදී ඔහු ලෙලි ගලන ලද කෙසෙල් ගෙඩියක් මෙන්, පහළ රින්ග් පාරේ වන්දනාකරුවන්ගේ බැල්මට නිරුවතින් පැද්දෙමින්

සිටියේය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සිනාසෙමින් තවත් දෙදෙනෙකුට ඔහුව ප්‍රමාදයකින් තොරව බේරා ගන්නා ලෙස නියෝග කළේය. ඔහුව ආපසු ඇදගෙන යන විට ඔහු ඉතා ලැජ්ජාශීලී හා රතු මුහුණකින්ද සිටියේය. වාඩි වී සිටින විට බිම ස්පර්ශ වන එම ස්ථානය ගල් කැටවලින් සැහෙන තරම් සීරීම් වී ඇති නිසා ඔහුට සුවපහසු වීමට අවශ්‍ය නම් ඔහුට දින කිහිපයක් සිටගෙන සිටිය යුතු බව මම දුටුවෙමි!

ප්‍රවේශමෙන් හාමුදුරුවරු තුවාලකරුව හරවා ගත්තේ ශක්තිමත් කැන්වසයක් දිගේ ඔහුට යටින් ලිස්සා යා හැකි පරිදිය. ඉන්පසු ඔවුන් ඔහුව ආපසු හරවා ඇදගෙන ගිය අතර එවිට ඔහු පහසු ස්ට්‍රෙචරයක් මත සිටියේය. ඔවුන් රෙදි ඔහු වටේට තද කර, එහි බටයක් සාදා, පසුව ඔවුන් ඇතුළට තරබාරු කණුවක් ලිස්සා, පුළුල් දිග දැල්වලින් ඔහුව කණුවට බැඳ තැබූහ. ඔහු සිහිසුන්ව සිටියේය, වාසනාවන්ත විය, පසුව හික්මුණු වහන්සේලා දෙනමක් කණුවේ කෙළවර ඉහළට නැඟු අතර අනෙක් අය පිටුපසින් තල්ලු කරමින් සහ ස්ථාවර කරමින් උදව් කරමින් ඔවුන් පදුරු මැදින්, කඳුකර මාර්ගයෙන් ඉහළට සහ වක්ෂෝරිගේ ආරක්ෂාවට සෙමින් ගමන් කළහ.

මම ගෞරවනීය පුස් පුස් වෙතට තට්ටු කරමින් සිටගෙන, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වන ලාමා මින්ග්යාර් ඩොන්ඩ්‍රිජ්ට පැවසුවේ, ගෞරවනීය පුස් පුස් මහල්ලාගේ උදව්වට මා පහතට ගෙනා ආකාරයයි. “ගරු පුස් පුස්, ඔබ කතා නොකළා නම් දුප්පත් මහලු මිනිසා මිය යනු ඇත,” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මහලු බළලාගේ ලොම් අවුස්සමින් පැවසීය. එවිට ඔහු මා දෙසට හැරී, “හොඳ වැඩ, ලොබ්සාන්, ඔබ හොඳින් පටන් ගත්තා. එය පවත්වා ගෙන යන්න.”

අපි දෙන්නම එකතු වෙලා කඳු පාර දිගේ උඩට ගියා, අපි දෙන්නම ඉස්සරහට නටමින් සුදු කෙළින් ගෞරවනීය පුස් පුසාට ඊර්ෂ්‍යා කළා. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා වක්ෂෝරියට ඇතුළු වූ නමුත් මම එහි මුදුනේ ඇති ගල් පර්වතය මත හිඳගෙන, ගෞරවනීය පුස් පුස් පොතු කැබැල්ලකින් උසුළු විසුළු කළෙමි. ඔහු පැනලා, ගෞරවනවා, ගර්ජනා කළා, පොත්තට පහර දුන්නා, අපි දෙන්නට උණුසුම් මිත්‍රත්වයේ ප්‍රබලම හැඟීම තිබුණා.

දහතුන්වන පරිච්ඡේදය

වක්පෝරි වෙත නැවත පැමිණීම සතුටක්, මට හුරුපුරුදු අය අතර සිටීම සතුටක්. මෙහි ගුරුවරුන් වෛද්‍ය ලාමාවරුන් පුහුණු කිරීම සඳහා කැප වූ පිරිසක් විය. ඖෂධ පැළෑටි, ව්‍යුහ විද්‍යාව සහ වෛද්‍ය විද්‍යාව සඳහා පන්තිවලට සහභාගි විය යුතු බව මගේ මාර්ගෝපදේශකයා යෝජනා කර තිබුණේ වක්පෝරි ඉගැන්වීමේ මධ්‍යස්ථානය වූ බැවිනි.

තවත් විසිපස් දෙනෙක් - මා වැනි පිරිමි ළමයින්, වැඩිහිටි පිරිමි ළමයින් සහ වෙනත් ලාමකයන්ගේ තරුණ භික්ෂූන් වහන්සේලා එක්කෙනෙක් හෝ දෙදෙනෙක් - මම අපේ දේශන ශාලාවක බිම වාඩි වී සිටියෙමි. ලාමා ගුරුවරයා ඔහුගේ වැඩ ගැන උනන්දු විය, අපට ඉගැන්වීමට උනන්දු විය. "ජල!" ඔහු කිව්වා. "යහපත් සෞඛ්‍යයට යතුර ජලයයි. ශරීරය නිවැරදිව ක්‍රියා කිරීමට මිනිසුන් ප්‍රමාණවත් තරම් පානය නොකරයි. යමෙක් කනවා - සහ බඩවැල හරහා දිගු මාර්ගයක් පසුකර යාමට නොහැකි තරම් සෝෂාකාරී අවුල් ජාලයක් ඇත. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ අවහිර වූ පද්ධතියක්, තරක ජීර්ණය සහ පාරභෞතික විද්‍යාව හැදෑරීමට හා ප්‍රායෝගිකව සිදු කිරීමට සම්පූර්ණ නොහැකියාවයි. ඔහු නැවතී ඔහු දෙස බැලුවේ වෙනත් ආකාරයකින් සිතන්නට අපට අභියෝග කිරීමට මෙනි! "ස්වාමීනි," කුඩා ලාමසේරි ප්‍රදේශයේ තරුණ භික්ෂුවක් පැවසුවේ, "අනිවායේන්ම අපි කනකොට බිවොත් ආමාශයික යුෂ දියකරගන්නවා - නැත්නම් මට එහෙම කියලා තියෙනවා." පොඩි භාමුදුරුවෝ එකපාරටම කට වහගෙන එයා දිහා බැලුවේ එයාගේ එඩිතරකම නිසා අවුල් වෙලා වගේ.

"හොඳ ප්‍රශ්නයක්!" ලාමා ගුරුවරයා කීවේය. "බොහෝ අයට එවැනි හැඟීමක් ඇත, නමුත් එය වැරදියි! අධික සාන්ද්‍ර ආහාර දිරවීමේ යුෂ පිට කිරීමට ශරීරයට හැකියාව ඇත. කෙතරම් සාන්ද්‍රණය වී ඇත්ද යත්, යම් යම් තත්ත්වයන් යටතේ ආහාර ජීර්ණ යුෂ ශරීරය ජීර්ණය කිරීමට පටන් ගනී! අපි පුද්ගලයන් හුස්ම ගත්තා, මමම කනවා කියලා හිතලා මට සැහෙන බයක් දැනුණා. ඔහු කළ කලබලය දැක ගුරුතුමියට සිනා පහළ විය. තවත් සුළු මොහොතකට ඔහු නිශ්ඛඳව සිටියේ එහි සම්පූර්ණ බලපෑම අපට උදාවිය යුතු බවයි. "ආමාශයේ වණ, බඩේ කැක්කුම - ඒවා ඇතිවන්නේ කෙසේද?" පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් ඔහු අපගෙන් එකිනෙකා දෙස බලමින් ඇසුවේය.

"මාස්ටර්!" මගේ නිර්භීත ප්‍රතිචාරය විය. "මිනිසෙක් කනස්සල්ලට පත්වන විට ඔහුට හිසරදයක් ඇති විය හැකි ආකාරයටම වණ ඇති වේ!" ගුරුතුමිය මා

දෙස බලා සිනාසී පිළිතුරු දුන්නේ ය: “හොඳ උත්සාහයක්! ඔව්, මිනිසෙකු කනස්සල්ලට පත්ව සිටී, ඔහුගේ ආමාශයේ ආමාශයික යුෂ වැඩි වැඩියෙන් සාන්ද්‍රණය වී, අවසානයේ ආමාශයේ දුර්වලම කොටසට පහර දෙන තුරු සහ සාමාන්‍යයෙන් ආහාර ජීර්ණය කරන අමිල දුර්වලම කොටස බාදනය වී අවසානයේ සිදුරක් ඇති කරයි, වේදනාව ආමාශයේ අන්තර්ගතය අවුස්සන අතර යුෂ තවදුරටත් සාන්ද්‍රණයට හේතු වේ. අවසානයේදී අමිල ඔවුන් සෑදූ සිදුර හරහා කාන්දු වන අතර ආමාශයේ ස්ථර අතර විනිවිද යන අතර එය ආමාශයික වණ ලෙස අප දන්නා දේ ඇති කරයි. ප්‍රමාණවත් ජල සැපයුමක් එම තත්ත්වය බෙහෙවින් සමනය කරන අතර වණ ඇතිවීම පවා වළක්වා ගත හැකිය. සදාචාරය - ඔබ කනස්සල්ලට පත් වූ විට, ජලය පානය කර වණ ඇතිවීමේ අවදානම අඩු කරන්න!

"මාස්ටර්!" මෝඩ කොල්ලෙක් කිව්වා. “මිනිසුන් මෙය ඕනෑවට වඩා ගණන් නොගනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙමි. මම කඳුකරයේ ජලය ගෙන යා යුතු අයගෙන් කෙනෙකි - දැන් වැඩ තරමක් දුෂ්කර ය. ටිබෙටය වැනි රටක ප්‍රශ්න ගැන බොහෝ අය සිතන්නේ නැත. අපට ඕනෑ තරම් ජලය තිබුණා, බොහෝමයක් වැරදි තැනක! පොත්තලා සහ වක්පෝරි වැනි ලාමකයන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා කම්කරු-හික්සුන් සහ පිරිමි ළමුන් කණ්ඩායම් ජල සම් භාජන කඳු මාවත් ඔස්සේ රැගෙන ගියහ. අපගේ පැවැත්මට අවශ්‍ය ජලය ප්‍රවාහනය කිරීම සඳහා බර පැටවූ අශ්වයන් සහ යක් ද යොදා ගන්නා ලදී. ප්‍රවේශ විය හැකි ස්ථානවල තැන්පත් කරන ලද පිරවූ ටැංකි තබා ගැනීමට නිමක් නැති කම්කරු කණ්ඩායම් වෙහෙස වූහ. අපි ටැප් එකක් සක්‍රිය කර, උණුසුම් හා සීතල බහුල සැපයුමක් සොයා නොගත්තෙමු, අපගේ ඒවා ටැංකියකින් ගිල්වා දැමීමට සිදු විය. ඉතා සියුම් ගං පතුලෙහි වැලී, ඉහළට ඇදගෙන ගොස්, භාජන පිරිසිදු කිරීම සඳහා සහ බීම හැරීම සඳහා භාවිතා කරන ලදී. ජලය ඉතා වටිනා විය! අපේ රෙදි සෝදන ස්ථානය ගහේ මායිම විය. ගහ කන්ද උඩට ගෙනියනවා වෙනුවට අපි අපේ ඇඳුම් ගහට ගත්තා.

ලාමා ගුරුවරයා මුග්ධ ප්‍රකාශය නොසලකා හැර, “මනුෂ්‍ය සංහතියේ දරුණුතම රෝගයයි” කියා දිගටම කියා සිටියේය - ඔහු නාටකාකාර බලපෑමක් සඳහා විරාමයක් තැබීය, අපි වසංගත සහ පිළිකා ගැන සිතුවෙමු - “මලබද්ධය! මලබද්ධය වෙනත් ඕනෑම පැමිණිල්ලකට වඩා සාමාන්‍ය සෞඛ්‍යයට හේතු වේ. එය වඩාත් බරපතල රෝග සඳහා අඩිතාලම දමයි. යමකු අලස, නරක කෝපය, දුක්ඛිත රෝගාබාධ ඇති කරයි. මලබද්ධය සුව

කළ හැකියි!” නැවත වරක් ඔහු මදක් නැවතී ඔහු දෙස බැලීය. “කැස්කාරා සාග්‍රඩා විශාල මාත්‍රාවලින් නොව, එඩරු තෙල් ගැලුම්වලින් නොව ප්‍රමාණවත් තරම් ජලය පානය කිරීමෙන් නොවේ. සලකා බලන්න - අපි කනවා. අපි ආහාර ගන්නා අතර එය අපගේ ආමාශය හරහා සහ අපගේ බඩවැල් හරහා ඉදිරියට යා යුතුය. අවසාන භාගයේදී, 'විලි' නම් කෙටි කෙස් (ඒවා හිස් බට වැනි) දිරවන සහ දිරවන ආහාර වලින් පෝෂ්‍ය පදාර්ථ උරා ගනී. ආහාරය අධික ලෙස ගොරෝසු නම්, අධික 'සන' නම්, එයට විලි තුළට ඇතුළු විය නොහැක. එය තද ගැටිති බවට පත් වේ. අපි peristalsis ක්‍රියාව විස්තර කරන පරිදි බඩවැල් 'දහලන්න' යුතුය, මෙය ආහාර ජීර්ණ ඇල දිගේ ආහාර තල්ලු කරයි, වැඩි ඉඩක් ලබා දෙයි. නමුත් ආහාර සන peristalsis නම්, වේදනාව සහ චලනය නොමැති වීම පමණක් සිදු වේ. එබැවින් ස්කන්ධය මෘදු කිරීම සඳහා ජලය ඉතා අවශ්‍ය වේ.

සියලුම වෛද්‍ය සිසුන් තමන් ඉගෙන ගන්නා සියලුම රෝග ලක්ෂණ තමන් සතුව ඇතැයි සිතීම කණගාටුදායක කරුණකි. මම මගේ උදරය තද කළෙමි - ඔව්! - මම එක දෘඩ ස්කන්ධයක් පමණක් බව මට විශ්වාසයි. මම ඒ ගැන යමක් කළ යුතුයි, මම හිතුවා. "මාස්ටර්!" මම විමසුවෙමි. "අපිරියන්ට වැඩ කරන්නේ කෙසේද?" ගුරුවරයාගේ බැල්ම මා වෙත යොමු විය. ඔහුගේ දෑස් වල සිනහවක් විය. අපි බොහෝ දෙනෙකුට 'Hard Masses' තිබේදැයි හැඟෙන ආකාරය ඔහු බලා සිට ඇති බව මම අනුමාන කළෙමි.

“අපිරියන්ට තිබිය යුතු පුද්ගලයා දැනටමත් ශරීරයේ ජලය හිඟ පුද්ගලයෙකි. බලපෑමට ලක් වූ අපද්‍රව්‍ය මෘදු කිරීම සඳහා ඔහුට ප්‍රමාණවත් තරලයක් නොමැති නිසා ඔහු මලබද්ධය වේ. ජලය ලබා ගත යුතුය, එබැවින් aperient ප්‍රථමයෙන් ශරීරයට villi හරහා ජලය වත් කිරීමට සලස්වන අතර එමඟින් ස්කන්ධය මෘදු වී නම්‍යශීලී වන අතර පසුව peristaltic ආශාව ශක්තිමත් වේ. කැටි ගැසුණු ගැටිති අභ්‍යන්තර පෘෂ්ඨවලට ඇලී ඇති බැවින් වේදනාව ඇති වේ - ශරීරය විජලනය වේ. යමෙක් සෑම විටම aperient ගැනීමෙන් පසු බොහෝ ජලය පානය කළ යුතුය. “ඇත්ත වශයෙන්ම, අපේ චතුර ගෙන යන මිතුරාට, දුක් විඳින අය ගං ඉවුර අසින් වැතිර ගැඹුරින් පානය කළ යුතු බව මම කියමි!” යැයි ඔහු එකතු කරන විට ඔහු සිනාසුණේය.

“මාස්ටර්! මලබද්ධයෙන් පෙළෙන අයට මෙතරම් තරක සමක් සහ කුරුලෑ ඇති වන්නේ ඇයි?” ඉතා තරක සමක් ඇති පිරිමි ළමයෙකු එය විමසූ අතර, සෑම හිසක්ම ඔහුගේ දිශාවට කරකැවෙන විට ඔහු කෝපයෙන් රතු විය. “අපි අපේ අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කළ යුත්තේ ස්වභාවධර්මය විසින් අදහස් කරන

ආකාරයටයි,” අපගේ ගුරුවරයා පිළිතුරු දුන්නේය. “නමුත් මිනිසා එම ක්‍රමයට බාධා කළහොත්, අපද්‍රව්‍ය රුධිරයට ඇතුළු වී අත්‍යවශ්‍ය රුධිර නාල අවහිර වන අතර ශරීරය සමේ සිදුරු හරහා අපද්‍රව්‍ය ඉවත් කිරීමට උත්සාහ කරයි. නැවතත්, කාරණය සිදුරුවල සියුම් නල හරහා ගමන් කිරීමට ප්රමාණවත් තරම් තරලයක් නොවන අතර, අවහිර වීම සහ 'අපිරිසිදු සම' ප්රතිඵලය වේ. වතුර ගොඩක් බොන්න, සාධාරණ ව්‍යායාම කරන්න - එතකොට අපිට Cascara Sagrada, Fig Syrup සහ Castor Oil සඳහා එතරම් මුදලක් ගෙවීමට සිදු නොවනු ඇත. ඔහු සිතාසෙමින්, “දැන් අපි මෙය අවසන් කරන්නෙමු, එවිට ඔබ සියල්ලන්ටම ඉක්මනින් පිටතට ගොස් වතුර ගැලුම් ගසා ගත හැකිය!” ඔහු සේවයෙන් පහ කිරීමේ අභියාචිත අත වනමින් දොර ලඟට යමින් සිටියදී පණිවිඩකරුවෙකු කඩා වැදුණි.

"ගරු ගුරුතුමනි, කරුණාකර රම්පා - අභහරුවාදා ලොබ්සාං රම්පා - පිරිමි ළමයෙක් ඉන්නවාද?" ටීවර් වටපිට බලලා ඇඟිල්ලක් වකුටු කරලා මට කතා කළා. "ඔයා - ලොබ්සාන්ගේ - ඔයා මේ වෙලාවේ මොනවද කළේ?" ඔහු මෘදු ලෙස විමසීය. මම අකමැත්තෙන් වුවද ඉදිරියට ආවේ මගේ හොඳම සහ දුක්ඛිත කම්මැලි කම්පා කරගනිමින්, තවත් කරදරයක් කුමක්දැයි සිතමිනි. දුතයා ලාමාට කතා කළා, “මේ ළමයා වහාම ඇබට් ස්වාමීන් වෙත යා යුතුයි. මට ඔහුව රැගෙන යා යුතුයි - ඇයි මම දන්නේ නැහැ.

අපොයි! මම හිතුවා, දැන් එය කුමක් විය හැකිද? මම හික්මුන් වහන්සේලාට ත්සපා දමනු යමෙකු දැක ඇතිද? මාස්ටර් ඔෆ් ද ඇකොලයිට්ස්ගේ තේ වලට මම ලුණු දැමූ බව කවුරුත් හෝ දැක තිබේද? එසේත් නැතිනම් සමහර විට - අඳුරු ලෙස මගේ මනස මගේ යැයි මා දැන සිටි විවිධ 'පව්' ගැන ඉබාගාතේ ගියේය. ඇබට් සාම්වරයා මගේ වැරදි කිහිපයක් දැන සිටියේ නම් කුමක් කළ යුතුද? පණිවිඩකරුවා වක්පෝරි හි සිතල හිස් කොරිඩෝර් දිගේ ගමන් කළේය. මෙහි සුබෝපහෝගී නැත, පෝතාලයේ මෙන් විසිතුරු රෙදිපිළි නැත. මෙය ක්රියාකාරී විය. ප්‍රොක්ටර්වරුන් දෙදෙනෙකු විසින් ආරක්ෂා කරන ලද දොරක් අසල පණිවිඩකරු නතර වී “ඉන්න!” කියා මිමිණුවේය. ඇතුල් වීමට පෙර. මම සිටගෙන වෙවිලමින් සිටියෙමි, පාදයෙන් පාදයට මාරු වූ අතර, ප්‍රොක්ටර්වරු මා දෙස ගල් ගැසී බැලුවේ මා මිනිස් ජීවිතයේ යම් අඩු ස්වරූපයක් මෙනි. දුතයා නැවත පෙනී සිටියේය. "ඇතුලට යන්න!" ඔහු මට තල්ලුවක් දෙමින් අණ කළේය.

අකමැත්තෙන් වුවද මා පිටුපසින් වසා තිබූ දොරෙන් ඇතුල් විය. ඇතුළු විය - සහ කැමැත්තෙන් තොරව පුදුමයෙන් නතර විය. මෙහි කස්පාදුවක්

නොතිබුණි! රතු සහ රත්තරන් පොහොසත්ම වස්ත්‍රවලින් සැරසී සිටි ඇබට් සාමීවරයා බිම සිට අඩි තුනක් පමණ උස් වූ වේදිකාවක් මත වාඩි විය. ලාමාවරු හතර දෙනෙක් ඔහු වෙත පැමිණ සිටියහ. මගේ කම්පනයෙන් මිදී, මම නියම කළ ආකාරයටම වැද වැටුණෙමි, මගේ සන්ධි කැඩෙන අතර මගේ පාත්‍රය සහ වාමි පෙට්ටිය එක හඬින් ගැහෙන්නට විය. ඇබට් සාමීවරයාට පිටුපසින් ලාමා කෙනෙක් මට ඉදිරියට සංඥා කරමින්, මා නතර විය යුතු ස්ථානයට ළඟා වූ විට ඔහුගේ අත ඔසවයි.

නිශ්ශබ්දව ඇබට් සාමීවරයා මා දෙස බලා, මගේ මුළු දිගම බලා, මගේ සිවුර, මගේ සෙරෙප්පු නිරීක්ෂණය කරමින්, මගේ හිස හොඳින් රැවුල කපා ඇති බව සඳහන් කළේය. ඔහු පැමිණ සිටින ලාමාවරුන්ගෙන් කෙනෙකු වෙත හැරී, “අරමිත්! මේ කොල්ලා නේද?” “එසේය, ස්වාමීනි,” ඔහු එම ප්‍රශ්නය ඇමතු ලාමාවරයා පිළිතුරු දුන්නේය. නැවතත් එම බැල්ම, එම ගණනය කිරීමේ තක්සේරුව. “අරමිත්. උර්රාහ්! මගේ කොල්ලා, ඉතින් ඔබ ටෙන්ග්ලි හාමුදුරුවන්ට ආධාර ගෙනාවේ? උර්ර්ත්!” සිග්නල් දුන්න ලාමා මට කලින්ම තොල් එහා මෙහා කරලා පෙන්නුවා. මට අදහස ලැබුණා; “මම ගොඩක් වාසනාවන්තයි, මගේ ඇබට් උතුමාණනි,” මම ප්‍රමාණවත් නිහතමානී බව බලාපොරොත්තු වූ දේ සමඟ පිළිතුරු දුන්නෙමි.

නැවතත් එම බැල්ම, මා කොළයක් මත යම් ආකාරයක මතුපිට මෙන් මා පරීක්ෂා කළේය. අවසානයේ ඔහු නැවතත් කතා කළේය, “අනේ, අහ්හ්! ඔව්, ඔහ්! ඔයාට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනේ මගේ කොල්ලා. අරුමිත්!!” ඔහු ඔහුගේ බැල්ම වෙනතකට යොමු කළ අතර, ඔහු පිටුපස සිටි ලාමා මට හිස නමා පිටව යන ලෙස සංඥා කළේය. ඉතින් - තවත් දුනු තුනක්, සහ එවැනි පැහැදිලි සංඥා වලින් මා මෙහෙයවූ ලාමාට ටෙලිපති ‘ස්තුතියි’ සමඟ ප්‍රවේශමෙන් පසුබැසීම. දොර මගේ පසුපස හැප්පුනා. සතුවින් මම දොර සවි කිරීම සඳහා මා පිටුපසින් ගියෙමි. මම සැහැල්ලු වී ‘PHEW!!’ තාප්පයක් මත බැස ගියෙමි. හෘදයාංගම සහනය. යෝධ ප්‍රොක්ටර් කෙනෙකුගේ දෑස් හමුවීමට මගේ දෑස් ඉහළට ගමන් කළේය. “හොඳින්? ඔබ ස්වර්ගීය කෙත්වලට යනවාද? ඔතන වැටෙන්න එපා කොල්ලෝ!” ඔහු මගේ කනට කෙදිරුවා. කම්මැලිකමෙන් මම මගේ සිවුර ඇඳගෙන කොරිඩෝර් දිගේ පහළට ගියේ ප්‍රොක්ටර්වරුන් දෙදෙනා මා දෙස බැඳැරුම් ලෙස බලමිනි. කොතැනක හෝ දොරක් හඬක් නැඟුණු අතර “නවත්වන්න!” යනුවෙන් හඬක් ඇසුණි. “මගේ පින්වත, බුදුන් වහන්සේගේ දළඳාව, මම දැන් කුමක් කර ඇත්තෙමි?” මම නතර වී ඒ කුමක් ගැනදැයි බැලීමට හැරී බලන විට මම බලාපොරොත්තු සුන් වූවෙමි. ලාමා කෙනෙක් මා

දෙසට එන අතර - හොඳ කරුණාවන්ත - ඔහු සිනාසෙමින් සිටියේය! එවිට මම ඔහුව හඳුනාගත්තේ ඇබට් සාමීවරයාගේ පිටුපසින් මට සංඥා ලබා දුන් ලාමා ලෙසය. "ඔයා හොඳ ප්‍රසංගයක් කළා, ලොබ්සාන්ගේ," ඔහු සතුටු මුසු හඬකින් මැසිවිලි නැහුවේය. "ඔබ සෑම දෙයක්ම කළ යුත්තේ කෙනෙකුට කළ යුතු ආකාරයටමයි. මෙන්ම ඔබට තැග්ගක් - ඇබට් සාමීවරයා ඔවුන්ටත් කැමතියි!"

"ඔහු ප්‍රසන්න විශාල පැකේජයක් මගේ අත්වලට තල්ලු කර, මගේ උරහිසට තට්ටු කර ඉවතට ගියේය. මම තුෂ්නිමිභූත වූවෙකු ලෙස සිටගෙන, පැකට්ටුවට ඇඟිලි ගසමින් අන්තර්ගතය අනුමාන කළෙමි. මම හිස ඔසවා බැලූවෙමි - ප්‍රොක්ටර්වරුන් දෙදෙනා මා දෙස කරුණාවෙන් සිනාසෙමින් සිටියහ - ඔවුන්ට ලාමාගේ වචන ඇසුණි. අපොයි! මම ඔවුන් දෙස බලමින් කීවෙමි. ප්‍රොක්ටර් සිනහව කෙතරම් අසාමාන්‍යද යත් එය මා බියට පත් කළේය. වැඩි කතා නැතිව මම හැකි තරම් වේගයෙන් ඒ කොරිඩෝවෙන් පිටතට ගියෙමි.

"ඔයාට මොනවද ලැබුනේ, ලොබ්සාන්ගේ?" පොඩ් කටහඬක් නලුවා. මම වටපිට බැලුවා ළහඳි පිළිගත්ත කොල්ලෙක් හිටියා. ඔහු මට වඩා කුඩා වූ අතර ඔහුට පදිංචි වීමට අපහසු විය. "කනවා - මම හිතන්නේ!" මම පිළිතුරු දුන්නා. "ආහ්, අපිට රස බලන්න, මට කෑම මග හැරුණා" ඔහු දැඩි ආශාවෙන් කීවේය. මම ඔහු දෙස බැලූ අතර ඔහුට බඩගිනි බව පෙනෙන්නට තිබුණි. පසෙකින් ගබඩා කාමරයක් විය; මම ඔහුව ඇතුළට ගෙන ගිය අතර අපි බාර්ලි ගෝනි කිහිපයක් පිටුපසින් ඇත බිත්තිය අසල වාඩි වුණෙමු. මම පරිස්සමෙන් පාර්සලය විවෘත කර 'ඉන්දියානු කෑම' හෙළිදරව් කළෙමි. "අනේ!" පොඩ් කොල්ලා කීව්වා. "මම කවදාවත් ඒ වගේ කෑමක් කාලා නැහැ!" මම රෝස පැහැති කේක් එකක්, සුදු පැහැති දේවල් සහිත කේක් එකක් ඔහුට ලබා දුන්නෙමි. ඔහු සපා කෑ අතර ඔහුගේ දෑස් වට්ටට ගියේය. එකපාරටම මට තේරුණා මම මගේ වම් අතේ තවත් කේක් එකක් අල්ලාගෙන සිටි නමුත් එය නැති වී ඇති බව! මට පිටුපසින් ඇසුණු ශබ්දයක් මා හැරී ගියේය; එක බළලෙක් හිටියා. . . මගේ කේක් කනවා! සහ එය භුක්ති විඳින්න! ඉල්ලා අස්වීමේ සුසුමක් හෙලමින් මම නැවතත් පැකට්ටුව තුළ ගිල්වා මට තවත් කේක් එකක් ලබා ගැනීමට.

"රාර්?" මගේ පිටුපසින් හඬක් කීවේය. ඉන්තක් මගේ අත ඇල්ලුවා. "රාර්? Mrlaw!" නැවතත් හඬ කීවේය, මම හැරී බලන විට - ඔහු මගේ දෙවන කේක් එක ගෙන එය කමින් සිටියේය. "අනේ! හොර හොරා!" මම තදින් කෑගැසුවෙමි, එවිට මට මේ බළලුන් කොතරම් හොඳද - ඔවුන් මගේ මිතුරන් වූ ආකාරය සහ ඔවුන් මාව සනසවන ආකාරය සිහිපත් විය. "මට සමාවෙන්න,

ගරු ගාඩියන් පුසා," මම කනගාටුවෙන් කීවෙමි. "ඔබ ඔබේ ජීවනෝපාය සඳහා වැඩ කරන අතර මම එසේ නොකරමි." මම මගේ කේක් එක බිම තියලා පුස් ගාලා පුසා වට්ට අත තිබ්බා. "අනේ!" පොඩි කොල්ලා කිව්වා. "ඔවුන් මට ඒවා අල්ලන්නවත් දෙන්නේ නැහැ. ඔයා කොහොමද ඒක කරන්නේ?" ඔහු අත දිගු කර 'අහම්බෙන්' තවත් සිනි කේක් එකක් අතට ගත්තේය. මම කිසිම ප්‍රකාශයක් නොකළ නිසා ඔහු සැහැල්ලුවෙන් වාඩි වී ඔහුට සුවපහසු ලෙස කෑමට ඉඩ දුන්නේය. බළලා හුරුතල් වී ඔහුගේ හිසෙන් මට පහර දුන්නේය. මම ඔහු වෙනුවෙන් කේක් භාගයක් තැබුවෙමි, නමුත් ඔහුට ප්‍රමාණවත් විය. ඔහු තව තවත් හයියෙන් පිසදමමින් ඔහුගේ මුහුණේ පැත්ත එයට අතුල්ලමින්, ඔහුගේ රැවුල් ගස් පුරා ඇලවූ සිරස් විහිදුවා. ඔහුගේ ස්ත්‍රිය මා තේරුම් ගත් බව සැහිමකට පත් වූ ඔහු, ඇවිදගෙන ගොස්, ජනේලයට පැන, උණුසුම් හිරු එළියේ සෝදා එහි වාඩි විය. මම ඔහු දෙස බලා සිට ආපසු හැරෙන විට, කුඩා පිරිමි ළමයා පුසා අතුල්ලන ලද කේක් එක අතට ගෙන ඔහුගේ කටේ තද කර ගන්නා ආකාරය මම දුටුවෙමි.

"ඔබ ආගම විශ්වාස කරනවාද?" පොඩි කොල්ලා ඇහුවා. මම ආගම අදහනවාද, මම හිතුවා. ඇත්තෙන්ම කැපී පෙනෙන ජර්ශනයක්. මෙහිදී අපි වෛද්‍ය ලාමාවරුන් සහ බෞද්ධ පූජකවරුන් වීමට පුහුණුව ලබමින් සිටි අතර, "ඔබ ආගම විශ්වාස කරනවාද?" යනුවෙන් මගෙන් අසනු ලැබේ. පිස්සු, මම හිතුවා, පිස්සු කියලා. ඊට පස්සේ මම තව ටිකක් හිතුවා. මම ආගම විශ්වාස කළාද? මම විශ්වාස කළේ කුමක්ද? "මට මෙහෙට එන්න ඕන වුණේ නැහැ" කුඩා ළමයා කීවේය. "නමුත් ඔවුන් මාව හදුවා. මම ශුද්ධ වූ ඩොල්මා මාතාවට යාවිඤා කළෙමි; මම නොපැමිණීම ගැන දැඩි ලෙස යාවිඤා කළත් මම ආවා. මගේ මව නොමැරෙන ලෙස මම යාවිඤා කළ නමුත් ඇය මිය ගියාය, මළවුන්ගේ බැහැර කරන්නන් පැමිණ ඇගේ සිරුර ගෙන ගිජුලිහිණියන්ට දුන්නා. මම කවදාවත් යාඤාවකට උත්තර දීලා නෑ නේද ලොබ්සාන්ග්?" අපි ගබඩා කාමරයේ බාර්ලි මලුවලට හේත්තු වී වාඩි වුණෙමු. කවුළුව තුළ බළලා සෝදා සෝදා සෝදා ගත්තේය. පෙර පාදය ලෙවකන්න, මුහුණේ පැත්ත හරහා පිසදමන්න, නළල නැවත ලෙවකන්න, කන් පිටුපස හිස මුදුනට ගොස් නැවත මුහුණේ පැත්තට යන්න. ඔහු වාඩි වී ලෙවකමින් පිරිසිදු කරන විට, ලෙවකමින් හා පිරිසිදු කරන විට, ලෙවකමින් සහ පිරිසිදු කරන විට එය මෝහනයට ආසන්න විය. . .

යාවිඤාව? හොඳයි, දැන් මම ඒ ගැන සිතූ විට, යාවිඤාව මටත් සාර්ථක වූ බවක් පෙනෙන්නට නැත! එසේ නම්, යාවිඤාව සාර්ථක නොවන්නේ නම්,

අපට යාවඤා කිරීමට සිදු වූයේ ඇයි? “මම සුවඳ දුම් කුරු ගොඩක් පිවිටුවා,” කුඩා පිරිමි ළමයා නිහතමානීව කීවේය. “ගරු ආවිච්ඡේ විශේෂ පෙට්ටියෙන් ඒවාත් ගත්තා; නමුත් යාවඤා මට කවදාවත් වැඩ කළේ නැහැ. දැන් මා දෙස බලන්න - චක්ෂෝරි පුහුණුවේදී මට අවශ්‍ය නොවන දෙයක් වීමට. ඇයි? ඒ වගේ දේවල් ගැන කැමැත්තක් නැති මම මොකටද පැවිදි වෙන්න ඕනැ?” මම තොල් උස්සලා, ඇඟි බැම උස්සලා, ඇබ්බි සාම්වරයා ළඟදී මට කරපු විදියටම නළල රැලි කළා. ඊට පස්සේ මම පොඩි ළමයාගේ හිසේ සිට පාදය දක්වා විවේචනාත්මකව සමීක්ෂණය කළා. අවසානයේ මම කීවෙමි, “ඔබට කියන්න, අපි කාරණය මේ මොහොතේ අතහැර දමමු. මම ඒ ගැන සිතා බලා පිළිතුර නියමිත වේලාවට ඔබට දන්වන්නමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ලාමා මිංග්යාර් ඩොන්ඩ්ස් සියල්ල දන්නා අතර, මම ඔහුට උපදෙස් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි. මම දහළුන් හැරෙනකොට මම දැක්කා දැන් බාගයක් විතර බීලා තියෙන ඉන්දියන් කෑම පැකට් එක. ආවේගයක් මත මම එතුම මිටියකට එකතු කළෙමි, ඇත්ත වශයෙන්ම, ඇතුළත ඇති ආහාර සමඟ, එය මව්නයට පත් වූ කුඩා පිරිමි ළමයාගේ දැන්වලට තල්ලු කළෙමි. “මෙතන!” මම කිව්වා. “ඔබට මේවා තිබේ, එය අධ්‍යාත්මික කාරණාවලට වඩා වෙනත් දේවල් ගැන සිතීමට ඔබට උපකාරී වනු ඇත. දැන් ඔබ යා යුතුය, මන්ද මට සිතිය යුතුය!” මම ඔහුව වැලඹීමටත් අල්ලාගෙන දොර ළඟට ගෙන ගොස් එළියට තල්ලු කළෙමි. මම මගේ අදහස වෙනස් කර එම ඉන්දියානු ආහාර ආපසු ලබා දිය යුතු යැයි බියෙන් ඔහු යාමට සතුටු විය.

ඔහුගෙන් ඇත් වීමත් සමඟ මම වඩාත් වැදගත් කාරණා වෙත යොමු වුණෙමි. එක ගෝනියක ලස්සන තුලක් මම දැකලා තිබුණා. මම ඒ ළඟට ගිහිත් පරිස්සමෙන් ඒක ගෝනියේ බෙල්ලෙන් එළියට ගත්තා. ඉන්පසු මම ජනේලය වෙත ගිය අතර, බළලා සහ මම හොඳ ක්‍රීඩාවක් කළෙමු, ඔහු තුළේ කෙළවර ලුහුබඳිමින්, ගෝනි උඩින් පැන, ඔවුන් අතර කිමිදෙමින්, සාමාන්‍යයෙන් බොහෝ විනෝද විය. අවසානයේ ඔහු සහ මම එකවරම පාහේ වෙහෙසට පත් විය. ඔහු පිටතට පැමිණ, මට පහර දී, ඔහුගේ පිටුපස කකුල් උසින් සහ වලිගය කෙළින් අහසේ තබාගෙන, “මරා!” යැයි පවසමින් සිටියේය. ඔහු ජනෙල් පඩියට පැන ඔහුගේ එක් අද්භූත ගමනකදී අතුරුදහන් විය. මම මගේ සිවුරේ ඉදිරිපස ලණු කැබැල්ල ඔබාගෙන දොරෙන් එළියට, කොරිඩෝර් දිගේ, අවසානයේ මම මගේ කාමරයට ළඟා වන තුරු සිටියෙමි.

ටික වේලාවක් මම වැදගත්ම පින්තූරයට මුහුණ ලා සිටගෙන සිටියෙමි. එය පිරිමි රූපයක් වූ අතර, කෙනෙකුට ඇතුළතින් දැකගත හැකි විය. මුලින්ම

තිබුණේ හුළඟ; පෙනහළුවලට හුළං ගසමින් කාර්යබහුල වූ භික්ෂූන් වහන්සේලා දෙනමක් හුළඟේ වම් පසින්. දකුණු පැත්තේ භාමුදුරුවරු දෙනමක් පෙනහළුවල දකුණු පැත්තට හුළං ගහනවා, එයාලා සෑහෙන්න මහන්සි වෙනවා, මම නිරීක්ෂණය කළා. එවිට හදවතේ පින්තූරයක් විය. මෙහි දී භික්ෂූන් වහන්සේලා රුධිරය පොම්ප කිරීමේ කාර්යබහුල වූ අතර, එය රුධිරය බව කෙනෙකුට නොපෙනෙන නිසා තරලය පොම්ප කරන ලදී. තවත් දුරින් විශාල කුටියක් වූ අතර එය ආමාශය විය. එක් භික්ෂුවක්, පැහැදිලිවම ලොකු භාමුදුරු නමක්, මේසයක් පිටුපස වාඩි වී සිටි අතර, ආහාර මිටි ගෙන ඒමට භාමුදුරුවරු පස් දෙනෙක් ඉතා කාර්යබහුල වූහ. නායක භාමුදුරුවෝ ගේත කෑම ප්‍රමාණය ගණන් හදමින් හිටියා.

තවත් ඇතිත් භික්ෂූන් වහන්සේලා පිරිසක් පින්තෘශයෙන් පිත ගලමින් ආහාර දියකර හැරීමට සහ ආහාර දිරවීමේ කාර්යයට උපකාර කළහ. තව දුරටත් භික්ෂූන් වහන්සේලා පැහැදිලිවම රසායනික කම්හලක් වන අක්මාවේ කාර්යබහුලව සිටි අතර, ඔවුන් ඇසිඩ් වට්ටි සමඟ විවිධ ද්‍රව්‍ය කඩා දමමින් සිටි අතර, මෙම පින්තූරය දෙස මම බෙහෙවින් වශීකෘත වී සිටියෙමි, මන්ද එවිට සියල්ල දහර, දහර සහ දහර දක්වා ගමන් කළේය. බඩවැල් නියෝජනය කිරීමට අදහස් කෙරේ. භික්ෂූන් වහන්සේ විවිධ ද්‍රව්‍ය බඩවැල්වලට පුරවාගෙන සිටියහ. තවත් ඇතිත් භික්ෂූන් වහන්සේලා විවිධ දියර වර්ග වෙන්කර හරි දිසාවට පිටත් කර හරින ලද වකුගඩු දක්නට ලැබිණි. නමුත් මුත්රාශයට පහළින් සියල්ලටම වඩා සිත්ගන්නාසුලු දසුන විය; භික්ෂූන් වහන්සේලා දෙනමක් පයිප්පයක දෙපැත්තේ වාඩි වී සිටි අතර, ඔවුන් පැහැදිලිවම තරල ගලායාම පාලනය කළහ. එවිට මගේ බැල්ම එම රූපයේ මුහුණ දෙසට යොමු වූ අතර, ඔහු තුළ සිටින සියලුම මිනිසුන් සමඟ ඔහු ඉතා ශෝකයෙන් බලා සිටින අතර, ඔහු දෙසට ඇදී ගොස් ඔහුට වඩාත්ම කැපී පෙනෙන දේ කිරීම පුද්ගලයක් නොවේ! ඇතුළේ ඉන්න පොඩි මිනිස්සු ගැන ප්‍රසන්න කල්පනාවෙන් සහ මන:කල්පිතයෙන් මම ටික වෙලාවක් එතන හිටියා.

අවසානයේ සන්නිවේදන දොරටු සැහැල්ලු තට්ටු කිරීමක් ඇති වූ අතර සුළු මොහොතකින් එය විවෘත වූ අතර, මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප් එහි සිටගෙන සිටිනු දැකීමට හැරුනෙමි. මා රූපය අධ්‍යයනය කරමින් සිටිනු දුටු ඔහු අනුමැතියෙන් සිනාසුණේය. “එය ඇත්තෙන්ම ඉතා පැරණි රූපයකි; එය එහි මුල් ස්වරූපයෙන් චිනයේ විශිෂ්ට ශිල්පීන් විසින් සාදන ලදී. මුල් රූපය හරියටම ජීව ප්‍රමාණයෙන් යුක්ත වන

අතර එය විවිධ වර්ගයේ ලීවලින් සාදන ලද වෙනර් වලින් සාදා ඇත. මම මුල් පිටපත දැක ඇති අතර එය සැබවින්ම ජීවමානයයි. ”

“ඔබ ඇබට සාම්වරයා, ලොබ්සාන්ග් ගැන හොඳ හැඟීමක් ඇති කළ බව මට වැටහෙනවා. ඔහු මට කීවේ ඉන් පසුව ඔහු සිතන්නේ ඔබට විශිෂ්ට හැකියාවන් ඇති බවයි. ඔහු තරමක් උත්ප්‍රාසාත්මක හඬින් එකතු කළේ, “අන්තර්ගත තැනැත්තාද එම මතයේ සිටින බව ඔහුට සහතික කිරීමට මට හැකි විය!”

මගේ ඔළුව ආගම් ගැන කල්පනා කරමින් සිටි නිසා මම නිහතමානීව කීවෙමි, “මාස්ටර්, මට ලොකු කරදරයක් වූණු කාරණයක් ගැන මම ඔබෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නද?” “අනිවාර්යෙන්ම ඔබට පුළුවන්. මට ඔබට උදව් කළ හැකි නම්, මම ඔබට උදව් කරමි. ඔබට කරදර කරන්නේ කුමක්ද? ඒත් එන්න, අපි මගේ කාමරයට යමු, එහිදී අපට සුවපහසු ලෙස වාඩි වී තේ පානය කළ හැකිය. ඔහු හැරී ඔහුගේ කාමරයට ඇතුළු විය, ක්ෂණික බැල්මකින් පසු මගේ කුඩා ආහාර සැපයුම වේගයෙන් කුඩා වන බව දුටුවේය. ඔහුගේ කාමරයේ ඔහු ඉක්මනින් සේවකයෙකු ගෙන්වා ගත් අතර තේ අප ඉදිරිපිට තැබීය. අපි ආහාර ගෙන අවසන් වූ පසු ලාමා මා දෙස බලා සිනාසී, “හොඳයි, දැන් ඇති කරදරය කුමක්ද? ඔබට සවස් වරුවේ සේවයට සහභාගි වීමට අවශ්‍ය නැති නිසා ඔබේ කාලය ගෙන ඒ ගැන මට කියන්න.” ඔහු නැවතත් නෙළුම් ඉරියව්වෙන් වාඩි වූයේ දැන් ඔබොක්කුවේ තබාගෙනය. මම මගේ පැත්තේ ඉඳගෙන, හෝ ඊට වඩා භාන්සි වී, මගේ සිතුවිලි නිරාකරණය කර ගැනීමට උත්සාහ කළෙමි, එවිට මට කාරණය හැකි තරම් පැහැදිලි කර ගත හැකි විය.

“ගරු ගුරුතුමනි,” මම අවසානයේ කීවෙමි, “මට ආගම සම්බන්ධව කරදරයි. ආගමේ ප්‍රයෝජනය මට නොපෙනේ. මම යාවිඤා කළ අතර අන් අය යාවිඤා කර ඇත, අපගේ යාවිඤාවලින් කිසිවක් නොලැබුණි. අපි පාළුකරයට යාඤා කළ බව පෙනේ. දෙව්වරු යාවිඤාවලට සවන් නොදෙන බව පෙනේ. පෙනෙන විදිහට, මෙය මායාවන්ගේ ලෝකය වන අතර, යාවිඤාව ද මායාවක් විය යුතුය. බොහෝ වන්දනාකරුවන් තම ගැටලු විසඳා ගැනීමට ලාමාවරුන් ගේ පිහිට පතන බව ද මම දනිමි, නමුත් මම කිසි දිනක විසඳා ඇති බවක් අසා නැත. මගේ තාත්තාත් —මට තාත්තා කෙනෙක් ඉන්නකොට!—සුප්‍රායෙක්ව පූර්ණකාලීනව සේවයේ යෙදෙව්වා, නමුත් අපේ පැත්තෙන් ඒක එච්චර හොඳ දෙයක් වූණේ නැහැ. ශාස්තෘතුමනි, ඔබ වහන්සේ මට ආගමෙන් යම් ප්‍රයෝජනයක් කියන්නෙහිද?”

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහුගේ දැත් දෙස බලා ටික වේලාවක් නිහඬව සිටියේය. අවසානයේ ඔහු සුසුමක් හෙළා මා දෙස කෙලින්ම බැලුවේය.

"ලොබ්සාං," ඔහු පැවසුවේ, "ආගම ඇත්තෙන්ම ඉතා අවශ්‍ය දෙයක්. එහි අනුගාමිකයින්ට අධ්‍යාත්මික විනය පැනවිය හැකි ආගමක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය, අත්‍යවශ්‍ය වේ. ආගමක් නැත්නම් මිනිස්සු වන සතුන්ට වඩා නරකයි. ආගමක් නැත්නම් හෘද සාක්ෂියේ හඬක් නැහැ. යමෙක් හින්දු ද, බෞද්ධ ද, ක්‍රිස්තියානි ද, යුදෙව් ද යන්න කිසිසේත්ම වැදගත් නොවන බව මම ඔබට කියමි. සියලුම මිනිසුන් රතු රුධිර වහනය වන අතර, ඔවුන් දායක වන ඇදහිල්ල එහි අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම සමාන වේ. ඔහු නතර වී මා දෙස බලා, ඔහු කතා කරන දේ, ඔහු අදහස් කරන දේ අනුගමනය කළ හැකිද යන්න තීරණය කිරීමට උත්සාහ කළේය. මම හිස වැනුවා, ඔහු දිගටම කියාගෙන ගියා.

“මෙහි පාර්ටියේ බොහෝ මිනිසුන් පාසලක ළමයින්ට සමාන ය, කිසි විටෙකත් ප්‍රධාන ගුරුවරයා නොදකින, පාසලෙන් පිටත ලෝකය නොදකින ළමයින්ට සමාන ය. පාසල් ගොඩනැගිල්ල සම්පූර්ණයෙන්ම උස් තාප්පයකින් වට වී ඇති බව සිතන්න; පාසලේ ඇතැම් ගුරුවරුන් සිටියත් ප්‍රධානීන් මේ පන්තියට කිසිදා නොපෙනේ. සාමාන්‍ය ගුරුවරයාට වඩා උසස් යමක් ඇති බව දැකීමට තරම් බුද්ධියක් නොමැති නම් ප්‍රධාන ගුරුවරයෙකු නැතැයි සිතීමට පාසලේ සිසුන්ට යම් පදනමක් ලැබෙනු ඇත. ළමයින් විභාග සමත් වී පන්තියේ ඉහළ ශ්‍රේණියකට යාමට හැකි වන විට, ඔවුන්ට පාසල වටා ඇති තාප්පයෙන් පිටතට යා හැකි අතර, සමහර විට අවසානයේ ප්‍රධාන ගුරුවරයා හමුවී ඉන් ඔබ්බට ලෝකය දැකීමට හැකිය. බොහෝ විට මිනිසුන් සාක්ෂි ඉල්ලා සිටින අතර, ඔවුන් සතුට සෑම දෙයකටම සාක්ෂි තිබිය යුතුය, ඔවුන්ට දෙවියන් පිළිබඳ සාක්ෂි තිබිය යුතුය, සහ ඔවුන්ට සාක්ෂි ලබා ගත හැකි එකම ක්‍රමය තාරකා චාරිකා කිරීමට හැකිවීම, දෘෂ්ටි විතානය කිරීමට හැකිවීම, මන්ද කෙනෙකුට ඔබ්බට ගමන් කළ හැකි විට. එක බිත්තියක් බැඳ ඇති මෙම පන්ති කාමරයේ සීමාවෙන් ඔබ්බට ඇති උතුම් සත්‍යය දැකිය හැකිය. නැවතත් ඔහු නැවතී මා දෙස බැලුවේ මා ඔහුගේ ප්‍රකාශය තෘප්තිමත් ලෙස අනුගමනය කරන්නේ දැයි බැලීමටය. ඇත්ත වශයෙන්ම මම සිටි අතර ඔහු පවසන දෙයෙහි සම්පූර්ණ තේරුමක් මට දැකගත හැකි විය.

“අපි හිතමු අපිට පන්ති කාමරයක් තියෙනවා කියලා, අපි විශ්වාස කරනවා අපේ ප්‍රධාන මාස්ටර් කියන්නේ ඉතින්-ඉතින් කියලා. නමුත් අප අසල තවත් පන්ති කාමරයක් ඇති අතර අපට එම සිසුන් හමුවිය හැකිය; අපිත් එක්ක වාද කරලා කියනවා ප්‍රධානියාගේ නම වෙන එකක් කියලා. නමුත් අපටත් හමුවිය හැකි තුන්වන පන්තියක් තරමක් රළු ලෙස කඩා පැන අපට ප්‍රධාන මාස්ටර් නොමැති නිසා අපි සියල්ලෝම මෝඩයන් බව අපට පවසන්නේ අපට ඔහුව

මුණගැසීමට හෝ දැකීමට අවශ්‍ය නම්, සිටියා නම් කිසිවෙකු නොසිටින බැවිනි. ඔහුගේ නම ගැන සැකයක්. දැන්, ලොබ්සාන්ගේ,” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සිනාසුණේය, “එක් පන්ති කාමරයක් හින්දු භක්තිකයන්ගෙන් පිරී ඇති බව ඔබට පෙනෙනු ඇත, ඔවුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ගුරුවරයාට එක නමකින් කතා කරයි; ඊළඟ පන්ති කාමරය කිතුනුවන්ගෙන් පිරී තිබිය හැක, ඔවුන් ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන ගුරුවරයාට වෙනත් නමකින් කතා කරයි. නමුත් අපි පහළට එන විට, සෑම ආගමකම හරය උකහා ගන්නා විට, සෑම කෙනෙකුටම පොදු, මූලික ලක්ෂණ ඇති බව අපට පෙනේ. ඒ කියන්නේ දෙවි කෙනෙක් ඉන්නවා, උත්තරීතර කෙනෙක් ඉන්නවා කියන එක. අපට විවිධ ආකාරවලින් උන්වහන්සේට නමස්කාර කළ හැක, නමුත් අපි ඔහුට විශ්වාසයෙන් නමස්කාර කරන තාක් කල් එය වැදගත් වන්නේ එයයි.

දොර විවර වූ අතර උපස්ථායක හික්ෂුවක් නැවුම් තේ ටිකක් ගෙන ආවේය. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා කෘතඥපූර්වකව ස්වල්පයක් වත් කර පානය කළේය, මන්ද ඔහුට බොහෝ කතා කිරීමෙන් පිපාසය ඇති විය, සහ-හොඳයි - මට සවන් දීමෙන් පිපාසය ඇති නිසා මටත් බීමක් පානය කළ යුතු බව මම මටම කියා ගත්තෙමි. එක් නිදහසට කරුණක් තවත් එකක් තරම් හොඳ විය!

“ලොබ්සාං, වල් රෝස වැටේ ලැමසේරි හි සිටි සියලුම ඇකෝලයිට්, හික්ෂුන් සහ ලාමාවරුන්ට ඔවුන්ගේ විනය සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු කිසිවෙකු සිටියේ නැත. ඒ ලාමසරියේ සත් දහසක් වැසියෝ වෙති, ඔවුන්ගෙන් හත් දහසකි. විනයක් නැතැයි සිතමින්, විපාකයක් නැත, දඬුවමක් නැතැයි සිතමින්, එහි සිටින සෑම මිනිසෙකුටම තම හෘදය සාක්ෂියට වද දෙන දෙයක් නොමැතිව තමන්ට රිසි සේ කළ හැකි යැයි සිතීම. ඉක්මනින්ම අරාජික වෙනවා, මිනීමැරුම් වෙනවා, ඕනම දෙයක් වෙන්න පුළුවන්. මෙම මිනිසුන් විනය, අධ්‍යාත්මික විනය මෙන්ම ශාරීරික වශයෙන් ද පිළිවෙලට තබා ඇත, නමුත් ලෝකයේ සියලුම මිනිසුන්ට ආගමක් තිබීම අත්‍යවශ්‍ය වේ, මන්ද යමෙකුට අධ්‍යාත්මික විනය මෙන්ම ශාරීරික විනයද තිබිය යුතුය, මන්ද ශාරීරිකව තිබේ නම්. විනය පමණක්, එවිට එය බලවත්ම තැනැත්තා ජය ගන්නා බලයේ රීතියකි, නමුත් අධ්‍යාත්මික විනයක් තිබේ නම් කෙනෙකුට ආදරයේ රීතියක් තිබේ. අද ලෝකයට බොහෝ දුරට අවශ්‍ය වන්නේ එක් ආගමකට නොව ඕනෑම ආගමකට, අදාළ පුද්ගලයාගේ ස්වභාවයට වඩාත්ම ගැලපෙන ආගමට නැවත පැමිණීමයි.”

මම එහි වාඩි වී ඒ සියල්ල ගැන කල්පනා කළෙමි. විනයක හැඟීමක් මට පෙනුණා, නමුත් අපි කවදාවත් යාවිඤ්චලට පිළිතුරු නොලැබුණේ මන්දැයි

මම කල්පනා කළෙමි. “ගරු ගුරුකුමනි,” මම ඇසුවෙමි, “ඒ සියල්ල ඉතා හොඳයි, නමුත් ආගම අපට එතරම් හොඳ දෙයක් නම්, අපගේ යාවිඤ්ඤාවලට පිළිතුරු නොලැබෙන්නේ මන්ද? මම මේ කුණු කන්දට එන්න එපා කියලා මම යාවිඤ්ඤා කළා - මම කිව්වේ, ලැමසේරි, නමුත් මගේ යාවිඤ්ඤා නොතකා මට මෙහි පැමිණීමට සිදු විය. ආගම හොඳ නම් මා මෙහි යැවිය යුත්තේ ඇයි, මගේ යාවිඤ්ඤාවලට පිළිතුරු නොදුන්නේ ඇයි?”

“ලොබ්සාං, ඔබේ යාවිඤ්ඤාවලට පිළිතුරු නොලැබුණු බව ඔබ දන්නේ කෙසේද? ඔබ යාවිඤ්ඤාව ගැන වැරදි අදහසක් ඇත. බොහෝ අය සිතන්නේ ඔවුන් තම දෑත් එකට බැඳගෙන තම මිතුරන්ට වඩා වාසියක් ලබා දෙන ලෙස අදහන දෙවියන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින බවයි. මිනිසුන් මුදල් ඉල්ලා යාවිඤ්ඤා කරති. සමහර අවස්ථාවලදී මිනිසුන් යාවිඤ්ඤා කරන්නේ සතුරෙකු තම අතට හාර දෙන ලෙසයි. යුද්ධයේදී ප්‍රතිවිරුද්ධ පාර්ශ්ව ජයග්‍රහණය ඉල්ලා යාවිඤ්ඤා කරන අතර විරුද්ධ පාර්ශ්ව පවසන්නේ දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ පැත්තේ සිටින බවත් සතුරාට පහර දීමට සූදානම් බවත්ය. යමෙකු යාවිඤ්ඤා කරන විට, යමෙකු තමාටම යාවිඤ්ඤා කරන බව ඔබ මතක තබා ගත යුතුය. දෙවියන් වහන්සේ යම් මේසයක වාඩි වී යාඥා ආකාරයෙන් කරන ලද පෙත්සම්වලට සවන් දෙමින්, යමෙකු ඉල්ලන ඕනෑම දෙයක් දෙන මහා රූපයක් නොවේ.” ඔහු තවදුරටත් සිනාසෙමින්, “ඇබට් සාම්වරයා වෙත ගොස් ඔබ ලාමසේරියෙන් නිදහස් කරන ලෙස ඔබ යාඥා කරන බව ඔහුට පැවසීමට සිතන්න, නැතහොත් ඔහු ඔබට විශාල මුදලක් ලබා දෙයි. ඔබට අවශ්‍ය ආකාරයට ඔහු ඔබේ ඉල්ලීමට පිළිතුරු දෙනු ඇතැයි ඔබ සිතනවාද? ඔහු ඔබේ ඉල්ලීමට ඔබ අකමැති එක් ආකාරයකින් පිළිතුරු දෙනු ඇත! එය මට තේරුමක් ඇති නමුත් පිළිතුරු දීමට හෝ යමෙකු ඉල්ලන දේ ලබා දීමට කිසිවෙකු නොමැති නම් දිගටම යාවිඤ්ඤා කිරීම එතරම් තේරුමක් නැති බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි, මම එසේ කීවෙමි.

“නමුත් යාවිඤ්ඤාව පිළිබඳ ඔබේ අදහස සම්පූර්ණයෙන්ම ආත්මාර්ථකාමී එකකි. ඔබට සැමවිටම අවශ්‍ය වන්නේ ඔබ වෙනුවෙන්ම දෙයක් පමණි. ඔබ සිතන්නේ ඔබට දෙවියන්ට යාඥා කර ඔබට අවිචාරු දැමූ walnuts කේස් එකක් එවන්නැයි ඉල්ලා සිටිය හැකිද? ඔබට යාඥා කිරීමට සහ ඉන්ද්‍රියානු රසකැවිලි විශාල පැකට්ටුවක් ඔබේ අත්වලට ලබා දිය හැකි යැයි ඔබ සිතනවාද? යාවිඤ්ඤාව අන් අයගේ යහපත සඳහා විය යුතුය. යාවිඤ්ඤාව දෙවියන් වහන්සේට ස්තූති කිරීම විය යුතුය. යාවිඤ්ඤාව සමන්විත විය යුත්තේ ඔබ වෙනුවෙන් නොව ඔබ අන් අය වෙනුවෙන් කළ යුතු දේ පිළිබඳ ප්‍රකාශයකිනි.

ඔබ යාච්ඤා කරන විට ඔබ ඔබේ සිතුවිලි වලට යම් බලයක් ලබා දෙන අතර, හැකි නම් හෝ පහසු නම්, ඔබ ඔබේ නඟා යාච්ඤා කළ යුතුය, මන්ද එය සිතුවිලි වලට ශක්තියක් එක් කරයි. නමුත් ඔබේ යාච්ඤා පරාර්ථකාමී බවට වග බලා ගත යුතුයි, ඔබේ යාච්ඤා ස්වභාවික නීතිවලට පටහැනි නොවන බවට වග බලා ගත යුතුයි.” මම ඒ සියල්ල සමඟ මඳක් හිස වැනුවේ යාඤාවන් එතරම් හොඳ නැති බව පෙනෙන නිසාය.

මගේ මග පෙන්වන්නා මගේ අවධානය අඩු වීම ගැන සිතහවක් පෑ අතර, ඔහු තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය, “ඔව්, ඔබ සිතන්නේ කුමක්දැයි මම දනිමි, යාච්ඤාව කාලය නාස්ති කිරීමක් පමණක් යැයි ඔබ සිතන බව මම දනිමි. නමුත් පුද්ගලයෙකු මිය ගොස් දින කිහිපයක් ගත වුවා යැයි සිතමු, එවිට ඔබට යාච්ඤාවකට පිළිතුරු ලැබිය හැකිය. ඒ පුද්ගලයාට නැවත ජීවිතය ලබා දෙන්න කියා ඔබ යාච්ඤා කළා යැයි සිතමු. කාලයක් මැරීලා හිටපු කෙනෙක්ට ආපහු පණ ලැබුනොත් හොඳයි කියලා හිතනවද? මේ මොහොතේ යාච්ඤා කරන පුද්ගලයා අප්‍රසන්න වූ කෙනෙකුට දෙවියන් වහන්සේ පහර දෙන ලෙස මිනිසුන් යාච්ඤා කරති. සමහර වල් සහ ලොම් සහිත පුද්ගලයෙක් එසේ යාච්ඤා කර ඇති නිසා දෙවි කෙනෙකු මිනිසුන්ව මරා දැමීමට බලාපොරොත්තු වීම සාධාරණ යැයි ඔබ සිතනවාද?

“නමුත් ගෞරවනීය ශාස්තෘතුමනි, ලාමාවරු සියලු දෙනාම එකා වන්ව දේවාලවල යාච්ඤා කරති, ඔවුන් විවිධ දේ අසති. එතකොට ඒකේ අරමුණ මොකක්ද?”

“ලාමාවරු විශේෂ දේවල් මනසේ තබාගෙන පන්සල්වල එකමුතුව යාච්ඤා කරති. ඔවුන් යාච්ඤා කරනවා - ඔවුන් ඔවුන්ගේ සිතුවිලි මෙහෙයවනවා, වෙනත් වචන වලින් - ඔවුන් විපතට පත් අයට උපකාර කිරීමට. වෙහෙසට පත්ව සිටින අයට උපකාර, ටෙලිපති උපකාර සඳහා පැමිණෙන ලෙස ඔවුහු යාච්ඤා කරති. යමෙක් මරණයේ අනෙක් පැත්ත ගැන කිසිවක් නොදැන මිය ගියහොත් ඔහු හෝ ඇය නොදැනුවත්කමේ ගිලී සිටිය හැකි බැවින්, මේ ජීවිතයෙන් ඔබ්බට වනයේ අතරමංව සිටින ප්‍රේතයන් ඔවුන්ට මඟ පෙන්වනු ඇතැයි ඔවුහු ප්‍රාර්ථනා කරති. මේ අනුව, උපකාර අවශ්‍ය අයට පැමිණ උපකාර කරන ලෙස ලාමාවරු යාච්ඤා කරති - ටෙලිපති සිතුවිලි යවති.” ඔහු මා දෙස දැඩි ලෙස බැලූ අතර, “ලාමාවරුන් තමන්ගේ දියුණුව සඳහා යාඤා කරන්නේ නැත, ඔවුන් උසස්වීම් ලබා දෙන ලෙස යාච්ඤා කරන්නේ නැත. තරමක් දුෂ්කර වූ ලාමා සෝ-ඇන්ඩ්-සෝ, වහලයකින් හෝ වෙනත් දෙයකින් වැටේ

යැයි ඔවුහු යාච්ඤා නොකරති. ඔවුන් යාච්ඤා කරන්නේ අන් අයට උපකාර කිරීමට පමණි.

මගේ අදහස් ටිකෙන් ටික විසංයෝජනය විය, මන්ද දෙවියන් වහන්සේට හෝ භාග්‍යවත් ඩොල්මා මාතාවට ප්‍රමාණවත් උනන්දුවකින් යාච්ඤා කළ හොත් එයට පිළිතුරු දීමට හැකි වනු ඇතැයි මම නිතරම සිතුවෙමි. නිදසුනක් වශයෙන්, මට ලැමසරියකට ඇතුළු වීමට අවශ්‍ය නොවූ අතර මගේ කටහඬ බොහෝ දුරට අඩු වන තුරු මම යාච්ඤා කර යාඤා කළෙමි. ඒත් කොච්චර යාඤා කළත් මට ළමසේරියට යන්න සිද්ධ වුණා. යාච්ඤා කිරීම හුදෙක් අන් අයට උපකාර කළ හැකි දෙයක් බව පෙනෙන්නට තිබුණි.

"මම ඔබේ සිතුවිලි හරියටම දකින අතර, මෙම කාරණය පිළිබඳ ඔබේ අදහස් සමඟ මම සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ නොවෙමි," මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සඳහන් කළේය. "යමෙකු අධ්‍යාත්මික වීමට නම්, ඔහු තමාට කළ දේ අන් අයට කළ යුතුය. අන් අයට උපකාර හෝ ශක්තිය සහ ප්‍රඥාව ගෙන ඒමට ඔබට ශක්තිය හා ප්‍රඥාව ලැබේවායි ඔබ යාච්ඤා කළ යුතුය. එය නාස්තියක් සහ නිෂ්ඵල ව්‍යායාමයක් වන බැවින් ඔබේ ආත්ම ලාභය සඳහා ඔබ යාච්ඤා නොකළ යුතුය. "එතකොට, ආගමක් කියන්නේ අපි අතින් අයට කරන්න ඕන දෙයක් විතරද?" මම ඇහුවා.

"කොහෙන්ම නැහැ ලොබ්සාන්ග්. ආගමක් යනු අප ජීවත් වන දෙයකි. එය අප විසින්ම පවිත්‍ර කර ශක්තිමත් කර ගැනීම සඳහා කැමැත්තෙන්ම අප මත පනවා ගන්නා හැසිරීම් ප්‍රමිතියකි. පිරිසිදු සිතුවිලි තබා ගැනීමෙන්, අපි අපිරිසිදු සිතුවිලි වලින් වැළකී සිටීම, අපි ශරීරයෙන් ඉවත් වන විට නැවත පැමිණෙන දේ ශක්තිමත් කරමු. නමුත් ඔබ ඇස්ටල් ට්‍රැවින්ග් පිළිබඳ වඩාත් ප්‍රවීණ වූ විට ඔබටම සත්‍යය දැකගත හැකි වනු ඇත. වර්තමානය සඳහා - තවත් සති කිහිපයක් සඳහා - ඔබ මගේ වචනය පිළිගත යුතුය. ආගම ඉතා සැබෑ ය, ආගම ඉතා අවශ්‍ය ය. ඔබ යාච්ඤා කර ඔබ සිතන ආකාරයට ඔබගේ යාච්ඤාවට පිළිතුරු නොලැබුනේ නම්, එය ඔබගේ යාච්ඤාවට පිළිතුරු ලැබී ඇති නිසා විය හැකිය, මන්ද අප මේ පෘථිවියට පැමිණීමට පෙර මෙම පෘථිවියේ අපට ඇති වාසි සහ අවාසි මොනවාදැයි අපි නිශ්චිත සැලැස්මක් සකස් කරමු. ශ්‍රේෂ්ඨ විද්‍යාලයක ශිෂ්‍යයෙක් ඔහුගේ අධ්‍යයන පාඨමාලා සැලසුම් කරන ආකාරයටම අපි පෘථිවියේ අපගේ ජීවිතය සැලසුම් කරමු (අපි මෙහි පැමිණීමට පෙර) එම අධ්‍යයන අවසානයේ ඔහු මේ, එය හෝ වෙනත් දෙයක් විය හැකිය - ඔහු පුහුණු කළ දේ."

"ගරු ගුරුතුමනි, ඕනෑම ආගමක් තවත් ආගමකට වඩා උසස් යැයි ඔබ සිතනවාද?" මම තරමක් ලැජ්ජාවෙන් කීවෙමි. "එම ආගම අදහන මිනිසාට වඩා කිසිම ආගමක් හොඳ නැත. මෙන්න අපේ බුදුහාමුදුරුවෝ ඉන්නවා; සමහර බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලා ඉතා යහපත් ජීවිතයක් ගත කරන මිනිසුන් වන අතර අනෙක් අය එතරම් හොඳ නැත. ආගමක් එක් එක් පුද්ගලයාට පුද්ගලිකයි, එක් එක් පුද්ගලයාට ආගමකට විවිධ ප්‍රවේශයන් ඇත, එක් එක් පුද්ගලයා තම ආගමේ විවිධ දේ දකී. මිනිසෙකු බෞද්ධ ද, හින්දු ද, යුදෙව් ද, ක්‍රිස්තියානි ද යන්න ප්‍රශ්නයක් නොවේ. වැදගත් වන්නේ පුද්ගලයෙකු තම ඇදහිල්ලෙන් හා හැකි උපරිමයෙන් තම ආගම ඇදහීම පමණි."

"ගුරුතුමනි," මම නැවතත් ඇසුවෙමි, "යමෙක් ආගම වෙනස් කිරීම හරිද, බෞද්ධයෙකු ක්‍රිස්තියානි වීමද, ක්‍රිස්තියානියෙකු බෞද්ධයෙකු වීමද සුදුසුද?" "මගේ පෞද්ගලික මතය, ලොබ්සාන්ගේ, ඉතා අසාමාන්‍ය අවස්ථාවන්හිදී හැර පුද්ගලයෙකු තම ආගම වෙනස් නොකළ යුතු බවයි. යමෙක් ක්‍රිස්තියානි ඇදහිල්ලෙන් ඉපදී බටහිර ලෝකයේ ජීවත් වන්නේ නම්, එම පුද්ගලයා ක්‍රිස්තියානි ඇදහිල්ල තබා ගත යුතුය, මන්ද යමෙකු තම භාෂාවේ පළමු ශබ්ද අවශෝෂණය කරන විට ආගමික විශ්වාසයන් අවශෝෂණය කර ගන්නා අතර එය බොහෝ විට සිදු වේ. කිතුනුවා හදිසියේම හින්දු භක්තිකයෙකු හෝ බෞද්ධයෙකු බවට පත් වේ, එවිට ඇතැම් පාරම්පරික සාධක, ඇතැම් ආවේනික තත්වයන් කෙනෙකුගේ නව ඇදහිල්ල පිළිගැනීම දුර්වල කිරීමට නැඹුරු වන අතර, බොහෝ විට එයට වන්දි ගෙවීමට නව ආගමට දැඩි ලෙස, උමතුවෙන් පක්ෂව සිටී. ඒ සමගම මතුපිටට යටින් නොවිසඳුණු සියලු ආකාරයේ සැකයන් සහ ගැටුම් ඇති වීම. ජරතිඵලය කලාතුරකින් සතුටුදායකයි. මගේම නිර්දේශය නම්, පුද්ගලයෙකු ඉපදෙන විට, ඔහු ආගමික විශ්වාසයක් පිළිගෙන ඇති අතර, එබැවින් ඔහු එම විශ්වාසය තබා ගත යුතුය."

"මමමමම!" මම කල්පනා කළා. "එතකොට මට ජේන්නේ ආගම ගැන මගේ අදහස් ඔක්කොම ආපස්සට හැරිලා කියලා. කිසිවක් නොඉල්ලීමට සිදු වන බව පෙනේ. යමෙකු බලාපොරොත්තු විය යුතුය, ඒ වෙනුවට, යමෙකු තමා වෙනුවෙන් ඉල්ලා සිටිනු ඇත."

"යමෙකුට අවබෝධය ඉල්ලා සිටිය හැකිය, කෙනෙකුට අන් අයට උපකාර කිරීමට හැකි වන ලෙස යාවිඤ්ඤාවෙන් ඉල්ලා සිටිය හැකිය, මන්ද අන් අයට උපකාර කිරීමෙන් තමා ඉගෙන ගනී, අන් අයට ඉගැන්වීමෙන් තමා ඉගෙන ගනී, අන් අයව ගලවා ගැනීමෙන් තමාව බේරා ගනී. යමෙකුට ලැබීමට පෙර

දන් දිය යුතුය, තමා විසින්ම පරිත්‍යාග කළ යුතුය, තමාගේ මෛත්‍රිය, දයාව ලබා දිය යුතුය. කෙනෙකුට තමාව පරිත්‍යාග කිරීමට හැකි වන තුරු, අන් අයගෙන් ලබා ගැනීමට නොහැකි වේ. පළමුව දයාව දැක්වීමෙන් තොරව කෙනෙකුට දයාව ලබා ගත නොහැක. අන් අයගේ ප්‍රශ්න ගැන අවබෝධයක් ලබා නොදී අවබෝධයක් ලබා ගත නොහැක. ආගම කියන්නේ ලොකු දෙයක්, ලොබ්සාන්ගේ, මේ වගේ එක කෙටි කතාවකින් විසඳගන්න බැරි තරම් ලොකු දෙයක්. නමුත් ඒ ගැන සිතන්න. ඔබට අන් අය වෙනුවෙන් කළ හැකි දේ ගැන සිතන්න, අන් අයට සතුට හා අධ්‍යාත්මික දියුණුව ගෙන එන්නේ කෙසේදැයි සිතන්න. මම ඔබෙන් දෙයක් අහන්නම්, ලොබ්සාන්; හදිසි අනතුරකට ලක් වූ දිළිඳු මහළු භාමුදුරු නමකගේ ජීවිතය බේරා ගැනීමට ඔබ වහන්සේ මූලික විය. ඔබ එයට සෘජුව මුහුණ දෙන්නේ නම්, එම ක්‍රියාවෙන් ඔබ සතුටක් සහ ඉහළ තෘප්තියක් ලබා ඇති බව ඔබට පෙනී යනු ඇත. එය එසේ නොවේද?"

මම ඒ ගැන හිතුවා, ඔව්, ඒක නම් ඇත්ත, ගරු බුහුමන් කරලා එතනට බැහැලා නාකියාට උදව්වක් ගෙනත් දීමෙන් මට ලොකු තෘප්තියක් ලැබුණා. "ඔව්, ගරු ගුරුතුමනි, ඔබ නිවැරදියි, මම බොහෝ තෘප්තියක් ලැබුවා" මම අවසානයේ පිළිතුරු දුනිමි.

සවස් වරුවේ සෙවණැලි වැටෙන අතර රාත්‍රියේ දම් පැහැති සළුව ක්‍රමක්‍රමයෙන් අපේ නීතිය පුරා පැතිරෙන්නට විය. ඇත ලාසා හි විදුලි පහන් දැල්වීමට පටන් ගත් අතර මිනිසුන් ඔවුන්ගේ තෙල් සේද තිර පිටුපසින් ගමන් කිරීමට පටන් ගත්හ. අපේ ජනේලයට පහළින් කොතැනක හෝ එක් බළලෙක් සාහසික ලෙස කැගැසුවේය, එයට පිළිතුරු දුන්නේ තවත් බළලෙකුගේ කටහඬකි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා නැඟිට දිගු කළේය. ඔහු දරදඬු බව පෙනුණු අතර, මම මගේ දෙපා මත පොරකන විට, මම හිතුවාට වඩා වැඩි වේලාවක් අපි කතා කරමින් සිටි නිසා මම මගේ මුහුණට වැටුණෙමි, ඔව් - මමත් දැඩි විය. අපි එක්ව මොහොතක් ජනේලයෙන් එපිට බලා සිටියෙමු, පසුව මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ, "හොඳ රාත්‍රියක විවේකයක් ගැනීම හොඳ අදහසක් විය හැකිය, මන්ද-කවුද දන්නේ?-අපි හෙට දවසේ කාර්යබහුල විය හැකිය. ඔබට සුභ රාත්‍රියක්, ලොබ්සා, සුභ රාත්‍රියක්.

"ගරු ගුරුතුමනි, මට මෙය පැහැදිලි කිරීමට ඔබ ගත් කාලය සහ කරදරයට ස්තූතියි. මම මන්දගාමී වන අතර මගේ මනස මන්දගාමී යැයි මම සිතමි, නමුත් මම කුඩා අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට පටන් ගෙන සිටිමි. ඔයාට ස්තූතියි. සුභ රාත්‍රියක්!"

මම ඔහුට වැද හැරී, සන්නිවේදන දොර ළඟට ගියෙමි. "ලොබ්සාං," මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට කතා කළා. මම හැරී ඔහුට මුහුණ දුන්නෙමි. "ඇබොට් සාමිවරයා ඔබ ගැන සැබවින්ම සතුටු වූ අතර එය වාර්තාගත කළ යුතු කාරණයකි. ඇබට් සාමිවරයා දැඩි, දැඩි මිනිසෙකි. ඔබ හොඳින් කර ඇත. සුභ රාත්රියක්."

"ගුඩ් නයිට්" මම නැවතත් මගේ කාමරය දෙසට හැරුනෙමි. මම ඉක්මනින් රාත්‍රිය සඳහා මගේ ඉතා සරල සුදානම් කිරීම් කළෙමි, පසුව මම වැතිර සිටියෙමි - වහාම නිදා ගැනීමට නොව මට පැවසූ සියලු දේ ගැන සිතා, ඒ ගැන සිතූ විට - ඔව් - එය සත්‍ය, නිවැරදි පිළිපැදීමයි. කෙනෙකුගේ ආගමට වඩාත්ම ප්‍රමාණවත් සහ විශිෂ්ට අධ්‍යාත්මික විනයක් ලබා දිය හැකිය.

දහහතර වන පරිච්ඡේදය

"අනේ! ආහ්!!!" මහත්සියෙන් මම පෙරලිලා ටික වෙලාවක් වැතිරිලා කල්පනා කරමි කොහෙද ඉන්නේ කියලා. අකමැත්තෙන් වුණත් මම අවදි වුණා. නැහෙනහිර අභස තරමක් රෝස පැහැයෙන් යුක්ත විය. කඳු මුදුන්වල සිට ඉහළ කෙටුම්පතේ ඉහළින් එල්ලා ඇති අයිස් ස්ඵටික දේදුනු වර්ණයන්ගෙන් යුත් ප්‍රිස්මාටික් දැල්වීමෙන් දිදුලයි. මට ඉහළින් අභස තවමත් තද දම් පාටයි, මා බලා සිටියදී පවා සැහැල්ලු දම් පාටයි. මගේ! එය සිතල විය. ගල් තට්ටුව අයිස් කුට්ටියක් මෙන් වූ අතර මම වෙවිලෙමි. මගේ එක් තුනී බලැත්කට්ටුවක් මගේ ශීත ඇඳෙන් දුර්වල ආරක්ෂාවක් විය. ඇඹරෙමින්, මම මගේ නකල්ස් මගේ ඇස්වලට අතුල්ලමින්, නින්ද ඉවත් කිරීමට උත්සාහ කළෙමි, මේ සිතල උදෑසන නැඟීමේ උත්සාහය තවත් විනාඩි කිහිපයකට කල් දැමීමට උත්සාහ කළෙමි.

කෝපයෙන්, තවමත් අඩ නින්දේ, මම දවල් මගේ සිවුර වූ මගේ 'කොට්ටය' සමඟ දහලමින් සිටියෙමි. අධික නින්දේ ප්‍රති පාක සමඟ මත්ද්‍රව්‍යවලට ගොදුරු වූ මම, මගේ සිවුර 'ඉහළට' කුමන මාර්ගයක් දැයි සෙවීමට උත්සාහ කරමින්, දහලමින්, ඇණ ගැසුවෙමි. බලාපොරොත්තු සුන් වූ මට - මට නිසි ලෙස අවදි වීමට නොහැකි විය - මම වල් අනුමානයක් කර, ඇඳුම මා වටා ඇද ගනිමි. හරස් බව වැඩි වීමත් සමඟ මම එය ඇතුළත පිටත ඇති බව සොයා ගනිමි. මටම මුමුණමින් මම එය ඉරා දැමුවෙමි. තරක් වූ පැරණි දේ පිටුපසට

බෙදී ගිය නිසා වචනාර්ථයෙන් එය ඉරා දැමුවා! අඳුරු ලෙස මම භානිය සමීක්ෂණය කළෙමි, හිම සහිත වාතය තුළ නිරුවතින් සිටගෙන, වාතය කෙතරම් සීතලද යත්, මගේ හුස්ම සුදු වලාකුළක් මෙන් පිට විය. දැන් මම 'ඒ සඳහා' සිටියා. ඇකොලයිට්වරුන්ගේ ස්වාමියා කුමක් කියයිද? ලැමස්ටික් දේපල වලට හානි කිරීම - අනවශ්‍ය නොසැලකිලිමත්කම - පිරිමි ළමයෙකුගේ මෝඩ හිරිවැටීම - ඔහු කියන සෑම දෙයක්ම මම දැන සිටියෙමි, ඔහු එය මට නිතර පවසා ඇත.

අපට අලුත් සිවුරු නිකුත් කළේ නැහැ. පිරිමි ළමයෙකු තම සිවුරෙන් වැඩෙන විට ඔහුට වෙනත් පිරිමි ළමයෙකු ඉක්මවා ගිය තවත් එකක් ලබා දෙන ලදී. අපගේ සියලු සිවුරු පරණ විය; සමහරු ශක්තියට වඩා ඇදහිල්ලෙන් එකට බැදී සිටියහ. දැන් මගේ සිවුර ඉවරයි, කණගාටුදායක දේහය දෙස බැලූ විට මම නිගමනය කළෙමි. මගේ ඇඟිල්ල සහ මාපටුඟිල්ල අතර රෙදි තුනී, හිස්, 'ජීවිතයෙන්' තොර විය. දුකෙන් මම වාඩි වී මගේ බිලැන්කට්ටුව මා වටා ඇද ගත්තෙමි. මම දැන් කුමක් කල යුතුද? විවක්ෂණයීලිව මම තවත් කුලී කිහිපයක් සාදා, පසුව, මගේ බිලැන්කට්ටුව සිවුරක් මෙන් මා වටා ඔතා, මම ශාස්තෘවරුන්ගේ ශාස්තෘන් සොයා ගියෙමි. මම ඔහුගේ කාර්යාලයට පැමිණෙන විට ඔහු වෙනස් සෙරෙප්පු යුගලක් අවශ්‍ය වූ කුඩා පිරිමි ළමයෙකුට සැබවින්ම භයානක දේවල් පවසමින් සිටියේය. "අඩි සෙරෙප්පු වලට කලින් හැදුවා, මවත්, සෙරෙප්පු වලට කලින් අඩි හැදුවා!" ඔහු කියා සිටියේය. "මට මගේ මාර්ගය තිබුණා නම් ඔබ සියල්ලෝම පාවහන් නොමැතිව ගමන් කරනු ඇත, නමුත්-මෙන්න-මෙන්න-තවත් යුගලයක්. ඔවුන් ගැන සැලකිලිමත් වන්න. හොඳින්! ඔයාට ඕන කුමක් ද?" ඔහු ඇසුවේ මගේ නූල් පොරවනය තුළ මා දකින විටය.

ඔහු මා දෙස බැලූ ආකාරය! තවත් ගෝලයෙකුට ඔහුගේ වටිනා ගබඩාවෙන් යමක් අවශ්‍ය යැයි සිතීම ඔහුගේ දෑස් නිරපේක්ෂව බැබළුණු ආකාරය! "ගරු ගුරුතුමනි, මගේ සිවුර දෙකඩ වී ඇත, නමුත් එය ඉතා සිහින් ය, බොහෝ කලකට පෙර දිරා ගොස් ඇත." මම සැහෙන චකිතයකින් කීවෙමි. "විඩාපත්???" ඔහු කැගැසුවේය. "කාලකණ්ණි කොල්ලෝ ඔයා නෙවෙයි දෙයක් නරක් වුණොත් මම තමයි කියන්නේ. දැන් ඔබේ නිර්භීතකම සඳහා රෙදි ඇඳගෙන ඔබේ ව්‍යාපාරය කරගෙන යන්න. " එක් උපාසක භික්ෂුවක් ඉදිරියට නැමී යමක් මිමිණුවේය. ඇකෝලයිට්ස්ගේ ස්වාමියා බෙරිහන් දෙමින්, "මොකක්ද? කුමක් ද? කතා කරන්න, ඔයාට බැරිද, කතා කරන්න!"

උපස්ථායක හික්කුටි ආපසු කැගැසුවා, “මම කීවේ මේ ළමයා ළඟදී ඉන්මස්ට් එක එව්වා කියලා. ඔහු මෙහි මාගේ ස්වාමීන් වන ඇබට් විසින් එවන ලදී, ඔහු ගෞරවනීය ශාස්තෘ ලාමා මිංයාර් ඩොන්ඩුප්ගේ වේලා ය.

“උල්ප්! උරාග්!” මාස්ටර් ඔග් ද ඇකොලයිට් ට හුස්ම හිර විය. “ඇයි බුදුන් වහන්සේගේ දළඳා නාමයෙන් ඔහු කවුදැයි මට නොකිවේ. ඔබ බුචල්ලෙක්, අශික්ෂිතයෙක්, ඕනෑම ගෝලයෙකුට වඩා නරක ය! ඇකොලයිට්හි මාස්ටර් ඔහුගේ තියුණු ලක්ෂණ මත කෘතිම සිනහවකින් මා දෙසට හැරියේය, එය ඔහුට ප්‍රසන්න පෙනුමක් ලබා දීමට වේදනාවක් ඇති කරන බව මට පෙනුණි. “මගේ පුතේ, මට සිවුර බලන්න දෙන්නැ”යි වදාළ සේක. නිශ්ශබ්දව මම මගේ සිවුර ඔහුගේ පිටුපස කොටස ඉහළට ගෙන ගියෙමි, එවිට ඔහු මුලින්ම දුටුවේ කුලී ය. ඔහු ඉරුණු වස්ත්‍රය ගෙන ඉතා මෘදු ලෙස එය ඇද ගත්තේය. මගේ සතුටට කළු වැඩි වූ අතර, අවසන් ඇදගෙන යාමෙන් ඇඳුම කොටස් දෙකකට විය. ශාස්තෘවරයාණෝ මුඛ විවර කර විස්මයෙන් මා දෙස බලා, “ඔව්! ඒක ලේසියෙන් ඉරි ගියා නේද? මා සමඟ එන්න, මගේ පුතේ, ඔබට අලුත් සිවුරක් ඇත. ” ඔහු මගේ වැලමිටට අත තැබූ අතර, ඔහු එසේ කරන විට මගේ ඇතිරිල්ල ඔහුට දැනුණි. “ඒමී! එය ඉතා නූල් රහිත ය, ඔබේ සිවුර මෙන් ඔබේ ඇතිරිල්ලෙන් ඔබ අවාසනාවන්ත විය යුතුය. ඔබට අලුත් එකක් ලැබෙනු ඇත. ” අපි එකට පැත්තක කාමරයකට-හොඳින්-කාමරයට ගියාද? එය ශාලාවක් මෙන් විය. සියලුම විස්තර සහිත සිවුරු බිත්තියේ සවි කර ඇති කොකු මත එල්ලා ඇත, ඉහළ ලාමාවරුන්ගේ සිට ගිහි කම්කරුවන් සඳහා වඩාත්ම පහත් ඇඳුම් වර්ගය දක්වා. ඔහු මගේ අත ඔහුගේ අතේ තබාගෙන ඔහුගේ තොල් සමඟ මාව ගෙන ගියේය, සහ ඇඳුමක් දැනෙන පිණිස සෑම විටම නතර විය. එය ඔහු සෑම කෙනෙකුටම ආදරය කළාක් මෙනි.

අපි ආවා ඇකෝලයිට් ගාමන්ට් තියෙන කොටසට. අපි නැවැත්තුවා, ඔහු ඔහුගේ නිකට ඇඟිල්ලෙන් ඇනගෙන, පසුව ඔහුගේ කන් දෙකෙන් ඇද්දා. “ඉතින් ඔබ මුලින්ම කන්දෙන් පහළට ගසාගෙන ගොස් පසුව රන් වහලයට ගසාගෙන ගිය පිරිමි ළමයාද? ඒමීම්! අනික ඔයා විශේෂ විධානයකින් ඉන්මෝස්ට් එක ගිහින් බලපු කොල්ලා නේද? ඒමීම්! අනික මේ ලාමසේරි සමීදුන් එක්ක කතා කරනව මට පුද්ගලිකව ඇහුන කොල්ලා ඔයාද? ඒමීම්! ඔබ - හොඳයි, හොඳයි, එය වඩාත්ම අසාමාන්‍යය - ඔබ ඇබට් සාමීවරයාගේ අනුග්රහය ලබා ඇත. ඒමීම්!” ඔහු නළල රැලි කර ඇත දුර දෙස බලා සිටින බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. මගේ අනුමානය වූයේ ඔහු මට නැවත අභ්‍යන්තරිකයා දැකීමට සිදුවේද නැතිනම් මට නැවත ඇබට් සාමීවරයා

හමුවීමට සිදුවේද යන්න තීරණය කිරීමට ඔහු උත්සාහ කරමින් සිටි බවත්, කවුද දන්නේ? -කුඩා පිරිමි ළමයෙකු පවා තම අරමුණු ඉදිරියට ගෙන යාමට යොදා ගත හැකි බවයි. අභිලාෂකාමී මිනිසා.

“මම හරිම අසාමාන්‍ය දෙයක් කරන්න යනවා. මම ඔයාලට දෙන්න යන්නේ ගිය සතියේ විතරක් හදපු සම්පූර්ණයෙන්ම අලුත් සිවුරක්. සම්පතමයා ඔබට අනුග්රහය දැක්වූයේ නම්, ඇබට සම්පතෙන් වහන්සේ ඔබට අනුග්රහය දැක්වූයේ නම්, මහා ලාමක මිංග්‍යාර් ඩොන්ඩ්‍රස් ඔබට අනුග්රහය දැක්වූයේ නම්, ඔබ මට ලැජ්ජාවක් නොමැතිව ඔවුන්ගේ ඉදිරියෙහි යාමට හැකි වන පරිදි ඔබ සැරසී සිටින බව මම දකිමි. භ්මම්!” ඔහු ඉවතට හැරී තවත් කාමරයකට, එනම් විශාල ගබඩාවෙන් පිටත ඇනෙක්සියකට මහ පෙන්වීය. මෙහි ලාමාවරුන් යටතේ වැඩ සිටි හික්ෂුන් විසින් අලුතින් සාදන ලද නව සිවුරු විය. ඔහු තවමත් රාක්කයේ එල්ලා නොතිබූ ගොඩකට ඇඟිලි ගසා, එකක් එළියට ගෙන, “එය දමන්න, අපි එය සුදුසු ලෙස උත්සාහ කරමු” යැයි පැවසීය. මම ඉක්මනින් මගේ බිලැන්කට්ටුව ඉවත දමා, එය පිළිවෙලට නැවීමට පරෙස්සම් වී, පසුව මෙම අලුත්ම සිවුර ඇඳීමට උත්සාහ කළෙමි. මා හොඳින්ම දන්නා පරිදි, යමෙකුට අලුත්ම අලුත් සිවුරක් තිබේ නම්, එය අනෙක් පැවිද්දන්ට ද, හික්ෂුන්ට ද, යම් තැනක ‘ඇඳීමක්’ ඇති බවත්, යම් ප්‍රතිඵලයක් ඇති අයෙකු බවත් එය සංඥාවක් විය. ඒ නිසා මම අලුත් සිවුරක් ලැබීම ගැන ඇත්තෙන්ම සතුටු වුණා, මොකද පරණ සිවුරක් බොහෝ කලක සිට ආචාරශීලීව සිටි බවට ඇඟවීමක් ලෙස සමහර අවස්ථාවලදී සලකන අතර, අලුත්ම සිවුරක් වැදගත් වන සංඥා අත්පොතයි.

අලුත් සිවුර මට හොඳට ගැළපුණා. එය වඩාත් සන වූ අතර එය මා මතට පත් වූ සුළු මොහොත පවා මගේ කලින් වෙච්චන ශරීරයට උණුසුම් දීප්තියක් ගෙන දී ඇත. “මේක හොඳටම ගැලපෙනවා ගුරුතුමනි,” මම යම් සතුටකින් කීවෙමි. “භ්මම්ම්! මම හිතන්නේ අපිට ඊට වඩා ටිකක් හොඳට කරන්න පුළුවන්. පොඩ්ඩක් ඉන්න.” ඔහු මිටියාවන භාරා, මුමුණමින් හා මුමුණමින්, සෑම විටම ඔහුගේ පබළුවලට ඇඟිලි ගැසීය. අවසානයේදී ඔහු වෙනත් ගොඩකට ගොස් වඩා හොඳ තත්ත්වයේ ඇඳුමක් එළියට ගත්තේය. සුසුමක් හෙලමින් ඔහු තරමක් කෙදිරි ගැවෙය, “මෙය විශේෂ කණ්ඩායමකින් එකක්, ඒවා අභමිබෙන් උසස් ද්‍රව්‍යයකින් සාදන ලද ඒවාය. දැන් මෙය උත්සාහ කර බලන්න, මම හිතන්නේ එය අපේ ජ්‍යෙෂ්ඨයින් කෙරෙහි විශාල හැඟීමක් ඇති කරයි.

ඔව්, ඒ ගැන කිසිම සැකයක් තිබුණේ නැහැ. එය සිහින් සිවුරක් විය. එය මට හොඳින් ගැළපුණා, සමහර විට, බොහෝ වෙලාවක්, මගේ දෙපා ළඟම පැමිණ, නමුත් එයින් අදහස් කළේ මට වැඩිමට ඉඩ ඇති බවත්, මෙම අලුත්ම සිවුර මට වැඩි කාලයක් පවතින බවත්ය. කොහොමත් ටිකක් ලොකු දෙයක් ඉස්සරහින් ලොකු 'බොක්කක්' තියාගෙන හැම වෙලාවෙම කෙටි කරන්න පුළුවන්, ඉස්සරහින් ලොකු බැග් එකක් තිබ්බොත් මට තව දේවල් එහාට මෙහාට ගෙනියන්න පුළුවන්. මම වටේට හැරිල බැලුවා, ඇකෝලයිට්ස්ලාගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ මා දෙස හොඳින් බැලුවා, අවසානයේ ඔහු හිස වනමින්, ඔහුගේ යටි තොලෙන් ඇදගෙන, සැලකිය යුතු අඳුරකින් මෙසේ පැවසීය: “මෙව්වර දුර ගියාට, අපි අනිවාර්යයෙන්ම තව ටිකක් යා යුතුයි. . මාගේ පුත්‍රය, නුඹට ඒ සිවුරක් ලැබේවා, මම නුඹට තවත් සිවුරක් දෙන්නෙමි, මක්නිසාද නුඹ අමතර වස්ත්‍රයක් නැති කෙනෙක් බව මට වැටහෙනවා.” සිවුරු ගොඩ හාරමින් මට පිටුපා මුමුණමින් සිටි නිසා ඔහු කියන දේ පිළිපැදීම මට අපහසු විය. අවසානයේදී ඔහු තවත් එකක් සමඟ පැමිණ, “දැන් මෙය ඔබට ගැලපෙන දැයි බැලීමට මෙය උත්සාහ කරන්න. ඔබ ලාමාවරුන්ගේ නිල නිවසේ විශේෂ කාමරයක් ලබා දී ඇති පිරිමි ළමයා බව මම දනිමි, එබැවින් ඔබේ සිවුර වඩා විශාල පිරිමි ළමයෙක් ඔබෙන් නොගනු ඇත.

මම සතුටු වුණා. දැන් මට සිවුරු දෙකක් තිබුණා, එකක් අමතර සහ එදිනෙදා පාවිච්චියට. ඇකෝලයිට්ස්ගේ ස්වාමියා මගේ ඇතිරිල්ල දෙස සැලකිය යුතු පිළිකුලකින් බලා, “ඔව්, ඔව්, අපි ඔබට අලුත් බ්ලැන්කට්ටුවක් දෙන්නෙමු. මාත් එක්ක ඇවිත් ඒකත් එක්කත් එන්න” ඔහු මට පෙරාතුව ප්‍රධාන ගබඩා ශාලාවට වේගයෙන් ගොස් ඉණිමඟක් රැගෙන පැමිණි හික්ෂුවකට කතා කළේය. හාමුදුරුවෝ ඉක්මනට ඉනිමග නැගල රාක්ක කිහිපයකින් පොරොන්යක් ගත්තා. එය මගේ සිවුරට වඩා බොහෝ සෙයින් වෙනස් වූ බැවින්, දැඩි වේදනාවෙන් යුත් කෙදිරිගැමක් ඇතිව, ඇකෝලයිට්ස්ගේ ස්වාමියා තමා විසින්ම පියවර ගෙන නැවත පැත්තේ කාමරයට ගොස්, සුළු මොහොතකින් අඩක් වසාගෙන, උසස් ගුණයෙන් යුතුව ආපසු පැමිණියේය. පොරවනය. "එය ගන්න, මගේ පුතා, එය ගන්න," ඔහු වෙව්ලන්නට විය. “මෙය උසස් තොගවලින් අහම්බෙන් සාදන ලද අපගේ හොඳම බ්ලැන්කට් එකකි. එය ගෙන, ඔබ ඇබට් උතුමාණෝ හෝ සමීපතමයා හෝ දකින විට, මම ඔබට හොඳින් සැලකූ බවත්, ඔබට උතුම් ලෙස සැරසූ බවත් මතක තබා ගන්න. ඉතා බැරෑරුම් ලෙස මම ඔබට කියමි, ඔහුගේ වඩා

හොඳ තත්ත්වයේ ද්‍රව්‍ය සමඟ වෙන්වීමේ සිතුවිල්ලෙන් ඔහු කෙදිරිගාමින් සිටියදී ඇකොලයිට්හි මාස්ටර් ඔහුගේ දෑස් මත දැක් අල්ලා ගත් බව.

"ගරු ගුරුතුමනි, මම ඔබට බොහෝ ණයගැතියි," මගේ පිළිතුර වූයේ, "මට විශ්වාසයි" (මෙහි මගේ රාජ්‍ය තාන්ත්‍රිකත්වය ක්‍රියාත්මක විය!) "මගේ ස්වාමියා, ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප්, මට මේවා ලබා දීමෙන් ඔබගේ යහපත්කම ඉතා ඉක්මනින් වටහා ගන්නා බව. ඇහලුම්. ඔයාට ස්තූතියි!" එහෙම කියාගෙන මම හැරීලා ගබඩා කාමරයෙන් එලියට ආවා. මා එසේ කරන විට පිටත සිටි උපාසක හිමිනමක් මා දෙස බැඳුණු ලෙස ඇහැක් ගැසූ අතර, මට හයියෙන් හිනා නොවී සිටීමට අපහසු විය.

මම ආපසු ගොස්, කොරිඩෝවෙන් ඉහළට ගොස් ලාමාස්ගේ නිල නිවාසයේ කොටුවට ගියෙමි. මගේ අත්වල සිවුරක් සහ බිලැන්කට්ටුවක් සමඟ මම ඉක්මන් වන විට මම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සමඟ ගැටුණෙමි. "අනේ ගෞරවනීය මාස්ටර්!" මම කැගැසුවෙමි. "මට කණගාටුයි, නමුත් මට ඔබව දැකීමට නොහැකි විය."

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට සිනාසෙමින් මෙසේ කීවේය, "ඔබ සංචාරක වෙළෙන්දෙකු මෙන් පෙනේ, ලොබ්සාං, ඔබ ඉන්දියාවේ සිට කඳුකරය හරහා ආපසු පැමිණියාක් මෙන් පෙනේ. ඔබ අහම්බෙන් වෙළෙන්දෙකු ලෙස පිහිටුවා තිබේද? " මම ඔහුට මගේ අවාසනාව ගැන කීවෙමි, මගේ සිවුර පහළට බේදී ගිය ආකාරය ඔහුට කීවෙමි. මම ඔහුටද කීවෙමි, ඇකොලයිට්හි මාස්ටර් පිරිමි ළමයෙකුට පවසා ඇත්තේ ඔහු සියලුම පිරිමි ළමයින්ට පාවහන් නොමැතිව යන බවයි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහුගේ කාමරයට ඇතුළු වූ අතර අපි අසුන් ගත්තෙමු. එකෙණෙහිම මගේ අභ්‍යන්තරය මට ආහාර නොමැති බව දැනුම් දුන් අතර මගේ වාසනාවට මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට එම අනතුරු ඇඟවීම ඇසුණු අතර ඔහු සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය. එහෙනම් අපි දෙන්නම එකතු වෙලා උපවාසය නවත්තමු." එසේ කියමින් ඔහු අත දිගු කර ඔහුගේ කුඩා රිදී සිනුව නාද කළේය.

අපිට කලින් tsampa එක්ක අපි කෑම කාලා ඉවර වෙනකම් කිසිම ප්‍රකාශයක් කළේ නැහැ. හිඤ්ඤාත් වහන්සේ පිහන් ඉවත් කළ පසු, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ, "එසේ නම්, ඔබ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති කර තිබේද? හොඳ සිවුරු දෙකක් සහ අලුත් ඇතිරිල්ලක් ලබා ගැනීමට ඔබට ශබ්ද හැඟීමක් ඇති විය යුතුය. මට ඔයාව ආදර්ශයට ගන්න පුළුවන්ද කියලා බලන්න වෙනවා!"

“ගුරුතුමනි, මම ඇඳුම් පැළඳුම් ගැන ඉතා කුතුහලයෙන් සිටිමි, මක්නිසාද යත්, අපි සියල්ලෝම සෙරෙස්පු නොමැතිව ගමන් කළ යුතු යැයි ඇකෝලිට්වරුන්ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පවසන්නේ නම්, අපි ඇඳුම් නොමැතිව නොයන්නේ මන්ද?” මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට සිනාසෙමින් මෙසේ පැවසීය: “අවුරුදු ගණනාවකට පෙර, ඇත්ත වශයෙන්ම, මිනිසුන් ඇඳුම් ඇඳ සිටියේ නැත, ඔවුන් ඇඳුම් නොඇඳීම නිසා එවැනි ඇඳුම්වල අඩුවක් දැනුණේ නැත, මන්ද ඒ දිනවල මිනිසුන්ට ඔවුන්ගේ ශරීරය ලබා ගැනීමට හැකි විය. වඩා පුළුල් පරාසයක උෂ්ණත්ව සඳහා වන්දි ලබා දීම. නමුත් දැන්, ඇඳුම් පැළඳුම් භාවිතා කිරීම තුළින්, අපි නිහතමානී බවට පත් වී ඇති අතර, ඒවා අනිසි ලෙස භාවිතා කිරීමෙන් අපගේ තාප නියාමනය කිරීමේ යාන්ත්‍රණයන් විනාශ කර ඇත. ඔහු නිශ්ශබ්ද වූයේ ගැටලුව ගැන සිතමිනි. එවිට ඔහු දිගටම සිනාසෙමින්, “නමුත් මේ අවට සිටින සමහර මහත භාමුදුරුවරු කිසිවක් නොමැතිව ඇවිදිනවා ඔබට සිතාගත හැකිද? එය ඉතා හොඳ දර්ශනයක් වනු ඇත! නමුත් ඇඳුම් පිළිබඳ කතාව ඉතා සිත්ගන්නා සුළුය, මන්ද පළමු අවස්ථාවේ දී මිනිසුන් කිසිසේත්ම ඇඳුමක් නොඇඳ සිටි අතර, එබැවින් සෑම පුද්ගලයෙකුටම අන් අයගේ සූර්යාලෝකය දැකිය හැකි බැවින් කිසිදු ද්‍රෝහිකමක් නොතිබුණි. නමුත් අවසානයේ ඒ දවස්වල ගෝත්‍රික නායකයින් තීරණය කළේ ඔවුන් නායකයින් ලෙස වෙන්කර හඳුනා ගැනීමට යමක් අවශ්‍ය වන බැවින් ඔවුන් උපායශීලීව තැබූ පිහාටු පොකුරක් හෝ විවිධ බෙරි වලින් සාදන ලද තීන්ත කිහිපයක් භාවිතා කරන බවයි. නමුත් පසුව කාන්තාවන් පින්තූරයට පැමිණියා; ඔවුන්ට ද අලංකාර කිරීමට අවශ්‍ය වූ අතර, ඔවුන් ඊටත් වඩා උපායශීලීව තබා ඇති කොළ පොකුරු භාවිතා කළහ. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මේ සියලු දෙනාගේ සිතුවිල්ලට සිනාසුණු අතර, මට හොඳ පින්තූරයක් මවා ගත හැකි විය.

ඔහු තවදුරටත් මෙසේ පැවසීය: “එක් එක් ගෝත්‍රයේ ප්‍රධාන පුරුෂයා සහ ප්‍රධාන කාන්තාව සියලු දෙනාම සරසා ගත් විට, අනුප්‍රාප්තිකයාගේ ඊළඟ පෙළට ද යම් සැරසිලි තිබිය යුතු විය, එබැවින් ඔවුන් ප්‍රධාන පුරුෂයා සහ ප්‍රධාන කාන්තාවගෙන් වෙන්කර හඳුනාගත නොහැකි විය. ප්‍රධාන පුරුෂයාට සහ ප්‍රධාන කාන්තාවට ඊටත් වඩා සැරසිලි එකතු කිරීමට සිදු වූ අතර, කාරණය සෑහෙන වේලාවක් පැවතුනි, එක් එක් ප්‍රමුඛ පුරුෂයා තවත් ඇඳුම් එකතු කළේය. අවසානයේදී ප්‍රමුඛ කාන්තාවන් ඇඳුම් ඇඳ සිටියේ නිශ්චිතවම ඇඟවුම් කරන, සභවා නොගත යුතු දේ අඩක් හෙළි කිරීමට අදහස් කරන ඇඳුම් වලින් - මාව වරදවා වටහා නොගන්න - මිනිසුන්ට සූර්යාලෝකය

පෙනෙන විට, දෝහිකමක්, යුද්ධ නැත, ද්විත්ව ගනුදෙනු නොතිබිය හැකිය. . මිනිසුන් ඇඳුම් ඇඳීමට පටන් ගත් දා සිට පමණක් ඔවුන්ට සූර්යග්‍රහණය දැකීමට නොහැකි වූ අතර ඔවුන් පැහැදිලි හා ටෙලිපති වීම නැවැත්විය. ” ඔහු මා දෙස දැඩි බැල්මක් හෙළා, “දැන් ඔබ මා ගැන අවධානය යොමු කරන්න, මන්ද මෙය ඔබට පසුව කළ යුතු කාර්යයට බොහෝ සෙයින් බලපානු ඇත.” මම ඇත්තටම අවධානයෙන් සිටින බව පෙන්වීමට මම හිස වැනුවෙමි.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තවදුරටත් කියා සිටියේ, “වෙනත් කෙනෙකුගේ තාරකාව දැකිය හැකි විවක්ෂණ කරුවෙකුට ඕනෑම රෝගයක් පිළිබඳ ඉතා නිවැරදි කියවීමක් ලබා දීමට හැකි නම්, ඇඳුම් පැළඳුම් අඳින විට ඔවුන්ගේ ප්‍රභාව අපවිත්‍ර වීමට හැකි නම්, ඇඳුම් නොගත් ශරීරය දැකීමට හැකි විය යුතුය.” මම ඒ ගැන විස්මයෙන් වාඩි වී සිටියෙමි, මන්ද ඇඳුම් ආයින්තම් කට්ටලයක් දූෂණය කරන්නේ කෙසේදැයි මම නොදකිමි, මම එසේ කීවෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඉක්මනින්ම මට පිළිතුරු දුන්නා: “පුද්ගලයෙක් නිරූපිතින්, ඒ නිසා එම පුද්ගලයාගෙන් ලැබෙන ප්‍රභාව එම පුද්ගලයාගේ ප්‍රභාව මිස වෙන කිසිවකට නොවේ. දැන් යක් ලොම් වස්ත්‍රයක් දැමීමෙන් යක් ආනුභාවයෙන් ගන්න කෙනාට, යක් කතුර කපන කෙනාට, ලොම් පීරා කාඩ් කරපු කෙනාට, ඇත්තටම රෙදි වියන කෙනාට. එබැවින්, ඔබ ඇඳුම් වලින් පෙනෙන පරිදි සූර්යයා ගැන කරදර වීමට යන්නේ නම්, ඔබට අවශ්‍ය දේ නොවන යක් සහ එහි පවුලේ සමීප ඉතිහාසය ගැන ඔබට පැවසිය හැකිය.

“නමුත් ගුරුතුමනි,” මගේ කනස්සල්ලෙන් පිරුණු ප්‍රශ්නය වූයේ, “ඇඳුම් පැළඳීමෙන් සූර්යයා අපවිත්‍ර වන්නේ කෙසේද?” යන්නයි. “හොඳයි, මම ඔබට දැන් කීවෙමි; පවතින සෑම දෙයකටම තමන්ගේම බලපෑම් ක්ෂේත්‍රයක් ඇත, එයටම ආවේණික වූ චුම්භක ක්ෂේත්‍රයක් ඇත, ඔබ එම කවුළුව හරහා බැලුවහොත් ඔබට දීප්තිමත් දිවා ආලෝකය දැකිය හැකිය, නමුත් ඔබ අපගේ තෙල් සහිත සේද තිර හරහා ඇඳගෙන ගියහොත් ඔබට පෙනෙන්නේ දැන් වෙනස් කර ඇති දීප්තිමත් දිවා ආලෝකය තෙල් සහිත සිල්ක් තිරවල බලපෑම. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත්, ඔබ සැබවින්ම දකින්නේ ආලෝකයේ නිල් පැහැයක් වන අතර, එය හිරු එළිය කෙබඳුදැයි විස්තර කිරීමට කිසිසේත්ම උපකාරී නොවේ.

ඔහු දිගටම මා දෙස බලා සිනාසෙමින්, “ඇත්ත වශයෙන්ම, මිනිසුන් ඔවුන්ගේ ඇඳුම් වලින් වෙන් වීමට එතරම් කැමැත්තක් නොදක්වන බව සැලකිය යුතු කරුණකි. මිනිසුන්ට වාර්ගික මතකයක් ඇත, ඇඳුම් නොමැතිව තම ප්‍රභාව අන් අයට දැකගත හැකිය, කියවිය හැකිය යන න්‍යාය මට සැමවිටම

තිබුණි, සහ අද බොහෝ මිනිසුන්ට එවැනි වැරදි සිතුවිලි ඇති බැවින් ඔවුන්ගේ මනසේ ඇති දේ වෙනත් කෙනෙකුට දැන ගැනීමට ඔවුන් එඩිතර නොවේ. ඔවුන්ගේ ශරීරය මත ඇඳුම් තබා ගන්න, එය නිර්මලකම සහ නිර්දෝෂිභාවය යන වැරදි නාමය යටතේ වරදකාරීත්වයේ සලකුණකි. ඔහු සුළු මොහොතක් මෙනෙහි කර, පසුව සඳහන් කළේ, “බොහෝ ආගම් පවසන්නේ මිනිසා දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් මවා ඇති බවයි, නමුත් එවිට මිනිසා තම ශරීරය ගැන ලැජ්ජාවට පත් වේ, එයින් ඇඟවෙන්නේ මිනිසා දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරූපය ගැන ලැජ්ජා වන බවයි. මිනිසුන් ඉදිරියට යන ආකාරය සියල්ල ඉතා ප්‍රභේලිකාවකි. ඇතැම් ප්‍රදේශවල මිනිසුන් පුදුම සහගත මස් ප්‍රමාණයක් පෙන්වන නමුත් ඔවුන් වෙනත් ප්‍රදේශ ආවරණය කරන අතර එමඟින් අවධානය ස්වයංක්‍රීයව ආකර්ෂණය වන බව ඔබට බටහිරින් හමුවනු ඇත. වෙනත් වචන වලින් කිවහොත්, Lobsang, බොහෝ කාන්තාවන් සම්පූර්ණයෙන්ම ඇඟවුම් කරන ඇඳුම් අඳිනවා; ඔවුන් අඳින පළඳින ලද කොටස්, මා බටහිර රටවල සිටියදී ‘සමලිංගික වංචාකාරයන්’ ලෙසද හඳුන්වනු ලැබීය. මේ සියලුම පැඩ් නිර්මාණය කර ඇත්තේ මීට වසර කිහිපයකට පෙර බටහිර පිරිමින් ‘කෝඩ් කැලි’ ලෙස හැඳින්වූ කලිසම ඇතුළේ දේවල් ඇඳ සිටි ආකාරයටම, ගැහැනියක ළඟ නැති දේ ඇතැයි පිරිමියෙකුට සිතීමට සැලැස්වීමටය. එනම්, මිනිසෙකු නොමසුරුව දායාද කර ඇති බවත්, ඒ අනුව ඉතා පුරුෂ සහකරුවෙකු වනු ඇති බවටත් හැඟීම ප්‍රකාශ කිරීමට අදහස් කරන ඇතැම් ද්‍රව්‍ය පැඩ් තිබුණි. අවාසනාවකට, වැඩිපුරම පිරවුමක් ඇති අය අඩුම පිරිමි විය! නමුත් ඇඳුම් පැළඳුම් සමඟ ඇති තවත් විශාල දුෂ්කරතාවයක් වන්නේ එය නැවුම් වාතය තබා ගැනීමයි. මිනිසුන් අඩු ඇඳුම් අඳින්නේ නම් සහ වාතය ස්නානය කරන්නේ නම් ඔවුන්ගේ සෞඛ්‍යය බෙහෙවින් වැඩි දියුණු වනු ඇත. පිළිකා අඩු වන අතර, ක්ෂය රෝගය (ක්ෂය රෝගය, tubercle bacillus සඳහා කෙටි - එඩ් .) ඉතා අඩු වනු ඇත , මන්ද යමෙක් ඇඳුම් පැළඳුම්වලින් පිරි ගිය විට වාතය සංසරණය නොවී විෂබීජ වැඩි විය නොහැක.

මම ඒ ගැන කල්පනා කළා, කෙනෙක් ඇඳුම් ඇඳගත්තොත් විෂබීජ බෝවෙන හැටි එක මොහොතකටවත් නොදැක මම ඒ අදහස ප්‍රකාශ කළා. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පිළිතුරු දුන්නේ: “ලොබ්සාං! ඔබ බීම දෙස බැලුවහොත් ඔබට බොහෝ කෘමීන් දැකිය හැකිය, නමුත් ඔබ දිරාපත් වූ කොටසක් ඔසවන්නේ නම් හෝ විශාල ගලක් ගෙන ගියහොත්, ඔබට යටින් විවිධ දේ සොයාගත හැකිය. අඳුරු සහ හුදෙකලා ස්ථානවල පමණක් බෝ වන

සහ ජීවත් වන කෘතීන්, පණුවන් සහ විවිධ වර්ගයේ ජීවීන් එහි ඇත. ඒ ආකාරයෙන්ම, ශරීරය බැක්ටීරියා වලින් ආවරණය වී ඇත, විෂබීජ වලින් ආවරණය වී ඇත. ආලෝකයේ ක්‍රියාකාරිත්වය විෂබීජ සහ බැක්ටීරියා ගුණ කිරීම වළක්වයි, එය ශරීරය නිරෝගීව තබා ගැනීමට බලපෑමක් ඇති කරයි. නමුත් සන ඇඳුම් අන්ධකාරයේ එකතූන පල්වෙන වාතයේ සාක්ෂුවලට විවේක ගැනීමට යමෙකු ඉඩ සලසා දුන් විගසම සියලු ආකාරයේ බැක්ටීරියා ගුණ කරයි. ඔහු පැවසූ පරිදි ඔහු මා දෙස බැරෑරුම් ලෙස බැලුවේය. “පසුව ඔබ රෝගීන්ට ප්‍රතිකාර කරන වෛද්‍යවරයකු වන විට, ඇඳුමක් දිගු කලක් තැබුවහොත්, ගලක් බිම තැබූ විට කෘතීන් ඊට යටින් එකතු වන ආකාරයටම යටින් පණුවන් සෑදෙන බව ඔබට පෙනී යනු ඇත. නමුත් එය අනාගතයේදී ඔබ සමඟ කටයුතු කරනු ඇත.

ඔහු තම දෙපයින් නැගිට, දිගු කර, “නමුත් දැන් අපි පිටතට යා යුතුයි. මම හිතනවා ඔයාට ලැස්තී වෙන්න විනාඩි පහක් දෙන්න, අපි එකට ගමනක් යන නිසා ඉස්තාලයට බහින්න.” එසේ කියමින් ඔහු මට සංඥා කළේ මගේ අමතර සිවුර සහ ඇතිරිල්ල රැගෙන මගේම කාමරයට ගෙන යන ලෙසයි. මම ඔහුට වැද, මගේ මිටිය එකතු කර සන්නිවේදන දොරෙන් හැරුනෙමි. සුළු මොහොතකට මම සුදානම් වීමට කාර්යබහුල වී සිටි අතර, පසුව මම උපදෙස් පරිදි ඉස්තාලයට බැස ගියෙමි.

මම මිදුලේ එළිමහනට ගිය විට මම පුදුමයෙන් නැවතුණෙමි. එහි සෑහෙන අශ්වාරෝහක හමුදාවක් එක්රැස් වෙමින් තිබුණි. මේ සියල්ල කා වෙනුවෙන්දැයි මම කල්පනා කරද්දී මම මොහොතකට එක බිත්තියක එල්ලී පයින් පයින් ගමන් කළෙමි. මොහොතකට මම සිතුවේ එක් ඇබට්වරයෙකු ගමන් කිරීමට සුදානම් වන බවයි, නමුත් පසුව මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ලාමා මිත්යාර් ඩොන්ඩුප් පෙනී සිට වේගයෙන් වටපිට බැලුවේය. මාව දැකලා ඔහු ඇමතුවා. මේ හැම කලබලයක්ම අපි වෙනුවෙන් කියලා තේරෙද්දී මගේ හිත ගැස්සිලා ගියා.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට අශ්වයෙක් සහ මට කුඩා අශ්වයෙක් විය. මීට අමතරව, අශ්වයෙකු පිට නැගී සිටි හික්සුන් වහන්සේලා හතර දෙනෙක් සිටි අතර, තවත් අශ්වයන් හතර දෙනෙක් සිටි අතර, මිටි සහ අසුරන ලද, නමුත් ඔවුන්ගෙන් දෙදෙනෙකුට හැකි වන පරිදි වැඩි බරක් උසුලන්නේ නැත. බර මිනිසුන් තම අශ්වයන් ඉක්මවා නොයන ලෙස ඕනෑම වේලාවක අමතර කොටස් ලෙස භාවිතා කරන්න. නාස් පුඩු හරහා දැඩි හුස්ම ගැනීමක් ද, පාදවල පැගීම ද, වලිගය ද සෙලවෙන හඬක් ද ඇති වූ අතර, සෙල්ලක්කාර අශ්වයෙකු

මා පසුපස ලුහුබැඳීමට පෙර, එක් වරක්වත් කිසිදු අශ්වයෙකු පසුපස නොයැවීමට උපරිම පරිස්සමින් මම ඉදිරියට ගියෙමි, පසුව ඔහු සිටුවා ඇත. මගේ පසුව මැදින් සැලකිය යුතු බලයක් ඇති කුර, මාව පෙරළා දමා ඇත්ත වශයෙන්ම මාව කරත්ත කරත්තයෙන් බිමට තල්ලු කළේය. එතැන් සිට මම පරිස්සම් විය.

“හොඳයි, අපි කඳුවලට යනවා, ලොබ්සාන්, දවස් දෙක තුනක්, ඔබ මගේ සහායකයා ලෙස යනවා!” ඔහු එසේ පවසන විට ඔහුගේ දෑස් දිලිසුණා, ඇත්තෙන්ම එය මගේ පුහුණුවේ තවත් අදියරක් විය. අපි එකට අපේ අශ්වයන් වෙත ඇවිද ගිය අතර, මට වෙන් කළ තැනැත්තා ඔහුගේ හිස හරවාගෙන, ඔහු මා හඳුනා ගත් විට සැබවින්ම වෙච්චෙන්නට විය. ඔහුගේ දෑස් පෙරළී ගිය අතර ඔහු දැඩි විරෝධය පළ කළේය. මගේ අනුකම්පාව සම්පූර්ණයෙන්ම ඔහු කෙරෙහි විය, මක්නිසාද යත්, ඔහු මට කැමති වූවාට වඩා මම ඔහුට කැමති නොවූ නමුත් - භික්ෂුවක්-මනාලයෙක් ඉක්මනින් ඔහුගේ අත් දිගු කර මගේ අශ්වයා වෙතට යාමට මට උදව් කළේය. මගේ මාර්ගෝපදේශය දැනටමත් ඔහුගේ මත සවි කර බලා සිටියේය. භාමුදුරුවෝ මනමාලයා මිමිණුවා, “මේ නිහඬ අශ්වයෙක්, ඔබට මෙයාගෙන් කරදරයක් වෙන්න එපා - ඔයාටවත් නෙවෙයි!”

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහු ගැන සොයා බැලුවා, මම ඔහුට පිටුපසින් සිටි බවත්, භික්ෂුන් වහන්සේලා හතර දෙනා ද එම ස්ථානයේ සිටින බවත්, අශ්වයන් හතර දෙනා දිගු පට්ටලින් සවි කර ඇති බවත් පරීක්ෂා කර බැලුවා. ඊට පස්සේ එයා අත උස්සලා අපි කන්දෙන් බැස්සා. මට වෙන් කර ඇති අශ්වයන්ට පොදු දෙයක් ඇති බව පෙනෙන්නට තිබුණි, විශේෂයෙන් බැවුම් සහිත කැබැල්ලක් ඇති විට, කාලකණ්ණි මාගයා ඔහුගේ හිස පහත් කරන අතර, ඔහුගේ බෙල්ලෙන් ලිස්සා යාම වැළැක්වීමට මට එල්ලී සිටීමට සිදු විය. මේ වතාවේ මම මගේ පාද ඔහුගේ කන් පිටුපසට තැබුවෙමි - ඔහු කැමති වූයේ ඔහුගේ හිස පහත් කිරීමට මා කැමති නොවීමයි! ටෙරස් සහිත මාර්ගය කලබල විය, බොහෝ වාහන තදබදයක් තිබුණි, මගේ අශ්වයා පිට නැවතී සිටීමට මගේ සියලු හැකියාවන් යොමු විය. නමුත් වරක් මගේ නිවස වූ සහ දැන් මගේ නිවස නොවන උද්‍යාන භූමිය හරහා ඉහළට සහ පිටතට බැලීමට අපි වරක් වංගුවක් වට කර බැලූ විට මම කළමනාකරණය කළෙමි.

අපි පහළට ගොස් කන්දෙන් බැස ලින්ක්හෝර් පාරට වමට හැරෙමු. අපි ගමේ පාලම උඩින් නැග්ගා, චීන දූත මණ්ඩලය පෙනෙන විට අපි හදිසියේම කාශ්‍ය ලිංගය දෙසට යන මාර්ගයෙන් දකුණට හැරුනෙමු, එවැනි පිරිවරක් එම

කුඩා උද්‍යානයට පමණක් යන්නේ මන්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට 'කඳුවලට' හැර අප යන්නේ කොතැනටද යන්න පිළිබඳ කිසිදු ඇඟවීමක් ලබා දී නොතිබූ අතර, ලාසා වටේම කඳු තිබූ බැවින්, යම් ආකාරයක බඳුනක අපව වට කර ඇත, එය අපගේ ගමනාන්තයට කිසිසේත්ම මාර්ගෝපදේශයක් නොවීය.

එකපාරටම මම ප්‍රීතියෙන් උඩ පැන්නා, මගේ කාලකණ්ණි අශ්වයා එකපාරටම බකස් ගාන්න පටන් ගත්තේ, මම එයාට පහර දෙනවාද නැත්නම් මොකක් හරි පහරක් කරනවා කියලා. කෙසේ වෙතත්, මම එල්ලී සිටීමට සමත් වූ අතර ඔහුගේ හිස වහාම ආපසු එන තරමට ලණුව තදින් ඇද ගත්තෙමි; ඉක්මනින්ම ඔහුව නිහඩ කළ නිසා මම පාඩමක් ඉගෙන ගත්තෙමි- තදින් පාලනය කර ගන්න, ඔබේ ආසනය ආරක්ෂිතයි, මම බලාපොරොත්තු වුණා! අපි ස්ථිර ගමනක් ගොස් ඉක්මනින්ම පාරේ පළල් කරන ස්ථානයකට ළඟා වූ අතර එහිදී තොටුපළෙන් බැස යන වෙළඳුන් ගණනාවක් සිටියහ. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා බැස ගිය අතර ඔහුගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ හික්ෂුව-උපස්ථායකයාද බැස පාරුකරු වෙත ඇවිද ගියේය. ටික වේලාවක් සංවාදයක් ඇති වූ අතර, පසුව හික්ෂුන් වහන්සේ ආපසු වැඩම කර, "කමක් නැහැ, ලාමා තුමනි, අපි දැන් යමු." එකෙණෙහිම කලබලයක් සහ ව්‍යාකූලත්වයක් ඇති විය. හික්ෂුන් වහන්සේ-උපස්ථායකයෝ තම අශ්වයන්ගෙන් බැස, සියල්ලෝම අශ්වයන් මත එක්රැස් වූහ. බඩු ටික අයිත් කරලා තොටුපළේ බෝට්ටුවට දැමීම. එවිට සියලු අශ්වයන් දිගු රියම්වලින් එකට බැඳ, උපස්ථායක හික්ෂුන් වහන්සේලා දෙනමක් අශ්වයෙකු පිට නැගී ගහට ඇවිද ගියහ. ඔවුන් ගමන් ආරම්භ කරන ආකාරයත්, හික්ෂුන් වහන්සේලා සිවුරු පොරවාගෙන ඉණෙන් ඔබ්බට යන ආකාරයත්, අශ්වයන් සියල්ලෝම නිර්භීතව වතුරට බැස අනෙක් පැත්තට පිහිනන ආකාරය මම බලා සිටියෙමි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා, මම යම් විස්මයකින් දුටුවෙමි, ඒ වන විටත් බෝට්ටුවේ සිටි අතර මට ඇතුළු වන ලෙස සහචන ලදී. ඉතින් මගේ ජීවිතයේ පළමු වතාවට මම බෝට්ටුවකට නැග්ගා, අනෙක් සේවකයෝ දෙන්නා පසුපසින් එන්න. තම සභායකයාට මුමුණුන ලද වචනයක් සමඟ පාරුකරු තල්ලු කළේය. බෝට්ටුව රවුමට කැරකුණු නිසා මොහොතකට කරකැවිල්ලක් ඇති විය.

මෙම බෝට්ටුව යක් සම් වලින් සාදා, පරිස්සමින් එකට මැහුම් කර ජලයෙන් ආරක්ෂා විය. එවිට දෙය වාතයෙන් පුම්බා ඇත. මිනිසුන් සහ ඔවුන්ගේ භාණ්ඩ ඇතුළු වූ අතර, බෝට්ටුකරු දිගු අතුගැමී හෝ හබල් රැගෙන ගහ හරහා සෙමින් පැදෙව්වේය. ඔහුට එරෙහිව සුළඟක් ඇති වූ සෑම විටම ඔහු

බොහෝ වේලාවක් ගත කළේය, නමුත් ආපසු එන ගමනේදී ඔහු සෑම විටම එය පියවා ගත්තේ එවිට එය මහ පෙන්වීම සහ සුළඟ හමන ප්‍රශ්නයක් පමණක් වූ බැවිනි.

ජලය හරහා එම පළමු ගමන ගැන බොහෝ දේ දැන ගැනීමට මම ඉතා උනන්දුවෙන් සිටියෙමි. මම සම බෝට්ටුවේ දෙපැත්තට අල්ලා ගත් බව මම දනිමි, එබැවින් තියුණු නිය සහිත මගේ ඇඟිලි විනිවිද යාමේ යම් අනතුරක් විය. කෙසේ වෙතත්, මම වලනය වීමට බිය වූයේ මා යටින් යම් දෙයක් ගෙන යාමට උත්සාහ කළ සෑම අවස්ථාවකම නිසාය. එය හරියට අපි ගුන්‍ය භාවය මත රැඳී සිටින්නාක් මෙනි, එය කිසිසේත්ම ගල් නොගැසුණු හොඳ සන ගල් තලයක් මත රැඳී සිටින්නාක් මෙන් නොවීය. ඊට අමතරව, ජලය තරමක් තද වී ඇති අතර, මම ඕනෑවට වඩා කැවා යැයි මම නිගමනය කළෙමි, කුතුහලයෙන් යුත් කුතුහලය මගේ බඩට පහර දුන් අතර, ඒ සියලු මිනිසුන් ඉදිරියේ මම හදවතින්ම අසනීප වේ යැයි මම ඉතා බියට පත් වීමි. කෙසේ වෙතත්, කල්පනාකාරී කාල පරාසයන් තුළ මගේ හුස්ම අල්ලා ගැනීමෙන්, මගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කර ගැනීමට මම සමත් වූ අතර, නොගැඹුරු ගල් කැට සහිත වෙරළ තීරයක බෝට්ටුව වැඩි කල් නොගොස් අපි බැස ගියෙමු.

අපේ අශ්වාරෝහක බලඇණිය නැවතත් එක්රැස් විය, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඉදිරියෙන් සිටිමු, මම ඔහුට පිටුපසින් අශ්වයෙකු අඩක් පමණ සිටිමු, පසුව හික්ෂුන් වහන්සේ-උපස්ථායකයින් හතර දෙනා සහ දෙක බැගින් පැද ගිය අතර, ඊට පසු අශ්වයන් හතර දෙනා ද රැස් වූහ. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සියලු දෙනා සුදානම් බව සහතික කර ගැනීමට බලා සිටි අතර, පසුව ඔහුගේ අශ්වයා උදාසන දෙසට ඉදිරියට ගියේය.

අපි වාඩි වී වාඩි වී සිටියෙමු, අපේ අශ්වයන් එහා මෙහා ඇවිද ගියෙමු. හිරු නැඟෙනහිරෙන් නැඟෙනහිරෙන් නැඟෙනහිරෙන් බටහිර දෙසට ගමන් කරන බව අපි පවසන නිසා අපි උදේ ගිය දිශාවට බටහිර දෙසට මුහුණ ලා සිටියෙමු. වැඩි කල් නොගොස් හිරු අපව අභිබවා ගොස් හිසට ඉහළින් මිය ගියේය. වලාකුළක් නොතිබූ අතර සූර්ය කිරණ ඇත්තෙන්ම දැවී ගියේය, නමුත් අපි මහා පර්වත සෙවනට පැමිණෙන විට සීතල කටුක විය, මන්ද අපගේ උන්නතාංශයේ හිරුගේ උණුසුම් කිරණ සහ සීතල සමතුලිත කිරීමට වාතය ප්‍රමාණවත් නොවීය. සෙවනැලි. අපි තවත් පැයක් පමණ ගමන් කළෙමු, පසුව මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ඔහු නැවතුම් ස්ථානයක් ලෙස භාවිතා කළ මාර්ගයෙහි කොටසකට පැමිණියේය. මට පෙනෙන කිසිම සංඥාවක් නොමැතිව, හික්ෂුන් වහන්සේ තම අශ්වයන් පිට නැගී වහාම ජලය උණු

කිරීමට පටන් ගත්හ, අපි ඉන්ධන ලෙස භාවිතා කළ වියළි යක් ගොම රැගෙන, ජලය සඳහා අසල කඳු ඇළකට ගියහ. පැය භාගයක පමණ කාලයකදී අපි අපේ ත්ස්පා පානය කරමින් වාඩි වූ අතර, මට එහි අවශ්‍යතාවය නිසැකවම දැනුනි. අශ්වයන්ටත් කෑම දුන්නා, පසුව ඔවුන් සියල්ලන්ම වතුර දැමීම සඳහා කඳු ඇළට ගෙන ගියා.

මම චක්ෂේරි පන්සලේ ගොඩනැගිලි තරම් විශාල ගලක් මත මගේ පිටුපසින් වාඩි වී සිටියෙමි. මම ලාසා නිම්නය හරහා අපගේ ඉහළ ස්ථානයේ සිට බැලූවෙමි. වාතය සම්පූර්ණයෙන්ම පැහැදිලිය, මීදුම නැත, දූවිලි නැත, අපට සියල්ල පැහැදිලිව දැකගත හැකි විය. බටහිර ගේට්ටුවෙන් වන්දනාකරුවන් යන ආකාරය අපට දැකගත හැකි විය, අපට වෙළඳුන් දැක ගත හැකි විය, මාර්ගයෙන් බොහෝ පසුපසට හැරී බැලූ විට බෝට්ටුකරු තවත් මගීන් තොගයක් සතුටු ගත හරහා ගෙන එන අයුරු අපට දැකගත හැකි විය.

වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් එය ඉදිරියට යාමට කාලය පැමිණ ඇති නිසා, නැවතත් අශ්වයන් පටවාගෙන, අපි සියල්ලෝම නැගී, පසුව කඳු මාවත දිගේ නැගී, හිමාලය කඳු පාමුල ගැඹුරට ගැඹුරට ගියෙමු. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් අපි ඉන්දියාව දෙසට ගමන් කළ ස්ථාපිත මාර්ගය අතහැර දමා, අපි වමට හැරුනෙමු, මාර්ගය - මෙවර මාර්ගයක් වෙනුවට - බැවුම් සහ බැවුම් වූ අතර, අපගේ ප්‍රගතිය බෙහෙවින් මන්දගාමී විය. අපට ඉහළින්, තලයක වාඩි වී සිටින අපට කුඩා ලැමසරියක් දැකගත හැකි විය. මම ඒ දෙස බැලූවේ එය මට යම් ආකර්ශනයක් ගෙන දෙන්නක් වූ නිසාත්, එය තරමක් වෙනස් ශාසනයක ලැමසේරියක් වූ නිසාත්, හික්ෂුන් වහන්සේලා සහ ලාමැවරුන් සියලු දෙනාම විවාහ වී පවුල් පිටින් ගොඩනැගිල්ලේ වාසය කළ පිළිවෙළක් වූ නිසාත් මම ඒ දෙස බැලූවෙමි.

අපි පැයෙන් පැය ඉදිරියට ගොස්, ඉක්මනින්ම වෙනස් ඇණවුමක මෙම ලැමසරි සමඟ මට්ටමට පැමිණියෙමු. හික්ෂුන් වහන්සේලා සහ හික්ෂුණින් වහන්සේලා එකට ඇවිදිමින් සිටිනු අපට දැකගත හැකි වූ අතර, කන්‍යා සොහොයුරියන් ද හිස මුඩු කර ඇති බව දැකීමෙන් මා පුදුමයට පත් විය. මෙන්න ඔවුන්ට අඳුරු මුහුණු, දිලිසෙන මුහුණු තිබුණි, එවිට මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මට රහසින් මෙසේ කීවේය, “මෙන්න වැලි කුණාටු ගොඩක් තියෙනවා, ඒ නිසා ඔවුන් සියල්ලෝම සම ආරක්ෂා කරන සන ග්‍රීස් වෙස් මුහුණක් පැළඳ සිටිති. පසුව අපටත් සම් මුහුණු ආවරණ පැළඳීමට සිදුවනු ඇත.

මගේ අශ්වයා නිසැක පාදයක් තිබීමත්, කඳු මංපෙත් ගැන මට වඩා දැන සිටීමත් භාග්‍යයක් විය, මන්ද මගේ අවධානය සම්පූර්ණයෙන්ම එම කුඩා ලැමසේරිය වෙත යොමු වූ බැවිනි. කුඩා දරුවන් සෙල්ලම් කරන ආකාරය මට දැකගත හැකි විය, බ්‍රහ්මචාරී ජීවිතයක් ගත කළ සමහර භික්ෂූන් සහ තවත් විවාහ වූ භික්ෂූන් සිටින්නේ මන්දැයි මට ප්‍රභේලිකාවක් විය, එකම ආගමේ ශාඛා දෙකක් අතර මෙතරම් විරාමයක් ඇති කරන්නේ මන්දැයි මම කල්පනා කළෙමි. භික්ෂූන් වහන්සේලා සහ භික්ෂූන් වහන්සේලා අපගේ නික්මයාම දෙස බැලූ අතර, පසුව අප ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් නොදක්වා, අපි වෙළඳුන්ට වඩා අඩුවෙන් අප ගැන සැලකූහ.

අපි ඉහළට නැග්ගා, අපට ඉහළින් සුදු සහ ඕවර් ගොඩනැගිල්ලක් මම සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රවේශ විය නොහැකි ගල් පර්වතයක් ලෙස හැඳින්විය යුතු දේ මත පිහිටා ඇති බව අපි දුටුවෙමු. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා එය පෙන්වා දුන්නේ, “අපි යන්නේ ලොබ්සාන්, ඒ ආරාමයටයි. හෙට උදේ අපි එතනට නැගිය යුතුයි, මන්ද මාර්ගය ඇත්තෙන්ම භයානකයි, අද රැ අපි ගල් අතරේ නිදා ගනිමු.

අපි තවත් සැතපුම් ගණනක් ඉදිරියට ගියෙමු, පසුව අපි නැවතුනේ පාෂාණ පොකුරක් මැද, පිරිසියක් සැදූ මහා පාෂාණ මැදයි. අපි ගල් අතරින් අශ්වයන් පිට නැඟී, පසුව අපි සියල්ලෝම බැස ගියෙමු. අශ්වයන් බැඳ දමා පෝෂණය කරන ලදී; අපි අපේ සන්ප්පාව ගත්තෙමු, එවිට - තිරයක් අඳින්නාක් මෙන් රාත්‍රිය අප මත විය. මම මගේ බිලැන්කට්ටුවෙන් පෙරළී ගල් දෙකක් අතරින් එබී බැලුවෙමි. වක්ෂෝරියෙන් සහ පොතාලාවෙන් විවිධ ආලෝක දිලිසෙන අයුරු මම දුටුවෙමි, සඳ ඉතා දීප්තිමත් ලෙස බබළන අතර එය පිරිසිදු, දීප්තිමත් රිදී ඉරි ලෙස බැබළෙන බැවින් සතුටු ගංගාව රිදී ගංගාව ලෙස නම් කරන්නට ඇත. රාත්‍රිය නිශ්චල විය, සුළඟේ හුස්මක් නැත, වලනයක් නැත, රාත්‍රී කුරුල්ලෙකු පවා කැඳවා නැත. තාරකා ඉහත නොයෙකුත් වර්ණවලින් දීප්තිමත්ව දිදුලමින් තිබුණි. එකපාරටම මට නින්ද ගියා.

පන්සල් වැඩවලට බාධාවක් නැතිව, කිසිම දේකට බාධාවක් නැතිව හොඳ රාත්‍රියක් විවේකයක් ගත්තත්, උදේ ඇහැරෙනකොට මට දැනුනේ යක් රංචුවකට මාව පැගුවා කියලා. හැම අස්ථියක්ම රිදෙනවා, මට කිසිම සැනසීමක් ඇතිව ඉදගන්න බැරි වෙයි කියලා මට දැනුණා, එතකොට මට ඒ කාලකණ්ණි අශ්වයා මතක් වුණා, මට ඒ ගැන ලොකු සැකයක් තිබුණත් එයාටත් රිදෙනවා කියලා මම බලාපොරොත්තු වුණා. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් අපගේ කුඩා කඳවුර ත්සපා පිළියෙළ කරන උපස්ථායක භික්ෂූන්

වහන්සේලාගෙන් කාර්යබහුල විය. ඔවුන් එසේ කරන විට මම ඉබාගානේ ගොස් ලාසා නිමිනය දෙස බලා සිටියෙමි. ඊට පස්සේ මම හැතැප්මකින් හතරෙන් එකක් උඩින් තියෙන ආරාමය දිහා හැරිලා බැලුවා. එය අමුතු තැනක් ලෙස පෙනුණි, එය මට මතක් කළේ නිවසක බිත්තියට තදින් ඇලී ඇති සහ ඕනෑම මොහොතක වැටී කැඩී බිඳී යනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරන කුරුලු කුඩුවකි. මට ආරාමයට ළඟා වීමට කිසිදු මාර්ගයක් හෝ මාර්ගයක් නොපෙනුණි.

මම ආපසු හැරී ගොස් මගේ සම්පා පානය කර මිනිසුන්ගේ කතාවලට සවන් දුන්නෙමි. අපි උදේ ආහාරය අවසන් කළ විගසම මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ, “හොඳයි, අපි ගමන් කළ යුතුයි, ලොබ්සාං. අශ්වයන් සහ උපස්ථායකයින් තිදෙනා මෙහි රැඳී සිටිති, අපි සහ එක් උපස්ථායකයෙකු ඉහළට යමු. එහෙම හිතද්දි මගේ හිත ගැස්සිලා ගියා, මම කොහොමද කන්ද පැත්තේ උඩට ඇවිදගෙන යන්නේ? අශ්වයන්ට ඒ පාරේ යන්න බැරි නම් මටත් බැහැ කියලා මට විශ්වාසයි. කෙසේ වෙතත්, එක් අශ්වයෙකුගෙන් ලණු ලබාගෙන හික්ෂුන් වහන්සේ-උපස්ථායකයා වටා ඇඳ ඇත. ඊට පස්සේ මම මොකක්ද දන්නේ නැහැ කියලා එක බැග් එකක් අරගෙන ගියා, මගේ මාර්ගෝපදේශකයා තවත් එකක් ගත්තා, ටිකක් ලොකු භාමුදුරුවෝ තුන්වෙනි එක ගත්තා. අශ්වයන් බලා ගන්නවා හැර වෙන කරන්න දෙයක් නැතිව කිසිම අධික්ෂණයක් නැතිව තනියම කාලයක් ගත කරන්න යන එක ගැන එතනින් පිටත්ව ගිය භාමුදුරුවරු තුන්දෙනා හරිම සතුටුයි. අපි පිටත් වී, අපට හැකි වූ විට අවිනිශ්චිත අඩියක් සොයා ගල් අතරට ගියෙමු. වැඩි කල් නොගොස් මාර්ගය නරක අතට හැරුණු අතර, උපස්ථායක හික්ෂුව මූලිකත්වය ගෙන, කෙළවරට ගල් දෙකක් සවි කළ කඹයක් විසි කළේය. ඔහු විසි කරයි, ඉක්මන් කම්පනයක් ඇති කරයි, ගල් වටේට පැද්දෙමින් කඹය උගුලට හසු කර ගනී, පසුව එය කෙළින් දැයි බැලීමට ඔහු ඇඳ ගත්තේය. ඉන් පසු ඔහු කඹයෙන් ඉහළට ඇඳ, පසුව, අවසානය කරා ළඟා වූ විට, ඔහු එය ස්ථිර කරනු ඇත, එවිට මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට සහ මට අපගේ මන්දගාමී අවදානම් මාර්ගයට යාමට හැකි විය. ක්‍රියාවලිය වරින් වර නැවත නැවතත් සිදු විය.

අවසානයේදී, එක් විශේෂ වෙහෙසකර උත්සාහයකින් පසු, අපි පාෂාණ වේදිකාවක් වෙත ළඟා වූවෙමු, එය අඩි හිතක් පළල වේදිකාවක් වන අතර එය පැහැදිලිවම යම්කිසි පැරණි හිම කුණාටුවකින් කැටයම් කර ඇත. මම ස්තුතිපූර්වකව එය වෙත ළඟා වී, මුලින්ම මගේ දණහිසට සහ පසුව මගේ

දෙසා වෙනට නැඟී මායිමෙන් මා ඇද ගන්නා විට, මම මගේ බැල්ම දකුණට හරවා ගත් අතර, අඩි කිහිපයක් එහායින් ආරාමය විය.

ටික වේලාවක් අපි එහි සිටගෙන සිටියෙමු, අපි සියල්ලෝම හුස්ම හිරකරමින් සිටීමු. මම දර්ශනයෙන් කුල්මත් වුණා; මට පොතාලයේ රන් වහලය දෙස බැලීමට හැකි විය, මට වක්පෝරි මළුව දෙසද බැලිය හැකිය. පැහැදිලිවම නැවුම් ඖෂධ පැළෑටි තොගයක් පැමිණ ඇති බව මම දුටුවෙමි, මන්ද එම ස්ථානය කලබල වූ මී වදයක් මෙන් වූ නිසා, හික්ෂුන් වහන්සේලා සෑම දිශාවකටම සෝෂා කරති. බටහිර ගේට්ටුව හරහා ද බොහෝ වාහන තදබදයක් විය. නමුත් පසුව මම සුසුම්ලමින් සිටියෙමි, මෙය මට නොවේ, ඒ වෙනුවට මට තිබුණේ මෝඩ කඳු තරණය කිරීමට ගොස් අසපුවල මිනිසුන් හමුවීමට ගිය විට අසපුවක තාප්පයක් බැඳගෙන ජීවත් වන්නේ මෝඩයෙකු හැර වෙන කවුරුන්ද?

ඇත් ක්‍රියාකාරකම්වල සලකුණු දක්නට ලැබුණි, මන්ද ආරාමයේ සිට මිනිසුන් තිදෙනෙක් ළං වූ බැවිනි. එක් අයෙක් ඉතා වයසින් වැඩි වූ අතර ඔහුට තරුණයන් දෙදෙනකුගේ සහයෝගය ලැබිණි. ඔවුන් අප දෙසට එන විට අපි නැවතත් අපගේ ගමන් මලු රැගෙන ආරාමයට ගියෙමු.

පහළොස්වන පරිච්ඡේදය

මහලු මිනිසා අන්ධයි - සම්පූර්ණයෙන්ම අන්ධයි. මම පුදුමයෙන් ඔහුගේ ඇස් දෙස බැලුවෙමි, ඒවා විශේෂයි. ටික වේලාවක් යනතුරු මට ඔවුන්ට එතරම් අමුතු යැයි සිතීමට හේතුවූ දේ තැබීමට මට නොහැකි විය, පසුව ඔහු අන්ධ කර ඇති ආකාරය මට ඇසිණි.

ටිබෙටයේ ආරාමයක ගැඹුරේ සෙසල තුළ ආරාමිකයන් තැන්පත් කරනු ලැබේ. සෙසල සම්පූර්ණයෙන්ම සහ සම්පූර්ණයෙන්ම ආලෝකය නොමැතිව පවතින අතර, වසර තුනකට හෝ හතකට පසු, මිනිසෙකුට පිටතට යාමට අවශ්‍ය නම්, ඔහුගේ ස්වයං පනවන ලද ඉවත්වීම අවසන් විය යුතු යැයි ඔහුට හැඟේ නම්, එය සැලකිය යුතු කාලයක් ගතවේ. මුලින්ම වහලයේ ඉතා කුඩා සිදුරක් සාදා ඇති අතර එවිට ආලෝකයේ කුඩා හෝඩුවාවක් ඇතුල් විය හැක. දින කිහිපයකට පසු සිදුර විශාල කර ඇති අතර සමහර විට මාසයකට පසු ඇතුළත සිටින මිනිසාට නැවත පෙනීම ලැබෙනු ඇත, මන්ද ඔහු සිරගත කරන

විට ඇසේ සිසුන් සම්පූර්ණයෙන්ම විවෘත වන අතර හදිසියේම ආලෝකය ඇතුළු වුවහොත් මිනිසා ක්ෂණිකව අන්ධ වනු ඇත. මේ මහළු මිනිසා සිර මැදිරියක සිටි අතර එහි එක් පැත්තක ගලක වැදී එය ඉරා දමා ඇත. එක් මොහොතක ඔහු වාඩි වී සිටි කුටියේ අවුරුදු විස්සක් පමණ අසපුව වාඩි වී සිටියේය. ඊළඟ දෙය නම් දරුණු කඩාවැටීමක් සහ සෝෂාවක් වූ අතර, ඔහුගේ ආරාමයේ පැත්ත ඉරා දමා ඇති අතර, මහලු මිනිසා දැවෙන හිරුගේ මුහුණ දෙස කෙලින්ම බලා සිටියේය. එකෙණෙහිම ඔහු අන්ධ විය.

මහලු මිනිසා මගේ මාර්ගෝපදේශකයාට පවසන දෙයට මම සවන් දුන්නෙමි: “එබැවින් අපි වාරිත්‍රානුකූලව පළමු දින සහ දෙවන දින සහ තුන්වන දින ආහාර ලබා දුන්නෙමු, නමුත් ආහාර ස්පර්ශ නොවීය, එබැවින් අපගේ සහෝදරයා ලෙස පිළිතුරු නොදෙන්නේ ඔහුගේ ආත්මය ශරීරයේ හිස් කවචයෙන් පියාපත් ගෙන ඇති බව අපි විශ්වාස කරමු. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මහලු මිනිසාගේ අතින් අල්ලාගෙන, “මගේ සහෝදරයා, කලබල නොවන්න, අපි කාරණය සොයා බලමු. සමහර විට ඔබ අපව සිර මැදිරියට ගෙන යයිද?”

අනෙක් අය හැරී ඔවුන්ගේ කුඩා මළුව තුළට සහ එපිටින් ගමන් කළහ. වම් පසින් කුඩා සෙල මාලාවක් විය, මම නිරීක්ෂණය කළ සෙල පහක්, ඉතා නිරුවත්, ඉතා නිසරු සුවපහසුව, මන්ද ඒවා හුදෙක් සෙල පමණි, කඳු පාෂාණ පැත්තේ ගල් ගුහා පමණි. මේස නැත, ටෑකි නැත, කිසිවක් නැත; හික්ෂුවකට වාඩි වීමට හෝ නිදා ගැනීමට හැකි ගල් තට්ටුවක් පමණි. අපි ඒවා පසු කර විශාල අඳුරු කාමරයකට ඇතුළු වූවෙමු, එය කඳුකරය දෙසින් පනින ලද ගල් තලාවක් මත අවිනිශ්චිත ලෙස පිහිටා තිබුණි. එය මට සෙලවෙන ප්‍රතිවිරෝධයක් ලෙස පෙනුනද, පෙනෙන විදිහට එය වසර සිය ගණනක් එහි නොනැසී පැවතුනි.

මෙම විශාල අඳුරු කාමරය මැද තවත් කාමරයක් විය. අපි ඒ ළඟට යද්දී අඳුර වැඩි වුණා. බටර් ලාම්පු ගෙනැවිත්, අපි අඩි දහයක් පමණ අඳුරු වූ කුඩා කොරිඩෝවකට ඇතුළු වී හිස් බිත්තියක් මතට පැමිණියෙමු. බටර් ලාම්පු දුර්වල දීප්තියක් වැගිරෙන අතර එය අන්ධකාරය අවධාරණය කරයි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා ලාම්පු වලින් එකක් ගෙන එය පසුව මට්ටමේ තබා ගත් අතර, එවිට මම දුටුවේ ඉතා සමීපව ගැලපෙන උගුල් දොරක් එහි ඇති බවයි. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා එය විවෘත කර අල්මාරියක් ලෙස පෙනෙන දේ ගැන දැනුනි. ඔහු මහ හඬින් අල්මාරියේ ඇතුළු පැත්තට තට්ටු කර හොඳින් සවන් දුන්නේය. ඊට පස්සේ ඔහු පහත ඇතුළට දැමීමා, මම දැක්කා පෙනෙන

විදිහට එය බිත්තියට ඇතුළු වූ පෙට්ටියක් බව. මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසුවේ, “මේක පෙට්ටියක්, ලොබ්සාන්ගේ, දොරවල් දෙකක්, මේ දොර සහ ඇතුළත දොරක්. සිර මැදිරියේ නිවැසියා නිශ්චිත වේලාවක් බලා සිටින අතර, පසුව ඔහු තම දොර විවෘත කරයි, ඔහුට දැනී ඔහු වෙනුවෙන් තබා ඇති ආහාර සහ ජලය ඉවත් කරයි. ඔහු කිසි විටෙකත් ආලෝකය නොදකියි, ඔහු කිසි විටෙකත් කිසිවෙකුට කතා නොකරයි, ඔහු ඇත්ත වශයෙන්ම, නිශ්ශබ්දතාවයේ භාරයක් යටතේ සිටී. දැන් අපට ඇති ප්‍රශ්නය ඔහු දින ගණනාවක් ආහාර නොමැතිව සිටි අතර ඔහු ජීවතුන් අතර සිටිද මීය ගොස් ඇත්දැයි අපි නොදනිමු.”

ඔහු විවරය දෙස බැලුවේය, පසුව ඔහු මා දෙස බැලුවේය. විවරය දෙස ආපසු හැරී බලන විට ඔහු අතින් සහ අතකින් එය මැන, පසුව ඔහු මා මැන්නේය, ඉන්පසු ඔහු පැවසුවේ, “ඔබ ඔබේ සිවුර ගැලව්වා නම්, ඔබට මෙම විවරයෙන් සුරාගෙන ගොස් දොර විවෘත කිරීමට හැකි බව මට පෙනේ. අනිත් පැත්ත, එතකොට හික්ෂුන් වහන්සේට අවධානය අවශ්‍ය දැයි ඔබට පෙනෙනු ඇත. “අනේ! මාස්ටර්!” මම සම්පූර්ණ බියෙන් කැගැසුවෙමි. “මම ඒ හරහා ගියොත් එළියට එන්න බැරි වුණොත් මොකද වෙන්නේ?”

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මොහොතක් කල්පනා කර, පසුව පිළිතුරු දුන්නේ, “පළමුව ඔබට සහාය වන පරිදි ඔබ ඉහළට ඔසවනු ලැබේ. එවිට ඔබට ගලකින්, ඇතුල් දොරට පහර දිය හැකිය. ඔබ එය පහර දුන් විට අපි ඔබව ඇතුළට ලිස්සා දමමු, ඔබට ඔබේ දිගු කළ අත්වල පහනක් අල්ලා ගත හැකිය. මිනිසාට උදව් අවශ්‍ය දැයි බැලීමට එය ඔබට ඉඩ සලසන තරම් දීප්තිමත් විය යුතුය.

මගේ මහ පෙත්වන්නා අනෙක් කාමරයට ගොස් බටර් ලාම්පු තුනක් ගෙන, ඉන් දෙකකින් පහන් දල්වා, තුනම එකට දමා එක පහනකට කරකවා, ඔහු ඉතා පරිස්සමින් බටර්වලින් ඇසුරුම් කළේය. මේ අතර, එක් හික්ෂුවක් එළිමහනට වැඩම කර ඇති අතර, ඔහු සැලකිය යුතු පර්වතයක් රැගෙන ආපසු පැමිණියේය. ඔහු එය මට දුන් අතර මම බර සහ සමබරතාවය සඳහා එය සකස් කළෙමි. “මහණෙනි, ඇයි හාමුදුරුවන්ට ප්‍රශ්නයකට උත්තර දෙන්න බැරි?” මම ඇසුවා. “ඔහු දිවුරුම් දී සිටින නිසා, නිශ්චිත කාලයක් කතා නොකරන බවට දිවුරුම් දී ඇත,” ජර්නිවාරය විය.

සීතල කඳුකර වාතයේ වෙව්ලමින් මම මගේ සිවුර අකමැත්තෙන් ඉවත් කළෙමි. වක්පෝරි සීතල තරම් විය, නමුත් මෙහි එය තවමත් සීතල විය, සීතල

සපාකමින්. බිම අයිස් කුට්ටියක් වගේ නිසා මම සෙරෙප්පු දෙක උඩ තියාගෙන හිටියා.

ඒ අතරේ එක්තරා භාමුදුරු නමක් ගල ගෙන එහි ඇතුල් දොරට එරෙහිව හොඳ බොක්කක් දී ඇති අතර එය විශාල ශබ්දයක් සමඟ එහි රාමුවෙන් එළියට පැන ඇත, නමුත් අනෙක් අය දැඩි උත්සාහයක් ගත්තද ඇතුළු කුටිය දැකීමට නොහැකි විය. ඔවුන්ගේ හිස ඉතා විශාල විය, ඔවුන්ගේ උරහිස් ඉතා පුළුල් විය. ඉතින් මගේ මාර්ගෝපදේශකයා මාව තිරස් අතට අල්ලාගෙන මම කිමිදීමට යනවාක් මෙන් මගේ දැත් දිගු කළ අතර, එක් හිමිනමක් බටර් ලාම්පුවේ සවි කර ඇති කරල් තුන මගේ දැත් අතර ප්‍රවේශමෙන් තබමින් දැල්වීය. ඊට පස්සේ මම ඉස්සරහට ලිස්සා ගියා. කාලකණ්ණි අල්මාරියේ හෝ ඡේදයේ රාමුව ඉතා රළු බව මට පෙනී ගියේය, නමුත් බොහෝ මැසිවලි නහමින් හා විස්මයන් සමඟ මම පෙට්ටියක් වැනි දොරටුවට සැහැල්ලු වී, පැත්තකට කරකවමින් සහ එහා මෙහා දුවමින් අවසානයේ මගේ දැත් සහ මගේ හිස තෙරා ගියෙමි. එකෙණෙහිම මම දරුණු දුර්ගන්ධයකින් මිදුණෙමි. එය සම්පූර්ණයෙන්ම අපිරිසිදු විය, එය කුණු වූ මස්වල සුවඳ, නරක වූ දේවල සුවඳ විය. යමෙක් බොහෝ වේලාවක් තබාගෙන සිටි මළ යක් හෝ මළ අශ්වයෙකු මතට අහම්බෙන් දුටු විට එකම දෙයක් සුවඳ දැනේ. එය එකවරම වැරදියට ගිය ලෝකයේ සියලුම සනීපාරක්ෂක උපකරණ මට මතක් කර දුන් සුවඳකි! දුගඳ සමඟ මම සම්පූර්ණයෙන්ම කට වසාගෙන සිටියෙමි, නමුත් ආලෝකය ඉහළට අල්ලා ගැනීමට තරම් මා පාලනය කර ගැනීමට මම සමත් වූ අතර ගල් බිත්තිවලින් පිළිබිඹු වන එහි දිලිසෙන දිලිසීමෙන් මට මහලු හික්ෂුව පෙනුණි. ඔහුගේ දැස් මා දෙස බැබළෙන්නට විය, ඔහු මා දෙස බලා සිටියේය, මම බියෙන් බොහෝ පැත්තෙමි, මම මගේ උරහිස් වලින් සමක් ඉරා දැමුවෙමි. මම ඔහු දෙස ආපසු හැරී බැලුවෙමි, එවිට ඔහුගේ දැස් පරාවර්තනය වූ ආලෝකයෙන් බැබළෙන බව මම දුටුවෙමි, නමුත් ඒවා ඇසිපිය හෙළුවේ නැත, ඒවා නොසැලී ගියේය. මම කඩිමුඩියේ - මට පිටතට යාමට අවශ්‍ය බවට සංඥාවක් ලෙස මගේ දෙපා සෙලවෙමි. මෘදු ලෙස මම ආපසු ඇදගෙන ගියෙමි, පසුව මම අසනීප, අසනීප, අසනීප!

"අපිට එයාව එහෙ දාලා යන්න බෑ!" මගේ මාර්ගෝපදේශකයා පැවසීය. "අපි බිත්තියට තට්ටු කර ඔහුව එළියට ගත යුතුයි." මම ඔක්කාරය සුව වී සිවුර හැද ගනිමි. අනෙක් අයට බර මිටියක් සහ පැතලි කෙළවර සහිත යකඩ කුරු දෙකකින් සමන්විත මෙවලම් ලැබුණි. ඉන්පසු ඔවුන් බිත්තියේ ඇත කොටසක පිහිටි ස්ථානවලට යකඩ කුරු යොදමින් මිටියක් ගැසූහ.

කර්මානුකූලව බිලොක් එකක් ඉවත් කර, පසුව තවත් එකක් සහ තවත් එකක්. දුර්ගන්ධය දරුණු විය. අවසානයේ විවරය මිනිසෙකුට ඇතුළු වීමට තරම් විශාල වූ අතර එක් හික්ෂුවක් බටර් පහන් දෙකක් ද රැගෙන ඇතුළු විය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් ඔහු අළු පැහැති මුහුණකින් ආපසු පැමිණි අතර ඔහු මගේ රංගනය නැවත නැවතත් කීවේය, එය සටහන් කිරීමට මම සතුටු විය.

“අපි ඔහුව වටේට කඹයක් දමා ඔහුව ඇදගෙන යා යුතුයි” කියා එම හික්ෂුව කීවේය. ඔහු බොහෝ සෙයින් දිරාපත් වී ඇත. නිශ්ශබ්දව කාමරයෙන් පිටව ගිය භාමුදුරු නමක් දිගු කඹයක් රැගෙන ටික වේලාවකින් ආපසු පැමිණියේය. බිත්තියේ සිදුරෙන් ඇතුළු වන විට (මුලින් දොර තාප්ප කර තිබූ ස්ථානයේ) ඔහු එහා මෙහා යන බව අපට ඇසුණු අතර පසුව ඔහු ආපසු පැමිණියේය. “ඒක හරි, ඔයාට අදින්න පුළුවන්,” ඔහු පැවසීය. භාමුදුරුවරු දෙනමක් හෙමිහිට ලණුව අරගෙන ඇද්දා. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් මහලු මිනිසාගේ හිස සහ ඔහුගේ දෑත් දර්ශනය විය. ඔහු භයානක තත්ත්වයක සිටියේය. භාමුදුරුවරු ඔහුව පරිස්සමෙන් එළියට ඇදලා, මුදු අත් දෙකෙන් උස්සලා එළියට ගත්තා.

කාමරයේ ඇත පැත්තේ කන්දට තවත් ඇතට යන කුඩා මාර්ගයක් විය. ඒ භාමුදුරුවරු දෙනම බර උසුලාගෙන මාර්ගයට වැඩම කර අප නොපෙනී ගියා. ගිණිලිහිණියෝ ඉක්මනින්ම කා දමන සමතලා තලයකට ඔවුන් සිරුර ගෙන යන බව මම දැන සිටියෙමි, මන්ද මෙහි දැඩි කඳු පාෂාණවල සිරුරු වළලන්නට ඉඩක් නොමැති නිසා අපි ‘ගුවන් භූමිදානය’ මත යැපෙමු.

එහෙම කරන අතරේ අපිත් එක්ක හිටපු භාමුදුරුවෝ තාප්පයේ එහා පැත්තේ පොඩි සිදුරක් හදලා තිබ්බා. ඉන්පසු ඔහු වතුර භාජන ගෙන ඇතුළු කුටිය පහළට ඇද දමමින්, එහි අවසන් පදිංචිකරුගෙන් එය පිරිසිදු කළේය. වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් - කොපමණ ඉක්මනින් - වෙනත් කෙනෙකු එම සිර මැදිරිය භාරගෙන දස දෙනෙකු එහි වාසය කරයිද? විසිද? වසර කියක්ද?

එදින අප සියල්ලන්ම වාඩි වී සිටි අතර, මහලු අන්ධ මිනිසා පැවසුවේ, “මට දැනෙන්නේ අපට බොහෝ දුර ගමන් කිරීමට සහ බොහෝ දේ දැකීමට නියම වූ කෙනෙක් මෙහි සිටින බවයි. මගේ දෑත් ඔහුගේ හිස ස්පර්ශ කළ මොහොතේ සිට මට ඔහු ගැන තොරතුරු ලැබී ඇත. පුතේ, මට ඉස්සරහින් ඉඳගන්න.”

අකමැත්තෙන් වුවද මම ඉදිරියට ගොස් මහලු අන්ධයා ඉදිරිපිට වාඩි වුණෙමි. ඔහු ඔහුගේ දෑත් ඔසවා - ඒවා අයිස් මෙන් සීතල විය - ඒවා මගේ රුධිර කපන ලද හිස් කබල මත තැබුවේය. ඔහුගේ ඇඟිලි මගේ හිසෙහි දළ සටහන සැහැල්ලුවෙන් සොයා ගත් අතර මා සතුව තිබූ විවිධ ගැටිති පරීක්ෂා

කළේය. එවිට ඔහු මෙසේ පැවසීය: "ඔබට ඉතා දුෂ්කර ජීවිතයක් ගත වනු ඇත." මම මටම කෙදිරි ගැවෙමි. හැමෝම මට කිව්වේ මම දුෂ්කර ජීවිතයක් ගත කරන බවත්, මුළු සිද්ධියම මම හඳවතින්ම අසනීප වූ බවත්ය. "ඔබට දුෂ්කරතා, පරීක්ෂාවන් සහ පීඩාවන් ස්වල්ප දෙනෙකුට වැටුණු පසු, අවසානයට පෙර ඔබ සාර්ථක වනු ඇත. ඔබ මේ ලෝකයට පැමිණි දේ ඔබ කරනු ඇත."

මම ඒ සියල්ල කලින් අසා තිබුණා. මම දෛවඥයන්, දක්ෂයින්, ජ්‍යෝති: ශාස්ත්‍රඥයන් සහ දෘෂ්ඨීන් වෙත ගොස් ඇති අතර, ඔවුන් සෑම කෙනෙකුම මට එක හා සමාන දේවල් පවසා ඇත. ඔහු අත වනන බව පැවසීමෙන් පසු මම නැහිට මට හැකි තරම් දුර ගියෙමි, එය ඔහුට විනෝදාස්වාදයට හේතු විය.

මගේ මාර්ගෝපදේශකයා සහ අනෙකුත් අය ඉතා බැරෑරුම් කාරණා සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ සාකච්ඡාවක නිරත වූහ. එය මට එතරම් තේරුමක් නොවීය, ඔවුන් අනාවැකි සහ ටිබෙටයේ සිදුවීමට යන දේවල් ගැන කතා කළහ, පරිශුද්ධ දැනුම ආරක්ෂා කර ගැනීමේ හොඳම ක්‍රම ගැන සහ විවිධ පොත් සහ ලිපි ගැනීමට දැනටමත් පියවර ගනිමින් සිටින ආකාරය ගැන ඔවුන් කතා කළහ. ඔවුන් ගුහා තුළ සැඟවී සිටින කඳුකරයට ඉහළට. පරණ අව්‍යාජ භාණ්ඩ පසු කාලීන ආක්‍රමණිකයාගේ අතට නොවැටෙන්නට විහාරස්ථානවල ව්‍යාජ දේවල් දමා යන්නේ කෙසේදැයි ඔවුහු කියති.

මම කුටියෙන් පිටතට ගොස් ගලක් මත හිඳගෙන, ලාසා නගරයට පහළින්, වේගයෙන් ළඟා වෙමින් පවතින රාත්‍රියේ අඳුරු අඳුරෙන් දැන් සැඟවී ඇත්තේ කොතැනදැයි බලා සිටියෙමි. වක්පෝරි සහ පොතාලා හි උස් කඳු මුදුන් පමණක් තවමත් අඳුරු ආලෝකයේ විය. ගැඹුරුම දම් පාට මුහුදක් මත පාවෙන දූපත් දෙකක් මෙන් ඒවා දිස් විය. මම එහි වාඩි වී සිටින විට ක්‍රමක්‍රමයෙන් දූපත් සියල්ල පැතිරුණු අන්ධකාරයේ ගිලී යන බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි. එවිට මම වාඩි වී සිටින විට, කඳු මායිමට ඉහළින් පතිත වූ දීප්තිමත් සඳු එළියක් රන්වන් පැහැයෙන් ආලෝකමත් වූ පොතාලයේ වහලය ස්පර්ශ කළේය. මම මගේ සිවුර ගලවා, මගේ ඇතිරිල්ලට පෙරළී, සිවුර ඇතුළට හැරී ඇවිද ගියෙමි.

අවසානය